ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ — ೨೪

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕ:

ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ.

ತಮಿಳು ಪಾಠಗಳು

ಸಂಪಾದಕ:

[illegible]. ರುದ್ರಪತಿ, ಎಂ.ಎ.

ಮೈಸೂರು
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
೧೯೫೭

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್
ಮೈಸೂರು ರೋಡು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ
೧೯೫೨

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಇತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಚಯ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಆಳವಾದ ಅಭ್ಯಾಸ ಕೃಷಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳು ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಪರಿಚಯ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಪರಿಚಯ ಆವಶ್ಯಕವೆನ್ನಲೂ ಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೌಢವ್ಯಾಸಂಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೆಲುಗನ್ನೊ ತಮಿಳನ್ನೊ ಕಲಿಯಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಗಿರುವಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಭಾವ ತಮಿಳಿನ ಮೇಲೆ ಆಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಆ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತಮಿಳು ಹೊರಗಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಿಳಿನ ತನಿಗುಣವೆಂದರೆ ತನ್ನತನವನ್ನು ಹುರುಡಿನಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಅಚ್ಚ ದ್ರಾವಿಡ ಲಕ್ಷಣ ಒಂದಿರುವುದಾದರೆ ಅದು ಮಿಕ್ಕ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳಿನ ಪರಿಚಯ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. , ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಹಕ್ಕಿನೋಟದ ಸ್ಥೂಲಪರಿಚಯ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರವೇಶಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಆಳವೂ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆದ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ, ಬೇರೆ ಸಾಧನಗಳು ಇವೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಲಘುಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸಿನ ಲಘುಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಸಂಕಲನ ಆಚಾರ್ಯ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಪ್ರೇರಣೆ, ಉತ್ತೇಜನ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳಿಂದ ನೆರವೇರಿದೆ. ಆ ಹಿರಿಯರ ಆಸೆ ಇಂದಾದರೂ ಕೈಗೂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಎನ್. ರುದ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು,
ತಾ॥ ೧೪-೪-೧೯೫೧.

ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ,
ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.

ಬಿನ್ನಹ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ತಮಿಳಿಗೂ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೂ ತಮಿಳಿಗೂ, ಇರುವ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೂಡ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳಿನ ಪರಿಚಯ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಕನ್ನಡ ಆನರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮಿಳು ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಆನರ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಮಿಳನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತಮಿಳು ಪಾಠ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಕರೂ ಸತತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರೂ ಆದವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರೊಫೆಸರೂ ಕನ್ನಡದ ಗೌರವ ಪ್ರೊಫೆಸರೂ ಆಗಿದ್ದ ದಿವಂಗತರಾದ ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು. ಈ ಆಚಾರ್ಯರ ತಮಿಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಪಾಠಗಳ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಗುವುದರೊಳಗೇ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು ನನ್ನ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರರೂ ತಮಿಳು ಪಾಠ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟನ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಆಗಾಗ್ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾ ಶ್ರೀ ಕೆಡಂಬ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಠಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿ ರುವ ವಿಶೇಷ ಪೀಠಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನೆರವಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಕ. ವೆಂ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಆನರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂಕಲನ ಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ತಮಿಳು ಓದುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಇತರ ಕನ್ನಡಿ ಗರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದರೆ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು,
ತಾ॥ ೨೨-೬-೧೯೪೭.

ಎಸ್. ರುದ್ರಪತಿ.

ಒ ಳ ಪಿ ಡಿ

ಪೀಠಿಕೆ

"ತಮಿಳು"ಎಂಬ ಪದವು "ದ್ರಾವಿಡ"ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ರೂಪಾಂತರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಅದರ ಹೆಸರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇತರ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವರು ತಮಿಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದರೇ ಹೊರತು ತಮಿಳರೇ ಇದನ್ನು ದ್ರಾವಿಡವೆಂದು ಕರೆದಿಲ್ಲ. "ತಮಿೞ್" ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಮೊದಲುಗೊಂಡು (ಉಯಿರ್‌ಗಣ), ಕರ್ಕಶವರ್ಣ (ವಲ್ಲಿನಮ್), ಮೃದುವರ್ಣ (ಮೆಲ್ಲಿನಮ್), ಮಧ್ಯವರ್ಣ (ಇಡೈಯಿನಮ್)–ಇವುಗಳು ಸೇರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಭಾಷೆಗೆ 'ತಮಿಳು' ಎಂಬ ಒಪ್ಪುವ ಹೆಸರಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. "ತಮಿೞ್" ಎಂದರೆ "ಇನಿದು" ಅಥವಾ "ಮಧುರ" ಎಂದರ್ಥ.

ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಕರ್ತರಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾರರು, ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರು ಮುಂತಾದ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿಗೆ ಪರಶಿವನೇ ಪರಮಾಚಾರ್ಯನೆಂದೂ, ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ತಮಿಳಿನ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು "ನಮಃಶ್ಶಿವಾಯ" ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಾಳಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು, ಅನಂತರ ಪಾಠಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಈ ಭಾಷೆಗೆ ಪರಶಿವನೇ ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಪರಶಿವನ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನೇ ತಮಿಳಿಗೆ ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂದೂ, ಅವನೇ ಮೊದಲು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳು ತೆಂಕಣ ನುಡಿ; ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಡಗಣ ನುಡಿ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಮಿಳಿಗೆ "ತೆನ್ಮೊೞಿ" (ತೆನ್–ತೆಂಕಣ, ಮೊೞಿ–ಮಾತು), ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ

"ವಡವೂಟಿ" (ವಡಕ್ಕು–ಬಡಗಣ, ಮೊಬಿ–ಮಾತು) ಎಂಬ ರೂಢ ನಾಮಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆರಡು ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವುದು ತಮಿಳರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ:

"ಆರಿಯನ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ ತಮಿಬಿನ್ ಕಣ್ಡಾಯ್"

[(ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ) ಆರ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ, ತಮಿಳನ್ನು ಕಂಡೆ.]

"ತೇವಾರವುಂ"

ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನುಡಿಯನ್ನು ದೈವ ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಾಡಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಸಂಘಕಾಲ

'ಶಙ್ಗಮ್' (=ಸಂಘ) ಎಂದರೆ ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೂಟವೆಂದರ್ಥ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಲವು ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಳಿದ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟನಾಮವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಷಣ್ಮುಖ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಹಿರಿಯರೂ, ದೇವಾಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರೂ ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ, ಗೌರವ ಏರ್ಪಟ್ಟವು. ತಮಿಳು 'ಸಂಘ'ಕ್ಕೆ ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ವಂಶಗಳ ಅರಸರು ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಜನದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಸಂಘ, ನಡುವಣ ಸಂಘ, ಕೊನೆಯ ಸಂಘ ಎಂಬ ಮೂರು ಸಂಘಗಳು ಇದ್ದುವೆಂದೂ, ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರವಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂಘಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವರು ಉದ್ದಾಮ

ಕವಿಗಳು, ಪಂಡಿತರು ಇದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಕವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ನಡುವಣ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಇವೆರಡು ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವರು ಕವಿಗಳ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ; ಆ ಕವಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಲಿ, ಸಮಗ್ರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಕಾಲದ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥ ಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿದ ಹಲಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಸೂತ್ರಗಳು, ಪದ್ಯಗಳು, ಪದ್ಯ ಭಾಗ ಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣರೂಪದಲ್ಲಿ ''ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್'' ಮೊದಲಾದ ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಧೃತವಾಗಿವೆ. ''ಪೇರಗತ್ತಿಯತ್ತಿರಟ್ಟು'' ಎಂಬ ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದು ಈಗ ಪ್ರಚಾರವಲ್ಲಿದೆ.

ಮೊದಲ ಸಂಘ ಪ್ರಥಮಪ್ರಳಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆ ಯಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ, ನಡುವಣ ಸಂಘ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪಾಟ ಪುರದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ, ಕೊನೆಯ ಸಂಘ ಈಗಿನ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಡುವಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ತವರಾಗಿದ್ದ ಕಪಾಟಪುರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗಸ್ತ್ಯರು.—ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಪಾಣಿನಿ, ತೆಲುಗಿಗೆ ಕಣ್ವರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ತಮಿಳಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷರು. ಇವರು ಮೊದಲೆರಡು ಸಂಘ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣದ ವೈಭವವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಲು ಸರ್ವರೂ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಲು ಬಡಗಿನಲ್ಲಿ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭರತಖಂಡ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಏರು ಪೇರಾದ್ದರಿಂದ ಪರಶಿವನ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳು ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ತೆಂಕಣ ಪೊದಿಯ ಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಸಮತೂಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆಂದು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದಮೇಲೆ ''ಪೇರಗತ್ತಿಯಮ್'' ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಬರೆದರು. ಆದರೆ ''ಪ್ರಯೋಗ ಶರಣಾಃ ವೈಯಾಕರಣಾಃ'' ಎಂಬಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಲಕ್ಷಣ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರ

ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅತ್ಯುಚ್ಚಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿತ್ತೆಂಬುದು ಇವರಿಂದ ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು "ಪಟಲ" ಅಥವಾ ಪಳಪಂತಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪಟಲಗಳುಳ್ಳ "ಪನ್ನಿರು ಪಡಲಮ್" ಎಂಬ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇದು ಈಗಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ.

ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯರ್.— ಇವರು ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಪ್ರಥಮಶಿಷ್ಯರು. "ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್" ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇವರ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾದ ಪನಮ್ಬಾರನಾರ್ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪದ್ಯ(ಪಾಯಿರಮ್)ವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾದ ಅದಙ್ಕೋಟ್ಟಾಶಿರಿಯರು ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯವನ್ನು ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿಯ ಅಂಗೀಕಾರ (ಅರಙ್ಗೇಜ್ಜುದಲ್)ಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪೇರಗತ್ತಿಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯ (ಇಯಲ್), ಸಂಗೀತ (ಇಶೈ), ನಾಟಕ (ನಾಡಕಮ್) ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ (ಎಬುತ್ತು), ಮಾತು (ಶೊಲ್), ಅರ್ಥ (ಪೊರುಳ್) ಎಂಬ ಮೂರು ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣ (ಇಯಲ್ ತಮಿಟ್ಟಲಕ್ಕಣಮ್) ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಅರ್ಥಾಧಿಕಾರ (ಪೊರುಳದಿಕಾರ)ದಲ್ಲಿ ಯಾಪ್ಪು (ಛಂದಸ್ಸು), ಅಣಿ (ಅಲಂಕಾರ)ಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ನಮಗೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯವೇ ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಇದರ ಕರ್ತೃವಾದ ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯರು ಜಮದಗ್ನಿಪುತ್ರನಾದ ತೃಣಧೂಮಾಗ್ನಿಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ತೃಣಬಿಂದು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಂಘ ಗ್ರಂಥಗಳು.— ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು: ೧ ಕಾವ್ಯ (ಇಯಲ್); ೨ ಸಂಗೀತ

(ಇಶೈ); ೩ ನಾಟಕ (ನಾಡಗಮ್). ಇಯಲ್ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹಲವು. ನಮಗೆ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಎಟ್ಟುತ್ತೊಗೈ, ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಪದಿನೆಣ್ ಕೀೞ್ಕಣಕ್ಕು ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಇಶೈ ಎಂದರೆ ಸಂಗೀತ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಗಳು ಈಗ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಶೈ ನುಣುಕ್ಕಮ್, ಪೆರುನಾರೈ, ಇಂದ್ರಕಾಳಿಯಮ್, ಪಂಚ ಮರಬು, ಪೆರುಙ್ಗುರುಗು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಱುವಲ್, ಶಯನ್ತಮ್, ಶೆಯಿಱ್ಱಿಯಮ್, ಕುಣನೂಲ್, ಮದಿವಾಣಮ್ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ನಾಮಾವಶೇಷವಾಗಿವೆ.

ಕಾವ್ಯ(ಇಯಲ್ ನೂಲ್).—ಸಂಘಕಾಲದ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಗಮ್', 'ಪುಱಮ್' ಎಂಬೆರಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳುಂಟು. 'ಅಗಮ್' ಎಂದರೆ ಮಾನವನ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇಮ. ಇದು ಅವನ ಹೃದಯತಳದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಯಿಕೆಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರೇಮ (ಕಾದಲು)ವೇ, [ಎಂದರೆ, ಶೃಂಗಾರವೇ] ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಅಗಮ್' ಎಂದೊಡನೆ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. 'ಪುಱಮ್' ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ವಿದ್ಯೆ, ದಾತೃತ್ವ, ಪರಾಕ್ರಮ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ ಕಾಮವನ್ನು ಹೊರತು ಧರ್ಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯರೂಪವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಗನಾನೂಱು', 'ಪುಱನಾನೂಱು' ಎಂಬೆರಡು ಸಂಕಲನಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಪುಱನಾನೂಱಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಅರಸರಾದ ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರ, ಅವರ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೃಂಗಾರರಸ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು (ಅಗಪ್ಪೊರುಳ್ ನೂಲ್) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಕಾಲದ ಜನತೆಯು ಆದರ್ಶ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರೇಮ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ: ಸಂಭೋಗ ಶೃಂಗಾರ (ಪುಣರ್ದಲ್)ವೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದಕ್ಕೂ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಪ್ರದೇಶ (ಕುಱಿಞ್ಜಿ)ಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೊಂದು ಕವಿಸಮಯ. ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯೇ ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರ (ಪಿರಿದಲ್) ಅಥವಾ ಅಗಲಿಕೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮರುಭೂಮಿ (ಪಾಲೈ)ಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅಗಲಿಕೆಯ ನೋವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಕೊರಗುವುದು (ಇರುತ್ತಲ್) ಮೂರನೆಯ ಹಂತ. ಇದರ ಅನುಭವ ಅರಣ್ಯ (ಮುಲ್ಲೈ) ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ. ನಾಯಿಕೆಯ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಸಾಕುತಾಯಿ ಮಗಳ ಅಗಲಿಕೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ (ನೆಯ್ದಲ್) ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇರಙ್ಗಲ್' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಐದನೆಯದಾಗಿ 'ಊಡಲ್' ಅಥವಾ ಪ್ರಣಯಕಲಹ; ಇದು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (ಮರುದಮ್) ಅನುಭವಿಸುವುದು.

"ಪದಿಱ್ಱುಪ್ಪತ್ತು" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಚೇರವಂಶದ ಅರಸರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೦೦ ಪದ್ಯಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳೂ, ಕಡೆಯ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳೂ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂಬತ್ತು ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಅಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಪರಿಪಾಡಲ್.—ಇದು ಎಪ್ಪತ್ತು ಪಾದಗಳ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ. ಆದರೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ೧೩ ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿರುವ ೨೪ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುರುಗ, ವಿಷ್ಣು, ವೈಗೈ ನದಿ, ಮಧುರೆ, ಸಮುದ್ರ ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಅಗತ್ತಿಣೈ (=ಶೃಂಗಾರ) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು.—ದಶಗೀತೆ. ಹತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನ. ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯವೂ ದೀರ್ಘವಾದ ಗೀತೆ. ಇನ್ನೂರರಿಂದ

ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಪಾದಗಳವರೆಗೆ ಓಡುತ್ತದೆ. ವಸ್ತು 'ಅಗ'ವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಮುಲ್ಲೈ, ಕುಱಿಞ್ಞಿ, ನೆಡುನಲ್ವಾಡೈ, ಪಟ್ಟಿನಪ್ಪಾಲೈ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮಿಕ್ಕ ಆರು ಪುಱನೂಲ್. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಆಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುವು: ತಿರುಮುರುಗಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ, ಪೊರುನರಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ, ಶಿರುಪಾಣಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ, ಪೆರುಮ್ಬಾಣಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ, ಕೂತ್ತರಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ (ಮಲೈಪಡುಕಡಾಮ್). ಆಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ ಎಂದರೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ; ದರಿದ್ರರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ, ದಾಸ(ಪಾಣ)ರನ್ನೂ ದಾನಿಗಳ ಸವಿಾಪಕ್ಕೆ ದಾರಿತೋರಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದು. 'ತಿರುಮುರುಗಾಱ್ಱುಪ್ಪಡೈ' ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವುಂಟು. ನಕೀರರು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಆಱ್ಱುಪ್ಪಡೈಯ ವಸ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ದಾನಿಗಳಾದ ಅರಸರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು; ದಾನಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳ ಸ್ವದೇಶ ವರ್ಣನೆ, ರಾಜರ ಹಿರಿಮೆ, ಸ್ವವಿಷಯ ಉಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. 'ಮದುರೈಕ್ಕಾಞ್ಜಿ' ಎಂಬುದು ದಶಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮಧುರೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥ. ಇದೂ 'ಪುಱನೂಲ್' ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಪದಿನೆಣ್ ಕೀೞ್ಕ್ಕಣಕ್ಕು.—ಅಷ್ಟಾದಶ ಉಪಕಾವ್ಯಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (i) **ನಾಲಡಿಯಾರ್** (ಚೌಪದಿ) ಮೊದಲನೆಯದು. ಒಂದು ಬಾರಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವೀರಕ್ಷಾಮ ತಲೆದೋರಿದಾಗ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜಿನಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷವುಂಟಾಗಲು, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಊರುಕೇರಿಗಳ ಗೀಳು ಹತ್ತಿತು. ಆದರೆ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಹೋಗುವಾಗ ತಾವು ತಂಗಿದ್ದ ಬಿಡದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದೊಂದು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯ ಬರೆದ ಓಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಅರಸನಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಅವು ಸಿಕ್ಕಲು, ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಗೈನದಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗದೆ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ಸಂಕಲನಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪದ್ಮನಾರ್ ಎಂಬುವರು ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಈ ನಾನೂರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ೪೦ ಅಧಿಕಾರಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ೧೩ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ; ೨೬ ಅರ್ಥ (ಪೊರುಳ್) ವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ೧ ಕಾಮದ ವಿವರಣೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪದ್ಮನಾರೇ ವಿಪುಲವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

(ii) **ನಾನ್ಮಣಿಕ್ಕಡಿಗೈ.**—೧೦೧ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಇದರ ಕವಿ ವಿಳಂಬಿ ನಾಗನಾರ್. ವೈಷ್ಣವ. ಪ್ರತಿಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ನೀತಿಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ 'ನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳಡಗಿದ ಆಭರಣ'ವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ.

(iii) **ಕಾರ್ ನಾಱ್ಪದು.**—ಮದುರೈಕ್ಕಣ್ಣನ್ ಕೂತ್ತನಾರ್ ರಚಿಸಿದರು. ೪೦ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಾರ್ಗಾಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

(iv) **ಕಳವಙಿ ನಾಱ್ಪದು.**—ಕವಿ ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾರ್. ಇವರೇ ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾೞ್ವಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೪೦ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಙುಮಲದಲ್ಲಿ ಚೋಳರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಕೋಚ್ಚೆಂಗಣ್ಣಾನ್ ಎಂಬುವನು ಕಣೈಕಾಲಿರುಂಪೊಱೈ ಎಂಬ ಚೇರರಾಜನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೈಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು, ಆವನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾರು ಈ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೋಚ್ಚೆಂಗಣ್ಣಾನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ದೊರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಚೇರನ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತನು. ಆದರೆ ಇದು ತಲಪುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಚೇರರಾಜನು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನು.

(v) **ಇನಿಯವು ನಾಱ್ಪದು.**—(ಇನಿಯ ನಲವತ್ತು) ರಚಿಸಿದವರು ಮದುರೈ ಪೂದನ್ ಶೇನ್ದನಾರ್. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೦ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯ

ಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ.

(vi) **ಇನ್ನಾನಾಱ್ಪದು.**—ಕಪಿಲರು ರಚಿಸಿದ್ದು. ೪೦ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಮಾಲೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವುದು ಹಿತ. ಯಾವುದು ಅಹಿತ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

(vii) **ಐನ್ದಿಣೈ.**— ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಐನ್ದಿಣೈ ಐಮ್ಬದು (೫೦), ತಿಣೈಮಾಲೈ ನೂಱೈಮ್ಬದು (೧೫೦). ಐನ್ದಿಣೈ ಎೞುಪದು (೭೦), ತಿಣೈಮೊೞಿ ಐಮ್ಬದು (೫೦) ಎಂಬ ಉಪಕಾವ್ಯ ಮಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇವು ಅಗಪ್ಪೊರುಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ.

(viii) **ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್.**—ಇದಕ್ಕೆ 'ಮುಪ್ಪಾಲ್' ಎಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ಬರೆದವರು ತಿರುವಳ್ಳುವರು. ಅಱಮ್, ಪೊರುಳ್, ಇನ್ಬಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನುಳ್ಳ ೧೩೩೦ ಕುಱಳ್ ಪದ್ಯಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿವೆ. ಇದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿ ಗ್ರಂಥ. ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿದ್ದರೂ ಪರಿಮೇಲಱಗರದೇ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಜರ್ಮನ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅನುವಾದಗಳಿವೆ.

(ix) **ತಿರಿಕಡುಗಮ್.**—(ತ್ರಿಕಟುಕ). ಶುಂಠಿ, ಮೆಣಸು, ಹಿಪ್ಪಲಿಗಳು ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ, ಈ ತಿರಿಕಡುಗವು ಮಾನವನ ಆಧಿಗೆ ಪರಮೌಷಧವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬರೆದವರು ನಲ್ಲಾದನಾರ್.

(x) **ಆಚಾರಕ್ಕೋವೈ.**— ಪೆರುವಾಯಿನ್ ಮುಳ್ಳಿಯರು ಬರೆದದ್ದು. ನೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ನಿಯಮ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

(xi) **ಪೞಮೊೞಿ ನಾನೂಱು.**—ಮುನ್ಱುಱೈ ಅಱೈಯರ್ ಎಂಬ ಜೈನ ಕವಿ ಬರೆದದ್ದು. ೪೦೦ ವೆಣ್ಬಾಗಳಿವೆ. ಇದೊಂದು ನೀತಿ

ಗ್ರಂಥ. ಪ್ರತಿ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಗಾದೆ ಅಡಗಿದೆ. "ನಾಯಿ ಕಂಡಾಗ ಕಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕದು"; "ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ"; "ಕೋತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ"; "ಸಾವಿರ ಕಾಗೆಯಾದರೂ ಒಂದೇ ಕಲ್ಲು ಸಾಕು" ಎಂದು ಮೊದಲಾದ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳು ತುಂಬಿವೆ.

(xii) **ಶಿಱು ಪಞ್ಚಮೂಲಮ್.**— ಸಂಘಕಾಲದ ಮಾಮೂಲನಾರ್ ರಚಿಸಿದ್ದು. ಪ್ರತಿಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಐದೈದು ಬುದ್ಧಿವಾದಗಳಿವೆ. ಶೈಲಿ ಬಹಳ ಸೊಗಸು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ.

(xiii) **ಮುದುಮೊೞಿಕ್ಕಾಞ್ಜಿ.**—ಪುರಿಶೈಕ್ಕಿೞವನಾರ್ ಬರೆದದ್ದು. ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ನೀತಿಗ್ರಂಥ. ಶೈಲಿ ಸರಳ.

(xiv) **ಏಲಾದಿ.**—ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಚೌಪದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಐದಾರು ನೀತಿವಾಕ್ಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರು 'ಏಲಾದಿ' ಅಥವಾ 'ಏಲಕ್ಕಿ' ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಏಲಕ್ಕಿ, ಕರ್ಪೂರ, ಅಗಿಲು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಜೇನು ಇವೈದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ತೈಲ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಸುವಾಸನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದರಂತೆ ಈ ಏಲಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಐದು ಉಪಯುಕ್ತಾಂಶಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಜೈನ ಕವಿಯಾದ **ಕಣಿಮೇದಾವಿಯಾರ್.**

(xv) **ಇನ್ನಿಲೈ ಅಥವಾ ಕೈನ್ನಿಲೈ.**—ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥ. ಇದನ್ನು ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾರ್ ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ೪೫ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ಇದರ ಹುರುಳು. ಮದುರೈಪ್ಪೂದನಾರ್ ಇದನ್ನು ಸಂಕಲನಮಾಡಿದರು.

(xvi) **ಮುತ್ತೊಳ್ಳಾಯಿರಮ್.**— ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೆಣ್ಬಾ ಸಂಕಲನ. ಚೇರ ಚೋೞ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತಿ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಒಂಬೈನೂರು ಪದ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ೨,೭೦೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿವೆ.

ತಮಿಳು ಸಂಘ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಕವಿಗಳೂ, ಕವಯಿತ್ರಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರು ಪೋಷಕರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅರಸರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸ್ವಯಂ ಕವಿಗಳಾಗಿ ಆಶ್ರಯದಾತರಾಗಿ ಮೆರೆದಿರುವುದು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ.

ಬೌದ್ಧ ಶ್ರಮಣರ ಕಾಲ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೧—೬೦೦)

ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಬೌದ್ಧರೂ, ಶ್ರಮಣರೂ ತೆಂಕಣ ಕಂಚಿ, ಮಧುರೆ, ಆನೆಮಲೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂಗಿದರು. ಕಾಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಠಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಪಂಚ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಗಳೂ (ಐವ್ಪೆರುಙ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಙ್ಗಳ್) ರಚನೆಯಾದುವು. ಸಂಸ್ಕೃತ ದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಅಷ್ಟಾದಶವರ್ಣನೆಗಳುಳ್ಳ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳು ತ್ತವೆ. ಇವೇ ಐಮ್ ಪೆರುಮ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಙ್ಗಳು. ಸರ್ವ ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ, ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕಿರುಕಾವ್ಯಗಳು. ಇವೂ ಐದಿವೆ. ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಮ್, ಮಣಿಮೇಗಲೈ, ಚಿನ್ತಾಮಣಿ, ಕುಣ್ಡಲಕೇಶಿ, ವಳಯಾಪತಿ ಇವೇ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಂಚ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು.

ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಮ್.—ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಇಳಙ್ಕೋವಡಿಗಳ್ ಎಂಬ ಮಹಾ ಕವಿ. ಈಗಿನ ತಿರುವಾಂಕೂರಿನ ರಾಜವಂಶವಾದ ಚೇರ ಕುಲದ ಶೆಙ್ಗುಟ್ಟುವನ್ ದೊರೆಯ ತಮ್ಮ. ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಇಮ್ಮಡಿ ಗಜಬಾಹುವಿನ ಸಮಕಾಲೀನ. ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೨ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಾಲುಗೆಜ್ಜೆಯೇ ನೆಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, (ಮುತ್ತಮಿಳು) ಕಾವ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ರೂಪಕ ಈ ಮೂರು ರೂಪವಾದ ತ್ರಿಕಾಂಡವುಳ್ಳ ಈ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಚ್ಚುವೈ ಅಂದರೆ ಶೃಂಗಾರ, ವೀರ, ಕರುಣರಸ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿವೆ.

ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಹಿರಿಮೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇಳಙ್ಗೋವಡಿಗಳೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ:

೧. ಊೞ್ವಿನೈ ಮಿಾಟ್ಟುವನ್ ವನ್ದು ಊಟ್ಟುವನ್
(ಬಿದಿಯೆಂಬುದು ಮಿಾರಲಸದಳ)

೨. ಕಱ್ಪುಡೈ ಮಗಳಿರೈ ಕಡವುಳುವುನ್ ಪೋಱ್ಱುವನ್
(ಬಾಗುವರು ದೇವತೆಗಳು ಪತಿವ್ರತೆಗೆ)

೩. ಅರಶಿಯಲ್ ಪಿೞೈತ್ತೋರ್ಕ್ಕು ಅಱಙ್ಕೂಱ್ಱಾಗುವನ್
(ದಂಡಿಪಳು ಧರ್ಮದೇವತೆ ರಾಜಧರ್ಮವನುಳಿದವನಂ)

ಎಂಬ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯ. ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವನ್ನು ಕೆಲವರು ಜೈನನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶೈವನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜೈನನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹಲವಾರು ಆಧಾರಗಳು, ಜಿನಸಮಯದ ಕುರುಹುಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದರಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮಣಿಮೇಗಲೈ.—ಶೀತ್ತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರ್ ರಚಿಸಿದ್ದು. ಇವರು ತಿರುವಳ್ಳುವರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ತಿರುಕ್ಕುಱಳೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನ. ಕಾವ್ಯದೋಷ ರಹಿತವಾದ ಉದ್ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಶೀತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶೀತ್ತಲೈ ಕೀವು ಸುರಿಯುವ ತಲೈಯುಳ್ಳ ಶಾತ್ತನಾರ್ ಎಂದರ್ಥ. ಇವರು ಮಹಾ ಪಂಡಿತ ಕವಿ. ಯಾವ ಗ್ರಂಥ ಇವರ ಕೈಗೆ ಬಂದರೂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೋಷೈಕದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ಇವರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ದೋಷ ಕಂಡಾಗ ಬರೆಯುವ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಟದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ರಣವಾಗಿ ಕೀವು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ತಿರುವಳ್ಳುವರ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ (ಮುಪ್ಪಾಲ್) ತಿರುಕ್ಕುಱಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಇವರ ಶಿರೋವೇದನೆ ಮಾಯವಾಯಿತಂತೆ.

"ಶೀನ್ದಿ ನೀರ್ ಕಣ್ಡಮ್ ತೆಱಿಶುಕ್ಕುತ್ತೇನಳಾಯ್
ಮೋನ್ದ ಪಿನ್ ಯಾರ್ಕುಮವ್ ತಲೈಕ್ಕುತ್ತಿಲ್—ಕಾನ್ದಿ
ಮಲೈಕ್ಕುತ್ತ ಮಾಲ್‌ಯಾನೈ ವಳ್ಳುವರ್ ಮುಪ್ಪಾಲಾಲ್
ತಲೈಕ್ಕುತ್ತುತ್ತೀರ್ವು ಶಾತ್ತರ್ಕು"

[ಶೀಂದಿ ನೀರು ಸಕ್ಕರೆ ಶುಂಠಿ ಜೇನು—ಮೂರನ್ನೂ ಕಲಸಿ ಮೂಸಿದರೆ ತಲೆನೋವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ವಳ್ಳುವರ ಮುಪ್ಪಾಲಾದ ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನಿಂದ ಶೀತ್ತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರಿಗೆ ಶಿರೋವೇದನೆ ಕೊನೆಗಂಡಿತು] ಎಂದು ಮರುತ್ತುವನ್ ದಾಮೋದರನಾರ್ ಎಂಬುವರು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕವಿ ಬೌದ್ಧರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಯಿಕೆ. ಕೋವಲನ್ ಮತ್ತು ಮಾಧವಿಯ ಮಗಳು. ಅವಳು ಆಚರಿಸಿದ ಸಂನ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತು ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ. ಬಹಳ ಉದ್ದಾಮ ಕಾವ್ಯ. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕ ಚಿನ್ತಾಮಣಿ.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಿರುತ್ತಕ್ಕ ದೇವರ್. ಜೈನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ. ಜೈನ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಬರದೆಂದು ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಲು ಈ ಕವಿ ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂಬ ಲೌಕಿಕ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹುರುಡಿನಿಂದ ಎಂಟು ಮದುವೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿಮೂರು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ "ಮಣನೂಲ್" ಅಥವಾ ಮದುವೆಯ ಕಾವ್ಯ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೂ ಉಂಟು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ. ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರು ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ

ದ್ದಾರೆ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾವ್ಯ ಶೃಂಗಾರ ರಸಪ್ರಧಾನವಾದದು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಥಾನಾಯಕನು ಮುಮುಕ್ಷುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪೆರಿಯಪುರಾಣದ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆಯೊಂದಿದೆ.

ಕುಣ್ಡಲಕೇಶಿ, ವಳೆಯಾಪತಿ.— ಇವೆರಡು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವು ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳು.

ಐಞ್ಚಿರು ಕಾಪ್ಪಿಯಂಗಳ್.—ಐದು ಕಿರು ಕಾವ್ಯಗಳು:

(i) ನೀಲಕೇಶಿ (ii) ಶೂಳಾಮಣಿ (= ಚೂಡಾಮಣಿ) (iii) ಯಶೋದರ ಕಾವ್ಯಂ (iv) ಉದಯಣನ್ ಕದೈ (=ಉದಯನನ ಕಥೆ) ಅಥವಾ ಉದಯಣ ಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಂ (v) ನಾಗಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಂ.

(i) **ನೀಲಕೇಶಿ.**—ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀಲಕೇಶಿಯೇ ಕಥಾನಾಯಿಕೆ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೦ ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ಹಲವು ಮತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ii) **ಶೂಳಾಮಣಿ.**—ತೋಲಾಮೊೞಿತ್ತೇವರೆಂಬ ಜೈನ ಕವಿ ಬರೆದದ್ದು. ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೧೩೧ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ೧೨ ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಮಹಾಪುರಾಣ.

(iii) **ಯಶೋದರ ಕಾವ್ಯಮ್.**—ಜೈನ ಕಾವ್ಯ. ಐದು ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ೩೨೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

(iv) **ಉದಯಣ ಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಮ್.**—ವತ್ಸ ರಾಜನಾದ ಉದಯನನ ಚರಿತ್ರೆ ಇದರ ವಸ್ತು. ೩೬೭ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ೬ ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ.

(v) **ನಾಗಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಮ್.**— ಇದರ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕೊಙ್ಗುವೇಳಿರ್ ಮಾಕ್ಕದೈ.—ಪೆರುಙ್ಗತೈ ಎಂದೂ ಬಳಕೆಯಿದೆ. ಇದು ಕೊಂಗುವೇಳಿರ್ ಎಂಬ ಕವಿಯಿಂದ "ಅಗವಲ್" ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಕಾವ್ಯ; ಉದಯನನ ಕಥೆಯೇ ಇದರ ವಸ್ತು. ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗ್ರಂಥ. ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಂಚ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಕಿರು ಕಾವ್ಯಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗ್ರಂಥ.

ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೦೦—೯೦೦)

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಬೌದ್ಧಮತಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಲು ಶೈವವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಜೈನ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವೂ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುತ್ತ ಬಂತು. ಶೈವದಲ್ಲಿಯೂ ವೈಷ್ಣವದಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಹನೀಯರು ಉದಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಶೈವ ಮತಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧರೆಂದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು. ಇವರು ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುವಾದವೂರು ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾಣಿಕ್ಕ ವಾಚಕರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಕೇವಲ ಅಂಕಿತನಾಮ. ಇವರಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. 'ಆದವೂರರ್' ಎಂಬ ಊರಿನ ಹೆಸರು ಇವರಿಗುಂಟು. ಕೇವಲ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೂ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಮನಸೋತು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜ ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಂದ "**ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧ**"ದ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಜ್ಞಾನಿಯಾದರು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ತ್ಯಜಿಸಿ ಶಿವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ತಿರುಪ್ಪೆರುನ್ದುಱೈಯಲ್ಲಿ ಆವುಡೈಯಾರ್ (ಪಶುಪತಿ) ದೇಗುಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪವಾಡ

ಗಳನ್ನು ಮೆರೆದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿವು ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ **ತಿರುವಾಚಕ** ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಚಿದಂಬರದ ನಟರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನಟರಾಜನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರು ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಇವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯವೋ ಇವರ ತಿರುವಾಚಕವೂ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಇವರು 'ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್' ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ನಾಯಿಕೆಯರ ಭಾವ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ೯೬ ಕಾವ್ಯರೂಪಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ "ಕೋವೈ" ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ನಾಯಿಕೆಯರ ಭಾವ, ಶೃಂಗಾರ ರಸ, ಪ್ರಣಯ ಕಥೆ, ಅವರ ನೋಟ ಕೂಟಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಚಕರ ತಿರುಕ್ಕೋವೈ ಯಾರಿಗೆ ನಟರಾಜನೇ ನಾಯಕ. ಜೀವಾತ್ಮನೇ ನಾಯಿಕೆ. ಇವರ ಪ್ರಣಯವನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕೋವೈ ಕಾವ್ಯ ಜಾತಿಯ ಶೃಂಗಾರ ಕಂಡರೂ, ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಕವಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೋವೈ ಕಾವ್ಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಗ್ರಂಥವೇ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ "ತಿರು" ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ "ಆರ್" ಎಂಬ ಗೌರವಾರ್ಥಸೂಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಕೋವೈಗಳಿಗೆ ಈ ಗೌರವವಿಲ್ಲ.

ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಮ್ಬಂದರ್.— ಪಲ್ಲವ ರಾಜನಾದ ಇಮ್ಮಡಿ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಿರುಮುಜ್ಜೈಯಾಪ್ಪಾರ ಸಮ ಕಾಲೀನರು. ಇವರ ತಂದೆ ಶಿವಪಾದ ಹೃದಯರು; ತಾಯಿ ಭಗವತಿ ಅಮ್ಮೈಯಾರು. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಶೀರ್ಕಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವರಪುತ್ರರು. ಇವರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಾಯ ತುಂಬುತ್ತ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ದಿನ

ಶಿವಪಾದ ಹೃದಯರು ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಗು ತಂದೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ದನಿಗರಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲೂಡಿಸಲು ಪಾರ್ವತಿ ಬೇಗನೆ ಬಂದು ಹೊನ್ನು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೀರ ಕುಡಿಸಿ ಮಾಯವಾದಳು. ತಂದೆ ಆಹ್ನಿಕ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ತುಟಿಗೆ ಹಾಲಿನ ತುಂತುರುಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದರು. ಜ್ಞಾನಕ್ಷೀರ ಕುಡಿದ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು "ತೋಡುಡೈಯ ಶೆವಿಯನ್ ವಿಡೈಯೇಱು" ಎಂಬ ತೇವಾರವನ್ನು ಹಾಡಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ತೇವಾರ ಗ್ರಂಥ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಸಾವಿರಾರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೈನಮತ ಖಂಡನೆಮಾಡಿ ಜಯಿಸಿದರು. ಇವರ ತೇವಾರ ಇತರ ಕವಿಗಳ ತೇವಾರಕ್ಕಿಂತ ಕ್ಲಿಷ್ಟ. ಅಚ್ಚತಮಿಳು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತಮಿೞ್ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂದರ್ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾೞ್ವಾರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶೈವರಲ್ಲಿ ಇವರು ಪರಮಾಚಾರ್ಯರು. ಇವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಉಪಾಸನೆಯ ರೀತಿ "ಸತ್ಪುತ್ರಮಾರ್ಗ"; ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇವರು ಪರಶಿವನ ಮಗನಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಅವತಾರವೆಂದು ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಶರ್.— ಇವರು ತಿರುಮುನ್ನೈಪ್ಪಾಡಿನ ತಿರುವಾಮೂರ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ "ಮರುಣೀಕ್ಕಿಯಾರ್" (ಮರುಳನ್ನು ನೀಗಿದವರು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತಾಪಿತೃವಿಯೋಗವುಂಟಾ

ಯಿತು. ಇವರ ಅಕ್ಕ ತಿಲಕವತಿ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ಜೈನರಾಗಿ ಆ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಶಿವಭಕ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ ತಿಲಕವತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶೈವನನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರಿಗೆ ತಾಳಲಶಕ್ಯವಾದ ಹೊಟ್ಟೆನೋವುಂಟುಮಾಡಿ ತಿರುಪ್ಪಾದಿರಿಪ್ಪುಲಿಯೂರಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉದರಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅರಸರಿಗೆ ಶ್ರಮಣರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ, ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿತು. ಶೈವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ನಡತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರಮಣರಿಗೆಲ್ಲ ಅತಿಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವರು ಪಲ್ಲವರಾಜನಾಗಿದ್ದು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನಾದ ಜೈನದೊರೆಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನ ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿತು. ಒಡನೆ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರನ್ನು ಎಳೆತರಲು ಭಟರನ್ನು ಅಟ್ಟಿದನು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕ ನಿರಂಕುಶರಲ್ಲವೆ?

"ನಾಮಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ಕುಡಿಯಲ್ಲೋಮ್ ನಮನೈ ಅಞ್ಜೋಮ್ ನರಕತ್ತಿಲ್ ಇಡರ್‌ಪಡೋಮ್" ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ರಾಜಭಟರು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರೊಡನೆ ತೆರಳಿದರು. ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾಜನು ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರನ್ನು ಬೇಯುವ ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಅದರ ಕಾವು ತಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ.

"ಮಾಶಿಲ್ ವೀಣೈಯುಮ್ ಮಾಲೈ ಮದಿಯಮುಮ್
ವೀಶು ತೆನ್ಡಲುಮ್ ವೀಙ್ಗಿಳ ವೇನಿಲುಮ್
ಮೂಶು ವಣ್ಡರೈ ಪೊಯ್‌ಗೈಯುಮ್ ಪೋನ್ಱದೇ
ಈಶನೆನ್ದೈ ಯಿಣೈಯಡಿ ನೀಟಲೇ"

"ಈಶನ ಪದದ್ವಯದ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ವೀಣೆಯ ಇಂಚರಕ್ಕೆ, ಸಂಜೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಬೀಸುವ ತೆಂಗಾಳಿಗೆ, ಹಬ್ಬಿದ ವಸಂತ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಮರಿ ದುಂಬಿಯ ಝೇಂಕಾರವುಳ್ಳ ತಾವರೆಯ ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು,

ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವ" ಎಂದು ಹಾಡಿದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪವುಕ್ಕಿ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಯದೆ—

"ಶೊಱ್ಱುಣೈ ವೇದಿಯನ್ ಶೋದಿ ವಾನವನ್" ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹತ್ತು ತೇವಾರಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಂಡೆಯನ್ನೇ ತೆಪ್ಪವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀರಿನ ಹರಹಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡಿಕೊಂಡು ಕರೆಯೇರಿದರು. ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ಮಹಿಮೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಜೈನಮತವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಶೈವನಾಗಿ ತಿರುನಾಗೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶಿವಾಲಯವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹಲವು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವೈಕ್ಯರಾದರು. ಇವರಿಗೆ "ಅಪ್ಪರ್" "ತಾಣ್ಡಕವೇನ್ದರ್" "ವಾಗೀಶರ್" ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. "ಅಪ್ಪರ್" ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಇಟ್ಟರು. "ತಾಣ್ಡಕ"ವೆಂಬ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ "ತಾಣ್ಡಕ ರಾಜ" ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದಿದೆ. "ವಾಗೀಶರ್" ಎಂಬುದು "ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಶರ್" ಎಂಬುದರ ಸಂಸ್ಕೃತಾನುವಾದ.

ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಡೆನಡೆದು, ತೆವಳಿ, ಉರುಳಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಎಷ್ಟು ಬಳಲಿದರೂ ಕೈಲಾಸವೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲ ನೆತ್ತರು ಬಸಿದು ವ್ರಣವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೈಲಾಸದ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತಟಾಕದ ದಡದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷತಾಳಿ ಬಂದ ಶಿವನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಒಡನೆ ಈಗಿನ ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಎಂಟು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ, ತ್ಯಾಗರಾಜರು ವಾಸಮಾಡಿದ ಪಂಚನದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುವೈಯಾರಿನ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದ

ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದು ಜಗತ್ತೇ ಶಿವಮಯವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ತೇವಾರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಸುನ್ದರಮೂರ್ತಿಸ್ವಾಮಿ.— ಇವರನ್ನು "ಸುನ್ದರರ್" ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದರು. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪುಷ್ಪ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೂಕೊಯ್ದು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಂದಿತೆ, ಕಮಲಿನಿಯರನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಮೋಹಪಾಶಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲು ಇವರನ್ನೂ, ಚೇಟಿಯರನ್ನೂ ಮಾನವ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ಸುಂದರರು ಕೈಲಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಾಗ ಪರಶಿವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು "ತಡುತ್ತು ಆಟ್ಕೊಳ್ಳಾಯ್" —ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯದಂತೆ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಪಾಡೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಶಿವನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಸುಂದರರು ತಿರುನಾವಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿಶೈವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತ ನರಸಿಂಗ ಮುನಿಯಾರ್ ಎಂಬ ರಾಜನು ಶಿಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಕಿದನು. ಇವರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮದಲ್ಲಿ ಉಪನಯನವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಪುತ್ತೂರಿನ ಶಡಙ್ಗವಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಆದಿಶೈವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೇನು ಕನ್ಯಾದಾನವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷ ತಾಳಿ ಬಂದು ವಿವಾಹಕಂಟಕನಾದನು. ತನ್ನಿಂದ ಸುಂದರರ ಹಿರಿಯರು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ("ಅಡಿಮೈ") ಅಡಿಯಾಳುಗಳಾಗಿರಲು ಒಪ್ಪಿ ಓಲೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಮೊದಲು ತೀರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಕುಂಟು ನೆಪಹೂಡಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತಿರುವೆಣ್ಣೈ ನಲ್ಲೂರಿನ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮರೆಯಾಗಿ, "ತಡುತ್ತಾಟ್ಕೊಣ್ಡೋಮ್—ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ

ತಡೆದು ಕಾಪಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದೆ. ಈಗ 'ಪಾಮಾಲೈ' (ಪದ್ಯಮಾಲೆ)ಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡು; ಅಡಿಮೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ 'ಪಿತ್ತಾ' (ಹುಚ್ಚ) ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೆ. ಹೋಗು! ಆ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ತೇವಾರ (ತೇ=ದೇವರ, ಆರಂ=ಹಾರ) ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು. ಇತ್ತ ಸುಂದರರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ—

"ಪಿತ್ತಾ ಪಿಱೈಶೂಡಿ ಪೆರುಮಾನೇ ಅರುಳಾಳಾ
ಎತ್ತಾನ್ ಮಱವಾದೇ ನಿನ್ನೈಕ್ಕಿನೈಕ್ಕಿನ್ಱೇನ್ ಮನತ್ತುನ್ನೈ
ವೈತ್ತಾಯ್ ಪೆಣ್ಣೈ ತೆನ್ಬಾಲ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂರರುಳ್
ತುಱೈಯುಳ್
ಅತ್ತಾ ಉನಕ್ಕಾಳಾಯ್ ಇನಿಯಲ್ಲೇನ್ ಎನಲಾಮೇ"

ಎಂದು ಗ್ರಂಥಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಸುಂದರರಿಗೆ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಪರವೈನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಲಿನಿಯೊಡನೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುವಱ್ಱಿಯೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಶಙ್ಗಿಲಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಅನಿಂದಿತೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದರು. ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಙ್ಗಿಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ಪರವೈನಾಚ್ಚಿಯಾರ ಗೀಳು ಹತ್ತಲು ತಿರುವಾರೂರಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ತಿರುವಱ್ಱಿಯೂರಿನ ಎಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಅವರ ಕಣ್ಣೆರಡೂ ಇಂಗಿಹೋದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ದಾರಿನಡೆದು ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇಡಿ ಹಾಡಿ ಕಂಚಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ತಲಪಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಲಗಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರವೈಯಾರೊಡನೆ ಶಿವನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸೇರಿ ಬಾಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಈ ಶೈವಸಮಯಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಗೆ ನಾಯನಾರ್ ಅಥವಾ ಅಡಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂದರ್, ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಶರ್ (ಅಪ್ಪರ್), ಸುಂದರರ್ — ಈ ಮೂವರು ನಾಯನಾರುಗಳ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ತೇವಾರವ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಮಾಣಿಕ್ಕ ವಾಚಕರ ತಿರುವಾಚಕವನ್ನು ತೇವಾರದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ 'ತೇವಾರ ತಿರುವಾಚಕ'ವೆಂದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಶೈವರ ಪದ್ಧತಿ.

ವೈಷ್ಣವ ಆಳ್ವಾರುಗಳು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೦೦—೮೦೦)

ಶೈವರ ಅಡಿಯಾರುಗಳಂತೆ ಈ ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಪರಮ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರು ಎಂದರ್ಥ. ಇವರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿವ್ಯತ್ಯಾಸ ಕಡಮೆ. ಅಂತ್ಯಜರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಆಳ್ವಾರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರು ಅಂತ್ಯಜರು, ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರು ವೆಳ್ಳಾಳರು, ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರು ಕಳ್ಳರು; ಆಂಡಾಳ್ ಹೆಂಗಸು. ಆದರೂ ಇವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೈಷ್ಣವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಇವರು ಹಾಡಿದ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡುವುದು ಇಂದಿಗೂ ವಾಡಿಕೆ. ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾರ್, ಪೂದತ್ತಾರ್, ಪೇಯಾರ್ (ಸರೋಯೋಗಿ, ಭೂತಯೋಗಿ, ಮಹಾಯೋಗಿ) — ಈ ಮೂವರೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೬ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊದಲಾಳ್ವಾರುಗಳು. ಪೊಯ್‌ಗೈ ಮತ್ತು ಪೇಯಾಳ್ವಾರುಗಳು ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವರದರಾಜನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರವರ್ಮ ಪಲ್ಲವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೯೦. ಇವನೇ ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವನು. ಈ ಮೊದಲಾಳ್ವಾರುಗಳು ಹಾಡಿರುವ ಪದ್ಯಮಾಲೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ವಾಮನ, ನಾರಸಿಂಹ, ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣಾದ್ಯವತಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶ್ರೀರಂಗ, ಕುಂಭಕೋಣ, ತಿರುಮಾಲಿರುಞ್ಜೋಲೈ, ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟಿ

ಯೂರು ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಗ್ರಂಥವೆಲ್ಲ "ಅನ್ದಾದಿ" (ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿ)ಗಳಾಗಿವೆ. "ಅನ್ದಾದಿ" ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಕಡೆಯ ಪದ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದ ಆದಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ತಿರುಮೞಿಶೈಯಾೞ್ವಾರು.—ತಿರುಮೞಿಶೈ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಶೈವರಾಗಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ವಿಷ್ಣುಪಾರಮ್ಯವನ್ನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದರು. ಶೈವ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧ ಮತಗಳನ್ನು ಬಹುತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡನೆಮಾಡಿದರು. "ನಾನ್ಮುಗನ್ ತಿರುವನ್ದಾದಿ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮತಖಂಡನೆಯೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯಾಶಯ. "ತಿರುಚ್ಚನ್ದವಿರುತ್ತಮ್" ಎಂಬ ೧೨೦ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಶೈಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋರಿದೆ, ಕಾವಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ವಾಗ್ಗುಂಫನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಇಂಪು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಬಾರಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಕಣಿಕಣ್ಣನೊಡನೆ ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಗೆ ತೆರಳಿದಾಗ ಒಂದನೆಯ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮ ಪಲ್ಲವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ರಾಜ ಆೞ್ವಾರನ್ನು ಕಣಿಕಣ್ಣನೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತೊಲಗಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಆೞ್ವಾರು ಕಂಚಿಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ದೇವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳುವ ಮಾತಿನ ಜೋರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ:

"ಕಣಿಕಣ್ಣನ್ ಪೋಗಿನ್ಱಾನ್ ಕಾಮರು ಪೂಙ್ಗಚ್ಚಿ
ಮಣಿವಣ್ಣಾ ನೀ ಕಿಡಕ್ಕವೇಣ್ಡಾವ್—ತುಣಿವುಡೈಯ
ಶೆನ್ನಾಪ್ಪುಲವನುಮ್ ಪೋಗಿನ್ಱೇನ್ ನೀಯುಮುನ್ಱನ್
ಪೈನ್ನಾಗಪ್ಪಾಯ್ ಶುರುಟ್ಟಿಕ್ಕೊಳ್"

ಎಂದು ಹಾಡಿದೊಡನೆ ವರದರಾಜನು ಭಕ್ತಪರಾಧೀನನಲ್ಲವೆ?—ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟನು. ಈ ಸಂಗತಿ ರಾಜನ ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಲು ಅವನು ಓಡಿಬಂದು ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಎರಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನು. ವರಕವಿಯಾದ ಆಳ್ವಾರು ಒಡನೆ ಮೇಲಿನ ಪಾಶುರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ—

"ಕಣಿಕಣ್ಣನ್ ಪೋಕ್ಕೊಳಿನ್ರಾನ್ ಕಾಮರು ಪೂಙ್ಗಚ್ಚಿ
ಮಣಿವಣ್ಣಾ ನೀ ಕಿಡಕ್ಕವೇಣ್ಡಾಮ್—ತುಣಿವುಡೈಯ
ಶೆನ್ನಾಪ್ಪುಲವನುಮ್ ಪೋಕ್ಕೊಳಿನ್ರೇನ್ ನೀಯುಮುನ್ಱನ್
ಪೈನ್ನಾಗಪ್ಪಾಯ್ ವಿರಿತ್ತುಕ್ಕೊಳ್"

ಎಂದು ಹಾಡಿದರು. ವರದರಾಜನು ಭಕ್ತನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಾವಿನಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹರಹಿ ಪವಡಿಸಿದನು.

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರು.— ಇವರಿಗೆ ಶಠಕೋಪರ್ (ಜನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಠವಾಯುವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದವರು), ಪರಾಂಕುಶರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ಉಂಟು. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಗರಿ (ಆಗಿನ ಹೆಸರು ತಿರುಗ್ಕೈ)ಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ೭ನೆಯ ಅಥವಾ ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಮತಭೇದಗಳಿವೆ. ಇವರ ತಂದೆ ಕಾರಿ, ತಾಯಿ ಉಡಯನಙ್ಗೈ. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಾಯಸ್ತನ್ಯಪಾನ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹುಣಿಸೆಮರಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಮಗು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯೋಗಿಯಂತೆ ಕುಳಿತು ಹಲವಾರು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಮಧುರಕವಿಯಾಳ್ವಾರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಪಾಶುರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟರು. ಮಗುವಿನ ಅನ್ಯಾದೃಶ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಕಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ

ಪ್ರತಿಭೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದುವು. ಜನ ಇವರನ್ನು ಮಹಾಕವಿಯೆಂದು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟದ್ದು. ತಿರುವಿರುತ್ತವ್, ತಿರುವಾಶಿರಿಯಮ್, ಪೆರಿಯ ತಿರುವನ್ದಾದಿ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳೇ. ಇವು ಚತುರ್ವೇದಗಳ ಸಾರಸಂಗ್ರಹಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಚಿಕ್ಕವು. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ ಬೋಧಿಸುವುದೇ ಈ ಪದ್ಯಗಳ ಗುರಿ. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಸ್ತುತಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥಪಂಚಕಗಳು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಗಳ, ಮಹಿಮೆಗಳ ಚಿತ್ರ. ಜಾತಿಮತ ಭೇದಗಳ ಮಾತಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಪಾಂಡಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ "ಕುಱಳ್" ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನ ಪದ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದ ಆಧಾರಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಮಧುರಕವಿಯಾಳ್ವಾರು.— ತಿರುಕ್ಕೋಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೈವಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಉತ್ತರ ದೇಶಯಾತ್ರೆಮಾಡುತ್ತ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದುರಾತ್ರಿ ತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ತೇಜಸ್ಸೊಂದನ್ನು ಕಂಡು, ಅದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆನಡೆದು ಬಂದು ಕುರುಗೂರನ್ನು ತಲಪಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಊರಿನ ದೇವಾಲಯದ ಹುಣಿಸೆಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನು ಕಂಡು :

"ಶೆತ್ತದಿನ್ ವಯಿಱ್ಱಿಲ್ ಶಿಱಿಯದು ಪಿಱನ್ದಾಲ್
ಎತ್ತೈತ್ತಿನ್ಱು ಎಙ್ಗೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್"

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ "ಅತ್ತೈತ್ತಿನ್ರು ಅಙ್ಗೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್" ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಮಧುರಕವಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ ಪಾದ ಗಳಿಗೆರಗಿ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ೧೧ ಪಾಶುರ ಗಳುಳ್ಳ "ಕಣ್ಣಿನುಣ್ ಶಿಱುತ್ತಾಮ್ಬು" (ಗ್ರಂಥಿಮುತ್ಸೂಕ್ಷ್ಮಹ್ರಸ್ವರಜ್ಜು) ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯಸ್ತವವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಗ್ರಂಥ.

ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರು.— ತಿರುವಾಂಕೂರಿನ ರಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸೆ. ಇವರ ಜೀವನದ ಗುಟ್ಟೇ ಅದು. ಒಂದುಬಾರಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಕಾಂಗ ಸಾಹಸದಿಂದ ಖರದೂಷಣರೇ ಮುಂತಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕೇಳಿ ದೊಡನೆ ಕುಲಶೇಖರಾಳ್ವಾರಿಗೆ ತಾವು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಿಸಗ ದಿದ್ದುದು ತಮ್ಮ ಅರಸುತನಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವೆಂದುಕೊಂಡರು; ಕೂಡಲೆ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಮೇತರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಹೊರಟರು. ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತರು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಯಶಾಲಿ ಯಾಗಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು; ನೀವು ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಕುಲಶೇಖರರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಾರವಶ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಲಶೇಖರರಿಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಂಗನಾಥನ ಸೇವೆಮಾಡಿಯೇನು ಎಂಬ ಕಾತರ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಿನ ದಿನವೂ ರಂಗಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಂಥ ಅರಸನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹಲವಾರು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿ ಕುಲಶೇಖರರನ್ನು ತಡೆಯು ತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಆಳ್ವಾರ ಆಸೆ ಈಡೇರಿತು. ಅವರು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು.

"ಮುಕುನ್ದಮಾಲೆ"ಯೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದನ್ನು ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯ ವೇದಾಂತಪರವಾಗಿದ್ದರೂ ಶೈಲಿ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಶ್ಲೋಕವೂ ಮಾನವ ಹೃದಯತಳ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ "ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೊೞಿ" ಎಂಬ ೧೦೫ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಪೆರಿಯಾೞ್ವಾರು.— ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ "ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಕೋನ್" ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮಧೇಯವಿದೆ. ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ವಟಪತ್ರ ಶಾಯಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಲ್ಲಭಪಾಂಡ್ಯನ ಆಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ವಾದ ಹೂಡಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಆಧಾರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹೇಳಿ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷ ದವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಶುಲ್ಕವನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನಿಗೆ ಪೆರಿಯಾೞ್ವಾರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವರನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಸಕಲ ವೈಭವಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಗರುಡಾರೂಢ ನಾಗಿ ವಾಯುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯಾೞ್ವಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಮಂಗಳಾಶಾಸನದ ಪದ್ಯ ಮಾಲಿಕೆಯೇ "ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಣ್ಡು"; ೧೨ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ. ಪಂಚಾಯುಧಗಳಿಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

"ವಾೞಾಟ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ಱೀರುಳ್ಳೀರೇಲ್ ವನ್ದು
ಮಣ್ಣುಮಣಮುಮ್ ಕೊಣ್ಮಿನ್
ಕೂೞಾಟ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ಱೀರ್ಗಳೈ ಎಙ್ಗಳ್ ಕುೞುವಿನಿಲ್ ಪುಗುದ
ಲೊಟ್ಟೋಮ್"

[ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಿದ್ದರೆ ಬನ್ನಿ, ಅವನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ನೃತ್ಸಂಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ; ಇಲ್ಲವೆ ಕೂಳಿಗೆ ಆಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ] ಎಂದು ಮೂರನೆಯ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ ವಾಕ್ ಸ್ಥೈರ್ಯ, ನಿರ್ಭೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಇವರ 'ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಣ್ಡು' ಸಂಪ್ರದಾಯ ಗ್ರಂಥ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುವಾರಾಧನ ಕಾಲ ಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಬಂಧ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ 'ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ'ಯಲ್ಲಿ ೪೬೧ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಆಣ್ಡಾಳ್.—ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ ಮಗಳು. ಈಕೆಗೆ ಗೋದಾದೇವಿ ಯೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಆಳ್ವಾರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೆಯೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕವಯಿತ್ರಿ. "ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊೞಿ"ಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ಈಕೆಯ ಕೃತಿ. ೧೪೩ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಭಾಗ. ಈಕೆಯ 'ತಿರುಪ್ಪಾವೈ' ಎಂಬ ೩೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಗೀತೆ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಉಯ್ಯಕೊಣ್ಡಾರ್ ಇದನ್ನು ಕುರಿತು "—ಇನ್ನಿಶೈಯಾಲ್ ಪಾಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತಾಳ್ ನಱ್ಪಾಮಾಲೈ ...." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಗೊಲ್ಲಕನ್ನೆಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತಮ್ಮ ಇನಿಯನನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಾಡು ಸುಭಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಲಿಯಲು, "ಪಾವೈ ನೋನ್ಬು" ಎಂಬ ನೋಂಪಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆ ವ್ರತವನ್ನೇ ಆಂಡಾಳ್ ತಮ್ಮ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಪಾವೈ ನೋನ್ಬು' (=ಕನ್ಯಾವ್ರತ) ಎಂದರೆ ಕನ್ನೆಯರು ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದ ಆದಿಯಿಂದ ತೊಡಗಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸುವ ಒಂದು ವ್ರತ.

ಆಣ್ಡಾಳಿಗೆ 'ಶೂಡಿ ಕ್ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್' ಸೂಡಿ ಕೊಟ್ಟ ನಾಯಿಕೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈಕೆಯ ತಂದೆ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು. ದೇವರಿಗೆಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿರಿಮಾಲೆಯನ್ನು ತಾನು ಮುಡಿದು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತಂದೆಯ ಭಯದಿಂದ ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಳು. ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಅದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಡುಕೂದಲಿತ್ತು. ಒಡನೆ ಅದು ಅನುಭೂತ ಮುಕ್ತವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಮಗಳಾದ ಆಂಡಾಳ್ ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮಲಗಿದರು. ದೇವರು ಅವರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸಿರಿಮಾಲೆ ತನಗೆ ಬಹುಪ್ರಿಯವಾದುದೆಂದು ಆಂಡಾಳನ್ನು ತಾನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕಳಾದ ಮುದ್ದುಕುವರಿಯನ್ನು ವಡಪೆರುಙ್ಗೋಯಿಲುಡೈಯಾನಿಗೆ (ಉತ್ತರದ ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯದ ಒಡೆಯನಿಗೆ) ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮಾವನಾದರು—"ಶ್ವಶುರಮಮರವಂದ್ಯಂ ರಂಗನಾಥಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್"

"ವಾರಣ ಮಾಯಿರಮ್" ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನೆಯ ಬಯಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಈಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರು "ಶ್ರೀ ಗೋದಾಸ್ತುತಿ"ಯೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಹು ಸರಳವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯನಗರದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ತೆಲಗಿನಲ್ಲಿ "ಆಮುಕ್ತ ಮಾಲ್ಯದ" ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ ದಿವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ತೊಣ್ಡರಡಿಪ್ಪೊಡಿಯಾಳ್ವಾರು.—ಇವರ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೆಸರು "ಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿರೇಣು" ಎಂದು. ಭಕ್ತರ ಪಾದಧೂಳಿಯೆಂದರ್ಥ. ಇವರಿಗೆ ವಿಪ್ರನಾರಾಯಣರೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಣ್ಡಙ್ಗುಡಿಯೆಂಬೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ತಿರುಮಙ್ಗೈಯಾಳ್ವಾರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಜಾತಿ

ಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಶ್ರೀರಂಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕರಮ್ಬನೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತೋಟಮಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೂಕೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ದೇವದೇವಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮೋಹಪಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣೆಂಬ ಮೂರಾಸೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರಂಗನಾಥನ ಭಕ್ತರ ಪಾದಧೂಳಿ ಯಾದರು. ಜಾತಿಯ ಹಿರಿಮೆಗಿಂತ ಅರಿವಿನ ಹಿರಿಮೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದು ದೆಂದು ಇವರಷ್ಟು ನಿರ್ಭರವಾಗಿ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವವರು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಅದರಿಂದುಂಟಾದ ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯವನ್ನು "ತಿರುಮಾಲೈ", "ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿ ಯೆಟುಚ್ಚಿ—ಎಂಬ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. "ತಿರುಮಾಲೈ" ೪೫ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಸಿರಿಮಾಲೆ.

"ಪಚ್ಚೈಮಾಮಲೈ ಪೋಲ್ ಮೇನಿ ಪವಳವಾಯ್ ಕಮಲಚ್ಚೆಙ್ಗಣ್
ಅಚ್ಚುದಾ ಅಮರರೇಱೇ ಆಯರ್ ತಙ್ಗೊಟುನ್ದೇಯೆನ್ನುಮ್
ಇಚ್ಚುವೈ ತವಿರಯಾನ್‌ಪೋಯ್ ಇನ್ದಿರಲೋಕಮಾಳುಮ್
ಅಚ್ಚುವೈ ಪೆಱಿನುಮ್ ಯಾನ್‌ವೇಣ್ಡೇನ್ ಅರಙ್ಗಮಾನಗರುಳಾನೇ"

ಎಂಬ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಟ್ವಾರು ಹೊನ್ನಾಸೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗಿದ್ದ ವಿರಕ್ತಿ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯ ಬಹು ಸೊಗಸಾದುದು. ಇದನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡದವರೇ ವಿರಳ. ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಶುರ ದಲ್ಲಿ—

"ಊರಿಲೇನ್ ಕಾಣಿಯಿಲ್ಲೈ ಉಱವು ಮಱ್ಱೊರುವರಿಲ್ಲೈ"

[ಊರುಕೇರಿಗಳಿಲ್ಲ ಭೂಮಿಕಾಣಿಗಳಿಲ್ಲ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೆನಗಿಲ್ಲ] ಎಂದು ಬಾಯುಳಿದು ಪಳವಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಮನ ಕರಗದು?

ಇವರ 'ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಟುಚ್ಚಿ'ಯಲ್ಲಿ ೧೧ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬೋಧಕೀ ಸೂಕ್ತಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಾನು ವಾದವೂ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. "ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಟುಚ್ಚಿ"

ಎಂದರೆ ಉದಯರಾಗದ ಗೀತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು "ಶ್ರೀನಿವಾಸರು" ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರು.— ಚೋಳ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಉಱೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪದಹಾಡಿ ಭಿಕ್ಷೆಯೆತ್ತಿ ಜೀವನ ಜರುಗಿಸುವ "ಪಾಣರ್" ವಂಶಜರು. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರಿಗೆ ವೀಣಾ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮಸಮವಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ತೆಂಕಣ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂತ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಜನರ ಉಪಟಳಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು. ಕಡೆಗೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮ ಕುಲಜರಾದ ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಶ್ರೀರಂಗ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ "ಅಮಲನಾದಿಪಿರಾನ್" ಎಂಬ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಮಂಗಳಾಸನ ಹಾಡಿದರು. "ಇವನನ್ನು ಕಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತೊಂದನ್ನೂ ಕಾಣವು" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪದ್ಯ ಮಾಲಿಕೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಇವರ ದಿವ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು "ಶ್ರೀನಿವಾಸ"ರು ತಿರುಪ್ಪಾಣಿಯೆಂಬ ಕನ್ನಡರೂಪಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಳ್ವಾರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರು.—ಇವರ ಮುಂಚಿನ ಹೆಸರು ನೀಲ. ಕಳ್ಳರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಬೇಡರ ಗುಂಪಿನವರು. ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಚೋಳ ರಾಜನಿಗೆ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಚೋಳನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆ ಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮೆರೆದು ರಾಜನ ಮೆಚ್ಚನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಿರುವಾಳಿನಾಡಿಗೆ ಪಾಳಯಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರಸಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿ. ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ,

ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಐಹಿಕವೆಂದರೆ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ತಿರುವಾಳಿಯ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕುಮುದವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೈಷ್ಣವನಾದರೂ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ, ಹಣಕಾಸು ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಬರಿಗೈಯಾಗಲು ಕಳ್ಳತನವೆಂಬ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ನಂಬಿ ದರೋಡೆಕಾರರಾದರು. ದಾರಿಹೋಕರ ತಲೆಯೊಡೆದು ಅವರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸುಲಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಿರುಮಂಗೈಯ ಕಸಬಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರು ಮದುವಣಿಗರ ವೇಷ ತಾಳಿ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ತಿರುಮಂಗೈಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಿದರು. ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಆ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ—

''ಕೋಡಿಯ ಮನತ್ತಾಲ್ ಶಿನತ್ತೊಟಿಲ್ ಪುರಿನ್ದು
ತಿರಿನ್ದು ನಾಯಿನತ್ತೊಡುಮ್ ತಿಳೈತ್ತಿಟ್ಟು
ಓಡಿಯುಮ್ ಉಟನ್ರು ಉಯಿರ್ಗಳ್ಳೈಕ್ಕೊನ್ರೇನ್
ಉಣರ್ವಿಲೇನ್ ಆದಲಾಲ್ ನಮನಾರ್
ಪಾಡಿಯ್ಯೆಪ್ಪರಿದುಮ್ ಪರಿಶಟಿತ್ತಿಟ್ಟೇನ್
ಪರಮನೇ ಪಾಱ್ಕಡಲ್ ಕಿಡನ್ದಾಯ್
ನಾಡಿನಾನ್ ವನ್ದು ಉನ್ ತಿರುವಡಿಯಡೈನ್ದೇನ್
ನೈಮಿಶಾರಣಿಯತ್ತುಳೆನ್ದಾಯ್''

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾರಾಯಣಮಂತ್ರವು ತಮಗೆ ಸಂಸಾರತಾರಕವಾದುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಾಲಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಯಿಲ್‌ಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಂಗದ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೇ ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹತ್ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು.

ಇವರು ಮಹಾಕವಿ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಪ್ರಬಂಧರಚನೆ ಮಾಡಿದವರೆಂದರೆ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರು. ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊೞಿ ೧೦೮೪ ಪಾಶುರ; ತಿರುಕ್ಕುರುನ್ದಾಣ್ಡಗಮ್ ೨೦ ಪದ್ಯ; ತಿರುನೆಡುನ್ದಾಣ್ಡಗಮ್ ೩೦ ಪದ್ಯ; ಶಿಱಿಯ ತಿರುಮಡಲ್ ೪೦ ಪಾಶುರಗಳು; ಪೆರಿಯ ತಿರುಮಡಲ್ ೭೮ ಪಾಶುರಗಳು; ತಿರುವೆೞು ಕೂಱ್ಱಿರುಕ್ಕೈ ೧ ಪಾಶುರ ಒಟ್ಟು ೧೨೫೩ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶೈವಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಾದ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು "ತಾಣ್ಡಗ"ವೆಂಬ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ "ತಾಣ್ಡಗವೇನ್ದ" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವಂತೆ, ಆೞ್ವಾರುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಮಂಗೈಯಾೞ್ವಾರು ಎರಡು "ತಾಣ್ಡಗ"ಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು "ಆಶು, ಮಧುರಮ್, ಚಿತ್ರಮ್, ವಿಸ್ತಾರಮ್" ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಪದ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದು "ನಾಲ್ಕವಿ ಪೆರುಮಾಳ್" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು "ಶ್ರೀನಿವಾಸ"ರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಕವಿಗಳು

ಶೇಕ್ಕಿೞಾರ್.—ವೆಳ್ಳಾಳ ಕುಲದ ಶೇಕ್ಕಿೞಾರ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಸಮೀಪದ ಕುನ್ಱತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಮೊದಲಿನ ಹೆಸರು ಅರುಳ್‌ಮೊೞಿತ್ತೇವರ್. ಅನಪಾಯ ಅಥವಾ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೬೪–೧೧೧೩) ಇದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಅನಪಾಯ ಚೋಳನಿಗೆ ಇವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರು. "ಉತ್ತಮ ಚೋಳ ಪಲ್ಲವರಾಯರ್" ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವರಿಗಿತ್ತು. ಇವರ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ ಅನಪಾಯನು ಜೀವಕಚಿನ್ತಾಮಣಿಯೆಂಬ ಜೈನಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಅವನಿಗಾಗಿ "ಪೆರಿಯಪುರಾಣ"ವೆಂಬ ಶೈವಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ

ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಐಹಿಕವೆಂದರೆ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ತಿರುವಾಳಿಯ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕುಮುದವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೈಷ್ಣವನಾದರೂ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ, ಹಣಕಾಸು ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಬರಿಗೈಯಾಗಲು ಕಳ್ಳತನವೆಂಬ ಕಾಮಧೇನುವನ್ನು ನಂಬಿ ದರೋಡೆಕಾರರಾದರು. ದಾರಿಹೋಕರ ತಲೆಯೊಡೆದು ಅವರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸುಲಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಿರುಮಂಗೈಯ ಕಸಬಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರು ಮದುವಣಿಗರ ವೇಷ ತಾಳಿ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ತಿರುಮಂಗೈಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಿದರು. ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಳ್ವಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಆ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ—

"ಕೋಡಿಯ ಮನತ್ತಾಲ್ ಶಿನತ್ತೊೞಿಲ್ ಪುರಿನ್ದು
ತಿರಿನ್ದು ನಾಯಿನತ್ತೊಡುಮ್ ತಿಳೈತ್ತಿಟ್ಟು
ಓಡಿಯುಮ್ ಉೞನ್ಱು ಉಯಿರ್ಗಳೈಕ್ಕೊನ್ಱೇನ್
ಉಣರ್ವಿಲೇನ್ ಆದಲಾಲ್ ನಮನಾರ್
ಪಾಡಿಯ್ಯೈಪ್ಪೆರಿದುಮ್ ಪರಿಶೞಿತ್ತಿಟ್ಟೇನ್
ಪರಮನೇ ಪಾಱ್ಕಡಲ್ ಕಿಡನ್ದಾಯ್
ನಾಡಿನಾನ್ ವನ್ದು ಉನ್ ತಿರುವಡಿಯಡೈನ್ದೇನ್
ನೈಮಿಶಾರಣಿಯತ್ತುಳೆನ್ದಾಯ್"

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾರಾಯಣಮಂತ್ರವು ತಮಗೆ ಸಂಸಾರತಾರಕವಾದುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊೞಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಾಲಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಯಿಲ್‌ಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಂಗದ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೇ ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹತ್ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು.

"ಕಲ್ವಿಯಿಲ್ ಪೆರಿಯವನ್ ಕವ್ಬನ್"
(ಕಲ್ವಿಯಿಂದ ಕಂಬ ಹಿರಿಯ)
"ಕವ್ಬನ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಱಿಯುಮ್ ಕವಿಶೊಲ್ಲುಂ"
(ಕಂಬನ ಮನೆಯ ಹಗ್ಗವೂ ಹಾಡಬಲ್ಲುದು)

ಕಂಬರಾಮಾಯಣವಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹಾಕವಿ "ಏರೆೞುವದು", "ತಿರುಕ್ಕೈವಿಳಕ್ಕಮ್", "ಶಡಗೋಪರನ್ದಾದಿ", "ಸರಸ್ವತಿಯನ್ದಾದಿ" ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕವ್ಬನಾಟ್ಟಾೞ್ವಾರ್ ಎಂಬ ಗೌರವದ ಹೆಸರು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರ ಮಗ ಅಂಬಿಕಾಪತಿ. ಈತನೂ ದೊಡ್ಡ ಕವಿ.

ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರ್.—ಕಂಬರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಕಂಬರು ರಚಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ ಉತ್ತರಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಬರೆದರು. ಇವರಿಗೆ ಕಂಬರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸೂಯೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಕಂಬರು ತಮ್ಮ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕಳಿಸಲು ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯತಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಆಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ,

"ಇನ್ಱೈಕ್ಕೋ ಕವ್ಬನಿಱನ್ದನಾಳ್ ಇಪ್ಪುವಿಯಿಲ್
ಇನ್ಱೈಕ್ಕೋ ಎನ್ಕವಿದೈಯೇಱುಕ್ಕನಾಳ್—ಇನ್ಱೈ
ಪ್ಪೂಮಡನ್ದೈವಾಟಿಪ್ಪೂಱಿಮಡನ್ದೈ ವೀಱುಱ್ಱಿರುಕ್ಕ
ನಾಮಡನ್ದೈ ನಾಣಿಟಿನ್ದನಾಳ್"

ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಇದು ಅವರ ಹೃದಯವಾಕ್ಕು.

ಪುಗೞೇನ್ದಿಪ್ಪುಲವರ್.—ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರು, ಕಂಬರು ಬಾಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಚಂದಿರನ್ಸ್ವರ್ಗಿಯೆಂಬ ದೊರೆ ಇವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತ. ವೆಣ್ಬಾ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರು. ಪೊನ್ವಿಳೈನ್ದ ಕಳತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರಿಗೆ "ವೆಣ್ಬಾಪುಲಿ" ಎಂಬ ಬಿರುದಿದೆ. ವೈಷ್ಣವಭಕ್ತರು. ತುಳುವ ವೆಳ್ಳಾಳ ಕುಲ. ೪೦೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ನಳವೆಣ್ಬಾ ಎಂಬ ಅಂದವಾದ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರಿಗೆ ಇವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸೂಯೆ.

ಈ ಕವಿಗಳಾದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವರು ಕವಿಗಳುದಿಸಿ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೇವೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯರಾದ ಕವಿಗಳ ಕಾಲ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಿಯಾದ ಕಾಲದ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಮಯಮೊದಗಿದಾಗ ಇಳವಮ್ ಪೂರ್ಣರ್, ಪೇರಾಶಿರಿಯರ್, ಶೇನಾವರಯರ್, ನಚ್ಚಿನಾರ್ಕ್ಕಿನಿಯರ್, ಪರಿಮೇಲಟಿಕರ್, ಮಣಕ್ಕುಡವರ್, ಅಡಿಯಾರ್ಕುನಲ್ಲಾರ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹುಟ್ಟಿ ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್, ತೊಲ್ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್, ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಕಲಿತ್ತೊಗೈ, ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್, ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸು

ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಯಾಪ್ಪು, ಪಾಟ್ಟು, ತೂಕ್ಕು, ತೊಡಪ್ಪು, ಶೈಯ್ಯುಳ್ ಎಂಬ ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ. ಯಾಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ: (i) ಪಾ ಅಥವಾ ಪಾಟ್ಟು; (ii) ಪಾವಿನಮ್. ಪಾ ಅಥವಾ ಪಾಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಯವೆನ್ನಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಗಳಿವೆ: ವೆಣ್ಬಾ, ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, ಕಲಿಪ್ಪಾ, ವಞ್ಜಿಪ್ಪಾ; ಇವಲ್ಲದೆ ಮರುಟ್ಪಾ ಮತ್ತು ನೂಲ್‌ಪಾ ಎಂಬೆರಡು ಜಾತಿಗಳೂ ಉಂಟು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೬ ವಿಧ ಪದ್ಯ ಜಾತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಗೂ ತಾೞಿಶೈ, ತುಱೈ, ವಿರುತ್ತಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಮೂರು "ಪಾವಿನ"ಗಳುಂಟು. "ಪಾವಿನಮ್" ಎಂದರೆ ವಿವಿಧ ಪದ್ಯಜಾತಿ (ಪಾ+ಇನಮ್=ಪದ್ಯದ ಕೂಟ) ಎಂದರ್ಥ. ಯಾಪ್ಪು ಅಥವಾ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಆರು ಅಂಗಗಳುಂಟು. ಅವನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಉಱುಪ್ಪು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎೞುತ್ತು (ಅಕ್ಷರ), ಅಶೈ (ಅಂಶ), ಶೀರ್

(ಗಣ), ತಳೈ (ಗಣಸಂಧಿ), ಅಡಿ (ಪಾದ), ತೊಡೈ (ಪ್ರಾಸ)—ಇವೇ ಆ ಷಡಂಗಗಳು.

ಎಳುತ್ತು.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ: (೧) ಮುದಲೆಳುತ್ತು (೨) ಶಾರ್ಬೆಳುತ್ತು.

(೧) **ಮುದಲೆಳುತ್ತು** ಎಂದರೆ ತಮಿಳಿನ ವರ್ಣಮಾಲೆ. ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ೧೨ ಸ್ವರ (ಉಯಿರಾವಿ), ೧೮ ವ್ಯಂಜನ (ಮೂವಾಱು ಮೆಯ್). ಇವೆರಡೂ ಮೊತ್ತವಾಗಿ "ಮುಪ್ಪದು ಮುದಲೇ" ಎಂಬ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ೩೦ ಮೊದಲಕ್ಷರಗಳು.

(೨) **ಶಾರ್ಬೆಳುತ್ತು.**—ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು. ಒಟ್ಟು ೨೧೬ ಇವೆ.

ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷರ ಮಾತ್ರೆ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವಾಗ ಶುದ್ಧವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಶೈ.—ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅಶೈ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಗಣಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ನೇರಶೈ :—ಒಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ, ತಾನೇ ಆಗಲಿ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಯಾಗಲಿ ಬರುವುದು. ಆ, ಟು, ಶೊಲ್, ವಾನ್. ಒಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಗಣದ ಮೊದಲು ಅಂಗವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿರೈಯಶೈ :—ಎರಡು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘ, ತಾನೇ ಆಗಲಿ, ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಯಾಗಲಿ ಬರುವುದು ; ಅಣಿ, ನಿಲಾ, ಕಲವ್, ಪಡಾವ್.

ಶೀರ್.—ಗಣ. ನೇರಶೈ, ನಿರೈಯಶೈಗಳು ಈರಶೈ, ಮೂವಶೈ, ನಾಲಶೈಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಗಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಅಶೈಯೂ ಗಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದುಂಟು. ಈರಶೈ, ಮೂವಶೈಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ ಗಣಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಓರಶೈ:—ನೇರ್ ಅಥವಾ ನಿರೈ

ನೇರ್ .. ನಾಳ್ } ಈ ಗಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೆಣ್ಬಾ
ನಿರೈ .. ಮಲರ್ } ಪದ್ಯಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:—ಮಲರ್ಮಿಶೈ ಏಗಿನಾನ್ ಮಾಣಡಿ ಶೇರ್ನ್ದಾರ್
ನಿಲಮಿಶೈ ನೀಡು ವಾೞ್ ವಾರ್

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕಡೆಯ "ವಾರ್" ಎಂಬುದು ನೇರಶೈ. ಇದು ಮೇಲಿನ "ನಾಳ್"ಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ.

ಕಟ್ಟ್ರದನಾಲ್ ಆಯ ಪಯನೆನ್ಗೊಲ್ ವಾಲರಿವ
ನಟ್ರಾಳ್ ತೊಱಾ ಅ ರೆನಿನ್

ಇಲ್ಲಿ 'ಮಲರ್'ಗೆ ಸಮವಾಗಿರುವ ನಿರೈಯಶೈ ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ಈರಶೈ.—ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಗಣಗಳಿವೆ: ನೇರ್ನೇರ್, ನಿರೈನೇರ್, ನಿರೈನಿರೈ, ನೇರ್ನಿರೈ.

ನೇರ್ನೇರ್	.	ತೇ. ಮಾ	ಗಣ ಸ್ವರೂಪ
ನಿರೈನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾ	
ನೇರ್ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳಮ್	
ನಿರೈನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳಮ್	

ಇವು ಅಗವಲ್ಪಾ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಇಯಲ್ ಶೀರ್, ಅಗವಲ್ ಶೀರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು.

ಉದಾ:—ವೇದಪ್ಪೊರುಳಾಯ್ ವಿಳಙ್ಗಿಯ ಶಙ್ಗರನ್
ಪಾದತ್ತುಣೈ ಮನಮ್ ಪಟ್ರುವೋರ್
ಪೋದತ್ತೊಳಿರ್ನಲಮ್ ಪೊರುನ್ದಿ ವಾೞ್ಗುವರೇ

ಈ ಅಗವಲಿನಲ್ಲಿ ವೇದಪ್—ತೇಮಾ; ಪೊರುಳಾಯ್—ಪುಳಿಮಾ; ವಿಳಙ್ಗಿಯ—ಕರುವಿಳಮ್; ಶಙ್ಗರನ್—ಕೂವಿಳಮ್; ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಈರಶೈ ಗಣಗಳಿವೆ.

ಮೂವಶೈ.—ಇದರಲ್ಲಿ ೮ ಗಣಗಳಿವೆ:

ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್		ತೇ. ಮಾಜ್. ಗಾಯ್.
ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾಜ್. ಗಾಯ್.
ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳಜ್. ಗಾಯ್.
ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳಜ್. ಗಾಯ್.
ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾಜ್. ಕನಿ.
ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾಜ್. ಕನಿ.
ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳಜ್. ಕನಿ.
ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳಜ್. ಕನಿ.

ಇವೆಂಟು ಗಣಗಳಿಗೂ ಉರಿಚ್ಚೀರ್ ಗಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯ್ಚ್ಚೀರುಗಳು; ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವಕ್ಕೆ "ವೆಣ್ ಶೀರ್" ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕಡೆಯ ನಾಲ್ಕು 'ಕನಿಚ್ಚೀರ್'ಗಳು ವಞ್ಜಿಪ್ಪಾ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವಕ್ಕೆ 'ವಞ್ಜಿಚ್ಚೀರ್' ಅಥವಾ ವಞ್ಜಿಗಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ವೆಣ್ ಶೀರ್.—

ಉದಾ:—ಆನನ್ದಕ್. ಕೂತ್ತ. ನಡಿಕ್ಕನ್ನು. ಶೆಯ್ಮನನೇ. =೪ ಗಣ.
ಈನನ್. ತನ್ನೈಯೊಟಿವಾಯ್. ಇನ್ನು. =೩ ಗಣ.

ಆನನ್ದಕ್—ತೇಮಾಜ್ಗಾಯ್; ಕೂತ್ತ—ತೇಮಾ; ನಡಿಕ್ಕನ್ನು—ಪುಳಿಮಾಜ್ಗಾಯ್; ಶೆಯ್ಮನನೇ—ಕೂವಿಳಜ್ಗಾಯ್; ಈನನ್—ತೇಮಾ; ತನ್ನೈಯೊಟಿವಾಯ್—ಕರುವಿಳಜ್ಗಾಯ್; ಇನ್ನು—ಕಾಶು. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕಾಯ್ಚ್ಚೀರ್, ಎರಡು ಮಾಚ್ಚೀರ್, ಒಂದು 'ಕಾಶು' ಎಂಬ ವೆಣ್ಬಾ ಮುಕ್ತಾಯ ಗಣ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಮುಕ್ತಾಯ ಗಣಗಳು ನಾಲ್ಕು: ನಾಳ್, ಮಲರ್, ಕಾಶು, ಪಿಱಪ್ಪು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು.

ಕನಿಚ್ಚೀರ್ ಅಥವಾ ವಞ್ಜಿಚ್ಚೀರ್.—

ಉದಾ:—ಮಣ್ಣೀರನಲ್. ವಳಿವಾನೊಡು.
ವೆಣ್ಣೀರ್ ಮದಿ. ವೆಙ್ಗದಿರುಯಿ.
ರೆಣ್ಣೀಡುರು. ವಿಯ್ಯೈಪಶುಪತಿ
ನಾಳುವರ್
ಎನ್‌ಮನ. ಮಿಡಜಿಕ್ಕ್ಗಣ್. ಡುಜಿಕ್ಕೈದಲಾಲ್.
ವನ್‌ಮನಕ್. ಕೊಡಿಯ ಶೊಙ್. ಕಿಲ್ಯೈಮುಯುಙ್. ಗುದಲೇ.

ಮಣ್ಣೀರನಲ್ — ತೇವಮಾಙ್ಗನಿ; ವಳಿವಾನೊಡು — ಪುಳಿವಮಾಙ್ಗನಿ; ವೆಣ್ಣೀರ್ ಮದಿ—ತೇವಮಾಙ್ಗನಿ; ವೆಙ್ಗದಿರುಯಿ—ಕೂವಿಳಙ್ಗನಿ; ರೆಣ್ಣೀಡುರು—ತೇವಮಾಙ್ಗನಿ; ವಿಯ್ಯೈವಶುಪತಿ—ಕರುವಿಳಙ್ಗನಿ; ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕನಿಚ್ಚೀರುಗಳು ಬಂದಿವೆ.

ನಾಲಶ್ಚೈಚ್ಚೀರ್.—ಒಟ್ಟು ೧೬ ಗಣಗಳಿವೆ.

೧	ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ತೇ. ಮಾನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೨	ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೩	ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೪	ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೫	ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ತೇ. ಮಾ. ನರುವರ್. ಪೂ.
೬	ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾ. ನರುವರ್. ಪೂ.
೭	ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳ. ನರುವರ್. ಪೂ.
೮	ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳ. ನರುವರ್. ಪೂ.
೯	ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾನ್. ತಣ್. ನಿಟಿಲ್.
೧೦	ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾನ್. ತಣ್. ನಿಟಿಲ್.
೧೧	ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳನ್. ತಣ್. ನಿಟಿಲ್.
೧೨	ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳನ್. ತಣ್ ನಿಟಿಲ್.
೧೩	ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾ. ನರು. ನಿಟಿಲ್.
೧೪	ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾ. ನರು. ನಿಟಿಲ್.
೧೫	ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳ. ನರು. ನಿಟಿಲ್.
೧೬	ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳ. ನರು. ನಿಟಿಲ್.

ಈ ೧೬ ಗಣಗಳು ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು. ವಞ್ಜಿಪ್ಪಾ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ತಳೈ.—ಒಂದು ಗಣದ ಕೊನೆಯ ಅಂಶಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಗಣದ ಮೊದಲ ಅಂಶಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ. ಇದನ್ನು ಗಣಸಂಧಿಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು; ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು.

ನೇರ್+ನೇರ್
ನಿರೈ+ನಿರೈ } ಹೊಂದಿ ಬರುತ್ತವೆ

ನೇರ್+ನಿರೈ
ನಿರೈ+ನೇರ್ } ಹೊಂದದೆ ಬರುತ್ತವೆ

ತಳೈಯಲ್ಲಿ ಏಳು ವಿಧ:—

(೧) ನೇರೊನ್ರಾಶಿರಿಯತ್ತಳೈ.—
ಉದಾ:—ನೇರ್+ನೇರ್
ಮಾ+ನೇರ್
ನಾಳ್+ನೇರ್

(೨) ನಿರೈಯೊನ್ರಾಶಿರಿಯತ್ತಳೈ.—
ನಿರೈ+ನಿರೈ
ವಿಳ+ನಿರೈ
ಮಲರ್+ನಿರೈ

(೩) ವೆಣ್ ಶೀರ್ವೆಣ್ಡಳೈ.—
ಕಾಯ್+ನೇರ್
ಪೂ+ನೇರ್

(೪) ಇಯಲ್ ಶೀರ್ವೆಣ್ಡಳೈ.—
ಉದಾ:—ಮಾ+ನಿರೈ
ವಿಳ+ನೇರ್
ನಾಳ್+ನಿರೈ
ಮಲರ್+ನೇರ್

(೫) ಒನ್ರಿಯ ವಞ್ಜಿತ್ತಳೈ.—
ಕನಿ+ನಿರೈ
ನಿಟಿಲ್+ನಿರೈ

(೬) ಒನ್ರಾ ವಞ್ಜಿತ್ತಳೈ.—
ಕನಿ+ನೇರ್
ನಿಟಿಲ್+ನೇರ್

(೭) ಕಲಿತ್ತಳೈ.—
ಉದಾ:—ಕಾಯ್+ನಿರೈ
ಪೂ+ನಿರೈ

ಅಡಿ.—ತಳೈಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಂದರೆ ಪದ್ಯದ ಅಡಿ ಅಥವಾ ಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಅಡಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಧ:

(೧) ಕುಱಳಡಿ.—ಎರಡು ಗಣ (ಶೀರ್)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಾದ.

ಉದಾ:—ತಿರೈತ್ತ ಶಾಲಿಗೈ
ನಿರೈತ್ತ ಪೋನಿರೈನ್
ದಿರೈಪ್ಪ ತೇನ್‌ಗಳೇ
ವಿರೈಕ್ಕೊಣ್ ಮಾಲೈಯಾಯ್

ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡೆರಡು ಗಣಗಳಿವೆ.

(೨) ಶಿನ್ದಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗಣ.

ಉದಾ:—ಇರುದು ವೇಱ್ಱುಮೈ ಯಿನ್ಮೈಯಾಲ್
ಶುರುದಿ ಮೋಱ್ಱುರ ಕ್ಕತ್ತಿನೋ
ಳರದು ವೇಱ್ಱುಮೈ ಯಾಗವೇ
ಕರುದು ವೇಱ್ಱಡಙ್ ಗೈಯಿನಾಯ್

ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಗಣಗಳಿವೆ.

(೩) ಅಳವಡಿ.—(ನೇರಡಿ) ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಗಣ.

ಉದಾ:—"ತೇವ್ವುಟುತ್ತಿನಿಯ ಸೀರ್ ಮೂನ್ಱುಮುಮ್ ತೀಪ್ಪುಲಾ"

(೪) ನೆಡಿಲಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಐದು ಗಣ.

ಉದಾ:—"ವೆನ್ಱಾನ್ ವಿನೈಯಿನ್ ತೊಗೈಯಾಯ ವಿರಿನ್ದು ತಙ್ಗ"

(೫) ಕಟಿನೆಡಿಲಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಐದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಗಣಗಳು ಬಂದರೆ ಕಟಿನೆಡಿಲಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:—ಇರೈಕ್ಕುಂ. ಮುಱ್ಱುರೈ. ಪ್ಪಱವೈಗ. ಳಿನಪ್ಪೈಯು. ರಿನವಣ್ಡು. ಪುಡೈಶೂಟಿ.

ತೊಡೈ.—ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ, ಗಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿ ಬಂದು ತೊಡೈ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ:—

(೧) ಎದುಗೈತ್ತೊಡೈ.—ಪ್ರತಿಪಾದದ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಉದಾ :—ತುಗಡೀರ್ ಪೆರುಙ್ಜಿಪ್ ತೋನ್ರಿಯಕ್ಕಾಲ್ ತೊಟ್ಟು
ಪಗಡು ನಡನ್ದ ಕೂಟ್ ಪಲ್ಲಾರೋಡುಣ್ಣ.

ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಾಸವಾಗುವುದು ಉಂಟು.

ಉದಾ :—ಶೊಲ್‌ಪ್ಪೋರ್ ಪುರಿವರ್ ನಾನ್ಮ್ರಿಕ್ಕೈಯಾ......
ವಿಲ್‌ಪ್ಪೋರ್ ಪುರಿವರ್......

(ii) **ವರ್ಗಎದುಗೈತ್ತೊಡೈ.**—ವರ್ಗಾಕ್ಷರ ಪ್ರಾಸ.

ಉದಾ :—"ತಕ್ಕಾಲ್ ತಗವಿಲರೆನ್ಬದವರವ } ಇಲ್ಲಿ ಕಕಾರ, ಚಕಾರ
ರೆಚ್ಚತ್ತಾಲ್ ಕಾಣಪ್ಪಡುಮ್" } ಗಳು ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರಗಳು.

ಮೋನೈತ್ತೊಡೈ.—ಪಾದದ ಮೊದಲಕ್ಷರವೂ ತರುವಾಯದ ಗಣಗಳ ಮೊದಲಕ್ಷರವೂ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅವೇ ಬರದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗಬಹುದು.

ಉದಾ :—ಕಱ್ಱ ಕಲ್ವಿಯುಮ್ ತಿರುವುಮ್ ಆಱ್ಱಲುಮ್

ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಮಿಳು ಪದ್ಯಗಳ ಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಾರ

ವೆಣ್ಬಾ.—ಕೊನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗಣಗಳು, ಇತರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳು; ಕಾಯ್‌ಶೀರ್, ಅಗವಲ್ ಶೀರ್, ವೆಣ್ ಶೀರ್ ವೆಣ್ಡಳೈ, ಇಯಲ್‌ಶೀರ್ ವೆಣ್ಡಳೈಗಳು ಇದ್ದು, ಮಿಕ್ಕಗಣ ಬರದೆ ಇರುವ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ವೆಣ್ಬಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪದ್ಯಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಶು, ಪಿಱಪ್ಪು, ನಾಳ್, ಮಲರ್ ಎಂಬ ಮುಕ್ತಾಯ ಸಂಕೇತವಿರಬೇಕು.

ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ೫ ವಿಧಗಳಿವೆ :

(೧) **ಕುಱಳ್ ವೆಣ್ಬಾ.**—ಎರಡು ಅಡಿಯ ಪದ್ಯ. ಮೊದಲನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ೪ ಗಣ, ಎರಡನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ೩ ಗಣ.

ಉದಾ :—ಅಗರ । ಮುದಲ । ವೆ಴ುತ್ತೆಲ್ಲಾ । ಮಾದಿ
ಬಗವನ್ । ಮುದಱ್ಱೇ । ಯುಲಗು

(೨) ನೇರಿಶೈವೆಣ್ಬಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕಡೆಯ ಗಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕೂ ಪಾದಗಳ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದೇ ಸಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಸವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಪಾದಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪ್ರಾಸವಾಗಬಹುದು.

ಉದಾ :—ಕೂಱ್ಱಾಱ್ । ಕುಮ್ಮೈತ್ತ । ಕುರೈಕಟಱ್ಕಾಲ್ । ಕುಮ್ಬಿಟ್ಟು ।
ತೋಱ್ಱಮ್ । ತುಡೈತ್ತೇಮ್ । ತುಡೈತ್ತೇಮಾಲ್ ।
—ಶೀಱ್ಱಮ್ ಶೆಯ್
ಏಱ್ಱಿನಾನ್ । ತಿಲ್ಲೈ । ಯಿಡತ್ತಿನಾ । ನೆನ್ನಿನಿಯಾಮ್ ।
ಪೋಱ್ಱಿನಾ । ನಲ್ಗಂ । ಪೊರುಳ್ ।

(೩) ಇನ್ನಿಶೈವೆಣ್ಬಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗಣ (ತನಿಚ್ಚೊಲ್) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳಂತೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ :—ವಡಿಯೇರ್‌ಕಣ್ । ನೀರ್‌ಮಲ್ಗ । ವಾನ್‌ಪೊರುಟ್ಕಣ್ ।
ಶೆನ್‌ಱಾರ್ ।
ಕಡಿಯಾರ್ । ಕನಮ್ಗಟಾಯ್ । ಕಾಣಾರ್‌ಕೊಲ್ । ಕಾಟ್ಟೈನ್ ।
ಇಡಿಯಿನ್ । ಮುಟಿಕ್ಕಱ್ಱ । ಯೀರ್‌ಙ್ಗವುಳ್ । ವೇಟಿಮ್ ।
ಪಿಡಿಯಿನ್ । ಪುಱತ್ತಶೈತ್ತ । ಕೈ ।

(೪) ಶಿನ್ದಿಯಲ್‌ವೆಣ್ಬಾ.—ಮೂರಡಿಯ ಪದ್ಯ; ತ್ರಿಪದಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೇರಿಶೈಚ್ಚಿನ್ದಿಯಲ್ ವೆಣ್ಬಾ, ಇನ್ನಿಶೈಚ್ಚಿನ್ದಿಯಲ್ ವೆಣ್ಬಾ ಎಂಬೆರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

(೫) ನೇರಿಶೈಚ್ಚಿನ್ದಿಯಲ್ ವೆಣ್ಬಾ.—ಇದಕ್ಕೆ ನೇರಿಶೈ ವೆಣ್ಬಾ ಲಕ್ಷಣವಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂರು ಪಾದ.

ಉದಾ :—ಅಱಿನ್ದಾನೈ । ಯೇತ್ತಿ । ಯಱಿವಾಙ್ । ಗರಿಂದು ।
ಶೆಱಿನ್ದಾಱ್ಕು । ಚ್ಚೆವ್ವ । ನುರೈಪ್ಪ । —ಶೆಱಿನ್ದಾರ್ ।
ಶಿಱನ್ದಮೈ । ಯಾರಾಯ್‌ನ್ದು । ಕೊಣ್ಡು ।

(ಗ) ಇನ್ನಿಶೈಚ್ಚಿನ್ದಿಯಲ್ ವೆಣ್ಬಾ.—ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಿಶೈ ವೆಣ್ಬಾ ಲಕ್ಷಣವಿದ್ದರೂ ಮೂರು ಪಾದದ ಪದ್ಯ.

ಉದಾ:—ಪೋೞ್ದುಮಿನ್ । ಪೋೞ್ದುಮಿನ್ । ಪೋೞ್ದುಮಿನ್ ।
ಪೋೞ್ದುಮಿನ್ ।
ಕೂೞ್ದುಬ್ । ಕುವೈತ್ತು । ವರುಮುನ್ । ನಮರಜ್ಞಾ ।
ಳೇೞ್ದುಗನ್ಞಾನ್ । ಪೂಙ್ಞಾ । ಳಿಣೈ ।

(ಙ) ಪಹ್ಱೊಡೈ ವೆಣ್ಬಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ಪಹ್ಱೊಡೈ (ಪಲ್+ತೊಡೈ) ವೆಣ್ಬಾವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:—ವೈಯಗಮೆಲ್ಲಾವ್ ಕಟಿನಿಯಾ—ವೈಯಗತ್ತುಳ್
ಶೈಯಗಮೇ ನಾೞ್ಜಿಶೈಯಿನ್ ತೇಯಙ್ಗಳ್—ಶೈಯಗತ್ತುಳ್
ವಾನ್‌ಗರುವೈಬೇ ತೊಣ್ಡೈವಳನಾಡು—ವಾನ್‌ಗರುವಿನ್
ಶಾಱೇ ಅನ್ನಾಟ್ಟಿನ್ ತಲೈಯಾರ್ಗಳ್—ಶಾಱಟ್ಟು
ಕಟ್ಟಿಯೇ ಕಚ್ಚಿಪ್ಪುಱಮೆಲ್ಲಾವ್—ಕಟ್ಟಿಯುಳ್
ತಾನೇೞ್ಮಾನ ಶರುಕ್ಕರೈ ಮಾಮಣಿಯೇ—
ಆನೇಱ್ಱಾನ್ ಕಚ್ಚಿಯಗವ್

ಅಗವಲ್ ಪಾ.—(=ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ)

ಮೂರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಯಲ್‌ಶೀರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಶೀರ್ (ಗಣ), ಅಗವಲ್ ಪಾಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ತಳೈ (ಗಣಸಂಧಿ), ಇತರ ತಳೈಗಳೂ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕರುವಿಳಙ್ಗನಿ ಮತ್ತು ಕೂವಿಳಙ್ಗನಿ ಗಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರಕೂಡದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಿವೆ:—(೧) ನೇರಿಶೈಯಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, (೨) ಇಣೈಕುಱಳಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, (೩) ನಿಲೈಮಣ್ಡಿಲಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, (೪) ಅಡಿಮುರಿ ಮಣ್ಡಿಲಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ.

(೧) ನೇರಿಶೈಯಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾದ ಕಡೆಯ ಪಾದದ ಹಿಂದಿನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಪಾದಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣದವು.

(೨) **ಇಣೈಕ್ಕುಱಳಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ**ದ ಒಂದನೆಯ ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎರಡು ಗಣಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದು ವಿಷಮ ಪಾದ ಪದ್ಯ.

(೩) **ನಿಲೈಮಣ್ಡಿಲ ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ.**—ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪಾದಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(೪) **ಅಡಿಮರಿ ಮಣ್ಡಿಲ ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ.**—ಎಲ್ಲ ಅಡಿಗಳೂ ಸಮ. ಪ್ರತಿಪಾದವೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾದಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೂ ಅರ್ಥ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಶಿರಿಯ ವಿರುತ್ತಮ್.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಗಣಗಳ ಅಳವು ಸಮ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ೬ ರಿಂದ ೧೨ ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಕಲಿಪ್ಪಾ.—ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಣ್‌ಶೀರ್ ಬರಬೇಕು. ಮಾಚ್ಚೀರ್, ವಿಳಙ್ಗನಿಚ್ಚೀರ್ ಬರಕೂಡದು. ಮಿಕ್ಕ ಗಣಗಳು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ್ತಳೈ ಮತ್ತು ಇತರ ತಳೈ ಬರಬಹುದು. ತರವು, ತಾೞಿಶೈ, ಅರಾಗಮ್, ಅಮ್ಬೋದರಙ್ಗಮ್, ತನಿಚ್ಚೊಲ್, ಶುರಿದಗಮ್—ಈ ಆರು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಬರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಶೀರ್‌ಗಳಿರಬೇಕು. ಈ ಪದ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿವೆ: **ಒತ್ತಾೞಿಶೈ ಕಲಿಪ್ಪಾ, ವೆಣ್‌ಕಲಿಪ್ಪಾ, ಕೊಚ್ಚಕಕ್ಕಲಿಪ್ಪಾ.**

ಅವ್ವೈಯಾರ್

ಈಕೆ ಕಂಬರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ತಮಿಳು ಕವಿಗಳು ಬಾಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ಕಥೆಗಳುಂಟು. ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವ್ವೈಯಾರ್ ಎಂಬ ಕವಯಿತ್ರಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಅವರ ಪದ್ಯಗಳು ಪುರನಾನೂರು ಮೊದಲಾದ ಸಂಘಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಸಂಘಕಾಲದ ಅವ್ವೈಯಾರೂ ಕಂಬರ ಕಾಲದ ಅವ್ವೈಯಾರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರ ಬಹುದೆಂದು ಈಚಿನ ಕೆಲವು ಪರಿಶೋಧಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಳೆಯರು ಮುದುಕರು, ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು, ಕಲಿತವರು ಕಲಿಯದವರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವ್ವೈಯಾರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಆತ್ತಿಶೂಡಿ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ತಮಿಳರೆಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಅವಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ನಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವೊಬ್ಬನಿಗಾಗಲಿ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ಒಂದಾದರೂ ಅವ್ವೈಯಾರ ಪದ್ಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರ ನೀತಿಗಳೂ, ಭಾವಗಳೂ ಆತ್ತಿಶೂಡಿ, ಕೊನ್ಟ್ರೈವೇನ್ಡನ್ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಾದ ಪುಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಅಳವಟ್ಟಿರುವ ಆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸೂತ್ರಗಳಂತೆ ಇವೆ. ಆತ್ತಿಶೂಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಕೊನ್ಟ್ರೈವೇನ್ಡನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಾಕ್ಯಗಳೂ, ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ತೀರ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಾದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಕರುಣೆಯಿಂದ "ಅಱಮ್ ಶೆಯ್ಯ ವಿರುಮ್ಬು" (ಅರಗೆಯ್ಯ ಬಯಸು, ಧರ್ಮ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸು) ಎಂದು

ತೊಡಗುವ ಅತ್ತಿಶೂಡಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಹೇಳತೀರದು. ಹೀಗೆ, ಎಳೆಯರು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಮುಪ್ಪಿನ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವ ಪಾಠರೀತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ಆತ್ತಿಶೂಡಿ, ಕೊನ್ರೈವೇನ್ದನ್, ಮೋದುರೈ, ನಲ್‌ವಟಿ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕುಱಳ್, ಅಶತಿಕ್ಕೋವೈ, ಪನ್ದನನ್ದಾದಿ ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳು.

ஆத்தி சூடி

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி சூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோ மியாமே

1 அறஞ் செய விரும்பு

2 ஆறுவது சினம்

3 இயல்வது கரவேல்

4 ஈவது விலக்கேல்

5 உடையது விளம்பேல்

6 ஊக்கமது கைவிடேல்

7 எண்ணெழுத் திகழேல்

8 ஏற்ப திகழ்ச்சி

9 ஐய மிட்டுண்

10 ஒப்புர வொழுகு

11 ஓதுவ தொழியேல்

12 ஔவியம் பேசேல்

13 அஃகஞ் சுருக்கேல்

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

1 பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா.

2 புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவவை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்—
எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத்தோர் சொல்லுந்
தீதொழிய நன்மை செயல்.

3 சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோ ரிடாதா ரிழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கிலுள்ள படி.

4 இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும் பொய்யை மெய்யென் றிராதே—இடுங்கடுக
உண்டாயினுண்டாகு மூழிற் பெருவலி நோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.

5 எண்ணி யொரு கருமம் யார்க்குஞ் செய்யொண்ணாது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதலல்லால்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழவெறிந்த மாத்திரைக் கோலொக்குமே
ஆங்கால மாகு மவர்க்கு.

6 வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றாற் போகா—
இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந்தூரந்தாம் நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.

7 உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர் சுகங்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறினாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.

8 எல்லாப் படியாலும் எண்ணினா லிவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலிநோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினா லாங்கமல நீர் போல்
பிரிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.

9 ஈட்டும் பொருண்முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினுமூழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகிதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாது காணுந் தனம்.

10 ஆறறுப் பெருக்கற் றடிசுடுமந் நாளுமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தா ராலும்
இல்லையென மாட்டா ரிசைந்து.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಾರತಿಯಾರ್

(೧೮೮೨–೧೯೨೧)

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಟ್ಟಿಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್, ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಮ್ಮಾಳ್. ಭಾರತಿಯಾರ್ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಭಕ್ತರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರು; ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಭಾವೋದ್ದೀಪಕ ಕವಿತಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ವೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿವೆ. ಇವರು ತಮಿಳು ನುಡಿಗೆ ಹೊಸ ಉಸಿರನ್ನು ಎರೆದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರ ಶೈಲಿ ಸುಲಭ ಸರಳವಾಗಿದ್ದು, ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ಪಂಡಿತಪಾಮರರಂಜಕವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಹಲವು ದೇಶಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಪಾಂಚಾಲಿಶಪಥ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೂ ಹಲವುಂಟು: ಜ್ಞಾನರಥ, ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಕಥೆ, ನವತಂತ್ರ ಕಥೆಗಳು, ತ್ರಾಸು, ವ್ಯಾಸಗಳು (ಪ್ರಬಂಧಗಳು), ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು.

செந்தமிழ் நாடு

1 செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே—எங்கள் (செந்தமிழ்)

2 வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு—உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு—நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போலிளங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)

3 காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருனைநதி—என
மேவிய யாறுபல வோடத்—திரு
மேனி செழித்த தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)

4 முத்தமிழ் மாமுனி நீள் வரையே—நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு—செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புவிமீதே—அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)

5 நீலத்திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தந் தவஞ்செய் குமரி யெல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)

6 கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ் நாடு (செந்தமி

7 வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே — தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு — நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென் றோர்மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)

8 சிங்களம் புட்பகம் சாவகம் — ஆதிய
தீவு பலவினுஞ் சென்றேறி — அங்கு
தங்கள் புலிக் கொடிமீன் கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு (செந்தமிழ்)

9 விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம் — எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார் — சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள் கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)

10 சீனமிசிரம் யவனரகம் — இன்னும்
தேசம் பலவும் புகழ்வீசிக் — கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)

தமிழ்த்தாய்

தன்மக்களைப் புதிய சாத்திரம் வேண்டுதல்

(தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்பு சந்தம்)

1 ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான் — என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்திய னென்றோர்
வேதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே — நிறை
மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

2 மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்—என்னை
மூண்டநல் லன்பொடு நித்தம் வளர்த்தார்;
ஆன்ற மொழிகளி னுள்ளே—உயர்
ஆரியத் திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்.

3 கள்ளையுந் தீயையுஞ் சேர்த்து—நல்ல
காற்றையும் வான வெளியையுஞ் சேர்த்துத்
தெள்ளு தமிழ்ப்புலவோர்கள்—பல
தீஞ்சுவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார்.

4 சாத்திரங்கள் பல தந்தார்—இந்தத்
தாரணி யெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன்;
நேத்திரங் கெட்டவன் காலன்—தன்முன்
நேர்ந்த தனைத்துந் துடைத்து முடிப்பான்.

5 நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான்—முன்பு
நாடும் பொருள்கள் அனைத்தையும் வாரிச்
சென்றிடுங் காட்டு வெள்ளம்போல்—வையச்
சேர்க்கை யனைத்தையுங் கொன்று நடப்பான்.

6 கன்னிப் பருவத்தில் அந்நாள்—என்றன்
காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்
என்னென்ன வோபெயருண்டு—பின்னர்
யாவும் அழிவுற் றிறந்தன கண்டீர்.

7 தந்தை அருள்வலி யாலும்—முன்பு
சான்ற புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தக் கணமட்டுங் காலன்—என்னை
ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான்.

8 இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்!—இனி
ஏது செய்வேன்? எனதாருயிர் மக்காள்!
கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை—இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டீர்!

9 "புத்தம் புதிய கலைகள்—பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்;
மெத்த வளருது மேற்கே—அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.

10 சொல்லவுங் கூடுவ தில்லை—அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை;
மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்—அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்."

11 என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்—ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ!
சென்றிடுவீ ரெட்டுத் திக்கும்—கலைச்
செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!

12 தந்தை யருள்வலி யாலும்—இன்று
சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும்—புகழ்
ஏறிப் புவிமிசை யென்று மிருப்பேன்.

ತಿರುವಳ್ಳುವರ್

ತಮಿಳುವೇದ, ಉತ್ತರವೇದ, ದೈವಗ್ರಂಥ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ತಮಿಳರು ಕೊಂಡಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್. ಇವರು ಮದರಾಸಿನ ಮೈಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದರು ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇವರ ಮಡದಿ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದ ವಾಸುಕಿ ಯಮ್ಮಾಳ್. ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠಸತೀಮಣಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತಿರುವಳ್ಳುವರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ಮೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದರ ಪದ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕುಱಳ್‌ವೆಣ್ಬಾ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಡಿಯ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೇ ಕುಱಳ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಱತ್ತುಪ್ಪಾಲ್ (ಧರ್ಮ ವಿಭಾಗ), ಪೊರುಟ್ಪಾಲ್ (ಅರ್ಥವಿಭಾಗ), ಕಾಮತ್ತುಪ್ಪಾಲ್ (ಕಾಮವಿಭಾಗ) ಎಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳುಂಟು. ಅಧ್ಯಾಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಂತೆ ಒಟ್ಟು ೧೩೩ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಆಲವೂ ಜಾಲಿಯೂ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಗಿ, ನಾಲಡಿಯೂ ಈರಡಿಯೂ (ಕುಱಳೂ) ಮಾತಿಗೆ ಬಿಗಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಿಂದ ಕುಱಳಿನ ಹಿರಿಮೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಱಳಿನಿಂದ ಭಾವಗಳನ್ನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ತರುವಾಯದ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ಪರಿಮೇಲಱಗರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ಮೇಲಾದ್ದೆಂದು ಬಲ್ಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕುಱಳ್ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನವಾಗಿ, ಲೋಕದ ಶ್ರೇಷ್ಠನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಯದೆಂಬ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

திருக்குறள்

அறத்துப்பால்—பாயிரம்

முதல் அதிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து

1 அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

2 கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின்.

3 மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

4 வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

5 இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு.

6 பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார்.

7 தனக்குவமை யில்லாதான் றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

8 அறவாழி யந்தணன் றாள் சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

9 கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண் குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை.

10 பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

இரண்டாம் அதிகாரம்—வான் சிறப்பு

1 வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

2 துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉ மழை.

3 விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

4 ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

5 கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

6 விசும்பின் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது.

7 நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின்.

8 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.

9 தானந் தவமி ரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

10 நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

மூன்றாம் அதிகாரம்—நீத்தார் பெருமை

1 ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

2 துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக் கொண் டற்று.

3 இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

4 உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

5 ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

6 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

7 சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

8 நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

9 குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

10 அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

நான்காம் அதிகாரம்—அறன்வலியுறுத்தல்

1 சிறப்பீனுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

2 அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

3 ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

4 மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

5 அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

6 அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

7 அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தா னோடூர்ந் தானிடை.

8 வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

9 அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

10 செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

இல்லறவியல்

முதல் அதிகாரம்—இல்வாழ்க்கை

1 இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

2 துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை

3 தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றானென்றாங்
கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

4 பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

5 அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

6 அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்

7 இயல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

8 ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

9 அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன் பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

10 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

இரண்டாம் அதிகாரம்—வாழ்க்கைத்துணை நலம்

1 மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

2 மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

3 இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணாக் கடை.

4 பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

5 தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

6 தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

7 சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

8 பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ் சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.

9 புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

10 மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல நன்மக்கட் பேறு.

மூன்றாம் அதிகாரம்—புதல்வரைப் பெறுதல்

1 பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற.

2 எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

3 தம்பொருளென்பதம் மக்கள வர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.

4 அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

5 மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

6 குழலினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

7 தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.

8 தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

9 ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

10 மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

நான்காம் அதிகாரம்—அன்புடைமை

1 அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச றரும்.

2 அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

3 அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

4 அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

5 அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்றா ரெய்துஞ் சிறப்பு.

6 அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

7 என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

8 அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்த் தற்று.

9 புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

10 அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

ஐந்தாம் அதிகாரம்—விருந்தோம்பல்

1 இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

2 விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று.

3 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

4 அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவானில்.

5 வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

6 செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல் விருந்து வானத் தவர்க்கு.

7 இனைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

8 பரிந் தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

9 உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

10 மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

ஆறும் அதிகாரம்—இனியவை கூறல்

1 இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்.

2 அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்
தின் சொல னாகப் பெறின்

3 முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
மின்சொ லினதே யறம்.

4 துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு.

5 பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

6 அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

7 நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

8 சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும்.

9 இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

10 இனிய வுளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

ஏழாம் அதிகாரம்—செய்ந்நன்றியறிதல்

1 செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

2 காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

3 பயன்தூக்கார் செய்த வுதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.

4 தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.

5 உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

6 மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.

7 எழுமை எழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

8 நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.

9 கொன்றன்ன இன்னா செயினு மவர்செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

10 எந் நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு.

எட்டாம் அதிகாரம்—நடுவு நிலைமை

1 தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

2 செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
எச்சத்திற் கேமாப்புடைத்து.

3 நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.

4 தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும்.

5 கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

6 கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

7 கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.

8 சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்
தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

9 சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
உட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

10 வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோல் செயின்.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்—அடக்கமுடைமை

1 அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

2 காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.

3 செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றி னடங்கப் பெறின்.

4 நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினு மாணப் பெரிது.

5 எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல் அவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

6 ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு டைத்து.

7 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லி ழுக்குப் பட்டு.

8 ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பய னுண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.

9 தீயினால் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

10 கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றில் நுழைந்து.

பத்தாம் அதிகாரம்—ஒழுக்கமுடைமை

1 ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும்.

2 பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

3 ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம்
இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

4 மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.

5 அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன்று இல்லை
ஒழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

6 ஒழுக்கத்தி னொல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின்
ஏதம் படுபாக் கறிந்து.

7 ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின்
எய்துவ ரெய்தாப் பழி.

8 நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.

9 ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயால் சொலல்.

10 உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலா தார்.

ನಳವೆಣ್ಬಾ

ಇದರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಪುಗೞೇನ್ದಿಪ್ಪುಲವರ್. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ವೆಣ್ಬಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲ ಹೆಸರಾದವರು. ಚೋಳದೇಶದ ಮುರಣೈನಗರದ ಚಂದ್ರನ್‌ಸ್ವರ್ಗಿ ಎಂಬ ಕಿರಿಯುರಸನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆತನ ಕೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಳವೆಣ್ಬಾ ರಚಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಂಡ, ಕಲಿ ತೊಡರ್ ಕಾಂಡ, ಕಲಿನೀಙ್ಗು ಕಾಂಡ ಎಂದು ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳು ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದ ಪದ್ಯಗಳು.

நளவெண்பா—கலிநீங்குகாண்டம்

[தேர்ப்பாகனாகிய நளன் செயல்களை அறிந்து வரும்படி, தமயந்தி ஒரு தோழியை அவனிடமனுப்புதல்.]

1 இடைச்சுரத்தில் தன்னை இடையிருளி னீத்த
கொடைத்தொழிலா னென்றயிர்த்த கோமான்—மடைத்தொழில்கள்
செய்கின்ற தெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்து வாவென்றாள்
நைகின்ற நெஞ்சா ளயர்ந்து.

2 கோதை நெடுவேற் குமரனையுந் தங்கையையும்
ஆதி யரச னருகா கப்—போத
விளையாட விட்டவன்தன் மேற்செயனு டென்றாள்
வளையாடுங் கையாள் மதித்து.

3 மக்களைமுன் காணு மனநடுங்காவெய்துயிராப்
புக்கெடுத்து வீரப் புயத்தணையா—மக்காள்நீர்
என்மக்கள் போல்கின்றீர் யார்மக்களென்றுரைத்தான்
வன்மக்களியானை மன்.

4 மன்ன னிடதத்தார் வாழ்வேந்தன் மக்கள்யாம்
அன்னைதனைக் கான்விட் டவனேக—இந்நகர்க்கே
வாழ்கின்றோமெங்கள் வளநாடு மற்றொருவன்
ஆள்கின்றா னென்றா ரழுது.

5 ஆங்கவர் சொன்னவுரைகேட் டழிவெய்தி
நீங்கா உயிரோடு நின்றிட்டான்—பூங்காவில்
வள்ளம் போற் கோங்கு மலருந் திருநாடன்
உள்ளம் போற் கண்ணீ ருகுத்து.

6 உங்க ளரசொருவ னுளனீ ரோடிப்போந்
திங்க ணுறைத லிழுக்கன்றோ—செங்கை
வளவரசே யென்றுரைத்தான் மாதவத்தால் பெற்ற
இளவரசை நோக்கி யெடுத்து.

7 நெஞ்சாலிம் மாற்ற நினைந்துரைக்க நீயல்லா
தஞ்சா ரோ மன்ன ரடிமடையா—எஞ்சாது
தீமையே கொண்ட சிறுதொழிலா யெங்கோமான்
வாய்மையே கண்டாய் வலி.

8 எந்தை கழலிணையி லெம்மருங்குங் காணலாம்
கந்து சுளியுங் கடாக்களிற்றின்—வந்து
பணிமுடியில் பார்காக்கும் பார்வேந்தர் தங்கள்
மணிமுடியில் தேய்ந்த வடு.

9 மன்னர் பெருமை மடைய ரறிவரோ
உன்னை யறியா துரைசெய்த—என்னை
முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றான்
கனிந்துருகி நீர்வாரக் கண்.

10 கொற்றக்குமரனையுங் கோதையையுந் தான்கண்டு
மற்றவன்றா னங்குரைத்த வாசகத்தை—முற்றும்
மொழிந்தாரம் மாற்ற மொழியாத முன்னே
அழிந்தாள் விழுந்தா ளழுது.

11 கொங்கை யளைந்து குழறிருத்திக் கோலஞ்செய்
அங்கை யிரண்டு மடுபுகையால்—இங்ஙன்
கருகியவோ வென்றழுதாள் காதலனை முன்னாள்
பருகிய வேற்கண்ணாள் பதைத்து.

12 மற்றித் திருநகர்க்கே வந்தடைந்த மன்னவற்குக்
கொற்றத் தனித்தேருங் கொண்டணைந்து—மற்றும்
மடைத்தொழிலே செய்கின்ற மன்னவன்கா ணெங்கள்
கொடைத்தொழிலா னென்றாள் குறித்து.

13 போதலருங் கண்ணியான் போர்வேந்தர் சூழப்போய்க்
காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான்—ஓதம்
வரிவளைகொண் டேறும் வளநாடன் தன்னைத்
தெரிவரிதா நின்றான் திகைத்து.

14 செவ்வாய் மொழிக்குஞ் செயலுக்குஞ் சிந்தைக்கும்
ஒவ்வாது கொண்ட வுருவென்னா—எவ்வாயும்
நோக்கினா னோக்கித் தெளிந்தா னுணங்கிய தோர்
வாக்கினான் தன்னை மதித்து.

15 பைந்தலைய நாகப் பணமென்று பூகத்தின்
ஐந்தலையின் பாளைதனை யையுற்று—மந்தி
தெளியா திருக்குந் திருநாடா உன்னை
ஒளியாது காட்டென் னுரு.

16 அரவரசன் தான்கொடுத்த அம்பூந் துகிலின்
ஒருதுகிலை வாங்கி யுடுத்தான்—ஒருதுகிலைப்
போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையால் பூண்
டளிக்குங்
கோத்தாய முன்னிழந்த கோ.

17 மிக்கோ னுலகளந்த மெய்யடியே சார்வாகப்
புக்கோ ரருவினைபோல் போயிற்றே—அக்காலம்
கானகத்தே காதலியை நீத்துக் கரந்துறையும்
மானகத்தேர்ப் பாகன் வடிவு.

ನಾಲಡಿಯಾರ್

ನಾಲಡಿ ಎಂಬ ನೀತಿಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಹಲವರು ಜಿನ ಮುನಿಗಳು. ಇದೂ ಹದಿನೆಂಟು ಕಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ್ದೆಂಬ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾಲ್ಕೂ (ನಾಲಡಿಯೂ) ಎರಡೂ (ಕುಱಳೂ) ಮಾತಿಗೆ ಬಿಗಿ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳ ವೆಣ್ಬಾಗಳು ನಾನೂರು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾಲಡಿ ನಾನೂಱು ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಂದಿದೆ. ಪದ್ಮನಾರ್ ಎಂಬುವರು ಇದರಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ, ಶ್ರೀ ವೈ. ಮು. ಶಠಕೋಪ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀ ಶೇ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರ್ಯರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳು ಇವೆ.

நாலடியார்—பொருட்பால்—நட்பியல்

சுற்றந்தழால்

1 வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவுங்
கவாஅன் மகற்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த முசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.

2 அழன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா
நிழன் மரம் போனோ யொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம் போற்
பல்லார் பயன்றுய்ப்பத் தான்வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

3 அடுக்கன் மலைநாட தற்சேர்ந் தவரை
யெடுக்கல மென்னார் பெரியோ—ரடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல காய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.

4 உலகறியத் தீரக் கலப்பினு நில்லா
சிலைகலாஞ் சிற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தா
லொற்க மிலாளர் தொடர்பு.

5 இன்னரினைய ரெமருற்றா ரென்னுஞ்சொ
லென்னுமிலரா மியல்பினோற்—றுன்னித்
தொலைமக்க டுன்பந்தீர்ப் பாரேயார் மாட்டுந்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

6 பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்க
லக்காரம் பாலோ டமரார்கைத் துண்டலி
னுப்பிலிப்புற்கை யுயிர்போற் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.

7 நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருனை வேம்பாகும்—கேளா
யமரானப் போழ்தி னடகிடுவா ரேனுந்
தமராயார் மாட்டே யினிது.

8 முட்டிகை போல முனியாது வைகலுங்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.

9 நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—இறுமளவு
மின்புறுவ வின்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறுக் கால்.

10 விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருனை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை
யென்போடி யைந்த வமிழ்து.

நட்பாராய்தல்

1 கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ்ஞான்றுங்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே—குருத்திற்
கெதிர் செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்று
மதுர மிலாளர் தொடர்பு.

2 இற்பிறப் பெண்ணி யிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடை கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

3 யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
யறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லுமெறிந்தவேன்
மெய்யதா வால்குழைக்கு நாய்.

4 பலநாளும் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சிற்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளு
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
தியாத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.

5 கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்புவாரை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.

6 கடையாயார் நட்பிற் கமுகனைய ரேனை
யிடையாயார் தெங்கி னனையர்—தலையாயா
ரெண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்ட ஞான்றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

7 கழுநீருட் காரடகே னுமொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி னமிழ்தாம்—விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.

8 நாய்க்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினு
மீக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பென்னாஞ்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ் செய்விளைக்கும்
வாய்க்கா லனையார் தொடர்பு.

9 தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றா—லளிய
விகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

10 மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலே—வேண்டும்
பரீஇ யுயிர் செருக்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

நட்பிற் பிழை பொறுத்தல்

1 நல்லா ரெனத்தா நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
யல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொளல்வேண்டு
நெல்லுக் குமியுண்டு நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு.

2 செறுத் தொறுப்பினுஞ் செம்புனலோடூடார்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

3 இறப்பவே தீய செயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன் றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவ வண்டார்க்கு முயர்வரை நாட
வொருவர் பொறையிருவர் நட்பு.

4 மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ்—சேர்ப்ப
விடுதற்கரியா ரியல்பிலரே னெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

5 இன்னா செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—
பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்த தீ நாடொறு நாடித்த
மில்லத்தி லாக்குத லால்.

6 இன்னா செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ—துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரைவெற்ப களைபவோ
கண்குத்திற் றென்றுதங் கை.

7 இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப வின்னா செயினுங்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்—கலந்தபின்
றீமை யெடுத்துரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.

8 ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்கால்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

9 தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தாரா யினவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல்.

10 குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னாடித் திரிவனே — னட்டான்
மறைகாவா விட்டவன் செல்வழிச் செல்க
அறைகடல்சூழ் வையக நக.

கூடாநட்பு

1 செறிப்பில் பழங்கூரை சேறணை யாக
விறைத்துநீ ரேற்றுங் கிடப்பர் — கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாழும் புனல்வரை நன்னாட
தங்கரும முற்றுந் துணை.

2 சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததா — மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

3 நுண்ணுணர்வி னாரொடு கூடி நுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்று — நுண்ணூ
லுணர்விலராகிய ஊதிய மில்லார்ப்
புணர்த லிரயத்து ளொன்று.

4 பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போ
லொருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்து — மருங்கெல்லாஞ்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரன்மலை நாட
பந்த மிலாளர் தொடர்பு.

5 செய்யாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்யாது தாழ்த்துக் கொண் டோட்டலும்—மெய்யாக
வின்புறூஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறூஉம் பெற்றி தரும்.

6 ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்ப லொக்கல்லா
பெருநீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் வேறு படும்.

7 முற்றற் சிறுமந்தி முறபட்ட தந்தையை
நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமிர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னாதே
யொற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

8 முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னாருயிரை
நட்டா னொருவன்கை நீட்டேனே—நட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.

9 ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

10 உருவிற் கமைந்தான்க ணாராண்மை யின்மை
பருகற் கமைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

———

ನಾನ್ಮಣಿಕ್ಕಡಿಗೈ

ಇದು ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಹದಿನೆಂಟು ಕಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ (ಕೀೞ್‌ಕ್ಕಣಕ್ಕು) ಒಂದು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ೧೦೧ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ್ಯವೂ ಮಣಿಪ್ರಾಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾಲ್‌ಮಣಿಕ್ಕಡಿಗೈ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ವಿಳಂಬಿನಾಗನಾರ್. ಇವರು ವೈಷ್ಣವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನ.

நான் மணிக்கடிகை

1 பறைபட வாழா அசுணமா ; உள்ளம்
குறைபட வாழார் உரவோர் ; நிறைவனத்து
நெல்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம் ; தனக்கு ஒவ்வாச்
சொல்பட்டால் சாவதாம் சால்பு.

2 கல்லில் பிறக்கும் கதிர்மணி ; காதலி
சொல்லில் பிறக்கும் உயர்மதம் ; மெல்லென்
அருளில் பிறக்கும் அறநெறி ; எல்லாம்
பொருளில் பிறந்து விடும்.

3 திருஒக்கும் தீதுஇல் ஒழுக்கம் ; பெரிய
அறன்ஒக்தும் ஆற்றின் ஒழுகல் ; பிறனைக்
கொலைஒக்தும் கொண்டுகண்மாறல் ; புலைஒக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.

4 கள்வம்என் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; காதலிமாட்டு
உள்ளம்வைப் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; ஒண்பொருள்
செய்வம்என் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; அப்பொருள்
காப்பார்க்கும் இல்லைத் துயில்.

5 கன்றாமை வேண்டும் கடிய ; பிறர் செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொளல் வேண்டும் ; என்றும்
விடல்வேண்டும் தன்கண் வெகுளி ; அடல்வேண்டும்
ஆக்கம் சிதைக்கும் வினை.

6 இன்னாமை வேண்டின் இரவு எழுக ; இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக ; தன்னோடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ் செய்க ; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪುರಾಣ

ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಆಶುಕವಿ ವೀರಕವಿರಾಯರು. ರಾಮನಾಥಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಲ್ಲೂರಿನವರು. ಇವರು ಶೈವರು; ಕಾಳಿಯ ಉಪಾಸಕರು. ಇವರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೨೪ ರಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪುಲ್ಲಾಣಿ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯ ತಿರುಮಾಲ್ ಕೋಯಿಲ್ (ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ದೇವಸ್ಥಾನದ) ಮುಂದೆ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದ ಕೆರೆಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಾಂಡಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗ ಎಂಟನೆಯದಾದ ಮಯಾನ (ಶ್ಮಶಾನ) ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು.

அரிச்சந்திரபுராணம்—மயானகாண்டம்

1 பனியான னைந்து வெயிலாலு லர்ந்து பசியாலலைந்து
முலவா
அணியாய வெங்க ணரவாலி றந்த வதிபாவமென்
கொ லறியேன்
தனியேகி டந்து விடநோய்செ றிந்து தரைமீதுருண்ட
மகனே
இனியாரை நம்பி யுயிர்வாழ்வ மென்ற னிறையோ
னும் யானு மவமே.

2 நிறையோசை பெற்ற பறையோசை யற்று நிரையாய்
நிறைந்த கழுகின்
சிறையோசை யுற்ற செடியூடி றக்க விதியாரி
ழைத்த செயலோ
மறையோனி ரக்க வளநாட ளைத்தும் வழுவாத
ளித்த வடிவேல்
இறையோன ளித்த மகனேயு னக்குமிதுவோ
விதித்த விதியே.

3 வானின்றி ழிந்து சொரிகின்ற தாரை மழைபோல
வீழ விழிநீர்
ஊனின்றி மேனி யுதிரங்கள் சிந்த வுயிரின்றி
வெம்பு தழலின்
மேனின்று வெந்த தளிர்போலு யங்கி விதியாரை
நொந்து தனியே
யானின்றிரங்க வேனென்பதில்லை யிதுவோவு
னீதி மகனே.

4 செங்கோ லறத்தின்முறையே செலுத்து திறலோனெ
வர்க்கு மூரவோன்,
வெங்கோப யானை விறன்மன்ன னம்மை
விடுவிக்க வெண்ணி வருநாள்,
பங்கேரு கத்து மலர்போல்வி ளங்கு வதனுமகிழ்ந்த
பரிவால்,
எங்கேயெ னுசை மகனென்று ரைக்கி லினியேது
சொல்வன் மகனே.

5 நீராள வாவி செறிநாட னைத்து நிறைமாத வற்கு
தவினும்
பாராளு நீர்மை தொடர்பற்ற தன்று படியாளு
மெங்கை முடியில்
காராள ரேர்கள் கடவோசை யோய்வில்
கன்ஞேசி நாடதனைமேல்
ஆராள வல்ல ரவமேவ னத்தி லரவாலி றந்த
மகனே.

6 நல்லோர்வ குத்த முறையாமறங்க ளுலெட்டி
லொன்றுகுறையேய்
இல்லோரை யற்ப மிகவேழாமிறுக்கு மிறையன்றி
ஏற வுகவேம்
சொல்லோ மறுத்து முறையோமு ரைத்த துறவோர்
கள் புத்திகடவோம்
எல்லோர் தமக்கு மினிதேவி ளைப்ப மேதாக வந்த
திதுவே.

7 மறைநீதி யுற்ற புறநாடழித்து வருசேனை யாள்வ
தறியேம்
அறைநீதி முற்று முணராவ மைச்சை யணிவாயில்
வைத்து மறியேம்
குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த குடிவைத்
திருந்து மறியேம்
இறையேத வத்தின் விளைவேயெ மக்கு மிதுவோ
விதித்த விதியே.

8 கனமுந்த ருக்கள் குலமுந்த ரித்த கரமும்பெ
ருத்தவுரமும்
தினமுஞ்சி றக்கு முகமுந்த ரித்த சிகையுங்கி டக்கு
முறைகண்
டினமுந்த ரித்த துயிரான பாவி யிறவாம லென்
றன் மகனே
மனமுந்த ரிப்ப திலைநொந்து பெற்ற வயிறுந்த
ரிப்பதிலையே.

9 பரவாதி கட்கு மிகவேவி ளைத்த படிபோலு ளத்தி
லறமே
விரவாத துட்ட முனிகௌசி கற்கு வினையேமி
ழைத்த குறைபோல்
கரவேபி டித்து வளியேன ளித்த களிறுவி
செற்ற கடுவாய்
அரவேயு னக்கு முளதோப கைக்க வளியேனி
ழைத்த வினையே

10 என்னாய கன்றன் மணிமார்பி னேறி விளையாடு
கின்ற வெழிலோய்
முன்னாய்வி ளைந்த கனன்மூழ்க வெம்மின்
மூதலைந டந்த மதலாய்
செந்நாய்தி ரண்டு செறிகானிருந்து தெளியாதி
ரங்கு மெனை நீ
அன்னாய்வ ருந்த லையெனாத துன்ற னறிவுக்
கடாது மகனே.

11 மறவாளெ யிற்று மணிமாசு ணத்தின் வலியாலி
றந்து ளவெனோ
டுறவாதி ருக்கு மதிபாவி தன்னொடுறவே தெனக்க
ருதியோ
திறவாய் சிவந்த கனிவாயு ரைத்தல் செய்கிலாய்
முகத்து விழியாய்
பிறவாத நித்த னடியேவ ழுத்து பெருமான
ளித்த மகனே.

12 வடியேறு வெற்றி நெடுவேன்ம லர்க்கை மகனோடி
றந்து மடியாக்
கொடியேன்மு கத்தில் விழியார்மு னிக்கு
வளநாட ளித்த கொடையார்
இடியே றடர்த்த மரமாகி மண்ணி னிடை
யேயு ழைத்த வழகோ
அடியேனை யொக்க முடியா திருத்த லனியாய
மிக்க யமனே.

ಪರಞ್ಜೋದಿಯಾರ್

ಇವರು ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೈವಮನೆತನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರ ದೇಶಿಕರ್. ತಂದೆಯಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ಹಲವು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಇವರು ಮಧುರೆಯ ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದರು; ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೂ ಶಿವಶರಣರ ಭಕ್ತಿಗೂ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಹಲವು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿಯ ಮತ್ತು ಸೋಮಸುಂದರದೇವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಒಂದು ಇರುಳು ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಱ್ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇವರ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ವೇದಾರಣ್ಯಪುರಾಣ, ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಱ್ಪೋಱ್ಱಿಕ್ಕಲಿವೆಣ್ಬಾ, ಮದುರೈಪದಿಱ್ಱುಪ್ಪತ್ತನ್ದಾದಿ. ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ ಸೋಮಸುಂದರದೇವರ ೬೪ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮದುರೈಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್, ಕೂಡಲ್‌ಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್, ತಿರುವಾಲವಾಯ್‌ಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್ ಎಂದು ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಮದುರೈಕ್ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಾಲಾಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ.

பரஞ்சோதியார்—திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக்காண்டம்

திருநாட்டுச்சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

1 கறைநி றுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுத்திய வாளினாற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநா ட்டணியது மொழிவாம்.

2 தெய்வ நாயக னீறணி மேனிபோற் சென்று
பௌவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசந்து பல்லுயிர்க்கும்
எவ்வ மாற்றுவான் சுரந்திடு மின்னருளென்னக்
கௌவை நீர்சுரந் தெழுந்தன கனைகுரன் மேகம்.

3 இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெல்லொளி மழுங்கத்
தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துநின் றிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்போர்
முடித்து நாமென வருதல்போல் மொய்த்தன கொண்மூ.

4 முனித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனித னீர்மையா லாலவாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான் போலும்.

5 சுந்த ரன்திரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும்
இந்தி ரன்தனையொத்தகா ரெழிலிதென் மலைமேல்
வந்து பெய்வவத் தனிமுதன் மௌலிமேல் வாரி
சிந்து கின்றநகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப.

6 உடுத்த தெண்கடல் மேகலை யுடையபார் மகடன்
இடத்து தித்தபல் லுயிர்க் கெலா மிரங்கித்தன் கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவெள் ளருவி.

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

7 கருநிற மேகமென்னுங் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
அருவியாந் தீம்பால் சோர அகன்சுனை யென்னுங் கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வே யென்னு மென்தோட் பொதியமாஞ் சைலப்பாவை
பெருகுதன் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்றா ளன்றே.

8 கல்லெனக் கரைந்து வீழுங் கடும்புனற் குழவி கானத்
தொல்லெனத் தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத் திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல் செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பணைதொறும் விளையாட் டெய்தி.

9 அரம்பைமென் குறங்கா மாவி னவிர்தளிர் நிறமாத் தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா வஞ்சிக் கொடியிடை நுசுப்பாக் கூந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடர்மதி முகமாக் கொண்டு
நிரம்பிநீள் கைதை வேலி நெய்தல்சூழ் காவில் வைகி.

10 பன்மலர் மாலைவேய்ந்து பானுவைப் போர்வை போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சாந்த மான்மதச் சேறு பூசிப்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாங் கன்னி முந்நீர்த்
தன்மகிழ் கிழவனைகத் தழீஇக்கொடு கலந்த தன்றே.

11 வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி
முல்லையா னைந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்துவீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தப்பி நறுவிரை மலர்தூய் நீத்தம்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை மாக்கள் போலும்.

12 அரும்பவி ழனங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன் போர்த்
திரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வொழுகும் வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பார்ப்பன மகளிர் போலும்.

13 வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும் பூட்டி
அறைபடு மகிழுஞ் சாந்து மப்பியின் னமுத மூட்டிக்
கறைபடு மருத மென்னுங் கன்னியைப் பருவ நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிலிபோல் வளர்க்கு மாதோ.

14 மறைமுதற் கலைக ளெல்லா மணிமிடற் றவனே யெங்கும்
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறியீ டென்றும்
அறைகுவ தறிந்துந் தேறா ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின்வீ டுணர்ந்தோர் போலத் தெளிந்தது மாரி வெள்ளம்.

15 மறைவழி கிளைத்த வெண்ணெண் கலைகள்போல் வருநீர் வெள்ளக்
துறைவழி யொழுகும் பல்கால் சோலைதண் பழனஞ் செய்தேன்
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன் றுடையார்க் கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே.

[கலிநிலைத்துறை]

16 இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படில் தூயவாய்க் களங்கம்
ஒழிந்த வாறுபோ லுவரியுண் டுவர்கெடுத் தெழிலி
பொழிந்த நீரமுதாயின புவிக்கும்வா னவர்க்கும்

17 ஈறி லாதவ ளொருத்தியே யைந்தொழி லியற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலைநீ ரொன்றே
ஆறுகால் குளங் கூவல்குண் டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறி யீறில்வான் பயிரெலாம் வளர்ப்பது மாதோ.

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

18 களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டித் தாயர்வாய்க் கனிந்த பாடற்
குளமகிழ் சிறாரி னேறு மொருத்தனு முவகைதூங்க
வளமலி மருதம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
அள மரு பொறிபோ லேவ லாற்றவாள் வினையின் மூண்டார்.

19 பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறுபூட்டி
அலமுக இரும்பு தேய ஆள்வினைக் கருங்கான் மள்ளர்
நிலமகள் உடலங் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரிச்
சலமென நிவந்த செங்கேழ்த் தழன்மணி யிமைக்கு மன்றே.

20 ஊறுசெய் படைவாய் தேய உழுநரு நீர்கால் யாத்துச்
சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுதீஞ் செந்நெல் வீசி.
நாறுசெய் குநரும் பேர்த்து நடவுசெய் குநருந் தெவ்வின்
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குநரு மானார்.

21 பழிபடு நறவந் தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாய்
மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவ லூன்ற
விழிசிவந் துழலக் கூந்தன் மென்றுகில் சோர வுள்ளக்
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே.

22 பட்பகை யாகுந் தீஞ்சொற் கடைசியர் பவளச்
செவ்வாய்க்
குட்பகை யாம்ப லென்று மொண்ணறுங் குவளை நீலங்
கட்பகை யாகுமென்றுங் கமலநன் முகத்துச் சென்றும்
திட்பகை யாகுமென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல்
செய்வார்

23 கடைசியர் முகமுங் காலுங் கைகளுங் கமலமென்றார்
படைவிழி குவளை யென்றார் பவளவாய் குமுத
மென்றார்
அடையவுங் களைந்தார் மள்ளர் பகைஞரா யடுத்த
வெல்லை
உடையவனுணை யாற்ற லொறுப்பவர்க் குறவுண்
டாமோ.

24 புரையற வுணர்ந்தோர் நூலின் பொருளினுள் ளடங்கி
யந்நூல்
வரையறை கருத்து மான வளர்கருப் புறம்பு
தோன்றிக்
கரையமை கல்வி சாலாக் கவிஞர்போ லிறுமாந் தந்நூல்
உரையென விரிந்து கற்பின் மகளிர்போ லொசிந்த
தன்றே.

25 அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சுந்
தொண்டர்க்
கின்புரு வான ஈசனின்னருள் விளையு மாபோல்
வன்புறு கருங்கான் மள்ளர் வைகலுஞ் செவ்வி நோக்கி
நன்புல முயன்று காக்க விளைந்தன நறுந்தண் சாலி.

26 அகனில வேறுபாட்டி னியல்செவ்வி யறிந்து மள்ளர்
தகவினை முயற்சி செய்யக் காமநூல் சாற்று நான்கு
வகைநலார் பண்பு செவ்வி யறிந்துசேர் மைந்தர்க்
கின்பம்
மிகவிளை போகம் போன்று விளைந்தன பைங்கூ
ழெல்லாம்.

27 கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை
வாங்கி
முடங்குகால் வரிவண் டார்ப்ப முள்ளரைக் கமலநீலம்
அடங்கவெண் சாலி செங்நெல் வேறுவே றரிந்தீ
டாக்கி
நெடுங்களத் தம்பொற் குன்ற நிரையெனப் பெரும்
போர் செய்தார்.

28 கற்றைவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க் காணித்
தெய்வம்
அற்றவர்க் கற்ற வாறீந் தளவைகண் டாற லொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியில் கொடு
போய்த் தென்னு
டுற்றவர் சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினர்க் கூட்டி
யுண்பார்.

29 சாறடு கட்டி யெள்ளுச் சாமைகொள் ளிறுங்கு
தோரை
ஆறிடு மதலால் யானைப் பழுக்குலை யவரை யேனல்
வேறுபல் பயறோ டின்ன புன்னில விளைவு மற்றும்
ஏறொடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கிழிய வுய்ப்பார்.

30 துறவின ரீச னேசத் தொண்டினர் பசிக்கு நல்லூண்
திறவினைப் பிணிக்குத் தீர்க்கு மருந்துடற் பனிப்புக் காடை
உறைவிடம் பிறிது நல்கி யவரவர் ஒழுகிச் செய்யும்
அறவினை யிடுக்க ணீக்கி யருங்கதி யுய்க்க வல்லார்.

31 நிச்சலு மீசனன்பர் நெறிப்படிற் சிறார்மேல் வைத்த
பொச்சமி லன்பு மன்னர் புதல்வரைக் கண்டா லன்ன
அச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணிந் தினிய கூறி
இச்சையா றொழுகி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல் செய்வார்.

32 நறைபடு கனிதேன் பெய்த பாலொடு நறுநெய் வெள்ளம்
நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னிமிர்ந்த சோறு
குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்மி னென்ன
மறைமுத லடியார் தம்மை வழிமறித் தருத்து வார்கள்.

33 பின்னெவ னுரைப்ப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடாங் கன்னி
தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவந் தாங்கச் செய்த
பொன்னியற் கலனே கோயின் மடமறப் புறநீர்ச் சாலை
இன்னமுதருத்து சாலை யெனவுருத் திரிந்த தம்மா.

திணைமயக்கம்

[கவிநிலைத்துறை]

34 இன்ற டம்புனல் வேலிசூ ழிங்கில வரைப்பில்
குன்ற முல்லைதண் பணைநெய்தல் குலத்திணை நான்கும்
மன்ற வுள்ளமற் றவைதிறக மயங்கிய மரபின்
ஒன்றொ டொன்றுபோய் மயங்கிய திணைவகை யுரைப்பாம்.

35 கொல்லை யானிரை மேய்ப்பவர் கோழிணர்க் குருந்தின்
ஒல்லை தாயதிற் படாகறிக் கருந்துணை ருகுப்ப
முல்லை சோறெனத் தேன்விராய் முத்திழை சிற்றில்
எல்லை யாயமோ டாடுப எயின்சிறு மகளிர்.

36 கன்றொ டுங்களி வண்டுவாய் நக்கவீர்ங் கரும்பு
மென்று பொன்சொரி வேங்கைவா யுறங்குவ மேதி
குன்றி னந்தினை மேய்ந்துபூங் கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்று றங்குவ சேவக மெனமுறச் செவிமா.

37 எற்று தெண்டிரை யெறிவளை யெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில் வாய்நுழைந் தழிப்பவச் சிறுமியர் வெகுண்டு
பற்றி லாரெனச் சிதறிய மனவணி பரதர்
முற்றி லாமுலைச் சிறுமியர் முத்தொடுங் கோப்ப.

38 முல்லை வண்டுபோய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதங்
கொல்லை யான்மடி யெறிந்திளங் குழவியென் றிரங்கி
ஒல்லை யூற்றுபால் வெள்ளத்து ளுகள்வன வாளை.

39 கரும்பொற் கோட்டிளப் புன்னைவாய்க் கள்ளுண்டு
காளைச்
சுரும்பு செவ்வழிப் பாண்செயக் கொன்றை
பொன்சொரிவ
அருந்த டங்கடல் வளையெடுத் தாழியான் கையில்
இருந்த சங்கென இறைகொளப் பூவைமே லெறிவ.

40 கழிந்த தெங்கினெண் பழம் பரிந் துமுட்பலாக்
கனிகீண்
டழிந்த தேனுவர்க் கேணியாய்த் தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேன்மடற் கேதகை மலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன
கெண்டை.

41 ஆறு சூழ்கழிப் புலால்பொறு தசைந்துகூன் கைதை
சோறு கால்வன ஆம்பல்வாய் திறப்பன துணிந்து
கூறுவா ரெனக் குவளைகண் காட்டிடக் கூடித்
தூறுவா ரெனச் சிரித்தலர் தூற்றுவ முல்லை.

42 துள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளு மாறவுங் கூனலங் காய்தினை யவரை
கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக்
கன்னல்
எள்ளு மாறவு மளப்பன இடைக்கிடை முத்தம்.

43 அவமி கும்புலப் பகைகடந் துயிர்க்கெலா மன்பாம்
நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்ய கோ
னடாத்திச்
சிவமி கும்பர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து
தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம்.

44 வான யாறுதோய்ந் துயரிய மலயமே முக்கண்
ஞான நாயக னம்மலை போர்த்தகார் நால்வாய்
யானை யீருரி யம்மழை யசும்பதன் புண்ணீர்
கூனல் வான்சிலை குருதிதோய் கோடு போன் றன்றே.

45 சுனைய கன்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுரும்புரூஉ கிடப்ப
நனைய விழ்ந்தசெ ங்காந்தண்மே னுகிள வேங்கைச்
சினைய விழ்ந்தவீ கிடப்பபொன் தோய் கலத்
தெண்ணீர்
அனைய பொன்சுடு நெருப்பொடு கரியிருந்தனைய.

46 குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டு கூப்பிடச் செம்மறாய்ப் புதுமது வார்ப்ப
அண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தானெய்
மொண்டு வாக்கிமுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய.

47 அகிலு மாரமுந் தழன்மடுத் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கால்
துகிரு மாரமுந் தொட்டறிந் தைவனந் தூவிப்
புகரின் மால்கரி மருப்பினால் வேலிகள் போக்கி
இகலில் வான்பயி ரோம்புவ எயினர்தஞ் சீறூர்.

48 அண்ட வாணருக் கின்னமு தருத்துவோர் வேள்விக்
குண்ட வாரழற் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றில்
புண்ட வாதவே விறவுளர் புனத்தெரி மடுப்ப
உண்ட காரகில் தூமமு மொக்கவே மயங்கும்.

49 கருவி வான்சொரி மணிகளுங் கழைசொரி மணியும்
அருவி கான்றபன் மணிகளு மகன்றலை நாகத்
திரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான்
குருவி வீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி
கவண்கல்.

50 மாய வன்வடி வாயது வைய மானுந்திச்
சேய பங்கய மாயது தென்னனா டலர்மேற்
போய மென்பொருட் டாயது பொதியமப் பொருட்டின்
மேய நான்முக னகத்தியன் முத்தமிழ் வேதம்.

51 ஏக மாகிய மேருவும் பொதியமே யிரும்பொன்
ஆக மேருவைச் சூழ்ந்தசாம் பூநத யாறு
நாக ராடுதண் பொருநையே நாவலா றுடுத்த
போக பூமியும் பொருநைசூழ் பூமியே போலும்.

52 சிறந்த தண்டமி ழாலவாய் சிவனுல கானாற்
புறந்த யங்கிய நகரெலாம் புரந்தரன் பிரமன்
மறந்த யங்கிய நேமியோ னாதிய வானோர்
அறந்த யங்கிய வுலகுரு வானதே யாகும்.

53 வளைந்த நுண்ணிடை மடந்தையார் வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த குங்குமக் கலவையுங் காசறைச் சாந்தும்
அளைந்த தெண்டிரைப் பொருநையோ வந்நதி ஞாங்கர்
விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் வீசுமவ் வாசம்.

54 பொதியி லேவிளை கின்றன சந்தனம் பொதியின்
நதியி லேவிளை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ்
பதியி லேவிளை கின்றன தருமப் பதியோர்
மதியி லேவிளை கின்றன மறைமுதல் பத்தி.

55 கடுக்க வின்பெறு கண்டனுந் தென்றிசை நோக்கி
அடுக்க வந்துவந் தாடுவா னாடலி னிளைப்பு
விடுக்க வாரமென் காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்க வுந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றே.

56 விடையு கைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள்
வடமொ ழிக்குரைத் தாங்கயன் மலயமா முனிக்குத்
திடமு றுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொன்
மடம கட்கரங் கென்பது வழுதிநா டன்றே.

57 கண்ணு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந் தாய்ந்தவிப் பசுந்தமி ழேனை
மண்ணி டைச்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் படுமோ.

58 தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண்
ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ
சாற்றீர்.

59 வெம்மை யால்விளை வஃகினும் வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மை மாறினும் வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ்
சிவன்பாற்
பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவுங்குன் றுவாத்
தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு.

60 உலகம் யாவையு மீன்றவ ளும்பரு ளுயர்ந்த
திலக நாயகி பரஞ்சுடர் சேயென மூன்று
தலைவ ரான்முறை செய்தநா டிஃதன்றிச் சலதி
சுலவு பாரினுண் டாகுமோ துறக்கத்து மஃதே.

இந்திரன்பழி தீர்த்தபடலம்

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

1 மின்பயில்குலிசப்புத்தேள் விருத்திராசுரனைக்
கொன்ற
வன்பழி விடாதுபற்றக்கடம்பமா வனத்திலெய்தி
என்பரவாரம் பூண்ட விறைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்து பெற்றபேற்றினையெடுத்துச்
சொல்வாம்.

2 முன்னதாமுகத்தில் வண்டுமூசு மந்தாரநீழற்
பொன்னவிர் சுணங்குண் கொங்கைப்புலோமசை
மணாளன் பொற்பூண்
மின்னவிர்ந்திமைப்பச் சிங்கஞ் சுமந்தமெல்லணை
மேன்மேவி
அன்னமென்னடையாராடு மாடன்மேலார்வம்
வைத்தான்.

3 மூவகை மலரும் பூத்துவண்டுளேமுழங்கத் தெய்வப்
பூவலர் கொடிபோர்ந்தன்ன பொன்னனார் கூத்து
மன்னார்
நாவலரமுதமன்ன பாடலுநாக நாட்டுக்
காவலன் கண்டுகேட்டுக்களிமதுக் கடலுளாழ்ந்தான்.

4 பையரா வணிந்தவேணிப் பகவனே யனையதங்கள்
ஐயனும் வியாழப்புத்தேளாயிடை யடைந்தானைச்
செய்யதாள் வழிபாடின்றித் தேவர்கோனிருந்தா
னந்தோ
தையலார் மயலிற்பட்டோர் தமக்கொருமதி
யுண்டாமோ.

5 ஒல்லெனக் குரவனேக வும்பர்கோன் றிருவினுக்கம்
புல்லெனச் சிறிதுகுன்றப் புரந்தரனறிந்திக்கேடு
நல்லதொல் குரவற்பேணா நவையினால் விளைந்த தென்னா
அல்லலுற்றறிவன்றன்னைத் தேடுவானாயினானே.

6 அங்கவனிருக்கை புக்கான் கண்டிலனவித்த பாசப்
புங்கவருலகுமேனோர் பதவியும் புவனமூன்றில்
எங்கணுந் துருவிக்காணா னெங்குற்றான் குரவ னென்னுஞ்
சங்கை கொண்மனத்தனாகிச் சதுர்முகனிருக்கை சார்ந்தான்.

7 துருவின னங்குங்காணான் றிசைமுகற் றொழுது தாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம் பகர்ந்தனன் பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்த பாவங் கொழுந்துபட்டருந்துஞ் செவ்வி
வருவதுநோக்கிச் சூழ்ந்துமலர் மகனிதனைச் சொன்னான்.

8 அனையதொல் குரவற்காணுமளவுநீ துவட்டாவின்ற
தனையன்முச் சென்னியுள்ளான் றானவர் குலத்தில் வந்தும்
வினையினாலறிவான் மேலான் விச்சுவவுருவ னென்றும்
இனையனைக் குருவாக்கோடி யென்னலுமதற்கு நேர்ந்தான்.

9 அழலவிர்ந்தனைய செங்கேழடுக்கிதழ் முளரி வாழ்க்கைத்
தொழுதகு செம்மறன்னைத் தொழுது மீண்டகன்று நீங்கா
விழைதகு காதல்கூர விச்சுவவுருவன் றன்னை
வழிபடு குருவாக்கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி தேறான்.

10 கைதவக்குரவன் மாயங் கருதிலன்வேள்வி யொன்று
செய்திடலடிக ளென்னத்தேவர்கட் காக்கங்கூறி
வெய்தழல் வளர்ப்பானுள்ளம் வேறுபட்டவுணர்க் கெல்லாம்
உய்திற நினைந்துவேட்டான் றனக்குமேலுறுவ தோரான்.

11 வாக்கினான் மனத்தால் வேறாய் மகஞ்செய்வான் செயலையாக்கை
நோக்கினா னோதி தன்னானோக்கினான் குலிச வேலால்
தாக்கினான் றலைகண்மூன்றுந் தனித்தனி பறவையாகப்
போக்கினா னலகை வாயிற்புகட்டினான் புலவுச்சோரி.

12 தெற்றெனப் பிரமபாவஞ் சீறிவந்தமரர் வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத் தீர்ப்பான் பண்ணவர் மரமேன் மண்மேற்
பொற்றொடியார் மேனீர்மேல் வேண்டினர் புகுத்த லோடும்
மற்றவரிஃதி யாந்தீர்க்கும் வண்ணம் யாதென்ன விண்ணோர்.

13 அப்பிடைநுரையாய் மண்ணிலருவருப்புவராயம்
பொற்
றெப்பிளங் கொங்கையார் பாற்றீண்டுதற்கரிய
பூப்பாய்க்
கப்பிணர் மரத்திற்காலும் பயினதாய்க்கழிக வென்றார்
இப்பழி சுமந்தவெங்கட் கென்னலமென்றார் பின்னும்.

(வேறு)

14 கருவின்மாதர் கருவுயிர்க்குமளவு முறையாற் கணவர்
தோண்
மருவிவாழ்க மண்ணகழ்ந்த குழியுமதனால் வடுவொழிக
பொருவினீரு மிறைத்தொறு மூறிப்பொலிக மரங்
குறைபட்
டொருவினலுந் தழைகவென வொழியா நலனு
முதவினார்.

15 மாசிற்கழிந்த மணியேபோல்வந்த பழிதீர்ந்
திந்திரனுந்
தேசிற்றிகழத் துவட்டாதன் செல்வன்றன்னைத்
தேவர்பிரான்
வீசிக்குலிசத்துயிருண்ட விழுமங்கேட்டு வெகுண்டு
யிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்விகடி
தமைத்தான்.

16 அந்தக்குண்டத்தெரிசிகை போலழலுங் குஞ்சியண்ட
முக
டுந்தக்கொடிய தூமம்போலுயிர்த்துச் செங்கண்
சினச் செந்தீச்
சிந்தப்பிறைவா ளெயிறதுக்கித் திசைவான் செவிடு
படநகைத்து
வந்தக்கொடிய விடம்போல வெழுந்தானொருவாண்
மறவீரன்.

17 ஈங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரழுற்
றாங்குவன் கணைவிடுதூர நீண்டுநீண்
டோங்குவனோங்குதற் கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார் வினையினென்பவே.

18 வீங்குடல் விருத்திரன் றன்னை விண்ணவர்
ஏங்குற வருதுவட்டாவெனும் பெயர்த்
தீங்குறு மனத்தினோன்றேவர் கோனுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட்டானரோ.

19 மதித்துணி யெயிற்றினோன் வடவைபோற்சினைஇக்
கொதித்தெதிர் குறுகினோன் கொண்டலூர்தியும்
எதிர்த்தனன் களிற்றின் மேலிமயத்துச்சிமேல்
உதித்ததோர் கருங்கதிரொக்கு மென்னவே.

20 அறத்தொடு பாவநேர்ந்தென்ன வார்த்திரு
திறத்தரு மூண்டமர் செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன் றகுவன்மேற் குலிசவே லெடுத்
துறைத்திட வீசினானுடன்று கள்வனும்.

21 இடித்தனன் கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரை யெனப் பெயர்ந்து தீயெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைச் சுவடுதோய்புயத்
தடித்தன னிந்திர னவசமாயினான்.

22 அண்டரே றனையவ னவச மாறிப்பின்
கண்டகன் கைதவ நினைந்திக் கள்வனோர்
மண்டம ராற்றுவான் வலியிலோ மெனப்
புண்டரி கத்தவனுலகிற் போயினான்.

23 தாழ்ந்துதான் படுதுயர் விளம்பத் தாமரை
வாழ்ந்தவன் வலாரியோடணைந்து மாமகள்
வீழ்ந்தமார் பினனடி வீழ்ந்து செப்பமால்
சூழ்ந்துவானாடனை நோக்கிச் சொல்லுவான்.

24 ஆறறவும் பழையதுன் னங்கைவச்சிரம்
மாற்றவ ருயிருணவலியி னாதலால்
வேற்றொரு புதியது வேண்டுமோவினிச்
சாற்றுது மதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால்.

25 தொடையகன் மார்பநாந்தூய பாற்கடல்
கடையுநா ளசுரருஞ்சுரருங் கையில் வெம்
படையொடு மடையன் மின்பழுதென்றப் படை-
அடையவுந் ததீசிபாலடைவித் தாமரோ.

26 சேட்படு நாணணி செல்லத் தேவரா
வாட்படை யவுணரா வந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படை படையெலா ஞான நோக்கினால்
வேட்படை வென்றவன் விழுங்கினானரோ.

27 விழுங்கிய படையெலாம் வேற றத்திரண்
டொழுங்கிய தான்முதுகந்தண் டொன்றியே
எழுங்கதிர்க் குலிசமா மதனை யெய்துமுன்
வழங்குவன் கருணையோர் வடிவமாயினான்.

[ஷை வேறு]

28 என்று மாதவனியம்ப வும்பர்கோன்
ஒன்றும் வானவர் தம்மோ டொல்லெனச்
சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால்
வென்ற மாதவனிருக்கை மேவினான்.

[ஷை வேறு]

29 அகமலர்ந் தருந்தவ னமரர்க் கன்புகூர்
முகமலர்ந் தின்னுரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் விளைந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான்.

30 அடிகணீர்மருத தொன்ற தனைவேண்டியிம்
முடிகொள்வா னவரோடு முந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுட லவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது.

31 யாதெனி னினையதுன் யாக்கை யுள்ளதென்
றோதலும் யாவையுமுணர்ந்த மாதவன்
ஆதவற்கண்ட தாமரையினானைப்
போதலர்ந் தின்னன புகல்வ தாயினான்.

32 நாய்நமதென நரிநமதெனப் பிதா
தாய்நமதென நமன்றன தெனப்பிணி
பேய்நமதென மனமதிக்கும் பெற்றிபோல்
ஆய்நமதெனப்படும் யாக்கை யாரதே.

33 விடம்பயி லெயிற்றர வுரியும் வீறுழை
குடம்பையுந் தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலாம்
நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்குமைவர் வாழ்
உடம்பையும் யானெனவுரைக்கற் பாலதோ.

34 நடுத்தயா விலார்தமை நலியத் துன்பநோய்
அடுத்தயா வருந்திருவுடைய யாக்கையைக்
கொடுத்தயா வறம்புகழ் கொள்வனே யெனின்
எடுத்தயாக்கையின் பயனிதனின் யாவதே.

35 என்றனன் கரமொன்றி யெழுகருத் தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன் பிரமநாடி நெறிகொடு கபாலங்கீண்டு
சென்றனன் விமானமேறிச் சேர்ந்தனனுலகை நோன்பால்
வென்றவன் றுறக்கம்புக்கு வீற்றினி திருந்தானம்மா.

36 அம்முனி வள்ளலீந்த வடிபடை முதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந் திறல்கெழுகுலிசஞ் செய்து
கம்மியப் புலவனுக்கங் கரைந்துகைக் கொடுப்பவாங்கி
மைம்முகிலூர் தியேந்திமின்விடு மழைபோனின்றான்.

37 மறுத்தவா வஞ்சப்போரால் வஞ்சித்து வென்று போன
கறுத்தவா னவுணற்கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர் பூண்டு
வெறுத்தமால் யானைமன்னர் வேலைபுக்கெழுந்து குன்றம்
அறுத்தவா னவர்கோ னந்தவவுணர்கோமகனைச் சூழ்ந்தான்.

38 வானவர்சேனைமூண்டு வளைத்தலும் வடவைச்செந்தீ
யானதுவரையிற்றோங்கி யழன்றுருத்தெழுந்தா லென்னத்
தானவர் கோனுமானந் தலைக்கொளவெழுந்து பொங்கிச்
சேனையுந் தானுமூண்டு சீறிநின்றடுபோர் செய்வான்.

39 அடுத்தனரிடியே றென்னவார்த்தன ராக்கங்கூறி
எடுத்தனர் கையிற்சாபமெறிந்தனர் சிறுநாணோசை
தொடுத்தனர் மீளிவாளி தூர்த்தனர் குந்தநேமி
விடுத்தனர் வானோர் சேனைவீரர்மே லவுணவீரர்.

40 கிட்டினர் கடகக்கையாற் கிளர்வரை யனையதிண்டோள்
கொட்டினர் சாரியாறிக் குதித்தனர் பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம் விள்ள முழங்கினர் வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுணச் சேனைவீரரை வானவீரர்.

41 வீழ்ந்தனர் தோளுந்தாளும் விண்டனர் சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர் போருந்தாரு மகன்றன ரகன்ற மார்பம்
போழ்ந்தனர் சிரங்களெங்கும் புரண்டனர் கூற்றூர்புக்கு
வாழ்ந்தன ரடுபோராற்றி வஞ்சகன் சேனைமள்ளர்.

42 தாளொடு கழலுமற்றார் தலையொடு முடியுமற்றார்
தோளொடு வீரமற்றார் தும்பையோட மருமற்றார்
வாளொடு கரமுமற்றார் மார்பொடுகவச மற்றார்
கோளொடு மாண்மையற்றார் குறைப்படக்குறையாமெய்யார்.

43 தொக்கன கழுகு சேனஞ் சொரிகுடர் பிடுங்கியீர்ப்ப
உக்கனகுருதி மாந்தியொட்டல்வாய் நெட்டைப்பேய்கள்
நக்கனபாடல்செய்ய ஞாட்பினுட் கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத் தின்குன்றம் புதைத்தபார் சிந்தத்த தண்டம்.

44 இவ்வகை மயங்கிப்போர்செய் திறந்தவரொழியப் பின்னுங்
கைவகை யடுபோர்செய்து கரையிறந்தார்கண் மாண்டார்
அவ்வகை யறிந்துவானத் தரசனுமவுணர் வேந்துந்
தெய்வதப் படைகள்வீசிச் சீறிநின் றடுபோர் செய்வார்.

45 அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்மடை விடுத்துச்சீற்றந் தணித்தனன் புனிதன் காற்றின்
முனைப்படை விடுத்தான்வெய்யோன் முழங்குகால் விழுங்குநாகச்
சினப்படை தொடுத்துவீசி விலக்கினான் றேவரஞ்ச.

46 நாகமாப் படைவிட்டார்த்தா னாகர்கோனுவணச் செல்வன்
வேகமாப் படையைவீசி விலக்கினானறகுவர் வேந்தன்
மோகமாப் படையைத்தொட்டு முடுக்கினான் முனைவனன்ன
தேகமாப் படிறன் ஞானப்படைவிடுத்திருள் போனின்றான்.

47 மட்டிடு தாரான் விட்டவானவப் படைக்குமாறு
விட்டிடன் விலக்கிவேறும் விடுத்திடக்கனன்று வஞ்சன்
மூட்டிடமான வெங்கான் மூட்டிடக்கோபச்செந்தீச்
சுட்டிடப்பொறாது பொங்கிச் சுராதிபனிதனைச் செய்தான்.

48 வீங்கிரு ளொதுங்க மேகமின் விதிர்த்தென்னக்
கையில்
ஓங்கிருங் குலிசவேலை யொல்லென விதித்தலோடுந்
தீங்குளம் போன்றிருண்ட திணியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமைந்நாக
மொத்தான்.

49 ஒக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தா னுடல் சினவுரு
மேறன்னான்
புக்கிடந் தேடிக்காணான் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனைய னெய்திபகர்ந்தனன பதகன்மாளத்
தக்கதோர் சூழ்ச்சி முன்னிச் சராசரமீன்ற தாதை.

50 விந்தவெற் படக்கினாற்கீ துரையென விடுப்பமீண்டு
சந்தவெற் படைந்தான் வானோர் தலைவனை முகமன்
கூறிப்
பந்தவெற் பறுத்தான் வந்ததெவனெனப் பறைக
ளெல்லாஞ்
சிந்தவெற் பறுத்தான் வந்தசெயலெலா முறையாற்
செப்பி.

51 யாவையு முணர்ந்த வெந்தைக்கியா னெடுத்துணர்த்து
கின்ற
தாவதென் னமருக்காற்றா தாழிபுகவொளித்தானவி
வீவதுமவனால் வந்தவிழுமநோயெல்லா மின்று
போவதுங் கருதிநம்பாற் புகுந்தன மடிகளென்றான்.

52 என்றவ னிடுக்கண் டீர்ப்பானிகல் புரிபுலன் களைந்தும்
வென்றவ னெடியோன் றன்னைவிடையவன் வடிவ
மாக்கி
நின்றவ னறிவானந்த மெய்ம்மையாய் நிறைந்த
வெள்ளி
மன்றவ னூழிச்செந்தீ வடிவினை மனத்துட்
கொண்டான்.

53 கைதவன் கரந்துவைகுங் கடலைவெற் படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந் தெல்லைத்தாக்கிப் பருகினன் பிறைசேர்
சென்னி
ஐயனதருளைப் பெற்றார்க் கதிசயமிதென்கொல்
மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்யவல்லவரவரே யன்றோ.

54 அறந்துறந் திட்டுவார்த மரும்பெறற் செல்வம்போல
வறந்தன படுநீர்ப் பௌவம் வடவைகட் புலப்
பட்டாங்கு
நிறைந்த செம்மணியுமத்தி நீண்டெரி சிகை
போனீண்டு
சிறந்தெழு பவளக்காடுந் திணியிருள் விழுங்கிற்றம்மா.

55 பணிகளின் மகுடகோடிப் பரப்பென விளங்கிப்
பல்கா
சணிகலப் பேழைபேழ்வாய் திறந்தனைத்தாகி
யொன்பான்
மணிகிடந் திமைக்கு நீரான்மகபதி வேள்விக்காவாய்த்
திணியுட லவுணன்பட்ட செங்களமனைய தன்றே.

56 வறந்தநீர் தன்னின்மின்னுவாள் விதிர்த்தென்னப்பன்மீன்
எறிந்தன நெளிந்தநாக மிடைத்தனவளையு மூத்துஞ்
செறிந்தன கரந்தயாமை சேர்ந்த பல்பண்டஞ்சிந்தி
மூறிந்தன வங்கங் கங்கமுக்கின சிறுமீனெல்லாம்.

57 செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வா ளவுணனங்கோர்
அருவரைமுழுகிற் கார்போலடைந்துவானுடர் செய்த
உருகெழுபாவந் தானோருருவெடுத் திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்று னின்னும் பரிபவவிளைவு பாரான்.

58 கைதவநோன்பு நோற்குங் கள்வனைக்கண்டு வானோர்
செய்தவ மனையான் யானைர்வச்சிரஞ் சிரிப்பான்போற்
பொய்தவன் றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்சோரி
பெய்தது வலாரிதன்னைப்பிடித்தது பிரமச்சாயை.

59 உம்மெனு மார்பைத்தட்டு முருத்தெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
வம்மெனும் வாய்மடிக்கும் வாளெயிறதுக்கும் வீழுங்
கொம்மெனவோடிமீளுங் கொதித்தழுஞ் சிரிக்குஞ்சீறும்
இம்மெனுமளவு நீங்காதென் செய்வானஞ்சினானே.

60 விரைந்தரன் திசையோர் வாவிவீழ்ந்தொரு கமலநாளுட்
கரந்தனன் மகவானிப்பால் கற்பக நாடுபுல்லென்
றிருந்ததாலிருக்கு மெல்லையிம்பரி னகுடனென்போன்

61 அரசிலாவறுமை நோக்கியவனை வானுடர்யாரும்
விரைசெய்தார் மகுடஞ்சூட்டி வேந்தனுக்
கொண்டார் வேந்தாய்
வருபவன்சசியை யீண்டுத் தருகென மருங்குளார்
போய்த்
திரைசெய்நீ ரமுதனுட்குச் செப்பவக்கற்பின்
மிக்காள்.

62 பொன்னுயிர்த் தனையகாட்சிப் புண்ணியக்குரவன்
முன்போய்
மின்னுயிர்த்தனையா ணின்றுவிளம்புவா ளிதென்
சொல்கெட்டேன்.
என்னுயிர்த்துணைவனுங்கே யிருக்கமற்றொருவ
னென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக் கொள்கை தருமமோவடிக
ளென்றாள்.

63 மாதவரெழுவர் தாங்க மாமணிச் சிவிகைமீது
போதரி னவனே வானோர்புரந்தர னவனே யுன்றன்
காதலனாகுமென்றான் கைதொழுததற்கு நேர்ந்தம்
மேதகு சிறப்பாலிங்கு வருகெனவிடுத்தாடு.

64 மனிதரின் மகவானுகி வருபவன் சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரை யெண்ணன் புன்கணோய் விளைவும்
பாரான்
கனிதரு காமந்துய்க்குங் காதலால் விரையச்
செல்வான்
இனித யிராணி பாற் கொண்டேகும்பின் சர்ப்பவென்

65 சர்ப்பமா கெனமுற்கொம்பு தாங்கிமுன்னடக்குந் தென்றல்
வெற்பனு முனிவன் சாபம் விளைத்தனன் விளைத்த லோடும்
பொற்ப மாசுணமே யாகிப் போயினனறிவிலாத
அற்பரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகை வேறுண்டோ.

66 பின்னர்த்தங்குரவனை பிரானடி பணிந்துவானோர்
பொன்னகர் வேந்தனின்றிப்புலம் படைகின்றதைய
என்னுங்குரவன் போயவ்விலஞ்சிபு ளொளித்தாற் கூவித்
தன்னுரையறிந்து போந்தசதமகற்கொண்டு மீண்டான்.

67 கொடும்பழி கோட்பட்டான்றன்குரவனை வணங்கி யென்னைச்
சுடும்பழி கழிவதெங்ஙன் சொல்லெனத் தொலைவ தோர்ந்தான்.
அடும்பழி மண்மேலன்றியருதுநீ வேட்டைக்கென்னப்
படும்பழி யிதனைத்தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி யென்றான்.

68 ஈசனுக்கிழைத்த குற்றந்தேசிக னெண்ணித் தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்த குற்றங்குரவனே தீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனே தன்பாற்பிழைத்த காரணத்தால் வந்த
வாசவன்பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனே வழியுங்கூற.

69 வாம்பரி யுகைத்துத்தன்னால் வழிபடுசூரவன்
வானோர்
தாம்பரி வோடுஞ்சூழத் தராதலத் திழிந்து
செம்பொற்
காம்பரி தோளிபங்கன் கயிலைமால்வரையுந் தாழ்ந்து
தேய்பரி யலங்கன்மார்பன் றென்றிசைநோக்கிச்
செல்வான்.

[ஷடி வேறு]

70 கங்கை முதலளவிறந்த தீர்த்தமெலாம் போய்ப்
படிந்துகாசி காஞ்சி
அங்கனக சேதார முதற்பதிகள் பலபணிந்து மவுணற்
கொன்ற
பொங்குபழிவிடா தழுங்கியராவுண்ண மாசுண்டு
பொலிவுமாழ்குந்
திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெல்லை யணித்தாகச்
செல்லுமெல்லை.

71 தொடுத்தபழி வேறாகிவிடுத்தகன்ற திந்திரன்றன்
சுபந்தபாரம்.
விடுத்தவனைத் தளவிறந்தமகிழ் வெய்தித்தேசிகன்
பால்விளம்பப்பாசங்
கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுளவிவணமக்குக்
கிடைத்தல்வேண்டும்
அடுத்தறிக வெனச்சிலரை விடுத்தவ் வேறுநிலை
நின்றப்பாற்செல்வான்

72 அருவிபடிந் தருவியெறி மணியெடுத்துப் பாறையி
லிட்டருவி நீர்தூய்க்
கருவிரல்கொய் கலர்சூட்டிக்கனியூட்டி வழிபடுவ
கல்லாமந்தி
ஒருதுறையில் யாளிகரிபுழைக்கை முகந்தொன்றற்
சொன்றாட்டி யூட்டிப்
பருகுவன புலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன் றருத்திவிடும்
பசிநோய்தீர.

73 நெளியராக்குருளை வெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்
துயங்கி நெளியப்புள்ளே
ருளியருச்சிறை விரித்துநிழல் பரப்பப்பறவை
நோயுற்ற தேகொல்
அளியவாயச்சோ வென்றோதியயன் மடமந்தியருவி
யூற்றுந்
துளியநீர்வளைத்த சும்பின்முகந்தெடுத்துக் கருங் *
கையினற் சொரிவமாதோ.

74 படவரவ மணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன
பைந்தாண்மஞ்ஞை
பெடைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கிடுவ
பெருந்தண்கானத்
தடர்சிறைமென்குயிலோ மென்றார்ப்பமடக்கிள்ளை
யெழுத்தைந்துமோசைத்
தொடர்புபெற வுச்சரிப்பக்குருமொழி கேட்டாங்
குவப்பத்தொடிக்கட்பூவை.

75 இன்னவிலங் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய
செயனோக்கி யிறும்பூதெய்திப்
பொன்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பநிறை
மகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவான்
அன்னபொழு தொற்றுவர் மீண்டடிவணங்கி
யின்சுவைப்பா லருந்துவான்முன்
பின்னரிய மீதன்சொரிந் தாங்குவகைமேற்
பேருவகை பெருகச்சொல்வார்.

76 எப்புவனத் திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு
மெண்ணுக்கெய்தாத்
திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தின்று கண்டுவகை
திளைத்தேயங்கண்
வைப்பனைய வொருபுனிதவாவிமருங் கொருகடம்ப
வனத்தினீழல்
ஒப்பிலொளி யாய்முளைத்த சிவலிங்கமொன்றுள
தென்றுரைப்பக் கேட்டான்.

77 செவித்தொளையி லமுதொழுக்கு முழையரொடும்
வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை
குவித்துள்மெய் மொழிகரணங் குணமூன்று
மொன்றித் தன்கொடியபாவம்
அவித்துளயர்வொழிக்க முளைத்தருள்குறிமே
லன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங்
கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத்
துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான்.

78 அருவாகி யுருவாகி யருவுருவங் கடந்துண்மை
யறிவானந்த
உருவாகியளவிறந்த வுயிராகியவ்வுயிர்க் கோருணர்
வாய்ப்பூவின்
மருவாகிச் சராசரங்களகில முந்தன்னிடையுதித்து
மடங்கநின்ற
கருவாகிமுளைத்த சிவக்கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங்
களிப்பக்கண்டான்.

79 கண்டுவிழுந் தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப்
பென்னுங்கடலிலாழ்ந்து
விண்டுமொழி தழுதழுப்ப வுடல்பனிப்பவன் புருவாய்
விண்ணோர்வேந்தன்
அண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுபகரணமெலா
மகல்வானெய்திக்
கொண்டுவரச்சிலரை விடுத்தவரேகப் பின்னுமொரு
குறைவுதீர்ப்பான்.

80 தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமடைத்திட
விடுத்தத்தடத்தின் பாற்போய்
அங்கணனைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா
தயர்வானந்தச்
சங்கெறி தண்டிரைத்தடத்தி லரனருளாற் பலபரிதி
சலதியொன்றிற்
பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத் தாலென்னப் பொற்
கமலம் பூப்பக்கண்டான்.

81 அன்புதலைசிறப்ப மகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தா
லேதற்குநாமம்
என்பதுபொற்றாமரை யென்றேழுலகம் பொலிகவென
விசைத்துப்பின்னும்
மின்பதுமத் தடங்குடைந்து பொற்கமலங்
கொய்தெடுத்துமீண்டு நீங்காத்
தன்பிணிநோய் தணியமுளைத்தெழுந்த முழுமுதன்
மருந்தின்றல் பால்வந்து.

82 மொய்த்த புனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமளவின்
முளைத்தஞான
வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகர
மெல்லத்தீண்டச்
சித்தநெகிழ்ந் திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத் திங்க
ணிழல் செய்வானுள்ளப்
வைத்தனனப் போதிரவிமண்டலம் போலிழிந்த
தொரு மணிவிமானம்.

83 கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்
கைமதிக்கீற்றுக் கோட்டுக்
கரியெட்டுஞ் சினமடங்கனலெட்டு மெட்டெட்டுக்
கணமூந்தாங்க
விரியெட்டுத் திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவவ்
விமானஞ்சாத்தி
அரியெட்டுத் திருவுருவப்பரஞ்சுடரை யருச்சிப்
பானாயினனே.

84 முந்தவமருளலகடைந்து பூசனைக்குவேண்டுவன
முழுதுந்தேர்வார்
வந்துதருவைந்தின்ற பொன்னுடைமின்னுமுழுவணிப்
பூண்வாசச்
சந்தனமந் தாகினிமஞ்சனந்தூபந் திருப்பள்ளித்தாமந்
தீபம்
அந்தமிலானைந்து நறுங்கனிதிங்கேகன்றிருவமுதமனைத்
துந் தந்தார்.

85 தெய்வத்தா மரைமுளைத்த தடம்படிந்து டவந்
தொலைக்குந்திரு நீறுடிச்
சைவத்தாழ் வடந்தாங்கி பன்புருவாயருளுருவந்
தாளுய்த்தோன்றும்
பைவைத்தாடர வார்த்தபசுபதியை யவனுரைத்த
பனுவலாற்றின்
மெய்வைத்தா தரம்பெருக வருச்சனை செய்தானந்த
வெள்ளத்தாழ்ந்தான்.

86 பாரவட்டாங்க பஞ்சாங்கவிதிமுறை யாற்பணிந்
துள்வாய்மெய்
நேராகச் சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்
செய்து
தாராருந் தொடைமிதப்ப வானந்தக் கண்ணருவி
ததும்ப நின்றன்
பாராமை மீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத் துதிக்கின்று
னமரர் கோமான்.

[ஷை வேறு]

87 அங்கணாபோற்றி வாய்மையாரணா போற்றிநாக
கங்கணாபோற்றி மூலகாரணா போற்றிநெற்றிச்
செங்கணாபோற்றி யாதிசிவபரஞ்சுடரே போற்றி
எங்கணாயகனேபோற்றி யீறிலாமுதலேபோற்றி.

88 யாவையும்படைப்பாய்போற்றி யாவையுந்துடைப்
பாய்போற்
யாவையுமானாய்போற்றி யாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றி யாவையுமறந்தாய்
போற்
யாவையும்புணர்ந்தாய்போற்றி யாவையும்பிரிந்தாய்
போற்

89 இடருறப்பிணித்த விந்தப்பழியினின் றென்னை
யீர்த்து
அடியிணைக்கன்பனுக்குமருட்கடல் போற்றிசேற்க
மடவரல்மணாளபோற்றி கடம்பமாவனத்தாய்
போற்
சுடர்விடுவிமானமேய சுந்தரவிடங்கபோற்றி.

౯0 பூசையும் பூசைக்கேற்ற பொருள்களும் பூசை
செய்யு
நேசனும் பூசைகொண்டு நியதியிற்பேறு நல்கும்
ஈசனுமாகிபூசை யான்செய்தேனெனு மென்போக

91 என்னநின்றேத்தினை யின்னகை சிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ண முடிப்பவனருட்கணோக்கால்
உன்னது வேட்கையாதிங் குரையெனவிரையத் தாழ்ந்து
சென்னிமேற் செங்கைகூப்பித் தேவர்கோனிதனை வேண்டும்.

92 ஐயநின்னிருக்கை யெல்லைக்கணியனா மளவினீங்கா
வெய்யவென் பழியினோடு மேலைநாளடியேன் செய்த
மையல்வல் வினையுமாய்ந்துன் மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்பவுமுரியனானேன் சிறந்தபேறிதன்மேல் யாதோ.

93 இன்னநின்பாதப்போதே யிவ்வாறே யென்றும்பூசித்
துன்னடி யாருள்யானுமோரடித் தொண்டனாவேன்
அன்னதேயடியேன் வேண்டத்தக்கதென்றடியில் வீழ்ந்த
மன்னவன் றனக்குமுக்கண் வரதனுங் கருணைபூத்து.

94 இருதுவிற்சிறந்த வேனிலுமதியாறிரண்டிற் சிறந்தவான்றகரும்
பொருவிறாரகையிற் சிறந்தசித்திரையுந் திதியினிற் சிறந்தபூரணையும்
மருவுசித்திரையிற் சித்திரைதோறும் வந்துவந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண் முந்நூற்றறுபது மைந்துஞ்செய்த

95 துறக்கநாடணைந்து சுத்தபல்போகந்துய்த்துமேன்
மலைபரிபாகம்
பிறக்கநான் முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர் பெரும்
பதத்தாசையும்பிறவும்
மறக்கநாம் வீடுவழங்குதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளி
வான்கருணை
சிறக்கநால் வேதச்சிகையெழு மனாதிசிவபரஞ்சுடர்
விடைகொடுத்தான்.

96 மூடினான் புளகப்போர்வையால் யாக்கைமுடிமிசை
யஞ்சலிக்கமலஞ்
சூடினான் வீழ்ந்தானெழுந்து கண்ணருவிதுளும்பினான்
பன்முறைதுதிசெய்
தாடினானைய னடிபிரிவாற்றா தஞ்சினானவனருளாணை
நாடினான் பிரியாவிடைகொடு துறக்கநண்ணினான்
விண்ணவர்நாதன்.

97 வந்தரமங்கையர்கவரி மருங்குவீச
மந்தாரங் கற்பகம் பூமாரிதூற்ற
அந்தரநாட்டவர் முடிகளடிகள்சூட
வயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்த கலந்திண்டோள்
விந்தமெனச் செம்மாந்து விம்முகாம
வெள்ளத்துளுடலழுந்த வுள்ளஞ்சென்று
சுந்தரநாயகன் கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
தொன்முறையின் முறைசெய்தான் றுறக்க நாடன்.

ಶೇಕ್ಕಿಟಾರ್

ಇವರು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮದ ರಾಸಿನ ಸಮೀಪದ ಕುನ್ರತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಕಿಟಾರ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅರುಣ್ಮೊಳಿತ್ತೇವರ್ ಎಂಬುದು ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು. ಇವರ ವಂಶನಾಮವಾದ ಶೇಕ್ಕಿಟಾರ್ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಇವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಎರಡನೆಯ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳನು ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನಿ ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ಚೋಳಪಲ್ಲವರ್ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅರಸನು ಶೈವನಾದರೂ ಜೈನಮತಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನ ವಾಗಿದ್ದು ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಸದಾ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುತ್ತ ಅದರ ಸೊಗಸು ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಧಾನಿ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನನ್ನು ಸ್ವಮತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಶಿವಕಥೆಗಳೂ ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳೂ ಉಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಶಿವಶರಣರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮೆರಸುವ ಪುರಾಣವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ದೊರೆ ಕೇಳಲು, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಶೇಕ್ಕಿಟಾರರು ಚಿದಂಬರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಟರಾಜನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿದರು. ನಟರಾಜನು 'ಉಲಗೆಲಾಂ—'ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವಾಕ್ಕನ್ನು ಅಶರೀರವಾಣಿ ಯಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಡಲು, ಕವಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ೬೩ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ ದೊರೆ ಇವರಿಗೆ 'ತೊಂಡರ್ ಶೀರ್ ಪರವುವಾರ್' (ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು) ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಎಂಬುದು ಈಚಿನವರು ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು. ಕವಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣ. ಇದು ಶೈವರ ಮತಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

பெரிய புராணம்—மநுநீதிகண்ட புராணம்

1 சொன்ன நாட்டிடைத் தொன்மையின் மிக்கது
மன்னு மாமல ராள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சடைச்
சென்னி யார்திரு வாரூர்த் திருநகர்.

2 வேத வோசையும் வீணையி னோசையுஞ்
சோதி வானவர் தோத்திர வோசையு
மாத ராடன் மணிமுழ வோசையுங்
கீத வோசையு மாய்க்கிளர் வுற்றவே.

3 பல்லி யங்கள் பரந்த வொலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொலி
மல்லல் யானை யொலியுடன் மாவொலி
யெல்லை யின்றி யெழுந்துள வெங்கணும்.

4 மாட மாளிகை சூளிகை மண்டபங்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக
ணீடு சாளர நீடரங் கெங்கணும்
ஆடன் மாத ரணிசிலம் பார்ப்பன.

5 அங்குரைக்கென் னளவப் பதியிலார்
தங்கண் மாளிகை யின்னொன்று சம்புவின்
பங்கினுடிருச் சேடிபரவையா
மங்கையா ரவதாரஞ்செய் மாளிகை.

6 படர்ந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு மன்னமுந் தேடுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் றொண்டர்க்குத் தூதுபோய்
நடந்த செந்தா மரையடி நாறுமால்.

7 செங்கண் மாதர் தெளித்த செழுங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் பூந்துகள் வீழ்ந்துட
னங்கண் வீதி யளறு புலர்த்துமால்.

8 உள்ள மாருரு காதல னூர விடை
வள்ள லார்திரு வாரூர் மருங்கெலாந்
தெள்ளு மோசைத் திருப்பதி கங்கடைக்
கிள்ளை பாடுவ கேட்பன பூவைகள்.

9 விளக்க மிக்க கலன்கள் விரவலாற்
றுளக்கில் பேரொளி யாற்றுன்னு பண்டங்கள்
வளத்தொ டும்பல வாறு மடுத்தலா
லளக்கர் போன்றன ஆவண வீதிகள்.

10 ஆர ணங்களே யல்ல மறுகிடை
வார ணங்களு மாறி முழங்குமால்
சீர ணங்கிய தேர்க ளேயலால்
தோர ணங்களின் தாமமுந் தூங்குமால்.

11 தாழ்ந்த வேணியர் சைவர் தபோதனர்
வாழ்ந்த சிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்ந்த வின்பத் துறையுள் விரவுவார்
சூழ்ந்த பல்வே றிடத்தகத் தொன்னகர்.

12 நிலம கட்கழ கார்திரு நீணுதல்
திலக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவண் டாமரை போன்மலர்ந்
தலகில் சீர்த்திரு வாரூர் விளங்குமால்.

13 அவனை தொன்னக ருக்கப சாபினான்
துன்னும் வெங்கதி ரோன்வழித் தோன்றினான்
மன்னு சிரந பாயன் வழி முதல்
மினனு மாமணிப் பூண்மனு வேந்தனே.

14 மண்ணில் வாழதரு மன்னுயிர் கட்கெலாம்
நண்ணு மாவியு மாப்பெருங் காவலான்
விண்ணு ளார்மகிழ் வெய்திட வேள்விகள்
எண்ணி லாதன மாண இயற்றினான்.

15 பொங்கு மாமலைப் புற்றிடங் கொண்டவர்.
எங்கு மாகி யிருந்தவர் பூசனைக்(கு)
அங்கண் வேண்டு நிபந்தமா ராய்ந்துளான்
துங்க வாகமஞ் சொன்ன முறைமையால்.

16 கொறற வாழி குவலயஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மையின் மெய்ம்மனுப்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெயராக்கினான்.

[வேறு]

17 அறம்பொரு ளின்பமான அறநெறி வழாமற்புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்குநாளிற்
சிறந்த நற்றவத்தாற் றேவி திருமணி வயிற்றின்
மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம்போற்றப் பேரிக் குருளை யன்னான்,

18 தவமுயன் றரிதிற் பெற்ற தனியிளங் குமர னானுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவி யானை தேர்படைத் தொழில்கள் கற்றுப்
பவமுயன் றதுவும் பேறே யெனவரும் பண்பின் மிக்கான்.

19 அளவிறொல் கலைகண் முற்றிப் பெரும்பெயற் றந்தைமிக்க
உளமகிழ் காதல்கூர வோங்கிய குணத்தா னீட
இளவர சென்னுந் தன்மை யெய்துதற் கணிய னாகி
வளரிளம் பரிதி போன்று வாழுநா ளொருநாண் மைந்தன்.

20 திங்கள்வெண் கவிகை மன்னன் திருவளர் கோயி னின்று
மங்குறோய் மாடவீதி மன்னிளங் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலைதாழ்ந்த குங்குமக் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழத் தேர்மிசைப் பொலிந்து போந்தான்.

21 பரசுவந் திகன்முன் சூதர் மாகத ரொருபாற் பாங்கர்
விரைநறுங் குழலார் சிந்தும வெள்வளை யொருபான் மிக்க
முரசொடு சங்கமார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால் வென்றி
அரசிளங் குமரன்போது மணிமணி மாட வீதி.

22 தனிப்பெருந் தருமந்தானோர் தயாவின்றித் தானை மன்னன்
பனிப்பில்சிந் தையினி லுண்மைப் பானமைசோ தித்தா லென்ன
மனித்தர்தன் வரவுகாணா வண்ணமோர் வண்ண நல்லான்
புனிற்றிளங் கன்று துள்ளிப் போந்ததம் மறுகி னூடே.

23 அம்புனிறுருவின் கன்றே ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் றேர்க்கான் மீது விசையிறை
செல்லப்பட்டங்
கும்பரி னடைபக கண்டன் குருகுதா யலமந்தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்ந்நடுக் குற்று வீழும்.

24 மற்றது கண்டுமைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றடு மாறி நெஞ்சில் துயருழந் தறிவழிந்து
பெற்றமுங் கன்று மின்றே னுணர்வெனும் பெருமை
மாளச்
செற்றவெவன் செய்கே னென்று தேரினின் றிழிந்து
வீழ்ந்தான்.

25 அலறுமே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச்
சோரும்
நிலமிசைக் கன்றை நோக்கி நெடிதுயிர்த் திரங்கி
நிற்கும்
மலர்தலை யுலகங் காக்கு மனுவெனு மென்கோ மானுக்
குலகிலிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா றொருவனென்
பான்.

26 வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல்
வாய்மை
யந்தணர் விதித்த வாற்றா லாற்றுவ தறமே யாகில்
எந்தையீ தறியா முன்ன மியற்றுவ னென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந்தீர்ப்பான் திருமறையவர்முன்
சென்றான்.

27 தன்னுயிர்க் கன்று வீயத் தளர்ந்த வாத்தரியாதாகி
முன்னெழுப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர் வார
மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோன் மனுவின்பொற் கோயில் வாயில்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டினாற் புடைத்த தன்றே.

28 பழிப்பறை முழக்கோ வார்சுரும் பாவத்தி னொலியோ வேந்தன்
வழித்திரு மைந்த னாவி கொளவரு மறலி யூர்தி
கழுத்தணி மணியி னார்ப்போ வெனத்தனக் கடைமுன் கேளாத்
தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செவிப்புலம் புக்க போது.

29 ஆங்கது கேட்ட வேந்த னரியணை யிழிந்து போந்து
பூங்கொடி வாயி னண்ணக் காவல ரெதிரே போற்றி
யீங்கிதோர் பசுவந் தெய்தி யிறைவநின் கொற்ற வாயில்
தூங்கிய மணியைக் கோட்டால் துளக்கிய தென்று சொன்னார்.

30 மன்னவ னதனைக் கேளா வருந்திய பசுவை நோக்கி
யென்னிதற் குற்ற தென்பான் அமைச்சரை யிகழ்ந்து நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த கேள்வித்
தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன் தாளிணை தொழுது சொல்வான்.

31 " வைவ! நின் புதல்வ னுங்கோர் மணிநெடுந்
தேர்மேலேறி
அளவிறோத் தானைசூழ அரசுலாந் தெருவிற
போங்கால்
இளையவான் கன்றுதேர்க்கா லிடைப்புகுந் திறந்த
தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய் வந்து விளைத்த திக்தன்மை"
என்றான்.

32 அவ்வுரை கேட்ட வேந்த னையுறு துயரமெய்தி
வெவ்விடந் தலைக்கொண் டாற்போல வேதனையகத்து
மிகவின்
கிவ்வினை விளைந்த வாறென் றிடருறும் இயங்கும்
எங்கும்
செவ்விதின் செங்கோ லென்னுந் தெருமரும்
தெளியுமே தேறான்.

33 மனுவின் பரந்த வையம் பொதுக்கறுந் தருந்திறந்
தீரும்
என்னெறி நன்று வென்று மேனசெய்தால்
தீருமென்னும்
தன்னிளங் கன்று காணுத் தாய்முகங் கண்டுசோரும்
அந்நிலை யரசனுற்ற துயரமோ ரளவிற் றன்றால்.

[வேறு]

34 மந்திரிக ளதுகண்டு மன்னவனை யடிவணங்கிச்
சிந்தைதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றால்
கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய்
தார்க்குமறை
யந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றார்.

35 வழக்கென்று நீமொழிந்தால் மற்றதுதான் வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை யிழந்தலறுங் கோவுறுநோய் மருந்தாமோ
இழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருஞ் சொல்லியவிச்
சழக்கின்று நானிசைந்தால் தருமந்தான் சலியாதோ.

36 மாநிலங்கா வலனுவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னுற்றன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மால்
ஆனபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனே

37 "என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவங்கள் செயவிசைந்தே
யன்னியனோ ருயிர்கொன்றா லவனைக்கொல் வேனுனல்
தொன்மனுநூல் தொடைமனுவால் துடைப்புண்ட தெனும்வார்த்தை
மன்னுலகிற் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்கென்றான்.

38 என்றரச னிகழ்ந்துரைப்ப எதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
நின்றநெறி யுலகின்க ணிதுபோன் முன் னிகழ்ந்ததால்
பொன்றுவித்தல் மரபன்று மறைமொழிந்த அறம்புரிதல்
தொன்றுதொடு நெறியன்றே தொன்னிலங்காவல வென்றார்.

39 அவ்வண்ணந் தொழுதுரைத்த அமைச்சர்களை
முகநோக்கி
மெய்வண்ணந் தெரிந்துணர்ந்த மனுவென்னும்
விறல்வேந்தன்
இவ்வண்ணம் பழுதுரைத்தீ ரென்றெரியினிடைத்
தோய்ந்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்புலர்ந்து
செயிர்த்துரைப்பான்.

40 அவ்வுரையில் வருநெறிக ளவைநிற்க அறநெறியின்
செவ்வியவுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்
கின்றீர்
எவ்வுலகி லெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடரால்
வெவ்வுயிர்த்துக் கதறிமணி யெறிந்து விழுந்தது"
விளம்பீர்.

41 போற்றிசைத்துப் புரந்தரன்மா லயன்முதலோர்
புகழ்ந்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பெருமானார் மேவியுறை திருவாரூர்த்
தோற்றமுடை யுயிர்கொன்றா னாதலினாற் றுணி
பொருடான்
ஆற்றவுமற் றவற்கொல்லு மதுவேயா மெனநினைமின்.

42 எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலிவ்
வான்
மனமழியும் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது
தனதுறுபே ரிடர்யானுந் தாங்குவதே கருமமென
அநகனரும் பொருள்துணிந்தா னமைச்சருமஞ்
சினரகன்றார்.

43 மன்னவன்றன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந் திரிதன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேர்க்கா லூர்கென்ன
அன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்னா ருயிர்துறப்பத்
தன்னுடைய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகணைந்தான்.

44 ஒருமைந்தன் றன்குலத்துக் குள்ளானென் பதுமுணரான்
தருமந்தன் வழிச்செல்கை கடனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் தேராழி யுறவூர்ந்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்.

45 தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்க டொழநின்றான் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

46 சடைமருங்கி லிளம்பிறையுந் தனிவிழிக்குந் திருநுதலும்
இடமருங்கி லுமையாளும் எம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுடன் கண்டரசன் போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்கொடுத்தான்.

47 அந்நிலையே யுயிர்பிரிந்த ஆன்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரியு முடனெழலும்
இன்னபரிசா மென்றறிந்திலன் வேந்தனும்
யார்க்கும்
முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத
பொருளுளதோ.

48 அடிபணிந்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தணைத்து
நெடிதுமகிழ்ந் தருந்துயர நீங்கினா னிலவேந்தன்
மடிசுரந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிநனைய வரும்பசுவும் பருவரனீங் கியதன்றே.

49 பொன்றயங்கு மதிலாரூர்ப் பூங்கோயி லமர்ந்த
பிரான்
வென்றிமனு வேந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்
கொடுத்துச்
சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு
தன்னடியார்க்
கென்றுமெளி வருட்பெருமை யேழுலகு மெடுத்
தேத்தும்.

50 இணையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்
புரிந்து
முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர்மேல்
புனையுமுரை நம்மளவில் புகலலாந் தகைமையதோ
அனையதனுக் ககமலரா மறவனார் பூங்கோயில்.

ಕಂಬರ್

ಇವರು ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುವಳುಂದೂರಿನಲ್ಲಿ (ತೇರ ಳುಂದೂರ್) ಉವಚ್ಚಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಆದಿತ್ಯರ್. ಇವರು ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಪೋಷಕರಿಲ್ಲದೆ ತಿರುವೆಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರಿನ ಶಡೈಯಪ್ಪವಳ್ಳಲ್ ಎಂಬವನ ಬಳಿಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರು. ಕಂಬರ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೆತ್ತವರು ಇಟ್ಟ ಹೆಸರೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಕಂಬ ನಾಡು ಎಂಬ ನಾಡು ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದುದ್ದರಿಂದ ಬಂದ ಹೆಸರೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಕಾಂಚೀಪುರದ ಏಕಾಂಬನಾಥದೇವರ ಹೆಸರಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಾಮವೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದ ಹಲವು ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಅಂಕಿತನಾಮವೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ೧೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಬರ್ ವೈಷ್ಣವರು. ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶೈವಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ದೃಷ್ಟಿ ವೈಶಾಲ್ಯ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನಿಂದ ಆರುನೂರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ವಾಕ್ಯಖಂಡಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗೌರವಭಾವವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯಂ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಂಬರಿಗೆ 'ಕಲ್ವಿಯಿಲ್ ಪೆರಿಯನ್', 'ವೃತ್ತಬಂಧ ಪ್ರವೀಣನ್', 'ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ', ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳು ಇವೆ.

ಕಂಬರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರ ಬಾಯಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಇತರ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು,

ಹಗಲೊಂದಕ್ಕೆ ೭೦೦ ರಂತೆ ಪದ್ಯ ಹಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂಬರು ಬರೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟ ಉತ್ತರಕಾಂಡವನ್ನು ಒಟ್ಟಕೂತ್ತರ್ ಎಂಬುವರು ಬರೆದರು. ಭಾವಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಅರ್ಥವೈಸದ್ಯ, ಶಬ್ದ ಮಾಧುರ್ಯ, ಕಾವ್ಯ ರಸಗಳಿಗೆ ಕಂಬರಾಮಾಯಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ದಲ್ಲಿ ಬಾರದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಕಂಬರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಕನ್ಯಾಮಾಡದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮ ನೋಡುವುದು, ರಾಮನು ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದದ್ದನ್ನು ನೀಲಮಾಲೆ ಎಂಬುವಳು ಸೀತೆಗೆ ಹೇಳುವುದು, "ಹಿರಣ್ಯ ಪಡಲಂ" ಎಂಬ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದು.

ಕಂಬರ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ಶಡಗೋಪರಂದಾದಿ, ಎರೆಏುವುದು, ಶಿಲೈಯೆಲುವುದು, ತಿರುಕ್ಕೈವಟಿಕ್ಕಂ, ಸರಸ್ವತಿಯುಂದಾದಿ, ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಬಿಡಿಪದ್ಯಗಳು.

கம்பராமாயணம் — அயோத்தியாகாண்டம்

குகப்படலம்

1 பூவிரி பொலன்கழற் பொருவில் தானையான்
காவிரி நாடன்ன கழனி நாடொரீஇத்
தாவர சங்கம மென்னுந் தன்மைய
யாவையு மிரங்கிடக் கங்கை யெய்தினான்.

2 எண்ணருஞ் சுரும்புதம் இனத்துக் கல்லது
கண்ணகன் பெரும்புனல் கங்கை யென்னும்
அண்ணல்வெண் கரிமுகத் தருவி பாய்தலால்
உண்ணருந் துடையது மூரிக்கண யொப்பதே.

3 அடிமிசைத் தூளிபுக் கடைந்த தேவர்தம்
முடிமிசைப் படர்வதோர் முறைமை சேர்ந்திலென்
நெடுதுயிர்த் துண்டவு நீந்த நின்றவும்
பொடிமிசைப் புரண்டவும் புரவி யிட்டவே.

4 பாலையே நிறத்தொரு பண்புதான் படர்
ஓலையே நெடுங்கட லோடிற் றில்லையான்
மாலையே நெடுமுடி மன்னன் சேனையாம்
வேலையே மடுத்தது கங்கை வெள்ளமே.

5 கான்றலை நண்ணிய காளை பின்படர்
தோன்றலை யவ்வழித் தொடர்ந்து சென்றன
ஆன்றவ ருணர்த்திய அக்குரோணி கண்
மூன்றுபத் தாயிரத் திரட்டி முற்றுமே.

6 அப்படை கங்கையை யடைந்த வாயிடைத்
துப்புடைக் கடலினீர் சுமந்த மேகத்தை
ஒப்புடை யண்ணலோ டுடற்றவே கொலாம்
இப்படை யெடுத்ததென் றெடுத்த சீற்றத்தான்.

7 குகனெனப் பெயரிய கூற்றி னாற்றலான்
தொகைமுரட் சேனையைத் துகளி னோக்குவான்
நகைமிகக் கண்கள்தீ நாற நாசியில்
புகையுறக் குனிப்புறும் புருவப் போர்விலான்.

8 மையுறு முயிரெலா மிறுதி வாங்குவான்
கையுறு கவரயில் பிடித்த காலன்றான்
ஐயைந்து ராயிர முருவ மாயின
மெய்யுறு தானையான வில்லின் கல்வியான்.

9 கட்டிய சுரிகையன் கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் விழிக்கண் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொம்பினன்
கிட்டிய தமரெனக் கிளர்ந்த தோளினான்.

10 எலியெலா மிப்படை யரவம் யானென
ஒலியுலாஞ் சேனையை யுவந்து கூவினான்
வலியுலாம் உலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்
புலியெலாம் ஒருவழிப் புகுந்த போலவே.

11 மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றினான்
ஒருங்கடை நெடும்படை யொல்லை யார்ப்பினோடு
அருங்கடை யுகந்தனி லசனி மாமழை
கருங்கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து சூழவே.

12 தோன்றிய புளிஞரை நோக்கிச் சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை யும்ப ரேற்றுதற்கு
ஏன்றனென் என்னுயிர்த் துணைவ னாகிய
ஆன்றபே ரரசுநீர் அமைதிரா மென்றான்.

13 துடியெறி நெறிகளுந் துறையுஞ் சுற்றுற
ஒடியெறி யம்பிகள் யாது போட்டலிர்
கடியெறி கங்கையின் கரைவந் [illegible]
பிடியெறி படவெனைப் பெயர்த்துங் கூ[illegible]ன.

[வேறு]

14 அஞ்சன வண்ணனென் னாருயிர் நாயக னாளாமே
வஞ்சனை யாலரசெய்திய மன்னரும் வந்தாரே
செஞ்சர மென்பன தீயுமிழ் கின்றன செல்லாவோ
உஞ்சிவர் போய்விடி னாய்குக னென்றெனை
யோதாரோ.

15 ஆழ நெடுந்திரை யாறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை யென்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு
சொல்லன்றோ
ஏழமை வேட னிறந்தில னென்றெனை யேசாரோ.

16 முன்னவ னென்று நினைத்திலன் மொய்புலி
யன்னானோர்
பின்னவ னின்றன னென்றில னன்னவை
பேசானேல்
என்னிவ னென்னை யிகழ்ந்த திவ் வெல்லை
கடந்தன்றோ
மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் வாயாவோ.

17 பாவமு நின்ற பெரும்பழியும்பகை நண்போடும்
ஏவமும் என்பவை மண்ணுல காள்பவ ரெண்ணாரோ
ஆவது போகவென் னாருயிர்த் தோழமை தந்தான் மேல்
போவது சேனையு மாருயிருங்கொடு போயன்றோ.

18 அருந்தவ மென்றுணை யாள இவன்புவி யாள்வானே
மருந்தெனி னன்றுயிர் வண்புகழ் கொண்டுபின் மாயேனே
பொருந்திய கேண்மை யுகந்தவர் தம்மொடு போகாதே
இருந்தது நன்று கழிக்குவெ னென்கட னின்றோடே.

19 தும்பியு மாவுமிடைந்த பெரும்படை சூழ்வாரும்
வம்பிய றாரவர் வாள்வலி கங்கை கடந்தன்றோ
வெம்பிய வேடருளீர்துறை யோடம் விலக்கீரோ
நம்பிமுன் னேயினி நம்முயிர் மாய்வது நன்றன்றோ.

20 போன படைத்தலை வீரர் தமக்கிரை போதாவிச்
சேனை கிடக்கிடு தேவர்வறிதசிலை மாமேகஞ்
சோனை படக்குடர் சூறை படச்சுடர் வாளோடுந்
தானை படத்தனி யானை படத்திரள் சாயேனோ.

21 நின்ற கொடைக்கையெ னன்ப னுடுக்க நெடுஞ்சீரம்
அன்று கொடுத்தவன் மைந்தர் பலத்தையெ னம்பாலே
கொன்று குவித்த நிணங்கொள் பிணக்குவை கொண்டோடித்
துன்று திரைக்கடல் கங்கை மடுத்திடை தூராதோ.

22 ஆடு கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள
வேடு கொடுத்தது பாரெனு மிப்புகழ் மேவீரோ
நாடு கொடுத்தவென் னாயகனுக் கிவர் நாடாளுங்
காடு கொடுக்கில ராகி யெடுத்தது காணீரோ.

23 மாமுனி வர்க்குற வாகி வனத்திடை யேவாழுங்
கோமுனி யத்தகு மென்று மனத்திறை கொள்ளாதே
ஏமுனை யுற்றிடி லேழு கடற்படை யென்றாலும்
ஆமுனை யிற்சிறு கூழைமை யிப்பொழு தாகாதோ.

24 என்பன சொல்லி இரும்பன மேனிய ரேனோர்முன்
வன்பணை வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரற்
கன்பனு நின்றன னின்றது கண்டரி யேறன்ன
முன்பனில் வந்து மொழிந்தனன் மூரிய தேர்வல்லான்.

[வேறு]

25 கங்கையிரு கரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்கள்குலத் தனிநாதற் குயிர்த்துணைவ னுயர்
தோளான்
வெங்கரியி னேறனையான் விற்பிடித்த வேலையினான்
கொங்கலரு நறுந்தண்டார்க் குகனென்னுங்
குறியுடையான்.

26 கற்காணுந் திண்மையான் கரைகாணாக் காதலான்
அற்காணிற் கண்டனைய அழகமைந்த மேனியான்
மற்காணுந் திருநெடுந்தோண் மழைகாணு மணி
நிறத்தாய்
நிற்காணு முள்ளத்தா னெறியெதிர் நின்றன
னென்றான்.

27 தன்முன்னே யவன்றன்மை தந்தைதுணை
முந்துரைத்
சொன்முன்னே யுவக்கின்ற துரிசிலாத் திருமனத்
தா
டன்முன்னே தழீஇக்கொண்ட மனக்கினிய
துணைவனே
என்முன்னே யவற்காண்பென் பானெனச்சென்றென
வெழுந்தான்

28 என்றெழுந்து தம்பியொடும் எழுகின்ற காதலொடு
குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கை
கரைகுறு
நின்றவனை நோக்கினான் திருமேனி நிலையுணர்ந்தான்
துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி யெயினர்கோன் றுண்
ணென்றான்

29 வற்கலையி னுடையானை மாசடைந்த மெய்யானை
நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்
கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
விற்கையினின் றிடைவீழ விம்முற்று நின்றொழிந்
தான்

30 நம்பியுமென் னாயகனை யொக்கின்றா னயனின்றான்
தம்பியையு மொக்கின்றான் தவவேடந் தலைக்கொண்
டான்
துன்பமொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்
றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தா ரிழைப்பரோ பிழைப்
பென்றான்.

31 உண்டிடுக்க ணொன்றுடையா னுலையாத வன்புடை
யான்
கொண்டதவ வேடமே கொண்டிருந்தான் குறிப்
பெல்லாங்
கண்டுணர்ந்து பெயர்கின்றேன் காமின்க ணெறி
யென்னாத்
தண்டுறையோர் நாவாயி னொருதனியே தான
வந்தான்.

32 வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினன் மலரிருந்த
அந்தணனுந் தனைவணங்கு மவனுமவ னடிவீழ்ந்தான்
தந்தையினுங் களிகூரத் தத்பூவினன் தகவுடையோர்
சிந்தையினுஞ் சென்னியினும் வீற்றிருக்குஞ்
சீர்த்தியான்.

33 தழுவின புளினர் வேந்தன் தாமரைச் செங்கணானை
எழுவினு முயர்ந்த தோளாயெய்திய தென்னை
யென்ன
முழுதுல களித்த தந்தை முந்தையோர் முறையி
னின்றும்
வழுவினனதனை நீக்க மன்னனைக் கொணர்வா
னென்றான்.

34 கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழு
துயிர்ப்பனாகி
நீட்டுமண் ணதனில் வீழ்ந்தான் விம்மினன் உவகை
பொங்கத்
தீட்டரு மேனிமைந்தன் சேவடிக் கமலப்பூவில்
பூட்டிய கையன் பொய்யி லுள்ளத்தான் புகல
லுற்றான்.

35 தாயுரை கொண்டு தாதையுதவிய தரணிதன்னைத்
தீவினை யென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்திற் றேக்கிப்
போயினை யென்ற போழ்து புகழினோய் தன்மை
கண்டால்
ஆயிர மிராமர்நின் கேழ் ஆவரோ தெரியினம்மா.

36 என்புகழ் கின்றதேழை யெயினனே னிரவி
யென்பான்
தன்புகழ்க் கற்றை மற்றை யொளிகளைத் தவிர்க்கு
மாபோல்
மன்புகழ் பெருமை நுங்கள் மரபினோர் புகழ்க
ளெல்லாம்
உன்புகழாக்கிக் கொண்டா யுயர்குணத் துரவுத்
தோளாய்.

37 ஏனவிவை யன்ன மாற்ற மினையன பலவுங்கூறிப்
புனைகழற் புலவு வேற்கைப் புளிஞர்கோன் பொருவில்
காதல்
அனையவற் கமைவிற் செய்தா னவனுற கண்டிலாதார்
நினைவருங் குணங்கொ டன்றோ இராமன் மேனிமிர்ந்த
காதல்.

38 அவ்வழி யவனை நோக்கி யருடரு வாரியன்ன
செவ்வழி யுள்ளத் தண்ண றென்றிசைச் செங்கை
கூப்பி
எவ்வழி யுறைந்தா னெம்மு னென்றலு மெயினர்
வேந்தன்
இவ்வழி வீரயானே காட்டுவ லெழுக என்றான்.

39 காரெனக் கடிது சென்றான் கல்லிடைப் படுத்த புல்லின்
வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வைகிய பள்ளி கண்டான்
பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவரற் பரவை புக்கான்
வார்மணிப் புனலான் மண்ணை மண்ணுநீ ராட்டு கின்றான்.

40 இயன்றதென் பொருட்டி னாலிவ் விடருனக் கென்ற போழ்தும்
அயின்றனை கிழங்குங் காயும் அமிழ்தென வமைய புல்லில்
துயின்றனை யெனவு மாவி துறந்திலென் சுடருங் காசு
குயின்றுயர் மகுடஞ் சூடுஞ் செல்வமுங் கொள்வென் யானே.

41 தூண்டர நிவந்த தோளான் பின்னருஞ் சொல்லு வானந்
நீண்டவன் துயின்ற சூழ லிதுவெனி னிமிர்ந்த நேயம்
பூண்டவன் தொடர்ந்து பின்னே போந்தவன் பொழுது நீத்தது
யாண்டென இனிது கேட்டா னெயினர்கோ னிதனைச் சொன்னான்.

42 அல்லையாண் டமைந்த மேனி யழகனு மவளுந் துஞ்ச
வில்லையூன் றியகையோடும் வெய்துயிர்ப் போடும் வீரன்
கல்லையாண் டுயர்ந்த தோளாய் கண்கணீர் சொரியக் கங்குல்
எல்லைகாண் பளவு நின்றா னிமைப்பில னயன மென்றான்.

43 என்பத்தைக் கேட்ட மைந்த னிராமனுக் கிளையா
ரென்று
முன்பாத்த தோபுறத் தேதமில் யானென்று முடிவி
லாத
துன்பத்துக் கேதுவானே னவனது துடைக்க நின்றான்
அன்பத்துக் கெல்லையுண்டே யழகிதென் னடிமை
யென்றான்.

44 அவ்விடை யண்ணலாறு மன்றரும் பொடியின் வைகித்
தெவ்விடை தார நின்றார்க்குஞ் செறிகழற் புளிஞர்
கோமா
னிவ்விடைக் கங்கை யாறுறி னேற்றினை யாயி னெம்மை
வெவ்விடர்க் கடனின் றேற்றி வேந்தன்பால் விடுத்த
தென்றான்.

45 நன்றெனப் புளிஞர் வேந்த னண்ணினன் றமரை
நாவாய்
சென்றுநீர் தருதிரென்ன வந்தன சிவன்சேர்
வெள்ளிக்
குன்றெனக் குனிக்கு மம்பொற் குவடென நகுபேரன்
மானம்
ஒன்றென காணிப் பல்வே றுருவுகொண் டனையவான.

46 நங்கையர் நடையி னன்ன நாணுறு செலவி னவாய்
கங்கையு மிடமிலாமை மிடைந்தன கலந்த வெங்கும்
அங்கொடிங் கிழித்தி யேற்று மமைதியி னமரர்
வையத்
திங்கொடங் கிழித்தி யேற்று மிருவினை யென்னலான.

47 வந்தன வரம்பி லாவாய் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்த
சிந்தனை யாவதென்று சிருங்கிபே ரிடர்கொன் செப்பச்
சுந்தர வரிவில்லானுஞ் சுமந்திரன் தன்னை நோக்கி
எந்தையித் தானை தன்னை யேற்றுதி விரைவி னென்
றன்.

48 குரிசில் தேவ ராலக துரகதத் தேவ ராறுட
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மாபுரி வகையி
னேற்றக்
கரிபரி யிரதங் காலாள் கனககறு கவரியி வேலை
எரிமணி திரையின் மேல் ரங்கசா லேபப்புனமே.

49 இடிபடு முழக்கம் பொங்க விமயமந் மகர் நிரை
முடிவுறு புகப்ப ஆழி பிறுதியின மொட்டிய போலக்
கொடிகொடு வங்கட் வேலை கூடம் பொடு படர்வ போல
நெடியதேக பெடுத்து நீட்டு நீந்தின நெடுநகை வேழம்.

50 சங்குமு மகர மீனுந் தரளமு மணியுந் தள்ளி
வங்கநீர்க் கடலும் வந்து தன்வழிப் படரமானப்
பொங்குவெண் களிறு தாக்கக் கரை யொரீஇப்
போயிற்றம்மா
கங்கையு மிராமற் காணுஞ் காதல தென்னமாதோ.

51 கொடிஞ்சொடு தட்டு மச்சு மாழியும் நொக்க மொட்டு
நெடுஞ்சுவர்க கொடியும் பாவும் நெறிவரு முறையி
னீக்கி
விடுஞ்சுவற் புரவி யோடும் வேறுவே றேறிச் சென்ற
மடிஞ்சபி னுடம்பு கூட்டும் வினையென வயிரத்
தேர்கள்.

52 காவிரண் டாயக் கோடு நாவயி றுவாய்கண் மீதாச்
செவிரண் டசைய வாலு நதிரொடு நதிபெய் சென்ற
பாவிரண் டோட மெய்யு பயந்திரண் டனைய நெஞ்ச
நாவிரண் டனைய காலு நடிநடைக் கவினப் பாய்மா.

53 ஊடுபு நெருக்கி யோடக் கொருவர்முன் னொருவர் கிட்டிச்
சூடகக் களிர்க்கைகள் மாகர் குழுமினர் துவன்றித் தோன்றப்
பாடிய கவிகள் யாவும் பந்தியாய் கடையிற் குத்தக்
கோடுகள் பிணைந்து வென்ன பிணைந்தன குவவுக் கொங்கை.

54 பாங்கினுக் கரிய மாவப் படர்திரை தவழப் பாரின்
ஓங்குநீ ரழுவந் தன்னுள் விழுமதக் கலுழி வெள்ளத்
தொங்கைகள் கலைகள் தோன்று ஒளித்தவ ணுயர்ந்த கும்பம்
தங்குழு கந்தை நக்கசமூர்ப்பெயனப் பொலிந்த மாதோ.

55 பொலங்குழை மகளிர் காவாய் போக்கினென் றென்று தாக்க
மலங்கின ரிவண்டு பாலு மறுகினர் வெருவி நோக்க
அலங்குநீர் வெள்ளந் தள்ளி யழிகர அங்குமிங்கும்
கலங்கலின் வெருவிப் பாயுங் கயற்குல நிகர்த்த கண்கள்.

56 இயல்வுறு செலவி னுவா யிருகையு மெயினர் தூண்டத்
துயல்வன துடிப்பு வீசுந் துவலைகண் மகளிர் மென்றூசு
உயல்வுறு பரவை யல்கு லொளிபுறத் தளிப்ப உள்ளத்
தயர்வுறு மதுகை மைந்தர்க் கயாவுயிர்ப் பளித்த தம்மா.

57 இக்கரை யிருந்த சேனை யேறின முகந்து வெஃகி
அக்கரை படர வீசி வறியன அணுகு நாவாய்
புக்கலை யாழி நன்னீர் பொறுத்தன போக்கிப் போக்கி
அச்சணைத் துவரி பீரு மகன்மலை நிகர்த்த வம்மா.

58 அகிலிடு தூபமன்ன ஆய்மயிற் பீலி யார்த்த
புகிழுடை புரவியாக் கண்டு கூர்ப்பன முகிலின் வண்ணத்
துகிலொடு தொடுத்த செம்பொன் கட்டிடைத் தொடுத்தமுத்த
நகுகொடி நெடிய பாயி னவமெனச் சென்ற நாவாய்.

59 ஆனனக் கமலத் தன்ன மின்னன்ன அமிழ்தச் செவ்வாய்த்
தேனன்ன குழலோரேறு மம்பிகள் சிந்துமுத்த
மீனென விரிந்த கங்கை விண்ணெனப் பண்மை முற்றி
வானவர் மகளி ரொரு மானமே நிகர்த்த மாதோ.

60 துளிபடத் துழாவு கின்றோர் றுடுப்பிரு காலிற் றோன்ற
களிர்புனற் கங்கை யாற்றி னகத்தெனச் செல்லு நாவாய்
களியுடை மந்தை யன்ன கனங்குழை கயறகண் மாதர்
ஒளிரடிக் கமலந் தீண்ட வுயிர்படைத் தனவே யொத்த.

61 மையறு விசும்பின் மண்ணின் மற்றுமோ ருலகின் முற்று
மெய்வினை தவமே யன்றி வேறுமொன் றுளதோ வீரோர்
செய்வினை நாவா யேறித் தீண்டலா மனத்திற் செல்லு
மொய்விசும் போடமாகத் தேவரின் முனிவர் போனார்.

[வேறு]

62 அறுபதி னாயிர மக்குரோணி யென்
றுறுதிசெய் சேனையு மெல்லை தீர்நகர்
மறுவறு மாந்தரு மகளிர் வெள்ளமுஞ்
செறிதிரைக் கங்கையின் கடக்கச் சென்றவே.

63 கழித்துநீர் வருதுறை யாற்றைச் சூழ்படை
கழித்துநீங் கியபின்றனக் கள்ள வாசையை
அழித்துவே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை
இழித்துமே லேறினான் தானும் ஏறினான்.

64 தன்னை தம்பியுந் தாயர் மூவருஞ்
சொன்னதேர் வல்லவனுந் தூய தோழனுந்
துன்னின வேறலுந் துழாது டுப்பெனு
நன்னடச் சாலிறு னடத்தன் மேயினான்.

[வேறு]

65 சுற்றத்தார் தேவரொடுந் தொழநின்ற கோசலையைத்
தொழுது நோக்கிக்
கொற்றத்தார்க் குரிசிலிவ ரானென்றுகுகன் வினவக்
கோக்கள்வைகும்
முற்றத்தான் முதல்தேவி மூன்றுலகு மீன்றானை
முன்னீன்றானைப்
பெற்றத்தால் பெறுஞ்செல்வம் யான்பிறத்தலால்
துறந்த பெரியாள் என்றான்.

66 என்றலுமே யடியிணைமிசை நெடிதுவிழுந் தழுவானை
யிவன் யாரென்று
கன்றுபிரி காராவின் துயருடைய கொடிவினவக்
கழல்கால் மைந்தன்
இன்துணைவ னிராகவனுக் கிலக்குவற்கு மிளையவற்கு
மெனக்கு மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகனென்பா னிந்நின்ற
குரிசி லென்றான்.

67 நைவீரலீர் மைந்தீ ரினித்துயரா லுடன்பிறந்து காடு
நோக்கி
மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற் றன்றே
விலங்கல் திண்தோள்
கைவீரக் களிறனைய காளையிவன் தன்னோடுங் கலந்து
நீவிர்
ஐவீரு மொருவீரா யகலிடத்தை நெடுங்கால மளித்தி
ரென்றாள்.

68 அறந்தானே யென்கின்ற அயனின்றா டனைநோக்கி
ஐய அன்பின
நிறைந்தானை யுரையென்ன நெறிதிறம்பாத் தன்
மெய்யை நிற்பதாக்கி
இறந்தான்த னிளந்தேவி யாவர்க்குந் தொழுகுலமா
மிராமன் பின்பு
பிறந்தானு முளனென்னப் பிரியாதான் தனைப் பயந்த
பெரியா ளென்றான்.

69 கடும்பா னத்திடைத்தன் றுணையேகத் தோன்றல்
துயர்க்கடலி னேக
சடுமையார் கானகத்துக் கருணையார் கலியேகக்
கழற்கான் மாயன்
நெடுமையா லன்றளந்த வுலகெல்லாந் தன்மனத்தே
நினைந்து செய்யுங்
கொடுமையா ளளந்தானை யாரிவனென் றுரை யென்
னக்குரிசில் கூறும்.

70 படரெலாம் படைத்தானைப் பழிவளர்க்குஞ்
செவிலியைத் தன்பாழ்த்த பாவிக்
குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கும் உயிர்ப்பாரங்
குறைந்து தேய
உடரெலா முயிரில்லா வெனத்தோன்று முலகத்தே
யொருத்தி யன்றே
இடரிலா முகத்தானை யறிந்திலையே லிந்நின்றா ளென்னை
யீன்றாள்.

[வேறு]

71 என்னைக் கேட்டவ் விரக்க மிலானையுந்
தன்னற் கையின் வணங்கினன தாயென
அன்னப் பேடை சிறையில தாய்க்கரை
துன்னிற் றென்னவும் வந்தது தோணியே.

72 இழிந்த தாயர் சிவிகையி னேறத்தான்
பொழிந்த கண்ணில் புதுப்புனல் போயினான்
ஒழிந்தி லன்குக னும்முட னேகினான்
கழிந்த னன்பல காவதங் காலினே.

73 பரத்தி னீங்கும் பரத்துவ னென்னும்பேர்
வரத்தின் மிக்குயர் மாதவன் வைகிடம்
அருத்தி கூர அணுகின ரண்டவன்
விருத்த வேதிய ரோடெதிர் மேவினன்.

ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರ್

ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತಿರುಮುನಿಪ್ಪಾಡಿನಾಡಿನ ಶನಿಪ್ಪೂರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರದು ವೈಷ್ಣವ ಮತ. ಇವರನ್ನು ಆಳ್ವಾರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇವರ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರ್ ಎಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದರು. ತಿರುವಕ್ಕವಾಗ್ಯೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಳಿದ ಚೇರಕುಲದ ರಾಜನಾದ ವರಪತಿ ಆಟ್ಕೊಂಡಾನ್ ಎಂಬವನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕವಿಗೂ, ಇವರ ತಮ್ಮನಿಗೂ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಭಾಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಕ್ಕಾಟವುಂಟಾಗಲು, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರು ತಮ್ಮ ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು. ರಾಜನು ತೀರ್ಪುಕೊಡದೆ ಕವಿಗೆ ಭಾರತ ಬರೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಭಾರತ ರಚನೆಮಾಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಓದಿಹೇಳಲು. ರಾಜನು ಕಡೆಗೆ 'ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಸೋದರ ಜಗಳಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಗಳಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಕವಿಗೆ ಒಡನೆ ಚುರುಕುಮುಟ್ಟಿದಂತಾಗಿ ಸ್ವತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ತಾವು ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಕವಿನಿಂದೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಕುಕವಿದಂಡನೆಯೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಸೆ. ಕೀಳುಮಟ್ಟದ ಕವಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕಿವಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಇವರ ವಿನೋದ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ "ಕುಕವಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ವಿಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತ್ಯು" ಎಂಬ ಗಾದೆ ಕೂಡ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ದೇಶಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೆಗೆ ಬಂದರು. ಪದ್ಧತಿಪ್ರಕಾರ ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರೊಂದಿಗೆ ವಾದಹೂಡಿ ತಾವು ರಚಿಸಿದ "ಅಟಿಕರಂದಾದಿ"ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಹೇಳಿರೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ

"ಕಂಪರಂಪಾದಿ" ಎಂಬ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹೇಳಿರೆಂದು ವಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಮಾಡುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಕಲ್ನೆಯ ಯಮಕ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳಲಾರದೆ ತಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲಾದ ಅರುಣಗಿರಿನಾಥನ ಉಪದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತು ಕೊಂಡು ಕುಕವಿನಿಂದೆ, ದಂಡನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಾಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸೆ ತೊರೆದರು.

ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರವರ ಭಾರತ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ರಸಗ್ರಂಥ. ಈಗ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಕವಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಪ್ರಯೋಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಶೈಲಿ ಅತಿ ಮನೋಹರ. ಶಬ್ದ ತಾಂಡವವನ್ನಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಶಬ್ದ ಗಳನ್ನು ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆರಸಿ ಪದ್ಯ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ತಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಿರಾತಾರ್ಜುನೀಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೀರ ವೈಷ್ಣವತ್ವವನ್ನೂ ಮರೆತು ಪರಶಿವನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

வில்லிபாரதம்—கன்னபருவம்

பதினேழாம் போர்ச்சருக்கம்

1 ஏத்த லங்களிறுமிகையா மேனாகை வாகையால்
எதிரிலா வீரன்
மெய்த்த லமுழுதுந் திறந்துகுருதி வெயிலவன்
கரங்கள் போலுகுப்பக்
கொத்த லரலங்கல் மகுடமுங் குண்டலங்களுமுருக்
குலைந்துங்
கைத்த லமறந்ததில்லை விற்குனிப்புங் கடுங்கணை
தொடுத்திடுங் கனைக்கும்.

2 அத்தவெற்பிரண்டு விற்கிடையெனப்போய் ஆதபன்
சாய்தல் கண்டருளி
முத்தருக் கெல்லாமூலமாய் வேதமுதற் கொழுந்
தாகிய முதல்வன்
சித்திரச் சிலைக்கை விசயனைச் செருநீயொழி கெனத்
தேர்மிசை நிறுத்தி
மெய்த்தவப்படி வேதியனாகி வெயிலவன் புதல்வனை
யடைந்தான்.

3 தாண்டிய தரங்கக் கருங்கடலுடுத்த தரணியில்
தளர்ந்தவர் தமக்கு
வேண்டிய தருதிநீயெனக் கேட்டேன் மேருவி
னிடைத்தவம் பூண்டேன்
ஈண்டிய வறுமைப் பெருந்துயருழந்தேன் இயைந்த
தொன்றிக் கணத்தளிப்பாய்
தூண்டிய கவனத்துரகதத் தடந்தேர்ச்சுடர் தரத்
தோன்றியதோன்றல்.

4 என்றுகொண்டந்த வந்தணனுரைப்ப இருசெவிக்
கமுதெனக்கேட்டு
வென்றிகொள் விசயன் விசயவெங்கணையால்
மெய்தளர்ந்திரதமேல் விழுவோன்
நன்றென நகைத்துக்கரத்தரு பொருணீ நவில்கென
நான்மறையவனும்
ஒன்றியபடி நின்புண்ணிய மனைத்தும் உதவு கென்றலும்
உளமகிழ்ந்தான்.

5 ஆவியோ நிலையிற்கலங்கிய தியாக்கையகத்ததோ
புறத்ததோ அறியேன்
யாவிடேன் வேண்டும் பொருளெலா நயக்கும்
பக்குவந்தன்னில் வந்திலையால்
ஓவிலாதியான் செய்புண்ணிய மனைத்துமுதவினேன்
கொள்கநீ யுனக்குப்
பூவில் வாழயனு நிகரலவென்றால் புண்ணிய
மிதனினும் பெரிதோ.

6 என்னமுன் மொழிந்து கரங்குவித்திறைஞ்ச இறைஞ்
சலர்க்கெழிலி யேறனையான்
கன்னனைப்புவகைக் கருத்தினொநோக்கிக் கைப்புனலுடன்
தருகென்ன
அன்னவனிதயத்தம் பின்வாயம் பாலளித்தலும்
அங்கையா லேற்றான்
முன்னமோரவுணன் செங்கை நீரேற்றுமூவுல
கமுமுடன் கவர்ந்தோன்.

7 மல்லற் றொட்டனிருப்பனை முனிவன்மகிழ்ந்துநீ
வேண்டிய வரங்கள்
சொல்லுக வுனக்குத்தருது மென்றுரைப்பச்சூரன்
பாமதலையுஞ் சொல்வான்
அல்லல் வெவ்வினையா லின்னமுறுபவ முண்டாயினு
மேழெழு பிறப்பும்
இல்லையென்றிரப்போர்க் கில்லையென்றுரையா
இதய நீயளித்தருளென்றான்

8 மைத்துனனுரைத்த வாய்மைகேட்டையவை
மனமலருகந் துகந்தவனைக்
கைத்தலமலரால் மார்புறத்தழுவிக கண்மலர்க்கருணை
நீராட்டி
எத்தனை பிறவியெடுக்கினு மவற்றிலீகையுஞ்
செல்வமுமெய்தி
முத்தியும்பெறுதி முடிவிலென்றுரைத்தான் மூவரு
மொருவனுமூர்த்தி.

9 போற்றியகன்னன் கண்டுகண்களிப்பப்புணரி
மொண்டெழுந்த கார்முகிலை
மாற்றியவடிவம் பஞ்சவாயுதமும் வயங்கு
கைத்தலங்களுமாகிக்
கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின்றழைத்த குஞ்சர
ராசன் முனன்று
தோற்றியபடியே தோற்றினன் முடிவுந்தோற்றமு
மிலாதபைந்துளவோன்.

10 அமரரானவரு மமரர்கோனிகளும் அயனருச்சதி
பரனவனுங்
சமைநான் முகனு முனிவருங்கண்டு கனசரான்
மலர்தொடு பணிந்தார்
சமயமாமுனையில் கனந்தசான கங்கடால் சாய்ந்துயிர்
விடவுஞ் செங்கண்
அமலநாரணனைச் சரணமடைந்தேன் என்று
அன்னைக மிகமகிழ்ந்தான.

[வேறு]

11 அருந்தபூத மாமகப்படிந்துஞ் சடப்ட்சங்கை ஆகிபாய்
புனற்படிந்து மனிதோகத்
திருந்தப் பணிமலர் தூவிப்பூசை சேர்ந்து மெங்கு
மாகிய வண்ணாயிதத்துள்ளே
இருந்த நிலைபெறக்கண்டும் போகமெல்லாஞ் சிறுகி
யனைத்துயிருக்குஞ் செய்யவொண்ணைப்
பெருந்தவங்கள் மிகப்பயின்றும் பெறுதற்கொட்டாப்
பெரும்பாணின் திருவருளால் பெறப்பெற்றேனே.

12 நிலநெடுங்கிரிபு மலைபூமுகிலும் பவ்வநெடுநீருஞ்
சாயாவ நிகர்க்குமிந்தக்
கோலமும் வெங்கதை வாளுஞ்சங்குநேமி சோதண்ட
மெனும்படையுங் குழைத்தவாச
மார்ந்த நறுந்துழாய் மார்புந்திரண்டதோளும் மணிக்
கழுத்துஞ் செவ்விதழும் வாரிசாதக்
காலமலரென மலர்ந்தமுகமுஞ் சோதிக்கதிர்முடியும்
இம்மையிலே கண்ணுற்றேனே.

13 தருமன்முதலான அரியகாதல் தம்பியரோடமர்
மலைந்து தறுகண்ணமைப்
பெருவில்லை அயிரனைய தோழற்காகச் செஞ்
சோற்றுக்கடன கழித்தேன தேவர்கோவுக்கு
உயர பெறு நற்கவசமுங் குண்டலமு மீந்தேனுயர்
பெருநல்வினைப்பேறுனக்கே தந்தேன
மருதிடைமுன தவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண்மாலே
மாதவத்தா லொருதம்பியான வாழ்ந்தவாறே.

14 வான்பெற்ற நதிசமழ்த்தாள் வணங்கப்பெற்றேன
மதிபெற்ற திருவுளத்தால் மதிக்கப்பெற்றேன,
தேனபெற்ற துழாயலங்கல்களப மார்புந்திருப்
புயமுங்கைதவந்து நீண்டப்பெற்றேன்,
ஊன்பெற்ற பகழியினாலழிந்து வீழ்ந்துமுணர்வுட
னின்திருநாமமுரைக்கப் பெற்றேன
பார்பெற்ற பெருந்தவப் பேறென்னையன்றி
இருநிலத்திற் பிறந்தோரில் யார்பெற்றாரே.

15 என்றுமகிழ்வுற வணங்கு மெலிமைந்தன் இணையுற
வண்புயவினி லானிரையின் பின்போய்க்
கன்றுகொடு விளவெறிந்த கண்ணன்தானுங்
கண்ணனுக்குக் கட்டுரைப்பான் கடவுளுந்தன்
அன்றனது கவசமுங்குண்டலமும் வாங்க அழைத்
தேனுங்குந்தியைக் கொண்டரவவாளி
யொன்றொழியத் தொடாத வரங்கொள்வித்தேனு
முற்பவத்திலுண்மை யுனக்குணர் வித்தேனும்.

16 தக்கன்தன் மகவானவுமை வாரிதனஞ்சயனைச்
சதியாமல் சாய்வித்தேனும்
மெய்க்கருணைதன் பொருட்டால் மானேயென்று
மீண்டும்போய்த் தேர்வல்லவன் விசயற்கானான்
எக்கணும் எக்கிரியுமெல்லா மண்ணுமிமையோரு
மானுடரு மெல்லாமாகி
மைக்கணிளங் கொடியையாண்டுகின்றானும்
வரிவளையுடைத்தன்கர் வாக்குமாலே.

ಕಲಿಂಗತ್ತು ಪರಣಿ

ಇದರ ಕರ್ತೃ ಜಯಂಕೊಂಡಾರ್; ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೀಪಂ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೦–೧೧೧೮. ಇವರು ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಚೋಳನ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೈನಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ತುತಿ ವಿಷ್ಣು ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರು ಮೊದಲು ಜೈನರಾಗಿದ್ದು ತರುವಾಯ ಶೈವರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಿಂಗ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆದ್ದ ಕುಲೋತ್ತುಂಗನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳ ವರ್ಣನೆಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚಿತವಾಯಿತು. ರಾಜನು ಕವಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊನ್ನಿನ ತೆಂಗಿನಕಾಯನ್ನೂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪರಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಂಗತ್ತು ಪರಣಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅಲಂಕಾರಗಳು, ನವರಸಗಳು, ಅನ್ಯಾದೃಶ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇದ್ದು ಇದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೆಚ್ಚನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

கலிங்கத்துப்பரணி

கடைதிறப்பு

1 நுகளை வளைவெனு மிளமுலைக்
துடியனை வளைவெனு நுணுக்கிடைச்
சாகளை வளைவெனு மதர்விழிக்
கடலமு தனையவர் திறமினோ.

2 புடைபட விளமுலை வளர்தொறும்
பொறையறி வுடையரு நிலைகளுந்
திடைபடுவது படவருளுவீ
ரிடுகதவயர் கடைதிறமினோ.

3 சரிகுழ லசைவுற வசைவுறத்
துயிலெழு மயிலென மயிலெனப்
பரிபுர வொலியெழ வொலியெழப்
பணிமொழி யவர்கடை திறமினோ.

4 கூடிய நன்கன வதனிலே
சொடைநர தாங்க ளெடலைவுறு
தூடிய நெஞ்சி னெடுடுவீ
ருமது நெடுங்கடை திறமினோ.

[வேறு]

5 விடுமி னெங்கடுகில் விடுமி னென்றுமுனி
வெகுளி மென்குகலை துகிலினைப்
பிடிமி னென்ற பொருள்விளைய நின்றருள்செய்
பெடைநலீர்கள் கடைதிறமினோ.

F

6 எனதுபங்க விணிவளை யுங்கனரு
ளெளமறிழ்ந் திரவி கனவினிற்
றனதடங்கண் ... டங்கருறி
தடமுமாகு கடை திறமினோ.

7 இகலிழந்தரசர் தொழுவரும்படணி
யிரவுகந்தருளு கனவினிற்
பகலிழந்தனிறை பெறுமயன்றுமொழி
பதறுமாதர் கடை திறமினோ.

8 முனிபவ ரொத்திலராய் முறுவல் விளைக்க நுகர
முகிழ்நகை பெற்றமெனு மகிழ்நர் பரிந்துளவா
ராய்
கனிபவ ளத்தருகே வருதலு முத்துகிரும்
கயல்க ளிரண்டுடையீர் கடை திறமின்றிறமின்.

9 இத்துயின் மெய்த்துயிலோ வென்று குறித்திளையோ
ரிதழுல விசகுமருந் தொலைமவர் கைக்கருவிற்
றகத்தலம் வைத்தலுமே பொய்த்துயில் ...
கடை திறவா தடவீர் கடை திறமின்றிறமின்.

[வேறு]

10 முருகிற் சிவந்த கழுநீரு
முதிரா விளைஞ ராருயிருந்
திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர்
செம்பொற் கபாடந் திறமினோ.

11 முத்துவடஞ்சேர் முகிழ்முலைமேல்
முயங்குங் கொழுநர் மணிச்செவ்வாயால்
வைத்தபவள வடம்பூணீர்
வண்ணப்பொற் கபாடந் திறமினோ.

12 கலவிக் களியின் மயக்கத்தே
கலைபோ யகன்ற தறியாமல்
நிலவைத் துகிலென் றெடுத்துடுப்பீர்
நிறைபொற் கபாடந் திறமினோ.

[வேறு]

13 பங்குகன் வேல்செய்த புண்களைத்
தடமுலை வேதுகொண் டொற்றுவீர்
செக்கனி வாய்மருந் தூட்டுவீர்
செம்பொ னெடுங்கடை திறமினோ.

14 தண்கொடை மாலதனை மார்புதோய்
தாதகி மாலையின்மேல் விடுப்பீர்
கண்கொடு போம்வழி தேடுவீர்
கனக நெடுங்கடை திறமினோ.

[வேறு]

15 அவசமுற் றுளநெகத் துயிலெழப் பவளவா
யணிசிவப் பறவிழிக் கடைசிவப் புறநிறைக்
கவசமற் றிளநகைக் களிவரக் களிவருங்
கணவரைப் புணருவீர் கடைதிறந் திடுமினோ.

16 அஞ்சியே கயல்கெடக் கடலிற் பொருதுசென்
றணிகடைக் குழையிலே விழவடர்க் கெதிர்தலால்
வஞ்சிமா னதன்விடுர் படையினிற் கொடியசண்
மடநவீர் சுடர்மணிக்கடை திறந்திடுமினோ.

17 நனவினிற் சயகரன் புணரவே பெறினுநீர்
நனவெனத் தெளியுத் தகவிலாயும் பழையவக்
கனவெனக் கூறுவீர் தோழிமார் நகைமுகங்
கண்டபின் றேறுவீர் கடைதிறந் திடுமினோ.

[வேறு]

18 மெய்யோ கொழுநர் பிழைநினைவீர் வேட்கை மிகுதி
விழியாலும்
பொய்யோ புலந்து படுக்கையினீர் புனைபொற் கபாடந்
திறமினோ.

19 போகவமளி மயக்கத்தே புலர்ந்த தறியாதே கொழுநர்
ஆகவமளி மிசைத்துயில்வீர் அம்பொற் கபாடந்
திறமினோ.

20 ஆறுங் கொழுநர் வரைமார்க் கவர்க்கு மாளுமணையும்
ஆறு மனமும் புரிபாசச் சாத்துங் கபாடந்
திறமினோ.

[வேறு]

21 மீனம்புகு கொடிமீனவர் விழியம்புக வோடிக்
கானம்புக வேழம்புகு மடவீர்கடை திறமின்.

22 அலைநாடிய புனலூடெழு பவளச்செறி கிளையா
மலைநாடியர் துளுநாடியர் மனையீர்கடை திறமின்.

23 மழலைத்திரு மொழியிற்சில வடுகுஞ்சில தமிழுங்
குழறித்தரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின்.

[வேறு]

24 விலையிலாத மடநலையி லாடவிழி
குழையி லாடவிழை கணவர்கோண்
மலையி லாடிவரு மயில்கள் போலவரு
மடநலீர் கடைகடிறமினோ.

25 களபவண்ட விடுகலச கொங்கைகளின்
மதியெ ழுந்துகனல் சொரியுமென்
றளகபந்திமிசை யளிகள் பந்தரிடு
மரிவைமீர் கடைக டிறமினோ.

26 சொருகு கொந்தளக மொருகை மேலலைய
வொருகை கீழலைசெய் துகிலொடே
திருவ னந்தலினு முசமலர்ந்துவரு
தெரிவை மாதர்கடை திறமினோ.

[வேறு]

27 உந்திச்சுழியின் முளைத்தெழுந்த
வுரோமப் பசுந்தா ளொன்றிரண்
டந்திக்கமலங் கொடுவருவீ
ரம்பொற் கபாடந் திறமினோ.

28 கழுவுங் கொழுநர் பிழைநலியக்
கழுவே யென்னக் கழுவியகை
வழுவவுடனே மனங்குழைவீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினோ.

29 வேகம்விளைய வருங்கொழுநர்
விழிகள் சிவந்த படிநோக்கிப்
போகம்விளைய நகைசெய்வீர்
புனைபொற் கபாடந் திறமினோ.

[வேறு]

30 முலைமீது கொழுநர்கை நகமேவு குறியை
முன்செல்வ மில்லாத வவர்பெற்ற நிதிபோற்
கலைமீதெடாவாரு மில்லா விடத்தே
கண்ணுற்று நெஞ்சங் களிப்பீர்க டிறமின்.

[வேறு]

31 மெய்யி லணைத்துருகிப் பையவகன் றவர்தா
மீள்வரெனக்கருதிக் கூடலிழைத்தறவே
கையிலிழைத்த மணற்கண்பனி சோர்புனலிற்
கரைய விருந்தழுவீர் கடை திறமின் றிறமின்.

[வேறு]

32 கடலின் விடமென அமுதென மதனவேள்
கருதி வழிபடு படையொடு கருதுவா
ருடலி னுயிரையு முணர்வையு நடுவுபோ
யுருவு மதர்விழி யுடையவர் திறமினோ.

33 இடையி னிலையரி திறமிறு மெனவெழா
வெமது புகலிட மினியிலை யெனவிடா
வடையமதுகர மெழுவது விழுவதா
மளக வனிதைய ரணிகடை திறமினோ.

[வேறு]

34 முறுவல் மாலையொடு தாள மாலைமுக
மலரின் மீதுமுலை முகிழினுஞ்
சிறுநிலாவுமதி லமிகுநிலாவுமென
வருந லீர்கள் கடை திறமினோ.

35 அளக பாரமிசை யசைய மேகலைக
ளவிழ வாபரண வகையெலாம்
இளக மாமுலைகளிணைய நுமல்வரு
மியன லீர்கடைக டிறமினோ.

36 மதுர மானமொழி பதறவாள் விழி
சிவப்ப வாயிதழ் வெளுப்பவே
யதர பானமது பானமாகவறி
வழியு மாதர்கடை திறமினோ.

[வேறு]

37 பூவிரிமதுகர நுகரவும் பொருகய லிருகரை புரளவுங்
காவிரி யெனவரு மடநலீர் கனக நெடுங்கடை
திறமினோ.

[வேறு]

38 கூடுமிளம் பிறையிற் குறுவெயர் முத்துருளக்
கொங்கை வடம்புரளச் செங்கழு நீரளகக்
காடுகுலைந் தலையக் கைவளை பூசலிடக்
கலவிவிடா மடவீர்கடை திறமின் றிறமின்.

[வேறு]

39 உபய தனமசை யிலொடியுமிடை நடையை
யொழியு மொழியுமென வொண்சிலம்
பபயமபயமென வலறநடை பயிலு
மரிவை மகளிர்கடை திறமினோ.

[வேறு]

40 காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கங் குலைந்த
கலவிமடவீர் கழற் சென்னி
காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கங் குலைந்த
களப்போர் பாடக்கடை திறமின்.

41 இலங்கை யெறிந்த கருணா கரன்ற
னிகல்வெஞ் சிலையின் வலிகேட்பீர்
கலிங்க மெறிந்த கருணா கரன்றன்
களப்போர் பாடக்கடை திறமின்.

இராச பாரம் பரியம்

1 செண்டு கொண்டுகரி காலனொருகா லிமய
சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப்
பண்டு நின்றபடி நிற்கவிது வென்று முதுகிற்
பாய்புலிக்குறி பொறித்தது மறித்தபொழுதே.

2 கால மும்மையு முணர்ந்தருளு நாரதனெனுங்
கடவுள் வேதமுனி வந்து கடல்சூழ் புவியின்
மேலு மன்னருள ரல்லரென வாசிபுகலப்
புகல்வதொன் றுளது சோழனென்று
புகல்வோன்.

3 பண்டு பாரத மெனுங்கதை பராசரன் மகன்
பகர வெங்கரிமுகன்பரு மருப்பை யொருகைக்
கொண்டு மேருகிர தத்தொரு புறத்தி லெழுதக்
குவலயம்பெறு தவப்பய னெனப்புவனிதான்.

4 பார தத்தினுள வாகிய பவித்திர கதைப்
பரம னற்சரிதை மெய்ப்படையு நான்மறைகளே
நேர தற்கிதனை நான்மொழிய நீயெழுதுமென்
நெடியகுன் றினிசை போயிசைவதான
கதைகேள்.

5 அதன்முதற்கண்வரு மாதிமுதன் மாயனெனு
மையனும்ப்ரணவ மாகவடை வேதமுதன்
பதம்வகுக்கவரு பாதமது வும்பதமுடன்
பாதமான சிலவந்த பலவந்த வகையும்.

6 அந்த முட்டை யிருக்குமவி ருக்கின்றவழியே
யாகவந்தவவ் வருக்கமும் வருக்கமுழுதும்
வந்த வட்டமு மொட்டரிய சங்கிதைகளும்
வாய்மை வேதியர்கடாம் விதிபெறும்
வகையுமே.

7 கமல யோனிமுத லாகவரு முங்கண் மரபிற்
காவன் மன்னவர்க ளாகிவருகின்ற முறையா
லமல வேதமிது தானுமிதி லாரமை நிலைத்
தமல னேயபயனாக வறிகென்றருளியே.

8 அரணி வெள்ளியிலைகப்படு மகன்ம ருருவா
யரவணைத்துயிலு மாதிமுதலாகவபயன்
றரணி காவலை யுஞ்செல மொழிந்து முனிவன்
றனெழுந்தருள மாமுனி மொழிந்தபடியே.

9 ஆதி மாலமல நாபிகமலத்த யனுதித்
தவன்மரீசி யெனுமைந்தனை யளித்தபரிசுங்
காதல் கூர்தரு மரீசிமகனாகி வருமக்
காசிபனகதி ரருக்கனை யளித்த பரிசும்.

10 அவ்வ ருக்கன்மக னாகிமனுமேதினிபுரந்
தரிய காதலனை யாவினது கன்று நிகரென்
றெவ்வ ருக்கமும் வியப்பமுறை செய்த பரிசு
மிக்கு வாகுவிவன் மைந்தனென வந்த பரிசும்.

11 இக்கு வாகுவின் மகன புதல்வனை வரவோ
னிகலு ரஞ்செய வருஞ்செய புரந்தரனெனுஞ்
சக்கு வாயிர முடைக்களிறுவாக னமெனத்
தானிருந்துபொரு தானவரை வென்றசயமும்.

12 ஒருதுறைப் புனல் சினப்புலியு மானு முடனே
 யுண்ணவைத்தவுர வோனுலகில் வைத்தவருளும்
பொருது றைத்தலை புகுந்து முசுகுந்த னிமையோர்
 புரமடங்கலு மரண்செய்து புரந்த புகழும்.

13 கடல்க லக்க வெழுமின்னமுது தன்னையொருவன்
 கடவுள் வானவர்க ளுண்ணவருள் செய்த கதையு
முடல்க லக்கற வரிந்து தசையிட்டு மொருவ
 னொருது லைப்புறவொ டொக்க நிறைபுக்க புகழும்.

14 சுராதி ராசன் முதலாக வருசோழன் முன்னாட்
 சோழமண்டல மமைத்தபிற கேழுலகையு
மிராச கேசரி புரந்துபரகேச ரிகளா
 மிருவ ராணைபுலி யாணையென நின்ற புகழும்.

15 காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்த வவனுங்
 காவிரிப்புனல் கொணர்ந்தவவ னும்பு வனியின்
மேலனைத்துயிரும் வீவதிலையாக நமன்மேல்
 வென்றிகொண்ட வனுமென் றிவர்கள் கொண்ட
 விறலும்.

16 புலியெனக்கொடி யிலிந்திரனை வைத்தவனும்
 புணரியொன் றினிடை யொன்றுபுக விட்ட
 வவனும்
வலியினிற் குருதியுண் கெனவளித்த வவனும்
 வாதராசனை வலிந்துபணி கொண்டவவனும்.

17 தூங்கு மூன்றெயிலெறிந்த வவனுந் திரண்மணிச்
 சுடர்வி மானமது வான்மிசை யுயர்த்தவவனுந்
தாங்கு பாரத முடிப்பளவு நின்று தருமன்
 றன்கடற்படை தனக்குதவி செய்தவவனும்.

18 தளவழிக்குநகை வேல்விழி பிலத்தின் வழியே
தனிந டந்துரகர் தங்கண்மணி கொண்டவனுங்
களவழிக்கவிதை பொய்கை யுரைசெய்யவு தியன்
கால்வ ழித்தளையை வெட்டியர சிட்டவனும்.

19 என்று மற்றிவர்க டங்கள்சரி தங்கள்பலவு
மெழுதி மீளவதன் மேல்வழுதி சேரன்முடியத்
தன்ற னிக்களி றணைந்தருளி வீரமகடன்
றனதடங்களோடு தன்புய மணைந்த பரிசும்.

[வேறு]

20 தொழுது மன்னரே கரைசெய் பொன்னியிற்
றொடரவந்திலா முகரியைப் படத்
தெழுது கென்றுகண் டிதுமி கைக்கணென்
றிங்க ழிக்கவே யங்கழிந்ததும்.

21 தத்து நீர்வரால் குருமி வென்றதுந்
தழுவு செந்தமிழ்ப்பரிசில் வாணர்பொன்
பத்தொடாறு நூறாயிரம் பெறப்
பண்டு பட்டினப்பாலை கொண்டதும்.

22 ஒருவர் முன்னோர் நாளொருவர் பின்னோர்நா
ளுதகை மன்னரே மதுரை மன்னரென்
றிருவர் தம்மையுங் கிழிகள் சுற்றுவித்
தெரிவிளக்குவைத் திகல்விளைத்ததும்.

23 வேழ மொன்றுகைத் தாலி விண்ணின்வாய்
விசையடங்கவு மசைய வென்றது
மீழமுந்தமிழ்க் கூடலுஞ்சிதைத்
திகல்கடந்தகோ ளிசைபரந்ததும்.

24 சதய நாள்விழா வுதியர் மண்டலந்
தன்னில் வைத்தவன் றனியோர் மாவின்மே
லுதய பானுவொத் துதகை வென்றகோ
னொருகை வாரணம் பலகவர்ந் ததும்.

25 களிறு கங்கைநீ ருண்ண மண்ணையிற்
காய்சினத் தொடே கலவுசெம்பியன்
குளிறு தெண்டிரைக் குரைக டாரமுங்
கொண்டு மண்டலங் குடையுள் வைத்ததும்.

26 கம்பி லிச்சயத் தம்ப நட்டதுங்
கடியரண் கொள்கல் யாணர் கட்டறக்
கிம்பு ரிப்பணைக் கிரியு கைத்தவன்
கிரிக ளெட்டினும் புலிபொறித் ததும்.

27 ஒருக ளிற்றின்மேல் வருக ளிற்றையொத்
துலகுயக்கொளப் பொருது கொப்பையிற்
பொருகளத்திலே முடிக வித்தவன்
புலிக விப்பதோர் குடைக வித்ததும்.

[வேறு]

28 பனுவலுக்கு முதலாய வேத நான்கிற்
பண்டுரைத்த நெறிபுதுக்கிப் பழையர் தங்கண்
மனுவினுக்கு மும்மடிநான் மடியாஞ் சோழன்
மதிக்குடைக்கீ ழறந் தளிர்ப்ப வளர்க்கு மாறும்.

29 குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்து வென்ற
கோனபயன் குவலயங்காத் தளித்த பின்னை
யிந்த நிலக்குலப்பாவை யிவன்பாற் சேர
வென்ன தவஞ்செய் திருந்தா ளென்னத்
தோன்றி.

30 எவ்வளவுந் திரிபுவன முளவாய் நிற்கு
மெவ்வளவுங் குலமறைக ளுளவாய்த் தோன்று
மவ்வளவுந் திகிரிவரை யளவுஞ் செங்கோ
லாணை செலவபயன் காத்தளிக்குமாறும்.

[வேறு]

31 இப்புறத் திமய மால்வரையின் மார்பினகலத்
தெழுதினானெழுது தற்கரிய வேதமெழுதி
யப்புறத்தனது தொன்மரபு மம்மரபின்மே
லுரைசெய் பல்புகழு மொன்றுமொழியாத
பரிசே.

32 எழுதி மற்றதனை செய்பவர்கள் செய்பிழையெலா
மெமர் பொறுக்கவென விப்படிமுடித்த விதனைத்
தொழுது கற்றனனெனத் தொழுது சொல்லுமளவிற்
சோழ வம்சமிது சொன்னபரி சென்னவழகே.

[வேறு]

33 மையகமாங் குலமடந்தை மன்னபயன்
றன்னுடைய மரபு கேட்டேற்
கையனையான் பெற்றெடுத்த வப்பொழுது
மிப்பொழுதொத் திருந்ததில்லை.

34 உலகையெலாங் கவிக்கின்றவொரு கவிகைச்
சயதுங்கன் மரபின் கீர்த்தி
யலகையெலாங் கற்றும்மினகிலபூ
தங்காப்பானவனை யென்ன.

ಮನೋನ್ಮಣೀಯಂ

ಇದರ ಕರ್ತೃವಾದ ಸುಂದರಂಪಿಳ್ಳೈಯವರು ತಿರುವನಂತಪುರದ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಆಧುನಿಕ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಟನ್ ಅವರ 'ದಿ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ವೇ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಈ ನಾಟಕ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್ ಅವರ 'ದಿ ಹರ್ಮಿಟ್' ಅನುವಾದವಾಗಿ ಶಿವಗಾಮಿ ಚರಿತ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಇದೇ ಭಾಗವನ್ನು.

ಮಲೆಯಾಳ ಪ್ರಾಚುರ್ಯದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಇವರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯ ವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಐಕ್ಯ.

மனோன்மணீயம்

சிவகாமி சரிதம்

(ஈறடிவெள்ள செந்துறை)

1 "வாழிய நின்மலரடிகள்! மௌனதவமுனிவ!
மனமிரங்கி அருள்புரிந்தோர் வார்த்தை
யெனக்கீயிற்
பாழடவி யிதிற் சுழன்று பாதை விடுத்தலையும்
பாவி யொருவனை அளித்த பலன் உறுவை
பெரிதே.

2 சாரும்வரை குறியாது தன்நிழலை யளக்குந்
தன்மையென நான்நடக்கத் தான்வளரும் அடவி.
ஆரிருளில் இனிநடக்க ஆவதிலை. உடல
மாறும்வகை வீடுளதேல் அடையும் நெறி
அருளாய்."

3 என்ற மொழிகேட்ட முனியெதிர் விடையங்கி
யம்பும் :—
"ஏகாந்தப் பெரும் ககனம்; இதில் உலகர்
அணையார்;
சென்றுறைய மடமிலை; திகழ் வெளி என் வீடு;
சிந்தையற நொந்தவர்க்குச் சேரவிலை பந்தம்.

4 அறங்கிடந்த சிந்தையராய் ஆசையெலாந் துறந்த
அதிவீர ரொழிய எவராயினும் இங்கடையார்.
உறங்க அவர் பணிப்பாயும் பூவணையும் உன்னார்
உண்ணவெனிற் பாலமிழ்தும் ஒன்றாக மதியார்.

5 ஆதலில் என்பால் உறுவது யாதெனினும் மைந்த!
அன்புடன் நீயென் பிறகே அக்கரையில் அமர்ந்துவை
காய்
வேதனையும் மெய்ச்சலிப்பும் விட்டகல இருவர்
விரும்பும் உடன்மனோருகில் சென்றிடுவாய்
வேகமாய்.”

6 என்றுரைத்த இனிய மொழியிரு செவியுங் குளிர,
ஏதோ தன்பழ நினைவும் எழ இரு கண்பனிக்க
நன்றெனவே கவலுடைவாய் நின்ற மகன் வணங்கா
நன்முனிவன் செல்வழிபோய் நடந்து கனிவொடு சார்ந்
தான்.

7 இந்திர நற்சாலவித்தை பெருமேவ தொன்று நிறைந்த
இட்டதிரை யெனத் திசைகளெட்டும் இருள்
விரிய
அந்தரத்தே கண்சிமிட்டிச் சுந்தர தாரகைகள்
அரிய ரகசியந்தமக்குள் அறைந்து நகைபுரிய,

8 அன்புருகப் பிணைந்த அன்றில் இணை பிரிதுயரிய
ஏங்கியுயிர் விடுப்பவர்போல் இணை பிரிந்து போ
கவும்,
அன்பு நிலையார் அறிவர் எனப்பனபோல் மரங்கள்
அலர் மலர்க்கண்ணீ ரருவி அருகுறைய நின்று தூவ;

9 விந்தை நடப்பது தெரிக்க விளிப்பவரில் வானில்
விரைந்தலைய மின்மினியும் விளக்கொடு பின்முறை
இந்தவகை அந்தியைமுன் ஏவி இரவென்னுமர்
இறைவியும் வந்திறுத்தனள் மற்றினி நெருடியிர்
ஊர

10 பொறியரவின் சுடிகையுறு பொலன் மணியின்
ஒளியும்,
பொலிமதத் திண்கறையடியின் புலமருப்பின்
ஒளியும்,
அறிவரிய சினவழுவை அழல்விழியின் ஒளியும்,
அலகிலையர் அடவியிடை அயல்காட்டும்
ஒளியே.

11 இவ்வரிய ஊசிவழி பின்தொடரும் நூல்போற
பேரயர்வின் மனமிருந்து பின்தொடரு
மைந்தன்,
அரியபுகர் இடையகற்றி அன்பொடழைத்தேகும்
அம்முனிவன் அடியன்றி அயலொன்றும்
அறியான்.

12 ஒருங்கார நிறைமுளரி புழையொடு தூக்கி நுழைந்தும்,
உயர்மலையின் குகைகுதித்தும் ஓங்கார ஒலியே
கருங்கான நதிபலவுந் தாண்டி அவரடைந்தார்
சார்பிலர்க்குத் தனித்துணையாந் தவமுனிவன்
இடமே.

13 நேயமுடன் எவ்வழியும் நேர்ந்தவரைத் தன் நுண்
நிறுவு கலைவனைத் தழைக்கும் நெருப்பொன்றும்
அன்றி
பாயிலைப் பூட்டென்ன மதிலென்ன வழங்கும்
மனையொன்றும் பெயர்க்குரிய மரபொன்றும்
இன்றி.

14 நின்ற தனியிடம் இவர்கள் நோக்கவுடன் முனிவர்
நெருப்பின்றாய் எழுப்புதற்கு நிறைய விறகடுக்கி
ஒன்றிய மெய்ப்பத்தரில் தன்னுள்ளம் கூசி யொருவர்
ஒதுங்குகின்ற மைந்தன் அகப்பட இதனை
யுரைக்கும் :—

15 " இனி நடக்க வழியுமில்லை இனிக்காப்பரும் இல்லை
இதுவே நம் இடம் மைந்த ! இக்கரையின் அருகே
பனிமொழியும் வழிநடந்த பணிப்பகலை இருந்து
பலமூலமிது புசிக்கிற பறக்கும் உனதிளைப்பே.

16 தன்நாவில் ஒருவிரலைத்தாண்ட அறியாமல்
சாகரமும் மலைபலவுந்தாண்டி அலைகின்றார்.
என்னே இம்மனிதர் மதி !" என நகைத்து முனிவன்
இனியகந்தமுதல் அனைத்தையும் அருத்தச்செய்
தான்.

17 இருந்தமுனி " வருந்திலை ! வருவதுவுமில்லை !
இருவருமே யொருவழியெனில் எவர்வெறியாய்
விடுவாய் !
திருந்த அனல் அருகில் இனிச் செறிந்துறங்கு மைந்த !
சேர்ந்தார்க்குக் களிப்புதவுர் சேர்வார்க்குப்
பணிப்பேன்."

18 என இரங்கி யிரண்டுமுறை மயம்பிறக்கும் அருகே
ஏகாமல் எதிரொன்றும் இமையாமல் கனிவோடு
மனம்இறந்து புறம்ஒதுங்கி மறைந்தாலும் இருந்த
மகன்மலைவு தெளிந்து வெளிவந்தார் மைந்தர்கள்
பகர்ந்தான்.

19 பகர்ந்த நயமொழி சிறிதும் புகுந்ததிலை செவியில்:
பாதிமுக மதியொருகைப்பதும மலர்மறைப்பத்
திகழ்ந்த சுவர் ஓவியம்போல் இருந்தவளை நோக்கி
சிந்தைநனி நொந்துமுனி சிறிது கருதிடுவான்.

20 செந்தழலும் அந்தவெல்லை திகழ்ந்தடங்கி யோங்கி
திகைக்களவி பிடித்தலைக்குஞ் சிறுபூனை யெனவே
விந்தையொடு நடம்புரிந்து வீங்கிருளை வாங்கி
மீண்டுவர விடுத்தெடுத்து விழுங்கி விளங்
கினதே.

21 மொழியாதும் புகலாது விழிமாரி பொழிய
முகங்கவிழவிருந்த குறிமுனிநோக்கி வினவும்:—
"எழிலாரும் இளமையினில் இடையூறுதிகளால்
இல்லம் அகன்றிவ்வுருவம் எடுத்திவண்
வந்தனையோ?

22 ஏதுனது கவலை? உளத் திருப்ப தெனக்கோதாய்
இழந்தனையோ அரும்பொருளை? இழந்தனரோ
நண்பர்?
காதல் கொளநீ விழைந்தமாது பெருஞ்சூதாய்க்
கைவிடுத்துக் கழன்றனளோ? மெய்விடுத்துக்
கழறாய்.

23 ஐயோ இவ்வையகத்தில் அமைந்த சுகம் அனைத்தும்
அழலால இப்பெழுங் குடங்கு நிழலாக நினையாய்
கையாரும்பொருள் என்னக்கருதி மணல்வகையைக்
காப்பதெலாம் இலவுகிளி காத்தலினும் வறிதே.

24 நண்பர் உறவினர்கள் நமைநாடி யுறவாடல்
நறுநெய்யுறு குடத்தெறும்பு! நண்ணல் பய
னெண்ணாய்!
பெண்கள் அகக்காதலெலாம் பேய்முயற் கொம்பே!
பெருங்கபடம் இதனினுமே பிறர்க்கும்
அருவுடலம்!”

25 வாரியும் உளம்நொந்தழுகள் இறைக்க வசையுங்
கொண்டு
ஏதிலன் நீள்கனவு விழித்தெழுந்தான் போல்
விழித்து
விரிவெயிலில் விளக்கொளியும் மின்மினியும் தோன்றும்
வெளிப்பட்டுக் கள்ளுண்டோர் வெட்குறும்
வெறுக்கா.

26 இசைத்த வசைச்செயலுணர மன்னர்முகம் நோக்கி
இருந்தயதி பிக்குறிகண்டுடம்பு நாணெய்தி
விசைத்தியங்கும் எரியெழுப்பியென்றும் புலன்நோக்க
வேஷ ரகசியங்களெல்லாம் வெட்டவெளியாவை.

27 நின்மல விபூதியுள்ளே பொய்மய மெய்த்தோன்றி
நீறுபடி நெருப்பெனவே நிலவியொளிவிரிக்கும்.
உண்மைதிகழ் குருவிழிக்குள் உட்கூடி யொளிர்க்கும்
உண்மைபெறு கண்ணிணையும் பெண்மையுறுத்
தெரிக்கும்.

28 கூர்முகம் நாணமொடு கோணியெழில்வீய
குழற்பாரஞ் சரிந்துசடைக்கோல மகிழ்ந்தொழிக்
கும்.
வீசுலையின் மூக்கெனவே விம்மிய வெய்துயிர்ப்பு
வீங்கவெழுகொங்கை புனைவேட முழுதழிக்கும்.

29 இவ்விதந் தன்மெய்விளங்க இருந்தமகள் எழுந்தே
இருடிபதந் தலைவணங்கி யிம்மொழியங்
கியம்பும் :—
"தெய்வமொடு நீவசிக்குந் திருக்கோயில் புகுந்த
தீவினையேன் செய்த பிழைசெமித்தருள்வை
முனியே!

30 மண்ணுலகிற் காவிரிப்பூ மாநகரிற் செல்வ
வணிககுல திலகமென வாழ்வள் ஒருமங்கை.
பண்ணரிய குணமுடையாள். இவள் வயிற்றில் உதித்
தோர்
இருமகளிர் ஒருபுருடனென அவர்மூவர்

31 ஒப்பரிய இப்புருடர்க் கோர்புதல்வர் உதித்தார்.
ஒருத்தி மகள்பாவி. ஒருத்தி முழுமலடி.
செப்பரிய அம்மலடி செல்வமிக வுடையாள்.
செகமனைத்தும் அவள்படைத்த செல்வமென
மொழிவர்.

32 உடல்பிரியா நிழல்போல உதித்த அப்புதல்வர்
உடன்கூடி விளையாடி யொன்றாக வளர்ந்தேன்.
அடல்பெரியார் : அருள்உருவர் : அலகில் வடி
வுடையார்.
அவருடைய திருநாமம் அறைவேனோ
அடிகாள்!"

33 உரைத்தமொழி கேட்டிருடி யுடல்புளகம்முறு
ஊறிவிழிநீர் வதனம்ஒழுக அஃதொளிக்க
பரிக்கவிற கெடுப்பவன்போல் எழுந்து நடந்திருந்
தான்
இளம்பிடியுந் தன்கதையை யெடுத்தனள் முன்
தொடுத்தே.

34 "மலடி சிறுதாய் படைத்த மதிப்பரிய செல்வம்
மடமகளென் றெனக்களித்தாள் மயங்கிஅதில் மகிழ்ந்து
தலைதடுமாறச் சிறியதாயினது நிலையுந்
தலைவனையுந் தன்மையையுந் தகைமையையும் மறந்தேன்.

35 குறிப்பாயுள்ளுணர்த்தியும் யான்கொள்ளாது விடுத்தேன்.
குறும்புமதியால் மனந்துகுடி புகுந்தாய் நெகிழ்த்தேன்.
வெறுப்பாக நினைந்தென்மேல் வேதனைப்பட்டவரும்
வெறும்பாடு றென வுள்ளமென விட்டு விலகினரே.

36 பொருள்விரும்பிக் குலம்விரும்பிப் பொலிவை விரும்பி வந்தோர்
பொய்க்காதல் பேசினரோ பகலில் அளவில்லை.
அருள்அரும்பி யெனைவிரும்பி யாரும் வந்திலர்
அவரொழிய வேறிலை யொன்றறிந்தார் ஆயிருந்தேன்.

37 ஒருவாரம் ஒருமாதம் ஒருவருடகாலம்
ஓயாமல் உன்னியழிந்தேன். உருவங்காணேன்.
திருவாருஞ் சேடியர்க்குச் செப்ப அவர்சேருந்
திசைதேயம் எவர்அறிந்து தெரிப்பரெனச் சிரித்தார் :—

38 ஆயத்தார்கூடி யெனையாயவுந்தான் ஒட்டார்.
அகல்வேலையோ எறியும் அகோராத்திரங்
கெடுத்து.
தீமைத்தானே யுமிழுஞ்சிறந்த கலைமதியும்.
திரிந்துலையுங்காலும் உயிர்தின்னும் நமனென்ன.

39 கண்டவரைக் கேட்டவரைக் காசினியில்தேடிக்
கண்டிடச்சென்றே அலைந்தகட்டம் எனைத்
தென்க!
உண்டெனத்தம்பூக நெறியுரைப்பவரே யல்லால்
உள்ளபடி கண்டறிந்தோர் ஒருவரையுங்
காணேன்.

40 உண்டெனிலோ கண்டிடுவன்; இல்லை யெனில் ஒல்லை.
உயிர்விடுதலே நலம் என்றுன்னி யுளந்தேறி
கண்டுயிலும் இல்லிடந்தீகதுவ, வெளியோடிங்
கனைக்கா இவ்வேட மொடுகரந்து புறப்பட்டேன்.

41 தீர்த்த குலமூர்த்தி தலம்பார்த்துடலஞ் சலித்தேன்.
திருக்கறு பற்குருக்கள் மடந்திரிந்துமனம்
அலுத்தேன்.
வார்த்தைகத்தும் வாதியர்தம் மன்றனைத்தும் வறிய.
மறுத்துறங்கும் யோகியர் போட்வாழ் குகையும்
பாழே.

42 மான்மறவாக் கலையினமே! வாழ்பிடி விட்டகலா
மதம்பெருகு மாகுலமே! வன்பிகமே! சுகமே!
நான்மறவாநாதனை யெஞ்ஞான்றும் அறிவீரோ?
நவில்வீர் எனப்பின்தொடர்ந்து நாளனந்தங்
கழித்தேன்.

43 இவ்விடமும் அவ்விடமும் எவ்விடமும் தேடி
இதுவரையுந் தேடியும் என் அதிபனைக்
கண்டிலமே
எவ்விடம்யான் நண்ணு இனி? எவ்விடம்யான் உண்ணு?
இக்காயம் இனியெனக்குச் சுமக்க அருவருப்பே.

44 ஐயோ என் னுள்ள நிலை அறியாரோ இனியும்?
ஆசைகொண்டிருந்தான் அலைந்தலைந்தும்
பொய்யே
பொய்யேதான் ஆயிடினும் புனிதர் அவர்க்கு
போதமலால் வேறெனக்குச் சரண் யார் வரு
வதோ.

45 நல்லர் அருளுடையர் என நம்பி இதுவரையும்
நான் உழைப்பதுவரினில் என் எதிர்
வந்திலரே?
இல்லையெனில் என்னையுமே இவ்வுலகம் அலைக்குமா?
எங்ஙனமும் கொல்லுமென எடுத்து நகைக்குமே.

46 என்னுடைய உயிர்த்துணைவர் என்னையினி அருளின்
ஏதோ சிற்சாயையுள திடத் திருத்து அன்றி
மன்னுதவ மாமுனிவ! மனத்துயரம் உன்னால்
வகுத்தாமீனன சிறிது. மறுபாகமில்லை.

47 இனியிருந்து பெறும்பயனென்? இவ் அழுகைக் கூறி”
பெண்ணு
எரியும் அழலென்கிறே நின்றிசைக்க மொழி
முழுதும்
முனிசெவியிற் புகுமுனமே மூதுருவாய் விளக்கி
முகமலர்க்கண் களவெனிறே முக்கிமொழி
குளறி—

48 “சிவகாமி யான் உனது சிதம்பரனே” என்னச்
செப்பு முனம் இருவருமற்றோருருவம் ஆனார்!
எவர்தாமுன் அணைந்தனர் என்றிதுகாறும்
அறியோம்.
இருவரும் ஒன்றாயினர் என்றே அறையுஞ்சுருதி.

49 பரிந்துவந்து பார்வதியும் பாரதியுஞ் சஞ்சப்
பார்க்கவியும் யார்க்கிதுபோல் வாய்க்குமென
வாழ்த்த,
அருந்ததியும் அம்ம! இஃதருங்சதி யென்றுஞ்ச
ஆர்வம் உலகார்கவென ஆரணங்கள் ஆர்க்க.

50 ஆழிபுடை சூழுலகம் யாவும் நலம்மேவ!
அறத்துறை புகுந்துயிர்கள் அன்புவெள்ளம்
மூழ்க!
பாழில் அலைவேனுடைய பந்தனைகள் சிந்த
பரிந்தருள் சுரந்தமை நிரந்தரமும் வாழ்க!

ಪೆರುಂಕತ್ತೈ

ಕೊಂಗುನಾಡಿನ ಕಿರಿಯರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ವಿಜಯಮಂಗಲದ ಕೊಂಗುವೇಳಿರ್ ಎಂಬಾತನು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಇದು ಶಬ್ದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಅರ್ಥಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಪೈಶಾಚೀಭಾಷೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಾಢ್ಯನ ಬೃಹತ್ಕಥೆಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ವಿನೀತನ ಗ್ರಂಥವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ಪೆರುಂಕತ್ತೈಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಮಗೆ ಉಳಿದು ಬಂದಿರುವುದು ಐದು ಕಾಂಡಗಳು ಮಾತ್ರ. ಕುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೌಶಾಂಬಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಸದಾನಿಕನ ಮಗನಾದ ಉದಯನನ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದವಸ್ತು.

ಈ ಕವಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೋಪಾಸಕ. ಇವನಿಗೆ 'ಅರುಂಕಲೈ ವಿನೋದನ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಇವನು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗ್ರಂಥಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ನೆರವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ಮೊಳೆಯಿತು.

பெருங்கதை

வத்தவ காண்டம்

13. முகவெழுத்துக்காதை

(உதயணன் செயல்)

விரைந்தனர் பெயர வேந்தன் காம
சரம்பட நொந்து தளர்வுட னவனோர்
பள்ளியம்பலத் துள்ளினி திருந்து
மேவத் தகுமுறைத் தேவியர் வருகென
ஏவற் சிலதியர் தாமவர்க் குரைப்பக்

(தேவியர் இருவரும் உதயணனைபால வருதல்)

காவல் வேந்தன் கரைந்ததற் கயிர்த்து
மேவுகந் துகத்தியைக் கோயிலுண் மறைத்து
மறவி றேவிய ரிருவரும் வந்து
திருவமர் மார்பனைத் திறத்துளி வணங்கலிற்

(தோழியரை உதயணன் வருவித்து வினவுதல்)

பெருகிய வனப்பிற் பேணுந் தோழியர்
புகுதுக வென்றலும் புக்கவ ரடிதொழச்
சுற்றமும் பெயருஞ் சொல்லுமி னீரென
முற்றிழை மாதரை முறைமுறை வினவலின்
மற்றவ ரெல்லா மறுமொழி கொடுப்பக்

(உதயணன் வாசவதத்தையை வினவுதல்)

கொற்ற வனுரைக்கும் பொற்றொடித் திரளினைப்
பாரான் பார்த்தொரு பைந்தொடி நின்னொடு
வாரா தொழிதல் கூறெனக் கூறலும்

(வாசவதத்தை சினந்துரைத்தல்)

ஒழிந்த மாதர்க் குரைப்பதை யுண்டெனிற்
றனித்து நீகண் டருள வைக்கு வென்னெனப்

(உதயணன் கூறுதல்)

படைமலி நயனங் கடைசிவப் பூரும்
திறனவண் மொழியொடு தெளிந்தன னாகிப்
பற்று மன்னன் படைத்தவும் வைத்தவும்
உற்றவ ளறியு முறைமையிற் றெளிந்தேன்
மதிவே றில்லென வாசவதத்தையும்
கருமமுன் னிக் குருசில்..
....

(உதயணன மானனீகையை வினாதல்)

பூக்கமழ் குழலி புகுந்தடி வணங்கலின்
நோக்கின னாகி வேற்படை வேந்தன்
பைந்துணர்த் தொடையற் பாஞ்சாலராசற்கு
மந்திர வோலையும் வழக்கறை காவலும்
தந்திர நடாத்தலுந் தகையுடைக் கோலம்
அந்தப் புரத்திற் கணிதனு மெல்லாம்
நின்னைச் சொல்லுவர் நன்னுதல் பெயரும்
துன்னருஞ் சுற்றமு முன்னுரை யென்றலும்

(மானனீகை கூறல்)

வாட்டிறல் வேந்தனை வணங்கித் தன்னை
கூட்டின ளாகி மீட்டவண் மொழிவோள்
கோசலத் தரசன் மாபெருந் தேவி
மாசில் கற்பின் வசுந்தரி யென்னும்
தேனிமிர் கோதை சேடியேன் யான்

மானனீகை யென்பதென் னாமம்.
எம்மிறை படையை யெறிந்தன னோட்டிச்
செம்மையிற் சிலதியர் தம்மொடுஞ் சேரப்
பாஞ்சாலராசன் பற்றிக் கொண்டு
தேன்றோர் கூந்தற்றேவியர் பலருளும்
தன்னமர் தேவிக்கீத்த பின்றை
வண்ணமகளா யிருந்தனெ னன்றி
அருளிய தியாது மறியே னியானெனக்
கடல்புரண் டெனப்பயங் கழூதன ணிற்ப

(உதயணன் செயல்)

வாகைவேந்தன் மதித்தன னாகிக்
கேளுடை முறையாற்கிள ரொளிவனப்பின்
வாசவதத்தைக்கும் வண்ணமகளாய்
நாளும் புனைகென நன்னுதல் பெயர்ந்தவள்

(மானனீகை செயல்)

அடிமுதற் றொட்டு முடியள வாகப்
புடவியின றியாப் புணர்ப்பொடு பொருந்தி
ஓவிய ருட்கு முருவக் கோலம்
தேவியைப் புனைந்தபின் மேவிய வனப்பொடு

(உதயணன் செயல்)

காவலற் காட்டக் கண்ட னாகி
அழித்தலங் கார மறியா ளிவளெனப்
பழித்தியான் புனைநெறி பாரெனப் புனைவோன்
பற்றிய யவன பாடையி லெழுத்தவள்
கற்றன ளென்றெடுத் துற்றவ ருரைப்பக்
கேட்டன னாதலிற் கோற்றொடி நுதன்மிசைப்
பூந்தாதோடு சாந்துறக் கூட்டி

ஓடியா விழுச் சீருதயண னோலை
கொடியோர் மருங்குற் குயின்மொழிச் செவ்வாய்
மானனீகை காண்க சேணுயர்
மாடமீமிசை மயிலிறை கொண்டென
ஆடன் மகளிரொ டமர்ந்தொருங் கிண்டி
முந்துபந் தெறிந்தோர் முறைமையிற் பிழையாப்
பந்துவிளை யாட்டினுட் பாவைதன் முகத்துச்
சிந்தரி நெடுங்கணொன் னெஞ்சகங் கிழிப்பக்
கொந்தழற் புண்ணொடு நொந்துயிர் வாழ்தல்
ஆற்றே னவ்வழ லவிக்குமா மருந்து
கோற்றேன் கிளவிதன் குவிமுலை யாகுர்
பந்தடி தானுறப் பறையடி யுற்றவென்
சிந்தைபு நிலையுஞ் செப்புதற் கரிதெனச்
சேம மில்லாச் சிறுநுண் மருங்குற்
காதார மாகி யதனொடு தளரா
அருந்தனந் தாங்கி யழியுமென் னெஞ்சிற்
பெருந்துயர் தீர்க்கு மருந்து தானே
துன்றிய வேற்கட் டொழிலு மெய்யுழுதும்
பைங்கொள் கொம்பாய்ப் படர்தரு மிந்நோய்
ஆழ்புனற் பட்டோர்க் கரும்புணை போலச்
சூழ்வளைத் தோளி காமநற் கடலிற்
றாழ்வுறுமற் கொள்க தளர்ந்துயிர்
சென்றாற் செயன்முறை யொன்றுமி லென்றியும்
அடுக்கிய விளமை தலைச் செவிஞந்தரக்
கிடைப்பதி லிரப்போர்க் களிப்பது நன்றெனை
நினைத்த வாசக நிரப்பின் றெழுத
இடத்தள வின்மையிற் கருத்தறி வோர்க்குப்

பரந்துரைத் தென்னை பாவையிக் குறை
இரந்தனெ னருளென விறைமக னெழுதி
மெல்லியற் கொத்த விவையெனப் புகழ்ந்து
புல்லினன் றேவியைச் செல்கென விடலும்

(வாசவதத்தையின் முகவெழுத்தை மானனீகை காணல்)

கோயில் குறுக வாய்வளை யணுகலும்
காவலன் புனைந்தது காளெனக் கண்ட
காசறு சிறப்பிற் கோசலன் மடமகள்
வாசக முணராக் கூசின ளாகிப்
பெருமக னெழுதிய பேரலங் காரத்
திருமுக மழகுடைத் தெனமருட் டினளாய்
உட்கு நாணு மொருங்குவந் தடைய
நற் பலகூறி யப்பகல் கழிந்தபின்

(மானனீகை எழுதி விடுத்தல்)

வழிநாட் காலைக் கழிபெருந் தேவியைப்
பழுதற வழகொடு புனைநலம் புனையாக்
குங்கும மெழுதிக் கோலம் புனைஇ
அங்குவ ணுதன்மிசை முன்பவ னெழுதிய
பாடை கொண்டுதன் பெயர்நிலைக் கீடா
நீல நெடுங்க ணிரை வளைத்தோளி
மறுமொழி கொடுக்கு நினைவினளாகி
நெறிமயிர்க் கருகே யறிவரி தாக
முழுதிய லருள்கொண் டடியனேன் பொருளா
எழுதிய திருமுகம் பழுதுபட லின்றிக்
கண்டேன் காவல னருள்வகை யென்மாட்
டுண்டே யாயினு மொழிக வெம்பெருமகன்

டடந்தை யர்க்கெவ்வாறி யைந்ததை யியையும்.
பொருந்திய பல்லுரை யுயர்ந்தோர்க் காகும்
சிறியோர்க் கருளிய வுயர்மொழி வாசகம்
இவைய தன்று மிவ்வயி னொருவரும்
காணா ரென்று காவலு ளிருந்து
பேணா செய்தல் பெண் பிறந்தோருக்
கியல்பு மன்றே யயலோ ருரைக்கும்
புறஞ் சொலுமன்றி யறந்தலை நீக்கும்
திறம் பலவாயினுங் குறைந்த வென்றிறந்து
வைத்ததை யிகழ்ந்து மறப்பது பொருளென
உற்றவண் மறுமொழி மற்றெழு தினளால்
அடியேற் கிவைய திதுவென விடலும்

(மானனீகை எழுதியதைக் கண்டு உதயணன் மீட்டும் எழுதிவிடல்)

வடிவே லுண்கண் வாசவதத்தை
திண்டிற லரசனைச் சென்றனள் வணங்கலும்
கண்டன னாகிக் கனங்குழை யெழுதிய
இயனோக் கினனா யியையா வாசகம்
தழலுறு புண்மேற் சருவி பாய்ந்தெனக்
கலங்கின னாகி யிலங்கிழைக் கேதோர்
நலங்கவின் காட்ட னணுகென வணுகிக்
கண்ட முறைமையிற் பண்டிய லாக்கவல்
கொண்டன னாகி யொண்டொடி யாகம்
இன்றை யெல்லையு ளியையா தாயிற்
சென்ற தென்னுயிரெனத் தேவிமுகத் தெழுதி
வாட்டிறல் வேந்தன் நீட்டினன் விடுத்தலிற்

(உதயணன் எழுதியதை மானனீகை உணர்தல)

பெருமகள் செல்லத் திருமகள் வாசகக்
கருமமெல்லா மொருமையி னுணர்ந்து
வயாத் தீர்வதற் கொரு யாத்துணை யின்றி
மறு சுழிப்பட்ட நறுமலர் போலக்
கொட் புறுநெஞ் சினைத்திட்பங்கொளீஇ
விளைக பொலிக வேந்தனுறு குறை
களைகுவ லின்றெனுங் கருத்தொடு புலம்பு

(மானனீகை மறுமொழி யெழுதி விடுதல)

அற்றை வைகல் கழிந்தபி னவளை
மற்றுய ரணிநலம் வழிநாட் புனைஇக
கூத்தப் பள்ளிக் குச்சரக் குடிகையுட்
பாற்படு வேதிகை சேர்ந் தனளாகி
அரவுக் குறியி னயலவை ரறியா
இரவுக் குறியினி யல்பட வெழுதி
மாபெருந் தேவியை விடுத்தபின் மற்றவள்

(மானனீகை யெழுதியதைக்கண்டு உதயணன உவத்தல்)

தீவிய மொழியொடு சேதிபற் குறுகி
நோன்றாள் வணங்கித் தோன்ற நிற்றலும்
திருநுதன் மீமிசைத் திறத்துளிக் கிடந்த
அருளோர் வாசகந் தெருளுற வறிந்து
மற்றவள் பயந்தனள் பொற்புற வெழுதிய
இற்றைப் புதுநல மினிதென வியம்பி
மாதர் நோக்கின் மான னீகைகட்
காமம் பெருகிக் காதல் கடிகொள
மாமனத் தடக்கித் தேவியோ டினியன
கூறியப் பகல்போ யேறிய பின்றை

(மானனீகை மறைந்திருத்தல்)

மானனீகை வாசவதத்தையைக்
தான்மறைந் தறைகுறி மேவின ளிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

வென்வேற் றலைவனும் வேட்கை யின்றிக்
தேவிய ரிருவர்க்கு மாறுதாயில் கூறக்

(வாசவதத்தை உதயணன் செயலை அறியும்படி காஞ்சனமாலையை விடுத்தல்)

கயிற்பூண் கோதை யயிர்த்தன ளிருப்பப்
பெயர்த்தன ளொதுங்கிப் பெயர்தரக் கண்டே
காஞ்சன மாலையைக் கையெயிற் பயிர்ந்து
பூந்தார் மார்பன் புகுமிட னறிகென
ஆய்ந்த வேந்த னுடற் பேரறை
சார்ந்தயி னொருசிறை சேர்ந்தன ளிருப்பத்

(உதயணன் மானனீகையுடன் அளவளாவல்)

திருத்தகு மார்பன் கருத்தொடு புகுந்து
விருப்பொடு தழுவி நடுக்கந் தீரக்
கூடிய வேட்கையி னொருவர்க் கொருவர்
ஊடியுங் கூடியு நீடுவிளை யாடியும்
இருந்த பின்றை யிருவரு முறைமுறை
திருந்திய முகத்துப் பொருந்திய காதலொ
டெழுதிய வாசக மெல்லா முரைத்து
வழுவு தலின்றி வைகலு மீங்கே
குறியெனக் கூறிச் சிறுவிரன் மோதிரம்
கொடுத்தன னருளிக் கோயிலு ணீங்க

(காஞ்சனமாலை தான் அறிந்ததை வாசவதத்தைக்கு உணர்த்தல்)

விடுத்தவ ளேகி யடுத்தது முரைத்துத்
தன்னுட் பொருமலொடு தனித்தனி தெரிய
இன்னதென் றெடுத்து நன்னுதற் குரைப்ப

(வாசவதத்தை உதயணனைக்கண்டு கூறல்)

முறுவல் கொண்டு செறுவகத் தடக்கிப்
பொறையாற் றவளா யிறையுயிர்த் தாற்றி
புணர்ந்த காலை புரவலற் குறுகி
நலங்கிளர் மலர்கொண் டிறைஞ்சின ளிருந்தியான்
இரவு கண்டதோ ரொருகன வதனின்
புதுமை கேட்கிற் புரைதீர்ந் ததுவெனச்

(உதயணன் வினவுதல்)

செவ்வாய் வெண்ணகைத் திருந்திழை கண்ட
தெவ்வா றோவென வியம்பினன் கேட்பநின்

(வாசவதத்தை கூறல்)

மனத்துழைப் பெயரா வெனைக்கரந் தெழுந்தனை
தனித்துப் போயோர் தடந்தோண் மடந்தையொ
டாட ரங்கேறி யணைந்திருந் தவளோ
டூடியு முணர்ந்துங் கூடி விளையாடியும்
தேறினி ராகித் தெளிவுட னிருவிருப்
மாறுமா றெழுதிய வாசகங் கூறி
மாதரு நீயு மயலுரைத் தெழுந்து
போதரும் போதையின் மோதிர மருளிப்
பெயர்ந்தனை நயனமு மலர்ந்தன வாங்கே
புலர்ந்தது கங்குலும் புரவல வாழ்கென

(உதயணன கூற்று)

வண்டலர் கோதாய் மனத்தினு மில்லது
கண்டனை யாகலிற் கலங்கினை மற்றுநின்
உள்ளத் துள்ளே யுறைகுவே னாகவும்
கள்வ னென்று கருதினை யன்றியும்
நெறியுடை மகளிர் நினைப்பவுங் காண்டலும்
இவையிவை போலுங் கணவர்கந் திறத்தெனக்

(வாசவதத்தை கூற்று)

கனவிற் கண்டது பிறரொடு பேசக்
குறைபோ மென்றலிற் கூறினே னன்றியும்
யானவை காணினுங் காவலற் கன்றிப்
பேசுவ தெவரொடு பெரியோ யென்று

(வாசவதத்தை உதயணனை நீங்கல்)

மானார் நோக்கி மனத்தொடு நகையா
ஆனா நினைவுடை னகற வேந்தன்

(உதயணன் செயல்)

தேவியை யையந் தெளித்தன மொருவகை
யாரு மில்லென வினிதிருந் துவப்பப்
பானுவுந் தேரொடு படுவரை யிடைபுக

(வாசவதத்தையின செயல்)

மானனீகையைக் காவல் வைத்தனளாய்
மாந்தளிர் மேனியுங் காஞ்சன மாலையொடு
நேர்ந்தவர்க் குறியிற்றான் சென்றிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

நிகழ்ந் ததையறியா னெழுந்து மெல்லென
நடந்தவன் சென்றவளிடந் தலைப்படலும்

வேந்தன் செய்வது காண்குவ மென்று
காம்பேர் தோளிகையி னீக்கலும்
மானனீகை தானூடின ளாகி
மேவல ளாயினள் போலுமென் றெண்ணி
முரசு முழங்கு தானையரசொடு வேண்டினும்
தருகுவ லின்னே பருவர லொழியினி
மானே தேனே மானனீகா யெனக்
கானேர் பற்றத்தானது கொடாஅ
துரைப்பது கேட்ப மறுத்தவ ளொதுங்கி
நிலைப்படு காமந் தலைப்படத் தரியான்
புதுமை கூறியிவண் முகம் பெறுகேனென
மதித்தன னாகி யொருமொழி கேளினி
முகைக்கொடி முல்லை நகைத்திரு முகத்துத்
தகைக்கொடி யனையோள் வாசவதத்தை
இயைந்த நெஞ்சுடை யாமிரு வர்க்கும்
கழிந்த கங்குலி னிகழ்ந்ததை யெல்லாம்
கனவது முந்திய வினைய தாதலின்
அதனிற கண்டெனக் கொளியா துரைப்ப
அதற்கொரு வழியான் மனத்தினு மில்லெனத்
தெளித்த நிலைமையுந் தெளிந்திலையே யெனப்
பெயரப் பெயர முறைமுறை வணங்கி
இயனிலை மானனீகா யருளென்
றடுத்தடுத் துரைப்பவு மாற்றா ளாகவும்
இதச்சொற் சொல்லவும் வணக்கஞ் செய்யவும்

(வாசவதத்தையின் செயல்)

பெட்ப வருதலிற் பிடித்தல் செல்லாள்
நக்கன ளாகி மிக்கோய் கூறிய

மானுந் தேனுமான னீகையும்
யானன் றென்பெயர் வாசவதத்தை

(உதயணன் செயல்)

காணைக் கைவிட் டோடின னோடி
அடுத்த காட்சியிற் றனித்தொரு மண்டபத்
தொளித்தன னாகித் திகைத்தன னிருப்பச்

(வாசவதத்தையின் செயல்)

சினங்கொ ணெஞ்சொடு பெயர்ந்தவள் வதியப்
புலர்ந்தது கங்குலும் பொருக்கெனப் பொலிந்தென.

ಮಣಿಮೇಗಲೈ

ಪಂಚಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಐದು ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿಮೇಗಲೈ ಒಂದು. ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು: ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್, ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ವಳೈಯಾಪತಿ, ಕುಂಡಲಕೇಶಿ. ಚೇರನ್ ಚೆಂಗುಟ್ಟವನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಾತ್ತನಾರ್ ಇದರ ಕರ್ತೃ. ಮಣಿಮೇಗಲೈ ಇಳಂಗೋವಡಿಗಳ ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ದಂತಿದೆ. ಶಾತ್ತನಾರ್ ಬೌದ್ಧರು. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ಇವ ರಷ್ಟು ತಿಳಿಯಾಗಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವವರು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ.

மணிமேகலை

ஊரலருரைத்தகாதை

நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திரா பதிதான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங்கட் கட்டன் மகடோழி
வயந்த மாலையை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங்கெழு மாநக ரலரெடுத் துரையென
வயந்த மாலையு மாதவி துறவிக்
கயர்ந்து மெய்வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரனையாய் புகுந்தது கேளா
யுன்னோ டிவ்வூ ருற்ற தொன்றுண்டு கொல்
வேத்தியல் பொதுவிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவும்
பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீங் குழலுங்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுஞ்
சுந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்

பாயற் பள்ளியும் பருவத் தொழுக்கமுங்
காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலும்
கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலுங்
கோலங் கோடலுங் கோவையின் கோப்புங்
காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு
நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
வோவியச் செந்நூ லுரை நூற் கிடக்கையுங்
கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
நற்றவம் புரிந்தது நாணுடைத் தென்றே
யலகின் மூதா ரான்றவ ரல்லது
பலர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் வாய்மொழி
நயம் பாடில்லை நாணுடைத் தென்ற
வயந்த மாலைக்கு மாதவி யுரைக்குங்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை யிழந்து
நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
காதல ரிறப்பிற் கனையெரி பொத்தி
யூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் தடங்கா
தின்னுயி ரீவ ரீயா ராயி
னன்னீர்ப் பொய்கை யினளியெரி புகுவர்
நளியெரி புகாஅராயி னன்பரோ
டுடனுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
பத்தினிப் பெண்டிர் பரப்புநீர் ஞாலத்
தத்திறத் தாளு மல்லளெம் மாயிழை
கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொறாஅள்

மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதிற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கனையெரி யூட்டிய
மாபெரும் பத்தினி மகள் மணிமேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்லது யாவதுந்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ
ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி
யைவகைச் சீலத் தமைதியுங் காட்டி
யுய்வகை யிவைகொளென் றுரவோ னருளினன்
மைத்தடங் கண்ணார் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
வாங்கவ ளுரைகேட் டரும்பெறன் மாமணி
யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்ந்தோர் போன்று
மையனெஞ் சமொடு வயந்த மாலையுங்
கையற்றுப் பெயர்ந்தனன் காரிகை திறத்தென.

ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್

ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಇಳಂಗೋವಡಿಗಳು ಚೇರರಾಜ್ಯ (ಈಗಿನ ತಿರುವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ)ವನ್ನು ಆಳಿದ ವಂಜಿಮಾನಗರದ ಚೇರಲಾದಾನ್ ಎಂಬ ಅರಸನ ಮಗ; ಚೇರನ್ ಚೆಂಗುಟ್ಟುವನ ತಮ್ಮ. ಇವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಸಂನ್ಯಾಸ ತಳೆದು, ಒಂದು ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕಲಾಪಾರಂಗತರಾದರು. ಇವರದು ಕಡೆಯ ಸಂಘದ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ; ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ. ಇವರು ಶೈವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ; ಜೈನರಿರಬಹುದೆಂದೂ ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ಇವರು ಆಯಾ ಮತ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯಾ ಮತೀಯರಂತೆ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯವುಳ್ಳವರು. ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹಳೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಇವೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ಗ್ರಂಥವೊಂದರಲ್ಲೇ.

சிலப்பதிகாரம்

புகார்க் காண்டம்

மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்

திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர் தார்ச்சென்னி குளிர்வெண்குடை போன்றிவ்
வங்கண் உலகளித்த லான்.
ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்
காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு
மேரு வலந் திரி தலான்.
மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்
நாமநீர்வேலி யுலகிற்கு அவன் அளிபோல்
மேல்நின்று தான் சுரத்தலான்.
பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்
வீங்கு நீர்வேலி யுலகிற்கவன் குலத்தொடு
ஓங்கிப் பரந்தொழுக லான்
ஆங்கு,
பொதியி லாயினும் இமய மாயினும்
பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய
பொதுவறு சிறப்பின் புகாரே யாயினும்
நடுக்கின்றி நிலைஇய என்பதல்லதை
ஒடுக்கங் கூறார் உயர்ந்தோர் உண்மையின்
முடித்தகேள்வி முழுதுணர்ந்தோரே.
அதனால்,
நாகநீள் நகரொடு நாக நாடதனொடு
போகநீள் புகழ்மன்னும் புகார்நகர தன்னில்

மாகவான் நிகர்வண்மை மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்
ஈகைவான் கொடியன்னாள் ஈராறாண்டகவையாள் ;
அவளுந்தான்,
போதிலார் திருவினாள் புகழுடை வடிவென்றும்
தீதிலா வடமீனின் திறமிவள் திறமென்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பெயர்மன்னுங் கண்ணகியென்பாள்
மன்னோ :
ஆங்கு,
பெருநில முழுதாளும் பெருமகன் தலைவைத்த
ஒருதனிக் குடிகளோ டுயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்
வருநிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத்து வானென்பான்
இருநிதிக் கிழவன்மகன் ஈரெட்டாண்டகவையான் ;
அவனுந்தான்,
மண்தேய்த்த புகழினான் மதிமுக மடவார்தம்
பண்தேய்த்த மொழியினா ராயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டேத்துஞ் செவ்வேளென் றிசைபோக்கிக்
காதலாற்
கொண்டேத்துங் கிழமையான் கோவலனென்பான்
மன்னோ :
அவரை,
இருபெருங் குரவரும் ஒருபெரு நாளால்
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்துழி
யானை யெருத்தத் தணியிழையார் மேலிரீஇ
மாநகர்க் கீந்தார் மணம்.
அவ்வழி,
முரசியம்பின முருடதிர்ந் தனமுறை யெழுந்தன
பணிலம் வெண்குடை

அரசெழுந்ததோர் படியெழுந்தன அகலுள் மங்கல
அணியெழுந்தது
மாலை தாழ்சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து
நீல விதானத்து நித்திலப் பூம் பந்தர்க்கீழ்
வான்ஊர் மதியம் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் தகையாளைக் கோவலன்
மாமுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டிடத்
தீவலம் செய்வது காண்பார்கண் ணோன்பென்னை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனியர்
உரையினர் பாட்டினர் ஒசிந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர்
ஏந்திள முலையினர் இடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முளைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த மூரலர்
போதொடு விரிகூந்தற் பொலன்நறுங் கொடியன்னார்
காதலற் பிரியாமல் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்
தீதறு கெனஏத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
அங்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் : தங்கிய
இப்பால் இமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
உப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா எப்பாலும்
செருமிகு சினவேற் செம்பியன்
ஒருதனி ஆழி உருட்டுவோ னெனவே.

கானல்வரி

1 திங்கள்மாலை வெண்குடையான் சென்னி
செங்கோலது வோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி
காவேரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல்
கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற் பென்றறிந்தேன் வாழி
காவேரி.

2 மன்னுமாலை வெண்குடையான் வளையாச்
செங்கோலது வோச்சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி
காவேரி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாதொழிதல்
கயற்கண்ணாய்
மன்னுமாதர் பெருங்கற் பென்றறிந்தேன் வாழி
காவேரி.

3 உழவரோதை மதகோதை உடைநீரோதை
தண்பதங்கொள்
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தவெல்லாம்
வாய்காவா
மழவரோதை வளவன்றன் வளனே வாழி காவேரி.

[வேறு]

4 கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங்
காட்டிக்காட்டி
அரியசூள் பொய்த்தார் அறனிலரென் றேழையம்
யாங்கறிகோமைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே
விளங்கும் வெள்ளைப்
புரிவளையு முத்துங்கண்டாம்பல்பொதிய விழ்க்கும்
புகாரே எம்மூர்.

5 காதலராகிக் கழிக்கானற் கையுறை கொண்டெம்பின்
வந்தார்
ஏதிலர் தாமாகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங்
கறிகோமைய
மாதரார் கண்ணுமதி நிழல்நீரிணை கொண்டுமலர்ந்த
நீலப்
போதுமறியாது வண்டூசலாடும் புகாரே எம்மூர்.

6 மோதுமுது திரையான் மொத்துண்டு போந்து
அசைந்த முரல்வாய்ச் சங்கம்
மாதர்வரி மணல்மேல் வண்டல் உழுதழிப்ப
மாழ்கியைய
கோதை பரிந்தசைய மெல்விரலாற் கொண்டோச்சும்
குவளைமாலைப்
போது சிறங்கணிப்பப் போவார்கண் போகாப்
புகாரே எம்மூர்.

[வேறு]

7 துறைமேய் வலம்புரி தோய்ந்துமணல் உழுத
தோற்றமாய்வான்
பொறைமலி பூம்புன்னைப் பூவுதிர்ந்து நுண்டாது
போர்க்குங்கானல்
நிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
உறைமலி உய்யாநோய் ஊர்சுணங்கு மென்முலையே
தீர்க்கும்போலும்.

8 நிணங்கொள் புலாலுணங்கல் நின்றுபுள்ளோப்புதல்
தலைக்கீடாகக்
கணங்கொள் வண்டார்த்து உலாங்கன்னி நறுஞாழல்
கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானல் மன்னிமற்றாண்டோர்
அணங்குறையும் என்பதறியேன் அறிவேனேல்
அடையேன்மன்னோ.

9 வலைவாழ்நர்சேரி வலையுணங்கு முன்றின்மலர்
கையேந்தி
விலைமீன் உணங்கற் பொருட்டாக வேண்டுருவங்
கொண்டுவேறோர்
கொலைவேல் நெடுங்கண் கொடுங்கூற்றம் வாழ்வது
அலைநீர்த்தண் கானல்அறியேன் அறிவேனேல்
அடையேன் மன்னோ.

ಕುಱುಂತೊಗೈ

ಎಂಟು ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದೂ ಅಗತ್ತಿಣ
ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಘಕಾಲದ ೨೦೫ ಕವಿಗಳಿಂ
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ೪೦೧ ಪದ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಸಂಗ್ರಹಕಾರನ ಹೆಸ
ಪೂರಿಕ್ಕೋ್ೇನ್. ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲ ೩೮೧ ಕ್ಕೆ ಪೇರಾಶಿರಿಯರ್ ಎಂಬುವರು
ಮಿಕ್ಕ ೨೦ ಕ್ಕೆ ನಚ್ಚಿನಾರ್ಕಿನಿಯರ್ ಎಂಬವರೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದರೆಂದ
ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪದ್ಯಗಳ ನಾಲು ೪ ರಿಂದ ೮ ರವರೆಗೆ ಇವೆ
ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಡಾ॥ ಉ. ತಿ. ಸ್ವಾಮಿನಾಥ
ಅಯ್ಯರವರು.

குறுந்தொகை

தலைவன் கூற்று

1 நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே.

காதற்பரத்தை கூற்று

2 கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ மூரன்
எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.

தோழி கூற்று

3 யாயா கியளே விழவுமுத லாட்டி
பயறுபோ லிணர பைந்தாது படீஇயர்
உழவர் வாங்கிய கமழ்பூ மென்சினைக்
காஞ்சி யூரன் கொடுமை
கரந்தன ளாகலி னாணிய வருமே.

தலைவி கூற்று

4 அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள் வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயின்
உரவோ ருரவோ ராக
மடவ மாக மடந்தை நாமே.

தோழி கூற்று

5 அகவன் மகளே யகவன் மகளே
மனவுக் கோப்பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே
இன்னும் பாடுக பாட்டே, அவர்
நன்னெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே

தலைவன் கூற்று

6 யாயு ஞாயும் யாரா கியரோ
எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந் தாங் கலந்தனவே.

தோழி கூற்று

7 பதலைப் பாணிப் பரிசிலர் கோமான்
அரலைக் குன்றத் தகல்வாய்க் குண்டுசுனைக்
குவளையொடு பொதிந்த குளவி நாறுநின்
நறுநுதன் மறப்பரோ மற்றே முயலவும்
சுரம்பல விலங்கிய வரும்பொருள்
நிரம்பா வாகலி னீடலோ வின்றே.

8 வினையே யாடவர்க் குயிரே வாணுதல்
மனையுறை மகளிர்க் காடவ ருயிரென
நமக்குரைத் தோருந் தாமே
அழாஅ றோழி யழுங்குவர் செலவே.

தலைவன் கூற்று

9 பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே
செம்பூ முருக்கி னன்னார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண்டலத்துப்
படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பினின் சொ லுள்ளும்
பிரிந்தோர் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்து முண்டோ மயலோ விதுவே.

தோழி கூற்று

10 கன்றுதன் பயமுலை மாந்த முன்றிற்
றினைபிடி யுண்ணும் பெருங் கன்னாட
கெட்டிடத்து வந்த வுதவி கட்டில்
வீறுபெற்று மறந்த மன்னன் போல
நன்றி மறந்தமையா யாயின் மென்சீர்க்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள்
ஒலிமென் கூந்த லுரியவா நினக்கே.

11 மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை
புனறரு பசுங்காய் தின்றதன் றப்பற்
கொன்பதிற் றொன்பது களிற்றொடவ ணிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவுங் கொள்ளான்
பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇய ரோவன்னை
ஒருநாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப்
பகைமுக வூரிற் றுஞ்ச லோவிலளே.

12 முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல
சினவ லோம்புமதி வினவுவ துடையேன்
பல்வேறுருவிற் சில்லவிழ் மடையொடு
சிறுமறி கொன்றிவ ணறுநுத னீவி
வணங்கினை கொடுத்தி யாயினணங்கிய
விண்டோய் மாமலைச் சிலம்பன்
ஒண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பலியே.

13 விசும்புகண் புதையப் பாஅய் வேந்தர்
வென்றறி முரசி னன்பல முழங்கிப்
பெயலா னாதே வானங் காதலர்
நனிசேய் நாட்டர் நம்முன் னலரே
யாங்குச் செய்வாங் கொறோழி யீங்கைய
வண்ணத் துய்ம்மல ருதிர
முன்னர்த் தோன்றும் பனிக்கடு நாளே.

தலைவி கூற்று

14 ஊருண் கேணி யுண்டுறைத் தொக்க
பாசி யற்றே பசலை காதலர்
தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி
விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்த லானே.

ಕುಱುಂತೊಗೈ

ಎಂಟು ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದೂ ಅಗತ್ತಿ
ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಘಕಾಲದ ೨೦೫ ಕವಿಗಳಿಂ
ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ೪೦೧ ಪದ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಸಂಗ್ರಹಕಾರನ ಹೆಸ
ಪೂರಿಕ್ಕೋನ್. ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲ ೩೮೧ ಕ್ಕೆ ಪೇರಾಶಿರಿಯರ್ ಎಂಬುವರು
ಮಿಕ್ಕ ೨೦ ಕ್ಕೆ ನಚ್ಚಿನಾರ್ಕಿನಿಯರ್ ಎಂಬವರೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದರೆಂದ
ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪದ್ಯಗಳ ನಾಲು ೪ ರಿಂದ ೮ ರವರೆಗೆ ಇವೆ
ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಡಾ॥ ಉ. ತಿ. ಸ್ವಾಮಿನಾಥ
ಅಯ್ಯರವರು.

நற்றிணை

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் பாடியது

1 நேரிசையாசிரியப்பா

மாநிலஞ் சேவடி யாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக
விசும்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு சுடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.

[பாலை]

2 இஃது, உடன்போக்குந் தோழி கையடுத்தது.

என்றது, தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும் ஒருப்படுத்தி வைகிருளிலே தலைவியைத் தலைவன் பாற் சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து இருவரையும் வலஞ்செய்து நின்று நின்மாறுபடாத மொழியைத் தெளிந்து புகல்புக்க இவளை முதுமை யெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாக வெனத் தலைமகனுக்கு ஒப்படுத்துக் கூறுநிற்பது.

அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினும்
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே ழூர
இன்கடுங் கள்ளி னிழையணி நெடுந்தேர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியானைப் போஒர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே.

[பாலை]

3 இது, பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவழுங்கியது.

எ-து; தலைவியை விட்டுப்பிரிந்து சென்று பொரு ளீட்டும்படி கருதி முயன்ற தன்னெஞ்சினைத் தலைவன் நோக்கி யான் இவளின் கண்ணுறை கட்டின்றேன்; இவ் வின்பத்தினுங் காட்டிற பொருள் சிறவா; அப்பொருள் நன்ன மாயினுமாக; இவ்விரண்டினையு மாராய்ந்து சிறந்தது ஒன்றனை நீ செய்துதற்குரியை யெனக்கூறி இலைத் தழுங்கா நிறபது.

கடைக்கூட்டல்—ஒருப்படுத்தல.

சிறைக்குடியாந்தையார் பாடியது

புணரிற் புணராது பொருளே பொருள்வயின்
பிரியின் புணராது புணர்வே யாயிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாயினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
வாடாப் பூவின் பொய்கை நாப்பண்
ஓடுமீன் வழியில் கெடுவ யானே
விழுநீர் வியலகந் தூணி யாக
வெழுமா ணளக்கும் விழுநெதி பெறினுங்
கனங்குழைக் கமர்ந்த சேயரி மழைக்கண்
அமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தனன்
எனைய வாகுக வாழிய பொருளே.

மருதனிளநாகனார் பாடியது

சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழநின்
திருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக்
காமங் கைம்மிகில் தாங்குத லெளிதோ
கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
புலிவிளை யாடிய புலவுநா றுவேழத்தின்
தலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
கண்ணே கதுவ வல்ல நண்ணா
ராண்டலை மதில ராகவு முரசுகொண்
டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன்
பெரும் பெயர்க் கூட லன்னநின்
கரும்புடைத் தோளு முடைவா லணங்கே.

ಪುಱನಾನೂಱು

ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಎಟ್ಟುತ್ತೊಗೈ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅರಸರಾದ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರು ಮತ್ತು ಕಿರಿಯರಸರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ವೀರರು— ಇವರ ಚರಿತ್ರೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ವಿಷಯ ವಾಗಿಯೂ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

புறநானூறு

1 உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமிழ்த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
தமக்கென முயலா நோன்றாட்
பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே.

2 நெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே
மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

3 நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவ ராடவ
ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.

4 படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோ டுண்ணு
முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்து
நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து
மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே.

5 யாண்டு பலவாக நரையில வாகுதல்
யாங்கா கியரென வினவுதி ராயின்
மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
யான் கண்டனைய ரென்னிளையரும் வேந்தனு
மல்லவை செய்யான் காக்கு மதன்றலை
யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர்யான் வாழுமூரே.

6 யாது மூரே யாவருங் கேளிர்
தீது நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
லினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
வானந் தண்டுளி தலைஇ யானாது
கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புணைபோ லாருயிர்
முறைவழிப் படூஉ மென்பது திறவோர்
காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே.

7 ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி
லீர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாள
னின்னா தம்மவிவ் வுலக
மினிய காண்கித னியல் புணர்ந்தோரே.

8 சொல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படூஉம் வாயி லத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டன மதனா
னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும்
வெயிலென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவே னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக கற்பின வாணுதன்
மெல்லியற் குறுமகளுள் ளிச்
செல்வலத் தைசிறக்க நின்னாளே.

9 சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
சிறுசோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே
யென்பொடு தடி படுவழி யெல்லா
மெமக்கீயு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந்தன் கையாற்
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ

பிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவைசோர
வஞ்சொ னுண்டோச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்று வீழ்ந்தன் றவனரு நிறத்தியங்கிய வேலே
ஆசாகெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வினிப்பாடு நரு மில்லைப் பாடுநர்க
கொன்றீ குநரு மில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொள் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

10 இனி நினைந்திரக்க மாகின்று திணிமணற்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்பூத் தைஇத்
தண் கயமாடு மகளிரொடு கைபிணைந்து
தழுவுவழித் தழீஇத் தூங்கு வழித் தூங்கி
மறையென லறியா மாயமி லாயமொ
டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
நீர்நணிப் படிகோடேறிச் சீர்மிகக்
கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை
யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
தொடித்தலை விழுத்தண்டூன்றி நடுக்குற்
றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

11 நரம் பெழுந்துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்

படையழிந்து மாறின னென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்ட வென்
முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்து வேறாகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிது வந்தனளே.

2 கெடுக சிந்தை கடிதிவ டுணிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனா ளுற்ற செருவிற் கிவடன்னை
யானை யெறிந்து களத்தொழிந் தனனே
நெருந லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலக்கி யாண்டுப் பட்டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித்துடீஇப்
பாறுமயிர்க் குடுமி யெண்ணெய் நீவி
யொருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

ತೇವಾರಂ

ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂವರಾದ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂದರ್, ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್, ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್—ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಸಂಕಲನವೇ ತೇವಾರಂ. ಇವುಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದುಲಕ್ಷದ ಎರಡುಸಾವಿರ ಪದ್ಯದಶಕಗಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈಗ ಇರುವುದು ೭೯೬ ದಶಕಗಳು ಮಾತ್ರ. ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ್ ನಂಬಿ ಎಂಬವರು ಈ ೭೯೬ ದಶಕಗಳನ್ನು ಏಳು ವಿಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಈ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅಡಂಗಲ್ ಮುಱೈ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಶೈವರು ಇದನ್ನು ತಮಿಳು ವೇದವೆಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್

ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶೀರ್‌ಕಾಳಿ (ಶಿಯಾಳಿ). ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೭ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಇವರ ತಂದೆ ಶಿವಪಾದ ಹೃದಯರ್, ತಾಯಿ ಭಗವತಿಯಮ್ಮ. ಮೂರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೀರವನ್ನು ಊಡಿಸಿದ ಳಂತೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಲವು ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೀತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದರು. ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ವೇದಾರ್ಚನೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕದವನ್ನು ಇವರೂ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರೂ ಸೇರಿ ಸ್ತೋತ್ರದಶಕಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಹಾಕಿ ತೆಗೆಯು ವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ.

தேவாரம்

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

முதற்பதிகம்

1 தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

2 முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம்பவை பூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தெனது ளளங் கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்ட லுடையார்பெரியோர்கழல் கையாற் றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

3. நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர் கள்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

4 விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலை யோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரை மார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

5 ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும்மிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததொர் காலம்மிது வென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

6 மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர் சோலைக்கதிர் சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

7 சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச்சதிர் வெய்த
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர் கள்வன்
கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம் பொன்னஞ்சிற கன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ னன்றே.

8 வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்விளைவித்த
உயரிலங்கையரையன் வலிசெற்றெனது உள்ளங்கவர்
கள்வன்
துயரிலங்கும் உலகிற்பல ஊழிகடோன்றும் பொழு
தெல்லாம்
பெயரிலங்குபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

9 தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரை
யானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்
கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மகளிர்முதலாகிய வையத்தவரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவ
னன்றே.

10 புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
ஒத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்
கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிது
வென்னப்
பித்தர்போலும்பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவ
னன்றே.

11 அருநெறியமறைவல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம்வைத்துணர்ஞானசம்பந்தனுரை
செய்த
திருநெறியதமிழ்வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளி
தாமே.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್

ಇವರು ತಿರುಮುನಿಪ್ಪಾಡಿನ ತಿರುವಾಮೂರಿನಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳರ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆ ಪುಗಟನಾರ್, ತಾಯಿ ಮಾದಿನಿಯಾರ್, ಅಕ್ಕ ತಿಲಕವದಿಯಾರ್ (ತಿಲಕವತಿ). ಇವರ ಬಾಲ್ಯ ನಾಮ ಮರುಣೀಕ್ಕಿಯಾರ್ (ಮರುಳ್‌ನೀಕ್ಕಿಯಾರ್). ಎಳವೆಯಲ್ಲೆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡು, ಇವರು ಜೈನ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾದರು. ಇವರ ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬರಿಸಿ ತರುವಾಯ ವಾಸಿಮಾಡಿ ಇವರ ಗಮನವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಇವರನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಜೈನನಾದ ಪಲ್ಲವರಾಜ ಎರಡನೆಯ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನು ಇವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಸುಣ್ಣದಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಡುತ, ಆನೆಯ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿತ, ವಿಷಪಾನ, ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಿ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇವರು ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಪಾರಾದರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಎಂದು ದೇವರಿಂದಲೆ ಬಂತಂತೆ. ಇವರೂ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರೂ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಇವರು ೮೧ ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದು ಹಲವು ಸ್ತೋತ್ರ ದಶಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நமசிவாயத்திருப்பதிகம்

1 சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே.

2 பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன் அஞ்சாடுதல்
கோவினுக கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே.

3 விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சிவாயவே.

4 இடுக்கண் பட்டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற் கீழ்க்கிடக்கினு மருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சிவாயவே.

5 வெந்தநீ றருங்கலம் விரதிகட் கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே.

6 சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமிலன் நாடொறு நல்கு வான்நலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே.

7 வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினே னோடிச் சென்றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சிவாயவே.

8 இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே.

9 முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறியே சரணாதல் திண்ணமே
அந்நெறியே சென்றங் கடைந்தவர்க் கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சிவாயவே.

10 மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್

ಇವರು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಮುನಿಪ್ಪಾಡಿನಾಡಿನ ತಿರುನಾಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ. ಇವರ ತಂದೆ ಶಡೈಯನಾರ್ (ಜಡೆಯರು), ತಾಯಿ ಇಶೈಜ್ಞಾನಿಯಾರ್, ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ನಂಬಿಯಾರೂರರ್. ಇವರಿಗೆ ಪರವಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್, ಶಂಗಿಲಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರು ಇದ್ದರು. ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಇದ್ದು ಸುತ್ತಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಹಲವು ಸ್ತೋತ್ರದಶಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದರು. ಇವರು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಮಾತ್ರ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಅರಸನು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತ. ಇವರು ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಲು ಇವರ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತನೂ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನಂತೆ. ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್‌ತ್ತೊಗೈ ಎಂಬ ಭಕ್ತರ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನಾವಳಿಯೇ ಶೇಕ್ಕಿೞಾರಿಗೆ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ರಚಿಸಲು ಮೂಲಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

முதற்பதிகம்

1 பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயருளாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

2 நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகவருள்
பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆயாவுனக காளாயினி யல்லேனென லாமே.

3 மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
பொன்னேமணி தானேவயி ரமேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

4 முடியேனினிப் பிறவேன்பெற்ற மூவேன்பெற்ற
மூர்தி
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக்
கொள்நீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள
அடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

5 பாதப்பணி வார்கள்பெறு பண்ட மது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆதீயுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

6 தண்ணார்மதி சூடீதழல் போலுந்திரு மேனி
எண்ணார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

7 ஊனாயுயி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கட லானாய்மலை யானாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

8 ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆற்றாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

9 மழுவாள்வல னேந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அழகாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே.

10 காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையாம்.
பாரூர்புக ழெய்தித்திகழ் பன்மாமணி யுந்திச்
சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆரூரனெம் பெருமாற்கா ளல்லேனென லாமே.

ಮಾಣಿಕ್ಕ ವಾಚಕರ್

ಇವರು ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಮಧುರೆಗೆ ಏಳು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡದ ತಿರುವಾದವೂರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೬೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳೂ ಆರಾಧ್ಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಐಕ್ಯವಾದಿಗಳೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಿರುವಾಚಕಕ್ಕೆ ಕರಗದವರು ಯಾವ ವಾಚಕಕ್ಕೂ ಕರಗರು ಎಂದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಾದೆಯೇ ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ರೆವರೆಂಡ್ ಜಿ. ಯು. ಪೋಪ್ ಅವರು ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன் தாள்வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவாருண் மகிழுங்கோன் கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்குஞ் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னனடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறை நந்தேவனடி போற்றி
ஆராத வின்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவன்அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுராணந் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயவுரைப் பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து(ம்) மண்ணிறைந்து(ம்) மிக்காய் விளங்கொளியாய்

எண்இறந்து எல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா வெனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகிமிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவு இறுதியில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்குமூடி-
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற்குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்குமனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள்ளுருகு
நலந்தானிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தாயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீராயுருக்கி யென்னாரு யிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமை யனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமென் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்மையா அரனேஓ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

நீத்தல் விண்ணப்பம்

கட்டளைக் கலித்துறை

1 கடையவனேனைக் கருணையினாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல்வேங்கை
யின்தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்னைத்
தாங்கிக்கொள்ளே.

2 கொள்ஏர்(பு) இள(வு)அக லாத்தடங் கொங்கையர்
கொவ்வைச்செவ்வாய்,
விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண்டாய்நின் விழுத்
தொழும்பின்,
உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
கள்ளேன் ஒழியவுங்கண்டு கொண்டாண்ட தெக்
காரணமே.

3 காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனைவிடுதி கண்டாய் விளங்குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே.

4 வளர்கின்ற நின்கருணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கி
இப்பால்
மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் வெண்மதிக்
கொழுந்தொன்(று)
ஒளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும் அன்னதோற்றச்
செழுஞ்சுடரே.

5 செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமுதூட்ட மறுத்தனனே.

6 மறுத்தனன் யானுன் அருளறியாமையில் என் மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட்டிடுதி கண்டாய் வினையின் தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய்கள்தம் பொய்யினையே.

7 பொய்யவனேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விடம்உண்மிடற்று
மையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
செய்யவனே சிவனே சிறியேன்பவந் தீர்ப்பவனே.

8 தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரருள் என் கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் விரவார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச்சம் வினையேனை இருதலையே.

9 இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும்பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண்டாய் வியன்மூவுலகுக்
கொருதலை வா மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப்பொலிபவனே.

10 பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற்றாக்கையைப்
போக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் அளிதேர்விளரி
ஒலிகின்ற பூம்பொழில் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித்தாய்புரம் மாறுபட்டே.

11 மாறுபட்டஞ்சென்னை வஞ்சிப்பயான்உன் மணிமலர்த்
தாள்
வேறுபட்டேனை விடுதிகண்டாய் வினையேன்மனத்தே
ஊறும்மட்டே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
நீறுபட்டே யொளிகாட்டும் பொன்மேனி நெடுந்
தகையே.

12 நெடுந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ளயான்
ஐம்புலன்கள்கொண்டு
விடுந்தகை யேனைவிடுதிகண்டாய் விரவார்வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
கடுந்தகை யேன்உண்ணுந்தெண்ணீர் அமுதப்பெருங்
கடலே.

13 கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன்கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரியேனை விடுதிகண்டாய் விடலில்லடியார்
உடல்இலமே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மடலின்மட்டே மணியேஅமுதேஎன் மதுவெள்
ளமே.

14 வெள்ளத்துள் நாவற்றியாங்குன் அருள்பெற்றுத்
துன்பத்தின்றும்
விள்ளக்கிலேனை விடுதிகண்டாய் விரும்பும் அடியார்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்
கரசே
கள்ளத்து ளேற்கருளாய் களியாத களியெனக்கே.

15 களிவந்த சிந்தையொடுன் கழல்கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந்திலேனை விடுதிகண்டாய் மெய்ச்சுடருக் கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தைபிரான் என்னை ஆளுடை என்னப் பனே.

16 என்னை அப்பா அஞ்சல் என்பவர் இன்றி நின்றெய்த் தலைந்தேன்
மின்னை யொப்பாய்விட்டிடுதி கண்டாயுவமிக்கின் மெய்யே
உன்னை யொப்பாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக் கரசே
அன்னை யொப்பாய்எனக் கத்தனொப்பாய்என் அரும் பொருளே.

17 பொருளே தமியேன்புகலிடமே நின்புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட்டிடுதிகண்டாய் மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபரமாகி யிருந்தவனே.

18 இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை என்னினல்லால்
விருந்தினனேனை விடுதிகண்டாய் மிக்கநஞ்சமுதா
அருந்தினனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மருந்தினனே பிறவிப்பிணிப்பட்டு மடங்கினர்க்கே.

19 மடங்க என்வல்வினைக்காட்டை நின்மன் அருள்
தீக்கொளுவும்
விடங்க என்தன்னை விடுதிகண்டாய் என்பிறவியைவே
ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தரகோச மங்கைக்
கரசே
கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித்தாய் வஞ்சிக்கொம்
பினையே.

20 கொம்பரில் லாக்கொடிபோல் அலமந்தனன்
கோமளமே
வெம்புகின்றேனை விடுதிகண்டாய் விண்ணர் நண்ணு
கில்லா
உம்பருள்ளாய் மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
அம்பரமே நிலனே அனல்காலொடப் பானவனே.

21 ஆனைவெம்போரிற் குறுந்தூறெனப்புலனால் அலைப்
புண்
டேனையெந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய் வினையேன்
மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் அமுதத்தையுமொத்
தூனையும் என்பினையும் உருக்காநின்ற ஒண்மையனே.

22 ஒண்மையனே திருநீற்றை உத்தூளித்தொளிமிளிரும்
வெண்மையனே விட்டிடுதிகண்டாய் மெய்யடியவர்கட்
கண்மையனே யென்றுஞ்சேயாய் பிறர்க்கறிதற்கரி
தாம்
பெண்மையனே தொன்மை ஆண்மையனே அலிப்
பெற்றியனே.

23 பெற்றதுகொண்டு பிழையேபெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடியேனை விடுதிகண்டாய் விடிலோகெடுவேன்
மற்றடியேன் தன்னைத்தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடியேன் மிகத்தேறிநின்றேன் உனக்குள்ளுறவே

24 உள்ளனவேநிற்க இல்லனசெய்யு மையல்துழனி
வெள்ளன் அலேனை விடுதிகண்டாய் வியன்மாத் தடக்கை
பொள்ளல்நல்வேழத் துரியாய்புலன்நின் கட்போதலொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்கும் நெய்க்குடந்தன்னை எறும்பெனவே

25 எறும்பிடை நாங்கூழெனப் புலனால் அரிப்புண்டலந்த
வெறுந்தமியேனை விடுதிகண்டாய் வெய்யகூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவையே யுணர்வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பதமே அடியார்பெயராத பெருமையனே.

26 பெருநீரறச் சிறுமீன் துவண்டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மையேனை விடுதிகண்டாய் வியன்கங்கை பொங்கி
வருநீர்மடுவுள் மலைச்சிறுதோணி வடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதியுஞ் சடைவானக் கொழுமணியே.

27 கொழுமணியேர் நகையார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
விழுமடியேனை விடுதிகண்டாய் மெய்ம்முழுதுங்கம்பித்
தழுமடியாரிடை யார்த்துவைத்தாட் கொண்டருளி யென்னைக்
கழுமணியே இன்னுங் காட்டுகண்டாய்நின் புலன் கழலே.

28 புலன்கள்திகைப்பிக்க யானுந்திகைத்திங்கோர் பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின்றேனை விடுதிகண்டாய் விண்ணும் மண்ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந்நீர்நஞ்சமுது செய்தாய் கருணாகரனே
துலங்குகின்றேன் அடியேன் உடையாயென் தொழுகுலமே.

29 குலங்களைந்தாய் களைந்தாய்என்னைக் குற்றங்கொற்றச் சிலையாம்
விலங்கல்எந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய் பொன்னின் மின்னுகொன்றை
அலங்கலந்தாமரை மேனியப்பாவொப் பிலாதவனே
மலங்கள்ஐந்தாற் சுழல்வன்தயிரிற் பொருமத்துறவே.

30 மத்துறுதண் தயிரிற்புலன் தீக்கதுவக்கலங்கி
வித்துறுவேனை விடுதிகண்டாய் வெண்டலைமிலைச்சிக
கொத்துறுபோது மிலைந்துகுடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறுநீறுடனாரச் செஞ்சாந்தணிசச்சையனே.

31 சச்சையனே மிக்கதண் புனல்விண்கால் நிலம்நெருப் பாம்
விச்சையனே விட்டிடுதிகண்டாய் வெளியாய்கரியாய்
பச்சையனே செய்யமேனியனே யொண்படஅரவக்
கச்சையனே கடந்தாய்தடந்தாள அடற்கரியே.

32 அடற்கரிபோல் ஐம்புலன்களுக்கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
விடற்கரியாய் விட்டிடுதிகண்டாய் விழுத்தொண்டர்க் கல்லால்
தொடற்கரியாய் சுடர்மாமணியேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரிதாயெழு நஞ்சமுதாக்குங் கறைக்கண்டனே.

33 கண்டதுசெய்து கருணைமட்டுப்பருகிக் களித்து
மிண்டுகின்றேனை விடுதிகண்டாய் நின்விரைமலர்த்
தாள்
பண்டுதந்தாற் போற்பணித்துப் பணிசெயக்கூவித்
தென்னைக்
கொண்டென்எந் தாய்களையாய்களையாய குது
குதுப்பே.

34 குதுகுதுப்பின்றி நின்(று) என்குறிப்பேசெய்து நின்
குறிப்பில்
விதுவிதுப்பேனை விடுதிகண்டாய் விரையார்ந்தினிய
மதுமதுப்போன்றென்னை வாழைப்பழத்தின் மனங்
கனிவித்
தெதிர்வதெப்போது பயில்விக்கயிலைப் பரம்பரனே.

35 பரம்பரனேநின் பழஅடியாரொடும் என்படிறு
விரும்(பு)அரனே விட்டிடுதிகண்டாய் மென்முயற்
கறையின்
அரும்(பு)அரநேர்வைத் தணிந்தாய்பிறவி ஐவாயரவம்
பொரும்பெருமான் வினையேன்மனம் அஞ்சிப்
பொதும்புறவே.

36 பொதும்புறுதீப்போற் புகைந்தெரியப் புலன்தீக்கதுவ
வெதும்புறுவேனை விடுதிகண்டாய் விரையார்நறவந்
ததும்புமந்தாரத்தில் தாரம்பயின்று மந்தம்முரல்
வண்(டு)
அதும்புங்கொழுந்தேன் அவிர்சடைவானத்
தடலரைசே.

37 அரைசே அறியாச் சிறியேன்பிழைக்கஞ்ச லென்னின் அல்லால்
விரைசேர்முடியாய் விடுதிகண்டாய் வெண்நகைக் கருங்கண்
திரைசேர்மடந்தை மணந்ததிருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந்தடர்ந் தென்னவல்வினை தான்வந்தடர் வனவே.

38 அடர்புலனால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல்லார் அவர் தம்
விடர்விடலேனை விடுதிகண்டாய் விரிந்தேயெரியுஞ்
சுடரனையாய் சுடுகாட்டரசே தொழும்பர்க்கமுதே
தொடர்வரியாய் தமியேன்தனி நீக்குந்தனித் துணையே.

39 தனித்துணைநீநிற்க யான்தருக்கித் தலையால்நடந்த
வினைத்துணையேனை விடுதிகண்டாய் வினையேனுடைய
மனத்துணையே என்தன்வாழ்முதலே எனக்கெய்ப் பில்வைப்பே
தினைத்துணையேனும் பொறேன்துயராக்கையின் திண்வலையே.

40 வலைத்தலைமான் அன்னநோக்கியர் நோக்கின்வலையிற் பட்டு
மிலைத்தலைந்தேனை விடுதிகண்டாய் வெண்மதியின் ஒற்றைக்
கலைத்தலையாய் கருணாகரனே கயிலாயமென்னும்
மலைத்தலைவாமலை யாள்மணவாளஎன் வாழ்முதலே.

41 முதலைச்செவ்வாய்ச் சியர்வேட்கை வெந்நீரிற்கடிப்ப மூழ்கி
விதலைச்செய்வேனை விடுதிகண்டாய் விடக்கூன் மிடைந்த
சிதலைச்செய்காயம் பொறேன்சிவனே முறையோ முறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங்கா என்சிவகதியே

42 கதியடியேற்குன் கழல்தந்தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடியேனை விடுதிகண்டாய் வெண்தலைமுழையிற்
பதியுடைவாளரப் பார்த்திறைபைத்துச் சுருங்க அஞ்சி
மதிநெடுநீரிற் குளித்தொளிக்குஞ்சடை மன்னவனே.

43 மன்னவனே யொன்றுமா(று) அறியாச்சிறியேன் மகிழ்ச்சி
மின்னவனே விட்டிடுதிகண்டாய் மிக்கவேதமெய்ந் நூல்
சொன்னவனே சொற்கழிந்தவனே கழியாத்தொழும் பர்
முன்னவனே பின்னும்ஆனவனே யிம்முழுதையுமே.

44 முழுதயில்வேற் கண்ணியரென்னும் மூரித்தழல் முழுகும்
விழுதனையேனை விடுதிகண்டாய் நின்வெறிமலர்த்தாள்
தொழுதுசெல்வான் நற்றொழும்பரிற்*கூட்டிடுசோத் தெம்பிரான்
பழுதுசெய்வேனை விடேலுடையாய் உன்னைப்பாடு வேனே.

45 பாடிற்றிலேன் பணியேன்மணிநீ யொளித்தாய்க்
குப்பச்சூன்
வீடிற்றிலேனை விடுதிகண்டாய் வியந்தாங்கலறித்
தேடிற்றிலேன் சிவனெவ்விடத்தான் எவர்கண்டனரென்(று)
ஓடிற்றிலேன் கிடந்துள்ளுருகேன் நின்றுழைத்
தனனே.

46 உழைதருநோக்கியர் கொங்கைப்பலாப்பழத்(து)
ஈயினொப்பாய்
விழைதருவேனை விடுதிகண்டாய் விடின்வேலைநஞ்சுண்
மழைதருகண்டன் குணமிலிமானிடன் தேய்மதியன்
பழைதருமாபரன் என்றென்றறைவன் பழிப்
பினையே.

47 பழிப்பில்நின்பாதப் பழந்தொழும்பெய்தி விழப்
பழித்து
விழித்திருந்தேனை விடுதிகண்டாய் வெண்மணிப்
பணிலங்
கொழித்துமந்தார மந்தாகினிநுந்தும் பந்தப்பெருமை
தழிச்சிறைநீரிற் பிறைக்கலஞ்சேர்தரு தாரவனே.

48 தாரகைபோலும் தலைத்தலைமாலைத் தழலரப்பூண்
வீரஎன்தன்னை விடுதிகண்டாய் விடிலென்னைமிக்கார்
ஆரடியான்என்னின் உத்தரகோச மங்கைக்கரசின்
சீரடியார்அடியா னென்றுநின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

49 சிரிப்பிப்பன்சிறும் பிழைப்பைத்தொழும்பையும்
ஈசற்கென்று
விரிப்பிப்பன்என்னை விடுதிகண்டாய் விடின்வெங்கரி
யின்
உரிப்பிச்சன்தோலுடைப் பிச்சன்நஞ்சூண்பிச்சன்
ஊர்ச்சுடுகாட்
டெரிப்பிச்சன்என்னையும் ஆளுடைப்பிச்சன்என்றே
சுவனே.

50 ஏசினும்யான்உன்னை ஏத்தினும்என்பிழைக்கே
குழைந்து
வேசறுவேனை விடுதிகண்டாய் செம்பவளவெற்பின்
தேசுடையாய்என்னை ஆளுடையாய்சிற்றுயிர்க்
கிரங்கிக்
காய்சினஆலமுண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே.

திருப்போன்னூசல்

(அருட்சத்தி)

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கோச்சகக்கலிப்பா

1 சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிராக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தரகோச மங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார் வேற்கண்டமடவீர் பொன்னூசல்
ஆடாமோ.

2 மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்
தங்(கு),
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக்குல மஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

3 முன்ஈறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர் குழாம்
பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தரகோச மங்கை
மின்னேறு மாடவியன் மாளிகை பாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

4 நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தரகோச மங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக்கருணை செய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூயபுகழ் பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

5 ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோணார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

6 மாதாடு பாகத்தன் உத்தரகோச மங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவி
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

7 உன்னற் கரியதிரு உத்தரகோச மங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும்அணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில் பாடி
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ

8 கோலவரைக் குடுமிவந்து குவலயத்துச்
சாலஅமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞாலமிகப் பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந்திரு வுத்தரகோச மங்கை
மாலுக்கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூவித்தகங் குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ.

9 தெங்குலவு சோலைத்திரு உத்தரகோச மங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந்தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ.

திருவெண்பா

(அணைந்தோர் தன்மை)

நேரிசைவெண்பா

1 வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாக தென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்துசெந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து.

2 ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்—நீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து.

3 செய்த பிழையறியேன் சேவடியேகை தொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே
கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேயபிரான்.

4 முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில்மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து.

5 அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும்—இறை
யோன்
பெருந்துறையுள் மேயபெருமான் பிரியா
திருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று.

6 பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும் வந்தென் மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து.

7 வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தைமேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி.

8 யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை.

9 மூவரும் முப்பத்துமூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும்.

10 இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து.

11 இன்பம்பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து.

பிடித்தபத்து

(முத்திக்கலப்புரைத்தல்)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

1 உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே,
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

2 விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடைய மெய்ப்பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

4 அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

5 ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

6 அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்தம் அருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரிய எம்பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெருமானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7 பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெருமானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

8 அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச்
சித்தனே பக்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிகெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

9 பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துநீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

10 புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளிமையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்த நற்சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂ

ಹನ್ನೆರಡು ಆೞ್ವಾರುಗಳು ಹಾಡಿದ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ತಮಿಳು ವೇದವೆಂದು ವೈಷ್ಣವರಿಂದ ಗೌರವಿತವಾಗಿವೆ. ಆೞ್ವಾ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರನ್ನು ಆೞ್ವಾರುಗಳೆಂದೂ ಶಿವಭಕ್ತರನ ನಾಯನಾರುಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುವುದು ತಮಿಳರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಆೞ್ವಾರುಗಳು ಅವತಾರ ಪುರುಷರೆಂದೂ ಜ್ಞಾನಪರಿಪೂರ್ಣರೆಂದ ವೈಷ್ಣವ ಮತಪ್ರವರ್ತಕರೆಂದೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿರಸಪೂರ ವಾದ ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಸುಲಭ ಸರಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯ ವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆರು ಆೞ್ವಾರುಗಳ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಆರು ಆೞ್ವಾರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪೆರಿಯಾೞ್ವಾರ್

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರ ತಂದೆ ಮುಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು, ತಾಯಿ ಪದುಮಯಾರ್. ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು. ಇವರು ಹೂತೋಟ ಬೆಳಸಿ ಹೂಮಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಮಧುರೆಯನ್ನು ಆಳಿದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭದೇವಪಾಂಡ್ಯನು ಒಮ್ಮೆ ಮತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ "ಪರಮಾರ್ಥತತ್ವ ಇಂಥದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ತಿಳಿಸುವ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇದು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ಸಾರಿಸಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿದ ವಿದ್ಯಾಶುಲ್ಕವನ್ನು ಈ ಆೞ್ವಾರು ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆಯಿಂದ ವೈಷ್ಣವ ಮತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಪಡೆದು, ಆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣುಕೈಂಕರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರಸನು ಇವರಿಗೆ ಪ(ಭ)ಟ್ಟರ್‌ಪಿರಾನ್ ಎಂಬ ಗೌರವನಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು.

ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ತನಿ ಪದ್ಯ ಹೀಗಿದೆ:—

"ಗುರುಮುಖ ಮನಧೀತ್ಯ ಪ್ರಾಹ ವೇದಾನಶೇಷಾನ್
ನರಪತಿ ಪರಿಕ್ಲೃಪ್ತಂ ಶುಲ್ಕಮಾದಾತು ಕಾಮಃ
ಶ್ವಶುರ ಮಮರ ವಂದ್ಯಂ ರಂಗನಾಥಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್
ದ್ವಿಜಕುಲ ತಿಲಕಂ ತಂ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಂ ನಮಾಮಿ."

நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம்

அஞ்சாம்பத்து (பெரியாழ்வார்)

வாக்குத்தூய்மை

கலிவிருத்தம்

தன்யாசி ராகம்—அடதாளம்

1 வாக்குத்தூய்மை யிலாமையினாலே மாதவாவுன்னை
வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்
நாக்குநின்னை யல்லாலறியாது நானதஞ்சுவனென்
வசமன்று
மூர்க்குப்பேசுகின்றா னிவனென்று முனிவாயேலு
மென் நாவினுக்காற்றேன்
காக்கைவாயிலும் கட்டுரைகொள்வர் காரணாகருளக்
கொடியானே.

2 சழக்குநாக்கொடு புன்கவிசொன்னேன் சங்குசக்கர
மேந்துகையானே
பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார்சொல் பொறுப்பது
பெரியோர் கடனன்றே
விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்
வேறொருவரோ டென்மனம் பற்றாது
உழைக்கோர் புள்ளிமிகையன்று கண்டாயூழியேழுல
குண்டுமிழ்ந்தானே.

3 நன்மைதீமைக ளொன்றுமறியேன் நாரணாவென்னு
மித்தனையல்லால்
புன்மையாலுன்னைப் புள்ளுவம்பேசிப் புகழ்வானன்று
கண்டாய்திருமாலே
உன்னுமாறுன்னை யொன்றுமறியே னோவாதே
நமோநாரணாவென்பன்
வன்மையாவதுன் கோயிலில்வாழும் வைட்டணவ
னென்னும் வன்மைகண்டாயே.

4 நெடுமையாலுல கேழுமளந்தாய் நின்மலாநெடியாய்,
அடியேனை,
குடிமைகொள்வதற் கையுறவேண்டா கூறை
சோறிவை வேண்டுவதில்லை,
அடிமையென்னுமக் கோயின்மையாலே யங்கங்கே
யவைபோதருங் கண்டாய்,
கொடுமைக்கஞ்சனைக் கொன்றுநின் தாதை கோத்த
வன்தளை கோள்விடுத்தானே.

5 தோட்டமில்லவள் ஆத்தொழுவோடைத் துடவையும்
கிணறுமிவை எல்லாம்
வாட்டமின்றியுன் பொன்னடிக்கீழே வளைப்பகம்
வகுத்துக் கொண்டிருந்தேன்
நாட்டுமானிடத் தோடெனக்கரிது நச்சுவார்பலர்கேழ
லொன்றாகி
கோட்டுமண்கொண்ட கொள்கையினானே குஞ்சரம்
வீழக் கொம்பொசித்தானே.

6 கண்ணாநான்முகனைப் படைத்தானே காரணாகரியாய்
அடியேன்நான்
உண்ணாநாள் பசியாவதொன்றில்லை ஓவாதே நமோ
நாரணாவென்று
எண்ணாநாளும், இருக்கெசுச்சாமவேத நாண்மலர்
கொண்டுன்பாதம்
நண்ணாநாள் அவைதத்துறுமாகி லன்றெனக்கவை
பட்டினிநாளே.

7 வெள்ளைவெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தை
யாகவிரித்து அதன்மேலே,
கள்ளநித்திரை கொள்கின்றமார்க்கம் காணலாங்கொ
லென்றாசையினாலே,
உள்ளஞ்சோர வுகந்தெதிர்விம்மி யுரோமகூபங்களாய்
கண்ணநீர்கள்
துள்ளஞ்சோரத் துயிலணைகொள்ளேன் சொல்லாயா
னுன்னைத் தத்துறுமாறே.

8 வண்ணமால்வரையே குடையாகமாரிகாத்தவனே
மதுசூதா
கண்ணனே! கரிகோள்விடுத்தானே! காரணா!
களிறட்டபிரானே,
எண்ணுவாரிடரைக் களைவானே! ஏத்தரும் பெருங்
கீர்த்தியினானே
நண்ணிநானுன்னை நாடொறுமேத்தும் நன்மையே
யருள்செய் யெம்பிரானே.

9 நம்பனே! நவின்றேத்த வல்லார்கள்நாதனே!
நரசிங்கமதானாய்!
உம்பர்கோனுல கேழுமளந்தாய் ஊழிமுன்னேந்தி
கம்பமாகரி கோள்விடுத்தானே காரணாகடலைக்
கடைந்தானே
எம்பிரானென்னை யாளுடைத்தேனே யேழையே
னிடரைக்களையாயே.

10 காமர்தாதை கருதலர்சிங்கம் காணவினிய கருங்குழல் குட்டன்
வாமனனென் மரகதவண்ணன் மாதவன்மதுசூதனன் தன்னை
சேமநன்கமரும் புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன் வியன்தமிழ்பத்தும்
நாமமென்று நவின்றுரைப்பார்கள் நண்ணுவாரொல்லை நாரணனுலகே.

ಆಂಡಾಳ್

ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು ತಾವು ಬೆಳಸಿದ ಹೂತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಚೆಲುವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಗಳಾಗಿ ಸಾಕಿ ಕೋದೈ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬೆಳಸಿದರು. ಈಕೆ ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪತಿಭಾವ ದಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಪೆರಿಯಾಳ್ವಾರರು ದೇವರಿಗೆಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಕೆ ತಾನು ಮುಡಿದು ಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿ, ತನ್ನ ಚೆಲುವು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪೀತೋ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ನೆನೆಯುತ್ತ, ತಂದೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸುತ್ತಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತಂದೆ ಆ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಒಂದು ದಿನ ಹೂಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಡು ಗೂದಲನ್ನು ಕಂಡು ಆಳ್ವಾರರು ಅಂಜಿ, . ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಆಕೆಯಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ, ಮಾಲೆಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಲೆಯರ್ಪಿಸದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಳ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಅಜ್ಞಾನಾಪರಾಧವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಹಾಗೆ ಆಕೆ ಮುಡಿದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾಲೆಯಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಾಲೆಯೂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಲು, ಆಳ್ವಾರರಿಗೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂದಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಕೋದೈ ಮುಡಿದ ಮಾಲೆಯೇ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಶೂಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ (ಸೂಡಿ ನಾಯಕಿ) ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕಳಾಗಲು, ತಂದೆ ಆಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಕೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ತನಗೆ ಗಂಡನೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ

ತಾನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮಗಳ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತಂದೆ ತುಂಬ ಕಳವಳಗೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿ ತಾನೇ ಆಕೆಯ ಕೈಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿಯೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುತರುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಲು, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಆಳ್ವಾರರು ಮಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತರಾಗಿ ಐಕ್ಯರಾದರು.

ಈಕೆ ೩೦ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಗಳನ್ನೂ ೧೪೩ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೊಳಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಗೋಕುಲದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯಲೂ ನಾಡಿನ ಏಳ್ಗೆಗಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ 'ಪಾವೈನೋನ್ಬು' (ಕನ್ಯಾವ್ರತ) ಎಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ஆண்டாளருளிச்செய்த

திருப்பாவை

இயற்றரவிணைக் கோச்சகக்கலிப்பா

பிலஹரி ராகம்—அடதாளம்

1 மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ, நேரிழையீர்!
சீர்மல்குமாய்பாடிச் செல்வச்சிறு மீர்காள்
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணியசோதை யிளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்
நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர்புகழப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பந்துவராளி ராகம்—ஆதிதாளம்

2 வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமும் நம்பாவைக்கு
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையுமாந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாறெண்ணி யுகந்தேலோரெம் பாவாய்.

பந்துவராளி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

3 ஓங்கி யுலகளந்த வுத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஓங்குபெருஞ் செந்நெலூடு கயலுகள
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலை பற்றி
வாங்ககுடம் நிறைக்கும் வள்ளல்பெரும் பசுக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம் பாவாய்.

காம்போதி ராகம்—ஆதிதாளம்

4 ஆழிமழைக் கண்ணாவொன்று நீகைகரவேல்
ஆழியுள் புக்குமுகந்து கொடார்த்தேறி
ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன் கையில்
ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்
வாழவுலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

தோடி ராகம்—ரூபகதாளம்

5 மாயனை மன்னுவட மதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றுமணி விளக்கை
தாயைக்குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூவித் தொழுது
வாயினால்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்க
போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள ராகம்—ஆதிதாளம்

6 புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ளவெழுந் தரியென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள ராகம்—ரூபகதாளம்

7 கீசுகீசென் றெங்குமானைச் சாத்தங் கலந்து
பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணே
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாசநறுங் குழலாச்சியர் மத்தினால்
ஓசைபடுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்பிள்ளாய் நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீகேட்டே கிடத்தியோ
தேசமுடையாய் திறவேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள ராகம்—அடதாளம்

8 கீழ்வானம் வெள்ளென் றெருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல்காத்துஉன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோதுகுலமுடைய
பாவாயெழுந்திராய் பாடிப்பறை கொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவா வென்றாராய்ந் தருளேலோரெம் பாவாய்.

மோஹன ராகம்—ஆதிதாளம்

9 தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமன் மகளே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
மாமீரவளை யெழுப்பீரோ உன்மகள்தான்
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்த னென்றென்று
நாமம் பலவும் நவின்றேலோரெம் பாவாய்.

அசாவேரி ராகம்—ஆதிதாளம்

10 நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற வம்மானாய்
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்பகரணனும்
தோற்று முனக்கே பெருந்துயில் தான்தந்தானோ
ஆற்ற அனந்தலுடையா யருங்கலமே
தேற்றமாய் வந்துதிற வேலோரெம் பாவாய்.

ஸஹானா ராகம்—திரிபுடைதாளம்

11 கற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே
புற்றரவல்குல் புனமயிலே போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமா ரெல்லாரும் வந்துநின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கு ம் பொருளேலோரெம் பாவாய்.

கேதாரகௌள ராகம்—ஆதிதாளம்

12 கனைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர
நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய் !
பனித்தலை வீழ நின்றுவாசல் கடைபற்றி
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக்கினி யானைப்பாடவும் நீவாய் திறவாய்
இனித்தா னெழுந்திரா யீதென்ன பேருறக்கம்
அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோரெம் பாவாய்.

அடாணா ராகம்—ரூபகதாளம்

13 புள்ளின்வாய் கீண்டானைப் பொல்லாவரக்கனை
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமைப் பாடிப்போய்
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து வியாழ முறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பின காண்போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்நீ நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம் பாவாய்.

சாரங்க ராகம்—ஆதிதாளம்

14 உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழு நீர்வாய் நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்
எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்கா யெழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கர மேந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோரெம் பாவாய்.

ஸௌராஷ்ட்ர ராகம்—அடதாளம்

15 எல்லே யிளங்கிளியே யின்னமுறங் குதியோ
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்றேன்
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானே தானாயிடுக
ஒல்லை நீபோதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்தெண்ணிக்கொள்
வல்லானைக் கொன்றானை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோரெம் பாவாய்.

யமுனா கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

16 நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில் காப்பானே கொடித்தோன்றும் தோரண
வாசல் காப்பானே மணிக்கதவம் தான் திறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலேவாய் நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழ பாடுவான்
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே யம்மாநீ
நேச நிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம் பாவாய்.

யமுனா கல்யாணி ராகம்—ரூபகதாளம்

17 அம்பரமே தண்ணீரே சோறேயறஞ் செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோபால எழுந்திராய்
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே
எம்பெருமாட்டி யசோதா யறிவுறாய்
அம்பரமூடறுத் தோங்கி யுலகளந்த
உம்பர் கோமானே யுறங்கா தெழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயுமுறங் கேலோரெம் பாவாய்.

சாவேரி ராகம்—ஆதிதாளம்

18 உந்து மதகளிற்ற னோடாத தோள்வலியன்
நந்த கோபாலன் மருமகளே நப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலீ கடை திறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி யழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலியுன் மைத்துனன் பேர்பாட
செந்தாமரைக் கையால் சீரார்வளை யொலிப்ப
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

ஸ்ரீ ராகம்—ஆதிதாளம்

19 குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்
மைத்தடங் கண்ணினாய் நீயுன் மணாளனை
எத்தனைபோதும் துயிலெழ வொட்டாய்காண்
எத்தனையேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவமன்று தகவேலோரெம் பாவாய்.

தேசிய ராகம்

20 முப்பத்துமூவ ரமரர்க்கு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே துயிலெழாய்
செப்பமுடையாய் திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா துயிலெழாய்
செப்பென்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய் திருவே துயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணாளனை
இப்போதே யெம்மை நீராட்டேலோரெம் பாவாய்

அபரூப ராகம்—ஆதிதாளம்

21 ஏற்றகலங்க ளெதிர்பொங்கி மீதளிப்ப
மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே யறிவுறாய்
ஊற்றமுடையாய் பெரியாய் உலகினில்
தோற்றமாய் நின்றசுடரே துயிலெழாய்
மாற்றாருனக்கு வலிதுலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றாது வந்துன்னடி பணியுமா போலே
போற்றியாம் வந்தோம் புகழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

பைரவி ராகம்—ஆதிதாளம்

22 அங்கண் மாஞாலத்தரசர் அபிமாந
பங்கயமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற் கீழே
சங்கமிருப் பார்போல் வந்துதலைப் பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே யெம்மேல் விழியாவோ
திங்களு மாதித்தியனு மெழுந்தாற் போல்
அங்கணி ரண்டுங்கொண் டெங்கள்மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள் மேல்சாப மிழிந்தேலோரெம் பாவாய்.

அடாணா ராகம்—ஆதிதாளம்

23 மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக்கிடந் துறங்கும்
சீரிய சிங்கமறி வுற்றுத்தீ விழித்து
வேரிமயிர் பொங்க எப்பாடும் போந்துதறி
மூரிநிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டு
போதருமாபோலே நீபூவைப் பூவண்ணா உன்
கோயில்நின்று இங்ஙனே போந்தருளி கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத் திருந்துயாம் வந்த
காரியமா ராய்ந்தருளேலோரெம் பாவாய்.

பியாகடை ராகம்—ஆதிதாளம்

24 அன்றிவ்வுலக மளந்தாயடி போற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்ருய் திறல்போ
பொன்றச்சகட முதைத்தாய் புகழ்போற்றி
கன்றுகுணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி
குன்றுகுடையா வெடுத்தாய் குணம்போற்றி
வென்றுபகை கெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப்பறை கொள்வ
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோரெம் பாவாய்.

சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்

25 ஒருத்தி மகனுய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனுயொளித்து வளர
தருக்கி லானுகித்தான் தீங்குநினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமுந் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

ஆரபி ராகம்—ஆதிதாளம்

26 மாலே மணிவண்ணு மார்கழி நீராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியே
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடை யனவே
சாலப்பெரும் பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோலவிளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலினிலையா யருளேலோரெம் பாவாய்.

ஆனந்தபைரவி ராகம்—ஆதிதாளம்

27 கூடாரை வெல்லும் சீர்க்கோவிந்தா உன்றன்னைப்
பாடிப்பறை கொண்டுயாம் பெறுசம்மானம்
நாடுபுகழும் பரிசினால் நன்றாக
சூடகமே தோள்வளையே தோடேசெவிப் பூவே
பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போம் அதன்பின்னே பால்சோறு
மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

தன்யாசி ராகம்—ஆதிதாளம்

28 கறவைகள் பின்சென்று கானஞ் சேர்ந்துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்றன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா உன்றன்னோ
டுறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினால் உன்றன்னைச்-
சிறுபேரழைத் தனவும் சீறியருளாதே
இறைவா நீதாராய் பறையேலோரெம் பாவாய்.

கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்

29 சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துஉன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றவே லெங்களைக் கொள்ளாமற போகாது
இற்றைப்பறை கொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறப்புக்கும் உன்றன்னோ
டுற்றோமேயாவோ முனக்கே நாமாட் செய்வோம்
மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேலோரெம் பாவாய்.

சுருட்டி ராகம்—ரூபகதாளம்

30 வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை
சொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டுமால் வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவரெம் பாவாய்.

ಕುಲಶೇಖರಾೞ್ವಾರ್

ಇವರು ಚೇರದೇಶದ ಅರಸರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಶ್ರೀರಂಗದ ರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಭಕ್ತವೃಂದದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ, ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮಾಯಣ ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತುಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅರಸುತನವನ್ನು ತೊರೆದು ಶ್ರೀರಂಗವನ್ನು ಸೇರಿ ರಂಗನಾಥನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಆತನಲ್ಲೇ ಐಕ್ಯರಾದರು. ಇವರ ೧೦೫ ಪಾಶುರಗಳಿಗೆ ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೊೞಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮುಕುಂದಮಾಲಾ ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

பெருமாள் திருமொழி

7-வது ஆலை நீள் கரும்பு

செய்வளர் காட்சியின் சீரை யசோதைபோல்
தாய்தேவகி பெறுத்தாழ் வெணிப்புலம்பல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

கேதாரகௌள ராகம்—அடதாளம்

1 ஆலைநீள் கரும்பன்னவன் தாலோ அம்புயத்தடங்
கண்ணினன் தாலோ
வேலைநீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ வேழப்போதக
மன்னவன் தாலோ
ஏலவார் குழலென்மகன் தாலோ என்றுஎன்றுன்னை
என்வாயிடைநிறைய
தாலொலித்திடும் திருவினையில்லாத் தாயரில்
கடையாயின தாயே.

2 வடிக்கொளஞ் சனமெழுது செம்மலர்க்கண்
மருவிமேலினி தொன்றினை நோக்கி
முடக்கிச் சேவடி மலர்ச்சிறு கருந்தாள்பொலியு
நீர்முகில் குழவியேபோல
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரலனைத்தும் அங்கை
யோடணைந் தானையிற்கிடந்த
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலனந்தோ! கேசவா!
கெடுவேன் கெடுவேனே.

3 முந்தைநன் முறையன்புடை மகளிர் முறைமுறை
தந்தம் குறங்கிடையிருத்தி
எந்தையே! என்றன்குலப் பெருஞ்சுடரே!
எழுமுகில் கணத்தெழில் கவரேறே
உந்தை யாவனென்றுரைப்ப நின்செங்கேழ்
விரலினும் கடைக்கண்ணினும் காட்ட,
நந்தன் பெற்றனன் நல்வினையில்லா நங்கள்கோன்
வசுதேவன் பெற்றிலனே.

4 களிநிலாவெழில் மதிபுரைமுகமும் கண்ணனே
திண்கைமார்வும் திண்டோளும்
தளிமலர்க் கருங்குழல் பிறையதுவும் தடங்கொள்
தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த
இளமையின்பத்தை யின்றென் கண்ணால் பருகுவேற்
கிவள்தாயென நினைந்த,
அளவில் பிள்ளைமை யின்பத்தையிழந்த பாவியே
னெனதாவி நில்லாதே.

5 மருவுநின்திரு நெற்றியில் சுட்டியசைதர மணி
ொட்டட.
தருதலும் உன்றன் தாதையைப்போலும் வடிவுகண்டு
கொண்டுள்ள முள்குளிர,
விரலைச்செஞ்சிறு வாயிடைச்சேர்த்து வெகுளியாய்
நின்றுரைக்கு மவ்வுரையும்,
திருவிலேனொன்றும் பெற்றிலேன் எல்லாம்தெய்வ
நங்கையசோதை பெற்றாளே.

6 தண்ணந்தாமரைக் கண்ணனே கண்ணா தவழ்ந்
தெழுந்ததோர் நடையால்,
மண்ணில் செம்பொடியாடி வந்தென்றன் மார்வில்
மன்னிடப் பெற்றிலேனந்தோ,
வண்ணச் செஞ்சிறுகை விரலனைத்தும் வாரிவாய்க்
கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில்,
உண்ணப் பெற்றிலேன்! ஓ! கொடுவினையேன்
என்னை என்செய்யப் பெற்றதெம்மோயே.

7 குழகனேயென்றன் கோமளப்பிள்ளையாய் கோவிந்தா
என்குடங்கையில் மன்னி,
ஒழுகுபேரெழிலிளஞ் சிறுதளிர்போலொருகை
யாலொரு முலைமுகம் நெருடா,
மழலை மென்னகையிடை யிடையருளா வாயிலே
முலையிருக்க வென்முகத்தே
எழில்கொள் நின் திருக்கண்ணிணை நோக்கந்தன்னையு
மிழந்தேனிழந்தேனே.

8 முழுதும் வெண்ணெயளைந்து தொட்டுண்ணும்
முகிழிளம் சிறுத்தாமரைக் கையும்,
எழில் கொள்தாம்பு கொண்டடிப்பதற்கெள்கு
நிலையும்வெண் தயிர்தோய்ந்த செவ்வாயும்,
அழுகையும் அஞ்சிநோக்குமந் நோக்குமணிகொள்
செஞ்சிறுவாய் நெளிப்பதுவும்,
தொழுகையுமிவை கண்டவசோதை தொல்லையின்
பத்திறுதி கண்டாளே.

9 குன்றினால் குடைகவித்ததும் கோலக்குரவை
கோத்ததும் குடமாட்டும்
கன்றினால் விளவெறிந்ததும் காலால்காளியன்
தலைமிதித்தது முதலா
வென்றி சேர்பிள்ளை நல்விளையாட்ட மனைத்திலுமங்
கென்னுள்ள முள்குளிர
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேனடியேன் காணுமாறி
னியுண்டெனிலருளே.

10 வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப் பேச்சிவறண்டு நார்நரம்
பெழக்கரிந்துக்க
நஞ்சமார்தரு சுழிமுலையந்தோ! சுவைத்து நீயருள்
செய்து வளர்ந்தாய்
கஞ்சன் நாள்கவர் கருமுகிலெந்தாய்! கடைப்
பட்டேன் வெறிதே முலைசுமந்து
தஞ்ச மேலொன்றி லேய்ந்திருந்தேன் தக்கதே
நல்லதாயைப் பெற்றாயே.

11 மல்லைமா நகர்க்கிறையவன் தன்னைவான் செலுத்தி
வந்தீங்கணைமாய்த்து
எல்லையில்பிள்ளை செய்வனகாணாத் தெய்வத்தேவகி
புலம்பிய புலம்பல்
கொல்லிகாவலன் மாலடிமுடிமேல் கோலமாம்
குலசேகரன் சொன்ன
நல்லிசைத் தமிழ்மாலை வல்லார்கள் நண்ணுவாரொல்லை
நாரணனுலகே.

பெருமாள் திருமொழி

9-வது வன்தாளினிணை

தனையன் கான்புகத்தசரதன் புலம்பல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

காம்போதி ராகம்—ஆதிதாளம்

1 வன்தாளினிணை வணங்கி வளநகரம்தொழுதேத்த
மன்னனாவான்
நின்றாயை அரியணை மேலிருந்தாயை நெடுங்கானம்
படரப்போகு
வென்றாள் எம்மிராமாவோ! உனைப்பயந்த கைகேசி
தன்சொற்கேட்டு
நன்றாக நானிலத்தை யாள்வித்தேன் நன்மகனே
யுன்னை நானே.

2 வெவ்வாயேன் வெவ்வுரைகேட்டிரு நிலத்தை
வேண்டாதே விரைந்துவென்றி
மைவாயகளிறொழிந்து தேரொழிந்து மாவொழிந்து
வனமேமேவி
நெய்வாயவேல் நெடுங்கண் நேரிழையுமிளங் கோவும்
பின்புபோக
எவ்வாறு நடந்தனை யெம்மிராமாவோ! எம்பெருமா
னென்செய்கேனே.

3 கொல்லணைவேல் வரிநெடுங்கண் கௌசலைதன்
குலமதலாய், குனிவில்லேந்தும்
மல்லணைந்த வரைத்தோளா வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் வகையேகற்றாய்
மெல்லணைமேல் முன்துயின்றா யின்றினிப்போய்
வியன்கான மரத்தின்நீழல்
கல்லணைமேல் கண்டுயிலக் கற்றனையோ காகுத்தா!
கரியகோவே.

4 வாபோகுவா இன்னம் வந்தொருகால் கண்டுபோ,
மலராள் கூந்தல்
வேய்போலுமெழில் தோளிதன் பொருட்டா
விடையோன்றன் வில்லைச்செற்றாய்,
மாபோகு நெடுங்கானம் வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் மகனே இன்று
நீபோக வென்னெஞ்ச மிருபிளவாய்ப் போகாதே
நிற்குமாறே.

5 பொருந்தார் கைவேல்நுதிபோல் பரல்பாய
மெல்லடிகள் குருதிசோர
விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுரைப்ப வெம்பசி
நோய்கூர, இன்று
பெரும்பாவியேன் மகனே போகின்றாய்
கேகயர்கோன் மகளாய்ப்பெற்ற
அரும்பாவி சொற்கேட்ட வருவினையேனென்
செய்கேனந்தோயானே.

6 அம்மாவென்று கந்தழைக்கு மார்வச்சொல் கேளாதே
அணிசேர் மார்வம்
என்மார்வத்திடையழுந்தத் தழுவாதே முழுசாதே
மோவாதுச்சி
கைம்மாவின் நடையன்ன மென்னடையும்
கமலம்போல் முகமும் காணாது
எம்மானை யெம்மகனை யிழந்திட்ட இழிதகை
யேனிருக்கின்றேனே.

7 பூமருவு நறுங்குஞ்சி புன்சடையாப் புனைந்து,
பூந்துகில் சேரல்குல்
காமரெழில் விழலுடுத்துக் கலனணியா தங்கங்களழுகு
மாறி
ஏமருதே தாளென்புதல்வன் யானின்று செலத்தக்க
வனந்தான் சேர்தல்
தூமறையி னீதுதகவோ சுமந்திரனே வசிட்டனே
சொல்லீர்நீரே

8 பொன்பெற்று ரெழில்வேதப் புதல்வனையும்
தம்பியையும், பூவைமேபோலும்
மின்பற்று நுண்மருங்கல் மெல்லியலென் மருகியையும்
வனத்தில் போக்கி
நின்பற்று நின்மகன்மேல் பழிவிளைத்திட்
டென்னையும் நீள்வானில் போக்க
என்பெற்றாய் கைகேசி யிருநிலத்திலினிதாக
விருக்கின்றாயே.

9 முன்னொருநாள் மழுவாளிசிலை வாங்கியவவ் தவத்தை
முற்றும் செற்றாய்
உன்னையு முன்னருமையையு முன்மோயின் வருத்தமு
மொன்றாகக் கொள்ளாது
என்னையு மென்மெய்யுரையும் மெய்யாகக்கொண்டு
வனம்புக்க வெந்தாய்
நின்னையே மகனாகப் பெறப்பெறுவேன் வெம்பிறப்பும்
நெடுந்தோள் வேந்தே.

10 தேன்நகுமா மலர்க்கூந்தல் கௌசலையும்
சுமித்திரையும் சிந்தைநோவ
கூனுருவில் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட
கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு இன்று
கானகமே மிகவிரும்பி நீதுறந்த வளநகரைத்துறந்து
நானும்
வானகமே மிகவிரும்பிப் போகின்றேன்
மனுகுலத்தார் தங்கள்கோவே.

11 ஏரார்ந்த கருநெடுமா லிராமனாய் வனம்புக்கவதனுக்
காற்றா
தாரார்ந்த தடவரைத்தோள் தயரதன்றான் புலம்பிய
வப்புலம்பல் தன்னை
கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன்
குடக்குலசேகரன் சொற்செய்த
சீரார்ந்த தமிழ்மாலையிவை வல்லார் தீநெறிக்கண்
செல்லார்தாமே.

ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಳ್ವಾರ್

ಇವರು ತಿರುಚಿನಾಪಲ್ಲಿಯ ಸಮೀಪದ ಉಱೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂ ಜಾತಿಯಾದ ಪಾಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ೮ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ಕಾವೇರಿಯ ತೆಂಕಣಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂ ಬಡಗುಕರೆಯ ಶ್ರೀರಂಗದ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಭಕ್ತನನ್ನು ತನ್ನ ಐಕ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸಿ ದೇವರು ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕನ ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ಪಾಣಿಯನ್ನು ಹೀನಜಾತಿಯ ನೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳು ಆದೇಪ್ರಕಾರ ಪಾಣಿಆೞ್ವಾರನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತಂದರು. ಪಾಣಿ ಆೞ್ವಾರು ರಂಗನಾಥನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯ ವರೆಗೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಪರವಶನಾಗಿ 'ಅಮಲನಾದಿ ಪಿರಾನ್— ' ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದನು.

ಶೈವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ ಎಂಬ ಪಾಣಿಕುಲದ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಶಿವನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ.

திருப்பாணாழ்வார் அருளிச்செய்த

அமலனாதிப்பிரான்

தனியன்கள்

வெண்டுறை

அபரூப ராகம்—திரிபுடைதாளம்

1 அமலனாதி பிரானடியார்க் கென்னையாட் படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்
வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன் நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்
தம்மான் திருக்
கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன
வொக்கின்றதே.

2 உவந்த வுள்ளத்தனா யுலகமளந் தண்டமுற
நிவந்த நீண்முடிய னன்றுநேர்ந்த நிசாசரரை
கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன் கடியார்
பொழிலரங்கத்தம்மான் அரைச்
சிவந்த வாடையின்மேல் சென்றதாம் என்
சிந்தனையே.

3 மந்திபாய் வடவேங்கட மாமலை வானவர்கள்
சந்திசெய்ய நின்றான ரங்கத்தரவின் அணையான்
அந்திபோல் நிறத்தாடையுமதன் மேலயனைப்
படைத்த தோரெழில்
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின் னுயிரே.

4 சதுரமாமதிள் சூழிலங்கைக் கிறையன் தலை பத்து
உதிரவோட்டி ஓர்வெங்கணையுய்த்த வோதவண்ணன்
மதுரமா வண்டுபாட மாமயிலாட ரங்கத்தம்மான்
திருவயிற்
றுதரபந்த மென்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே.

5 பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து என்னைத்தன்
வாரமாக்கி வைத்தான் வைத்ததன்றி யென்னுள்
புகுந்தான்
கோரமாதவம் செய்தனன் கொல் அறியேன்
அரங்கத்தம்மான் திரு
வாரமார் பதன்றோ அடியேனை யாட்கொண்டதே.

6 துண்டவெண் பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேய வப்பன்
அண்டரண்ட பகிரண்டத் தொருமாநிலம் எழுமால்
வரைமுற்றும்
உண்டகண்டங் கண்டீரடியேனை யுய்யக்கொண்டதே.

7 கையினார் சுரிசங்கனலாழியர் நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார் கமழ்நீள் முடியெம்
ஐயனார் அணியரங்கனார் அரவின் அணைமிசைமேய
மாயனார்
செய்யவாயையோ என்னைச் சிந்தை கவர்ந்ததுவே.

8 பரியனாகி வந்த அவுணனுடல் கீண்ட அமரர்க்
கரியவாதிப் பிரானரங்கத் தமலன் முகத்து
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி
நீண்டவப்
பெரியவாய் கண்களென்னைப் பேதைமை செய்
தனவே.

9 ஆலமா மரத்தினிலை மேலொரு பாலகனாய்
ஞாலமேழு முண்டானரங்கத் தரவினணை யான்
கோலமா மணியாரமும் முத்துத்தாமமும்
முடிவில்லதோ ரெழில்
நீலமேனியய்யோ! நிறைகொண்டதென்
நெஞ்சினையே.

10 கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெ
யுண்டவாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர் கோனணியரங்கன் என்னமுதனைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே.

ತಿರುಮಂಗೈ ಆೞ್ವಾರ್

ಚೋೞಮಂಡಲದ ತಿರುವಾಲನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ತಿರುಕ್ಕುೞಯಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಕುಲದ ನಾಡನಾಯಕರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಬಾಲ್ಯನಾಮ ಕಲಿಯನ್. ಇವರು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಚೋೞರಾಜನಲ್ಲಿ ಸೇನಾಪತಿಯಾದರು. ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ಭಾಗವತರೊಬ್ಬರ ಮಗಳಾದ ಕುಮುದವಲ್ಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ, ತಾವೂ ಪರಮಭಾಗವತರಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲೂ ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ಅರಸನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇದು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಇವರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಇವರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಅರಸನ ಸಾಲ ಹರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು.

ವಿಷ್ಣು ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ದಾರಿಗರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದು ದೇವರ ಸೇವೆ ನಡಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಬಯಸಿ ವಿಷ್ಣು ಮದವಣಿಗ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮದವಣಿಗಿತ್ತಿಯೊಡನೆ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯ ಹೋಗಿ ನಗನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಿದು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು ಎತ್ತಹೋಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಾಗದಿರಲು, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮದವಣಿಗನು ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿರಬಹುದೆಂದು ಆತನನ್ನು ಗದರಿಸಲು, ಮದವಣಿಗನು ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಕಲಿಯನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಿ, ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಚಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದನು. ಈ ಆೞ್ವಾರರ ಕೃತಿಗಳು: ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೊೞಿ, ತಿರುಕ್ಕುಱುಂತಾಂಡಗಂ, ತಿರುನೆಡುಂತಾಂಡಗಂ, ತಿರುವೆೞ್ ಕೂಱ್ಱಿರುಕ್ಕೈ, ಶಿಱಿಯತಿರುಮಡಲ್, ಪೆರಿಯತಿರುಮಡಲ್.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த

பெரிய திருமொழி

முதற்பத்து

1வது வாடினேன்

சங்கராபரண ராகம்—திரிபுடைதாளம்

1 வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்பெருந் துயரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடியிளையவர் தம்மோடவர்தரும் கலவியேகருதி
ஓடினே னோடியுய்வதோர் பொருளாலுணர்வெனும் பெரும்பதந்தெரிந்து
நாடினேன் நாடிநான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்.

2 ஆவியே யமுதேயென நினைந்துருகி யவரவர் பணைமுலை துணையா
பாவியே னுணராதெத்தனை பகலும்பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசேரன்னம் துணையோடும் புணரும்சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுதுஎன்
நாவினாலுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்.

3 சேமமேவேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவை மாருருவமே மருவி.
ஊமனார் கண்டகனவிலும் பழுதாயொழிந்தன கழிந்தவந்நாள்கள்
காமனார்தாதை நம்முடையடிகள் தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்
நாமம்நானுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா வென்னும் நாமம்.

4 வென்றியே வேண்டி வீழ் பொருட்கிரங்கி வேற்கணார்
கலவியேகருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையேனென் செய்கேன்
நெடுவிசும் பணவும்
பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியானாழி
யானருளே
நன்றுநானுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

5 கள்வனேனானேன் படிறுசெய்திருப்பேன்
கண்டவா திரிதந்தேனேலும்
தெள்ளியேனானேன் செல்கதிக்கமைந்தேன்
சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலாமுருகிக் குரல்தழுத்தொழிந்தே
னுடம்பெலாம் கண்ணநீர்சோர
நள்ளிருளளவும் பகலும்நானழைப்பன் நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

6 எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்ற மெனக்கர
சென்னுடைவாணாள்
அம்பினாலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி யவருயிர்
செகுத்தவெம்மண்ணல்
வம்புலாஞ் சோலைமாமதிள் தஞ்சைமாமணிக்
கோயிலே வணங்கி
நம்பிகாளுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

7 இற்பிறப்பறி யீரிவரவரென்னீ ரின்னதோர்தன்மை
யென்றுணரீர்
கற்பகம்புலவர்களை கணென்றுலகில் கண்டவா
தொண்டரைப்பாடும்
சொற்பொருளாளீர் சொல்லுகேன்வம்மின் சூழ்புனல்
குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின்பாடி நீருய்மின் நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

8 கற்றிலேன் கலைகளைம்புலன் கருதுங்கருத்துளே
திருத்தினேன மனத்தை
பெற்றிலேனதனால் பேதையேன்நன்மை பெருநிலத்
தாருயிர்க்கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித்திரி தருவேன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக்குய்யுமா றெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினேனடியேன் நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

9 குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடுமடியார் படுதுயராயின
வெல்லாம்
நிலந்தரஞ் செய்யும் நீள்விசும் பருளுமருளொடு
பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயின
செய்யும்
நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா வென்னும் நாமம்.

10 மஞ்சுலாஞ்சோலை வண்டறைமாநீர் மங்கையார்வாள்
கலிகன்றி
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மாலை யிவைகொண்டு
சிக்கெனத்தொண்டீர்
துஞ்சும்போதழை மின் துயர்வரில் நினைமின்
துயரிலீர் சொல்லினும் நன்றாம்
நஞ்சுதான்கண்டீர் நம்முடைவினைக்கு நாராயணா
வென்னும் நாமம்.

மூன்றும்பத்து

6வது தூவிரிய

நாதநாமக்கிரியை ராகம்—ரூபகதாளம்

1 தூவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநுகரும் பொறிவரிய சிறுவண்டே
தீவிரிய மறைவளர்க்கும் புகழாளர் திருவாலி
ஏவரிவெஞ் சிலையானுக் கென்னிலைமை யுரையாயே.

2 பிணியவிழு நறுநீல மலர்கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல் மதுநுகரு மறுகால சிறுவண்டே
மணிகெழு நீர்மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளற்
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலை நோயுரையாயே.

3 நீர்வானம் மண்ணெரிகா லாய்நின்ற நெடுமால்தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற் கருளானே
சீராரும்வளர் பொழில்சூழ் திருவாலி வயல்வாழும்
கூர்வாய சிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே.

4 தானாக நினையானேல் தன்னினைந்து நைவேற்கோர்
மீனாய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ
தேனாய வரிவண்டே திருவாலி நகராளும்
ஆனாயற் கென்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே.

5 வாளாய கண்பனிப்ப மென் முலைகள் பொன்னரும்ப
நாணாளும் நின்னினைந்து நைவேற்கோர் மண்ணளந்த
தாளாளா! தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா! என்றனக்கோர் துணையாள னாகாயே.

6 தாராய தண்டுளவ வண்டுழுதவரை மார்பன்
போரானை கொம்பொசித்த புட்பாக னென்னம்மான்
தேராரும் நெடுவீதித் திருவாலி நகராளும்
காராய னென்னுடைய கனவளையும் கவர்வானோ.

7 கொண்டரவத்திரையுலவு குரைகடல்மேல் குலவரை
போல்
பண்டர வினணைக்கிடந்து பாரளந்த பண்பாளா!
வண்டமரும் வளர்பொழில் சூழ்வயலா லிமைந்தாஎன்
கண்டுயில் நீகொண்டாய்க்கென் கனவளையும்
கடவேனோ.

8 குயிலாலும் வளர்பொழில் சூழ்தண்குடந்தைக்
குடமாடி!
துயிலாத கண்ணிணையேன் நின்னினைந்து துயர்
வேனோ
முயலாலு மிளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு—இதுநடுவே
வயலாலி மணவாளா! கொள்வாயோ மணிநிறமே.

9 நிலையாளா நின்வணங்க வேண்டாயே யாகிலுமென்
முலையாள வொருநாளு னகலத்தா லாளாயே
சிலையாளா! மரமெய்த திறலாளா! திருமெய்ய
மலையாளா! நீயாள வளையாள மாட்டோமே.

10 மையிலங்கு நறுங்குவளை மருங்கலரும் வயலாலி
நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமாலை
கையிலங்கு வேல்கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை
ஐயிரண்டுமிவை வல்லார்க் கருவினைக ளடையாவே.

ஆறம்பத்து

1வது வண்டுணு

புன்னாகவராளி ராகம்—ஆதிதாளம்

1 வண்டுணு நறுமலரிண்டை கொண்டு—பண்டை
நம்வினை கெடவென்று அடிமேல்
தொண்டரு மமரரும் பணியநின்றங்கு அண்டமோட
கலிடமளந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

2 அண்ணல் செய்தலை கடல்கடைந்ததனுள் கண்ணுதல்
நஞ்சுண்ணக் கண்டவனே
விண்ணவ ரமுதுண வமுதில்வரும்—பெண்ண
முதுண்டவெம் பெருமானே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

3 குழல்நிறவண்ணா! நின்கூறுகொண்ட—தழல்நிற
வண்ணன் நண்ணார்நகரம்
விழநனிமலை சிலைவளைவு செய்துஅங்—கழல்நிற
அம்பது வானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

4 நிலவொடுவெய்யில் நிலவிருசுடரும்—உலகமுமுயிர்
களுமுண்டொருங்கால்
கலைதருகுழவி யினுருவினையா—யலைகடலாலிலை
வளர்ந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

5 பாரெழுகடலெழு மலையெழுமாய்ச்—சீர்கெழுமிவ்
வுலகேழுமெல்லாம்
ஆர்கெழுவயிற் றினிலடக்கிநின் றங்—கோரெழுத்
தோருருவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

6 கார்கெழுகடல்களும் மலைகளுமா யேர்கெழுமுலகமு
மாகிமுத
லார்களுமறி வருநிலையினையாச்—சீர்கெழு நான்மறை
யானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

7 உருக்குறுநறுநெய் கொண்டாரழலில் இருக்குறு
மந்தணர் சந்தியின்வாய்
பெருக்கமொடமரர்களமரநல்கும்—இருக்கினி
லின்னிசையானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

8 காதல்செய்திளை யவர்கலவிதரும்—வேதனைவினையது
வெருவுதலாம்
ஆதலினுனதடி யணுகுவன்நான் போதலர்நெடுமுடிப்
புண்ணியனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

9 சாதலும்பிறத்தலு மென்றிவற்றைக் காதல்செய்யா
துனகழலடைந்தேன்
ஓதல்செய் நான்மறையாகியும்ப—ராதல்செய்
மூவுருவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

10 பூமருபொழிலணி விண்ணகர்மேல்
காமருசீர்க்கலி கன்றிசொன்ன
பாமருதமிழிவை பாடவல்லார்
வாமனனடியிணை மருவுவரே.

ஏழாம்பத்து

10வது பெரும்புறக்கடல்

தோடி ராகம்—அடதாளம்

1 பெரும்புறக் கடலையட லேற்றினைப்
பெண்ணையானை எண்ணில் முனிவர்க்
கருள்தரும்தவத்தை முத்தின் திரள் கோவையைப்
பத்தராவியை நித்திலத்தொத்தினை
அரும்பினை யலரையடியேன் மனத்தாசையை
அமுதம் பொதியின்சுவை
கரும்பினைக், கனியைச்சென்று நாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

2 மெய்ந்நலத் தவத்தைத் திவத்தைத் தரும்
மெய்யைப் பொய்யினை, கையிலோர் சங்குடை
மைந்நிறக்கடலைக் கடல்வண்ணனை மாலை
ஆலிலைப்பள்ளி கொள்மாயனை
நென்னலைப் பகலையிற்றை நாளினை
நாளையாய் வரும்திங்களை யாண்டினை
கன்னலைக் கரும்பினிடைத் தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

3 எங்களுக்கருள் செய்கின்ற வீசனை
வாசவார் குழலாள் மலைமங்கைதன்
பங்கனை பங்கில்வைத்து கந்தான்றன்னைப்
பான்மையைப் பனிமாமதியம் தவழ்
மங்குலைச், சுடரைவட மாமலை
யுச்சியை, நச்சிநாம் வணங்கப்படும்
கங்குலை பகலைச்சென்று நாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

4 பேய்முலைத்தல நஞ்சுண்ட பிள்ளையைத்
தெள்ளியார் வணங்கப்படும் தேவனை
மாயனை மதிள்கோவலிடை கழி
மைந்தனை யன்றியந்தணர் சிந்தையு
ளீசனை இலங்கும் சுடர்ச்சோதியை
யெந்தையை யெனக்கெய்ப்பினில் வைப்பினை
காசினை மணியைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

5 ஏற்றினை யிமயத்து ளெம்மீசனை
யிம்மையை மறுமைக்கு மருந்தினை
ஆற்றலை அண்டத் தப்புறத்துய்த்திடு
மையனைக் கையிலாழியொன் றேந்திய
கூற்றினை குருமாமணிக் குன்றினை
நின்றவூர் நின்றநித்திலத் தொத்தினைக்
காற்றினைப் புனலைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

6 துப்பனைத் துரங்கம் படச்சிறிய தோன்றலைச்
சுடர்வான்கலன் பெய்ததோர்
செப்பினைத் திருமங்கை மணாளனைத்
தேவனைத் திகழும் பவளத்தொளி
யொப்பனை உலகேழினை யூழியை
ஆழியேந்திய கையனை அந்தணர்
கற்பினை கழுநீர் மலரும்வயல்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

திருத்தனைத்திசை நான்முகன் தந்தையைத்
தேவதேவனை மூவரில் முன்னிய
விருத்தனை விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
விண்ணை மண்ணினைக் கண்ணுதல் கூடிய
அருத்தனை அரியைப் பரிகீறிய
வப்பனை அப்பிலா ரழலாய் நின்ற
கருத்தனை களிவண்டறையும் பொழில்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

8 வெஞ்சினகளிற்றை விளங்காய் வீழக்
கன்றுவீசிய வீசனைபேய் மகள்துஞ்ச
நஞ்சுசுவைத் துண்ட தோன்றலைத்
தோன்றல் வாளரக்கன் கெடத்தோன்றிய
நஞ்சினை அமுதத்தினை நாதனை
நச்சுவாருச்சிமேல் நிற்கும் நம்பியைக்
கஞ்சனைத்துஞ்ச வஞ்சித்த வஞ்சனைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

9 பண்ணினைப் பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையைப்
பாலுளநெய்யினை மாலுருவாய் நின்ற
விண்ணினை விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
வேள்வியை விளக்கினொளி தன்னை
மண்ணினை மலையையலை நீரினைமாலை
மாமதியை மறையோர் தங்கள்
கண்ணினை கண்களாராளவும் நின்று
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

10 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று
காதலால் கலிகன்றியுரை செய்த
வண்ணவொண் டமிழொன்பதோ டொன்றிவை
வல்லராயுரைப்பார், மதியம் தவழ்
விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர்
மெய்ம்மை சொல்லில் வெண்சங்க மொன்
றேந்திய
கண்ண! நின்றனக்கும் குறிப்பாகில்
கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

கல்யாணி ராகம்—அடதாளம்

1 மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்
பின்னுருவாய் முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியா பிறப்பதற்கே யெண்ணாது—
எண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவில் பூதமைந்தாய்ப்
புனலுருவாய னலுருவில் திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவில் நின்றவெந்தை
தளிர்புரையும் திருவடியென் தலைமேல்
வைத்தே.

கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

2 பாருருவில் நீரெரிகால் விசும்புமாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற
ஏருருவில் மூவருமே யெனநின்ற
விமையவர்தம் திருவுருவே றெண்ணும்போது
ஓருருவம் பொன்னுருவ மொன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமா கடலுருவ மொத்துநின்ற
மூவுருவும் கண்டபோ தொன்றும்சோதி
முகிலுருவ மெம்மடிகளுரு வந்தானே.

தோடி ராகம்—ரூபகதாளம்

3 திருவடிவில் கருநெடுமால் சேயனென்றும்
திரேதைக் கண்வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தா
னென்றும்
பெருவடிவில் கடலமுதம் கொண்ட காலம்
பெருமானைக் கருநீலவண்ணன் றன்னை
ஒருவடிவத் தோருருவென் றுணரலாகா
ஊழிதோ றூழி நின்றேத்தி லல்லால்
கருவடிவில் செங்கண்ண வண்ணன்றன்னைக்
கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே.

தோடி ராகம்—ஆதிதாளம்

4 இந்திரற்கும் பிரமற்குமுதல்வன் றன்னை
இருநிலம்கால் தீநீர்விண் பூத மைந்தாய்
செந்திறத்த தமிழோசைவட சொல்லாகித்
திசைநான்கு மாய்த்திங்கள் ஞாயிறாகி
அந்தரத்தில் தேவர்க்கு மறியலாகா
வந்தணனை அந்தணர் மாட்டந்தி வைத்த
மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே.

தோடி ராகம்—திரிபுடை.தாளம்

5 ஒண்மிதியில் புனலுருவி யொருகால் நிற்ப
ஒருகாலுங் காமருசீரவுண னுள்ளத்து
எண்மதியுங் கடந்தண்ட மீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடு போயெழுந்து மேலைத்
தண்மதியும் கதிரவனும் தவிரவோடித்
தாரகையின் புறந்தடவியப் பால்மிக்கு
மண்முழுது மகப்படுத்து நின்றவெந்தை
மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே.

மோஹன ராகம்— ஆதிதாளம்

6 அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன், அவுணர்க்
கென்றும்
சலம்புரிந்தங் கருளில்லாத் தன்மையாளன்
தானுகந்த வூரெல்லாம் தன்தாள்பாடி
நிலம்பரந்து வரும்கலுழிப் பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள் படுமுத்த முந்தவுந்தி
புலம்பரந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே.

மோஹன ராகம்—ரூபகதாளம்

7 வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர்மாள
வடிவாய மழுவேந்தி யுலகமாண்டு
வெற்புடைய நெடுங்கடலுள் தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலா வென்றானூர் விந்தைமேய
கற்புடைய மடக்கன்னி காவல்பூண்ட
கடிபொழில் சூழ்நெடுமறுகில் கமலவேலி
பொற்புடைய மலையரையன் பணியநின்ற
பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே.

தேசிய ராகம்—ஆதிதாளம்

8 நீரகத்தாய் நெடுவரையி னுச்சிமேலாய்!
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்! நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய் ஒண்துறைநீர் வெஃகாவுள்ளாய்!
உள்ளுருவா ருள்ளத்தாய்! உலகமேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!
காமருபூம் காவிரியின் தென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய்! பேராதென் நெஞ்சினுள்ளாய்!
பெருமானுன் திருவடியே பேணினேனே.

சங்கராபரண ராகம்—ஆதிதாளம்

9 வங்கத்தால் மாமணி வந்துந்து முந்நீர்
மல்லையாய்! மதில்கச்சியூராய்! பேராய்!
கொங்குத்தார் வளங்கொன்றை யலங்கல்மார்வன்
குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பால்
கொண்டா.
பங்கத்தாய் பாற்கடலாய் பாரின்மேலாய்
பனிவரையி னுச்சியாய் பவளவண்ணா
எங்குற்றா யெம்பெருமா னுன்னைநாடி
யேழையே னிங்ஙனமே யுழிதருகேனே.

சங்கராபரண ராகம்—ரூபகதாளம்

10 பொன்னானாய் பொழிலேழும் காவல்பூண்ட
புகழானா யிகழ்வாய தொண்டனேன் நான்
என்னானா யென்னானா யென்னிலல்லால்
என்றறிவ னேழையேன் உலகமேத்தும்
தென்னானாய் வடவானாய்குட பாலானாய்
குணபாலமத யானாயிமையோர்க் கென்றும்
முன்னானாய் பின்னானார் வணங்கும் சோதி
திருமூழிக் களத்தானாய் முதலானாயே.

திருவெழு கூற்றிருக்கை

திருமங்கையாழ்வார் அருளியது

தனியன்கள்

நேரிசை வெண்பா

உடையவரருளிச் செய்தது

1 வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

கலித்துறை

2 சீரார் திருவெழு கூற்றிருக்கையென்னும் செந்தமிழால்
ஆராவமுதங் குடந்தைப்பிரான் தனடியிணைக்கீழ்
ஏரார்மறைப் பொருளெல்லா மெடுத்திவ்வுலகுய்யவே
சோராமற் சொன்னவருள் மாரிபாதம்துணை நமக்கே.

தேசிய ராகம்—ஆதிதாளம்

3 ஒருபேருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்
ஒருமுறை யயனையீன்றனை ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினிலியங்கா மும்மதி
ளிலங்கை யிருகால்வளைய ஒருசிலை
யொன்றிய வீரெயிற்றழல்வாய் வாளியி
லட்டனை மூவடிநானிலம் வேண்டி
முப்புரி நூலொடு மானுரி யிலங்கு
மார்பினில் இருபிறப்பொரு மாணாகி

ஒருமுறை யீரடி மூவுலக ளந்தனை
நாற்றிசை நடுங்க வஞ்சிறைப் பறவை
யேறிநால்வாய் மும்மதத் திருசெவி
யொருதனி வேழத்தரந்தையை ஒருநா
ளிருநீர் மடுவுள்தீர்த்தனை மூத்தீ
நான்மறை ஐவகைவேள்வி அறுதொழி
லந்தணர் வணங்கும் தம்மையை ஐம்புல
னகத்தினுள் செறுத்து நான்குட னடக்கி
முக்குணத் திரண்டவையகற்றி ஒன்றினி
லொன்றிநின்று ஆங்கிருபிறப் பறுப்போ
ரறியும் தன்மையை முக்கண் நாற்றோள்
ஐவாயரவோடு ஆறுபொதி சடையோன்
அறிவரும் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை
ஏழுலகெயிற்றினில் கொண்டனை கூறிய
அறுசுவைப் பயனுமாயினை சுடர்விடும்
ஐம்படை யங்கையு ளமர்ந்தனை சுந்தர
நாற்றோள் முந்நீர் வண்ணா நின்னீரடி
யொன்றிய மனத்தால் ஒருமதி முகத்து
மங்கைய ரிருவரும் மலரென அங்கையில்
முப்பொழுதும் வருட அறிதுயி லமர்ந்தனை
நெறிமுறை நால்வகை வருணமு மாயினை
மேதகுமைம்பெரும் பூதமும் நீயே
அறுபத முரலும் கூந்தல் காரணம்
ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை அறுவகைச்
சமயமு மறிவரு நிலையினை ஐம்பால்
ஓதியையாகத் திருத்தினை அறமுதல்
நான்கவையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்

இருவகைப் பயனாய் ஒன்றாய் விரிந்து
நின்றனை குன்றாமது மலர்ச்சோலை
வண்கொடிப் படப்பை வருபுனல் பொன்னி
மாமணி யலைக்கும் செந்நெலொண் கழனித்
திகழ்வன முடுத்த கற்போர் புரிசை
கனக மாளிகை நிமிர்கொடி விசும்பில்
இளம்பிறை துவக்கும் செல்வம் மல்குதென்
திருக்குடந்தை அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
வணங்க ஆடரவமளி யிலறிதுயி லமர்ந்த
பரமநின் னடியிணை பணிவன்
வருமிட ரகல மாற்றோ வினையே.

கட்டளைக் கலித்துறை

4 இடங்கொண்ட நெஞ்சத் திணங்கிக் கிடப்பன என்றும் பொன்னித்
தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்ந்த தண்பூங் குடந்தை
விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்தி செங்கண் தழ லுமிழ்வாய்
படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளிகொண்டான் திருப்பாதங்களே.

ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುಕ್ಕುರುಗೈಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ಮಾಱನ್. ಇವರ ಕಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಕ್ರಿ. ಶ. ೫–೧೧ ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವರ ತಂದೆ ಕಾರಿಯಾರ್, ತಾಯಿ ಉಡೈಯನಂಗೈ. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ೧೬ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಗ ಮೂಗನೆಂದು ಚಿಂತೆಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ, ಆದರೆ ಇವರು ತಮ್ಮೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಒಂದು ಕಥೆ ಉಂಟು.

ಮಧುರಕವಿ ಆೞ್ವಾರರು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತೆಂಕ ಕಡೆ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ಆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಱರನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ನಮ್ಮಾೞ್ವಾರರಿಗೆ ಪರಾಂಕುಶನ್, ಕುರುಗೈಕಾವಲನ್, ಕಾರಿಮಾಱನ್, ಶಠಗೋಪನ್, ವಕುಲಾಭರಣನ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಇವರನ್ನು ಅವಯವಿ ಎಂದೂ ಮಿಕ್ಕ ಆೞ್ವಾರುಗಳನ್ನು ಅವಯವ ಎಂದೂ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮಾೞ್ವಾಶರ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು ಹಾಡಿರುವ ತಿರುವೃತ್ತಂ, ತಿರುವಾಶಿರಿಯಂ, ಪೆರಿಯತಿರುವಂದಾದಿಗಳು ಋಕ್, ಯಜುಸ್, ಅಥರ್ವಣವೇದಗಳ ಸಾರವೆಂದೂ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊೞಿ ಸಾಮವೇದದ ಸಾರವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊೞಿಗೆ ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇವೆ. ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಮೊದಲಿಗರು.

திருவாய்மொழி

முதற்பத்து

முதற்றிருவாய்மொழி—உயர்வு

சமாசு ராகம்—ஆதிதாளம்

1 உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வறு மமரர்களதிபதி யவனவன்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

2 மனனக மலமற மலர்மிசை யெழுதரும்
மனனுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்
இனனுணர் முழுநல மெதிர்நிகழ் கழிவினும்
இனனில னெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே.

3 இலனது வுடையனி தெனநினை வரியவன்
நிலனிடை விசும்பிடை யுருவின னருவினன்
புலனொடு புலனல னொழிவிலன் பரந்தஅந்
நலனுடை யொருவனை நணுகினம் நாமே.

4 நாமவ னிவனுவ னவளிவ ளுவளெவள்
தாமவ ரிவருவ ரதுவிது வுதுவெது
வீமவை யிவையுவை யவைநலந் தீங்கவை
ஆமவை யாயவையாய் நின்றவவரே.

5 அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவில ரிறையவர்
அவரவர் விதிவழி யடைய நின்றனரே.

6 நின்றன ரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நின்றில ரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்
என்றுமோ ரியல்வின ரெனநினை வரியவர்
என்றுமோ ரியல்வொடு நின்றவெந் திடரே.

7 திடவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே.

8 சுரரறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும்
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரபரன்.
புரமொரு மூன்றெரித் தமரர்க்குமறி வியந்து
அரனய னெனவுல கழித்த மைத்துளனே.

9 உளனெனி லுளனவ னுருவமிவ் வுருவுகள்
உளனல னெனிலவ னருவமிவ் வருவுகள்
உளனென விலனென விவைகுண முடைமையில்
உளனிரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே.

10 பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்
பரந்தவண் டமிதென நிலவிசும் பொழிவற
கரந்தசி லிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட கரனே.

11 கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய்நின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே.

இரண்டாம்பத்து

4வது ஆடியாடி

எமுனா கல்யாணி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

1 ஆடியாடி யகங்கரைந்து இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று
வாடிவாடு மிவ்வாணுதலே.

2 வாணுதலிம் மடவரல் உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள் விறல்
வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் உம்மைக்
காணநீ ரிரக்க மிலீரே.

3 இரக்க மனத்தோ டெரியணை
அரக்கு மெழுகு மொக்குமிவள்
இரக்கமெ ழீரிதற்கென் செய்கேன்
அரக்க னிலங்கை செற்றீருக்கே.

4 இலங்கை செற்றவனே யென்னும் பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தா யென்னும் உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும் நின்றிவளே.

5 இவளிராப் பகல்வாய் வெரீஇதன
குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள் வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய் கொடீரென
தவள வண்ணர் தகவுகளே.

6 நின்றன ரிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நின்றில ரிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்
என்றுமோ ரியல்பின ரெனநினை வரியவர்
என்றுமோ ரியல்பொடு நின்றவெந் திடரே.

7 திடவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும்
உடன்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே.

8 சுரரறி வருநிலை விண்முதல் முழுவதும்
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரம்பரன்.
புரமொரு மூன்றெரித் தமரர்க்குமறி வியந்து
அரனய னெனவுல கழித்த மைத்துளனே.

9 உளனெனி லுளனவ னுருவமிவ் வுருவுகள்
உளனல னெனிலவ னருவமிவ் வருவுகள்
உளனென விலனென விவைகுண முடைமையில்
உளனிரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே.

10 பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்
பரந்தவண் டமிதென நிலவிசும் பொழிவற
கரந்தசி விடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட கரனே.

11 கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வலி யளிபொறை யாய்நின்ற
பரனடி மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே.

இரண்டாம்பத்து

4வது ஆடியாடி

எழுனு கல்யாணி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

1 ஆடியாடி யகங்கரைந்து இசை
பாடிப்பாடிக் கண்ணீர்மல்கி எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று
வாடிவாடு மிவ்வாணுதலே.

2 வாணுதலிம் மடவரல் உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள் விறல்
வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் உம்மைக்
காணநீ ரிரக்க மிலீரே.

3 இரக்க மனத்தோ டெரியணை
அரக்கு மெழுகு மொக்குமிவள்
இரக்கமெ ழீரிதற்கென் செய்கேன்
அரக்க னிலங்கை செற்றீருக்கே.

4 இலங்கை செற்றவனே யென்னும் பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தா யென்னும் உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும் நின்றிவளே.

5 இவளிராப் பகல்வாய் வெரீஇதன
குவளையொண் கண்ணநீர் கொண்டாள் வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய் கொடீர்என
தவள வண்ணர் தகவுகளே.

6 தகவுடையவனே யென்னும் பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரானென்னும் என
தகவுயிர்க்கமுதே யென்னும் உள்ளம்
உகவுருகி நின்றுள்ளே.

7 உள்ளுளாவி யுலர்ந்துலர்ந்து என
வள்ளலே கண்ணனே யென்னும் பின்னும்
வெள்ளநீர்க கிடந்தா யென்னும் என
கள்வி தான்பட்ட வஞ்சனையே.

8 வஞ்சனே யென்னும் கைதொழும் தன
நெஞ்சம்வேவ நெடிதுயிர்க்கும் விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர் உம்மைத்
தஞ்ச மென்றிவள் பட்டனவே.

9 பட்டபோதெழு போதறியாள் விரை
மட்டலர் தண்டுழா யென்னும் சுடர்
வட்ட வாய்நுதி நேமியீர் நும
திட்ட மென்கொலிவ் வேழைக்கே.

10 ஏழை பேதை யிராப்பகல் தன
கேழிலொண் கண்ணநீர் கொண்டாள் கிளர்
வாழ்வைவே விலங்கை செற்றீர் இவள்
மாழைநோக் கொன்றும் வாட்டேன்மினே.

11 வாட்டமில் புகழ் வாமனனை இசை
கூட்டிவண் சடகோபன் சொல்அமை
பாட்டோ ராயிரத்திப் பத்தால் அடி
சூட்டலாகு மந்தாமமே.

ஆறும் பத்து

7வது உண்ணுஞ்சோறு

காம்பூஜி ராகம்—ஆதிதாளம்

1 உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு
மெல்லாம்
கண்ணன் எம்பெருமானென றென்றேகண்கள்
நீர்கள்மல்கி
மண்ணினுளவன் சீர்வளம்மிக்க வனூர்வினவி
திண்ணமென்னிள மான்புகுமூர் திருக்கோளூரே.

2 ஊரும்நாடு முலகமும் தன்னைப்போல் அவனுடைய
பேரும்தார்களுமே பிதற்றக்கற்பு வானிடறி
சேரும்நல்வளஞ் சேர்புழனத் திருக்கோளூர்க்கே
போருங்கொலுரையீர் கொடியேன் கொடி
பூவைகளே.

3 பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதூதை பூம்புட்டில்கள்
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களே கூவியெழும்என்
பாவைபோயினித்தண் பழனத்திருக்கோளூர்க்கே
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணொடென் செய்யுங்
கொலோ.

4 கொல்லை யென்பர் கொலோ குணம்மிக்கன ளென்பர்
கொலோ
சில்லைவாய்ப் பெண்டுகளயற் சேரியுள்ளாரு மெல்ல!
செல்வம் மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே
மெல்லிடை நுடங்கவிளமான் செல்லமே வினளே.

5 மேவிநைந்துநைந்து விளையாடலுறா ளென்சிறுத்
தேவிபோய் இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில்
பூவியல்பொழிலும் தடமுமவன் கோயிலுங்கண்டு
ஆவியுள்குளிர எங்ஙனேயுகக்குங் கொலின்றே.

6 இன்றெனக் குதவாதகன்ற விளமானினிப்போய்
தென்திசைத் திலதமனைய திருக்கோளூர்க்கே
சென்றுதன் திருமால்திருக்கண்ணும் செவ்வாயும்
கண்டு
நின்றுநின்றுநையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கவே.

7 மல்குநீர்ககண்ணொடு மையலுற்ற மனத்தனளாய்
அல்லுநன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத் தினிப்போய்
செல்வம்மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே
ஒல்கியொல்கி நடந்தெங்ஙனே புகுங்கொலொசிந்தே.

8 ஒசிந்த நுண்ணிடைமேல் கையைவைத்து நொந்து
நொந்து
கசிந்த நெஞ்சினளாய்க் கண்ணநீர்துளும்பச் செல்லுங்
கொல்
ஒசிந்த வொண்மலராள் கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே
கசிந்த நெஞ்சினளா யெம்மைநீத்த எம்காரிகையே.

9 காரியம்நல்லன களவைகாணிலென் கண்ணனுக்கென்று
ஈரியாயிருப் பாளிதெல்லாம் கிடக்கவினிப்போய்
சேரிபல்பழி தூவியிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே
நேரிழைநடந்தா ளெம்மையொன்றும் நினைத்திலளே.

10 நினைக்கிலேன் தெய்வங்காள் நெடுங்கணிள மானினிப் போய்
அனைத்துலகுமுடைய அரவிந்த லோசனனை
தினைத்தனையும் விடாளவன் சேர் திருக்கோளூர்க்கே
மனைக்குவான் பழியும் நினையாள் செல்லவைத்தனளே.

11 வைத்தமாநிதியாம் மதுசூதனையே யலற்றி
கொத்தலர்பொழில் சூழ்குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன
பத்துநூற்றுளிப்பத்தவன்சேர் திருக்கோளூர்க்கே
சித்தம்வைத் துரைப்பார்திகழ் பொன்னுலகாள்வாரே.

ஏழாம்பத்து

4வது ஆழியெழ

மோஹன ராகம்—அடதாளம்

1 ஆழியெழச் சங்கும் வில்லுமெழ திசை
வாழியெழத் தண்டும் வாளுமெழ அண்டம்
மோழையெழ முடி பாதமெழ அப்பன்
ஊழியெழ வுலகுங் கொண்டவாறே.

2 ஆறுமலைக் கெதிர்ந்தோடு மொலிஅர
வூறுசுலாய் மலைதேய்க்கு மொலிகடல்
மாறுசுழன் றழைக்கின்ற வொலிஅப்பன்
சாறுபட வமுதங்கொண்ட நான்றே.

3 நான்றிலவேழ் மண்ணுந்தானத்தவே பின்னும்
நான்றிலவேழ மலைதானத்தவே பின்னும்
நான்றிலவேழ் சடல்தானத்தவே அப்பன்
ஊன்றி யிடந்தெயிற்றில் கொண்டநாளே.

4 நாளுமெழ நில நீருமெழ விண்ணும்
கோளுமெழ எரி காலுமெழ மலை
தாளுமெழச் சுடர் தானுமெழ அப்பன்
ஊளியெழ வுலகை முண்டவூணே.

5 ஊணுடைமல்லர் ததர்ந்தவொலி மன்னர்
ஆணுடைச்சேனை நடுங்குமொலி விண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி அப்பன்
காணுடைப் பாரதம் கையறைபோழ்தே.

6 போழ்து மெலிந்தபுன் செக்கரில் வான்திசை
சூழுமெழுந் துதிரப்புனலா மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் அப்பன்
ஆழ்துயர் செய்தசுரரைக் கொல்லுமாறே.

7 மாறுநிரைத் திரைக்கும் சரங்கள்இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள கடல்
ஆறுமடுத் துதிரப்புனலா அப்பன்
நீறுபட விலங்கை செற்றநேரே.

8 நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான் பின்னும்
நேர்சரிந்தானெரியு மனலோன் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்தி கண்டீர் அப்பன்
நேர்சரிவாணன் திண்டோள் கொண்டவன்றே.

9 அன்றுமண் நீரெரிகால் விண்மலை முதல்
அன்றுசுட ரிரண்டுபிறவும் பின்னும்
அன்றுமழை யுயிர்தேவும் மற்றும்அப்பன்
அன்று முதலுலகம் செய்ததுமே.

10 மேய்நிரை கீழ்புக மாபுரளச்சுனை
வாய்நிறை நீர்பிளிறிச் சொரியஇன
ஆநிரை பாடிஅங்கே யொடுங்க அப்பன்
தீமழை காத்துக்குன்ற மெடுத்தானே.

11 குன்றமெடுத்த பிரானடி யாரொடும்
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரை செயல்
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத் துள்ளிவை
வென்றிதரும் பத்தும்மேவிக் கற்பார்க்கே.

ஒன்பதாம்பத்து

1வது கொண்ட பெண்டிர்

செஞ்சுருட்டி ராகம்—ரூபகதாளம்

1 கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர் பிறரும்
கண்டதோடு பட்டதல்லால் காதல்மற்றி யாதுமில்லை
எண்டிசையும் கீழும்மேலும் முற்றவு முண்ட பிரான்
தொண்டரோமாயுய்ய லல்லாலில்லை கண்டீர்
துணையே.

2 துணையும்சார்வு மாகுவார்போல் சுற்றத்தவர் பிறரும்
அணையவந்த ஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்
சுவைப்பார்
கணையொன்றாலேயேழ் மரமுமெய்த எங்கார்முகிலை
புணையென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லை கண்டீர்
பொருளே.

3 பொருள்கையுண்டாச் செல்லக்காணில் போற்றியென
றேற்றெழுவ
இருள்கொள் துன்பத்தின்மை காணில்என்னே
என்பாருமில்லை
மருள்கொள் செய்கையசுரர் மங்கவடமதுரைப்
பிறந்தாற்கு
அருள்கொளா ளாயுய்யலல்லாலில்லை கண்டீரரணே.

4 அரணமாவரற்ற காலைக்கென்றென் றமைக்கப்பட்டார்
இரணங்கொண்ட தெப்பராவரின்றி யிட்டாலுமஃதே
வருணித்தென்னே வடமதுரைப் பிறந்தவன்
வண்புகழே
சரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லை கண்டீர்சதிரே

5 சதிரமென்று தம்மைத்தாமே சம்மதித்தின்
மொழியார
மதுரபோகம் துற்றவரே வைகி மற்றொன்றுறுவர்
அதிர்கொள் செய்கையசுரர் மங்கவடமதுரைப்
பிறந்தாற்கு
எதிர்கொளா ளாயுய்யலல்லாலில்லை கண்டீரின்பமே.

6 இல்லைகண்டீ ரின்பமந்தோ உள்ளது நினையாதே
தொல்லையார்க ளெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்
தொழிந்தார்
மல்லைமூதூர் வடமதுரைப் பிறந்தவண்புகழே
சொல்லியுய்யப் போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லை
சுருக்கே.

7 மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்
தெவ்வுயிர்க்கும்
சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும் கண்டீர்களந்தோ
குற்றமன்றெங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்
பிறந்தான்
குற்றமில்சீர்கற் றுவைகல்வாழ்தல் கண்டீர்குணமே.

8 வாழ்தல்கண்டீர் குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவி
போழ்துபோக வுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு
வாழ்துணையா வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே
வீழ்துணையாப் போமிதனில் யாதுமில்லை மிக்கதே.

9 யாதுமில்லை மிக்கதனிலென் றென்றதுகருதி
காதுசெய்வான் கூதைசெய்து கடைமுறை
வாழ்க்கையும்போம்
மாதுகிலின் கொடிக்கொள் மாடவடமதுரைப் பிறந்த
தாதுசேர்தோள் கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர்
சரணே.

10 கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர்சரணது நிற்கவந்து
மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்
திண்ணமாநும் முடைமை யுண்டேலவனடி
சேர்த்துய்மினோ
எண்ணவேண்டா நும் மதாதுமவனன்றி மற்றில்லையே.

11 ஆதுமில்லை மற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து
தாதுசேர்தோள் கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்
சொன்ன
தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவையாயிரத் துளிப்பத்தும்
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே.

ಪಟ್ಟಿನತ್ತಾರ್

ಇವರು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ಕಾವೇರಿಪ್ಪೂಂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧನವಣಿಕ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆ ಶಿವನೇಶ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್, ತಾಯಿ ಜ್ಞಾನತಲ್ಲೈಯಮ್ಮ. ಇವರ ಬಾಲ್ಯನಾಮ ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯರ್. ಇವರ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶರಣಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಕುಲವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಅದರಿಂದ ಹಣಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಕಲೈ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆಮಾತ್ರ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರಲು, ತಿರುವಡಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿಯ ಹುಟ್ಟು ದರಿದ್ರರಾದ ಶಿವಶರ್ಮ ಸುಶೀಲೆ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶಿವನು ಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯ ವಣಿಕನಿಗೆ ಮಾರಿ ಹಣಪಡೆದು ತಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಸಂಚಿನಿಂದ ಆ ಮಗ ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಗನಂತೆ ಬೆಳೆದನು. ಮಗ ತನ್ನ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯ ಹತ್ತಿರ ತಾನು ಹೋಗಿಬರುವು-ದಾಗಿಯೂ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಂದೆ ಬಂದೊಡನೆ ಕೊಡುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತಂದೆ ಬಂದು ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಸೂಜಿಯನ್ನೂ ಓಲೆಗರಿಯನ್ನೂ ಕಂಡನು. ಆ ಓಲೆಗರಿಯಲ್ಲಿ 'ಕಾದಱ್ರ ಊಶಿಯುಂ ವಾರಾದು ಕಾಣುಂ ಕಡೈವಳಿಕ್ಕೇ' (ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಸೂಜಿಯೂ ಬಾರದು ಕಣಾ ಕಡೆಹೊತ್ತಿಗೆ) ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದುದನ್ನ ಓದಿಕೊಂಡು, ಅರ್ಥಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂನ್ಯಾಸ ಧರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ನಾಡಿನ ಅರಸನಾದ ಭದ್ರಗಿರಿಯೂ ಸಂನ್ಯಾಸ ತಳೆದು ಇವರ ಶಿಷ್ಯನಾದನು. ಇವರು ಪಟ್ಟಿನತ್ತಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವ್ಯವಹೃತರಾಗಿ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದರು. ಇವರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸತ್ತಾಗ ತಾವೇ ಆಕೆಯ ದಹನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಡಸಿದರು. ಇವರು ತಿರುವಱ್ರಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪವಾದರು. ಇವರ ಸಮಾಧಿ ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳು: ಕಚ್ಚಿತ್ತಿರುವಂದಾದಿ, ತಿರುಏಕಂಬಮಾಲೈ, ಕಚ್ಚಿತ್ತಿರುವಹವಲ್, ತಿರುವಱ್ರಿಯೂರ್ ಒರುಪಾ ಒರುಪಗದು, ಮುದಲ್ವನ್ ಮುಱೈಯೀಡು, ಅರುಟ್ಪುಲಂಬಲ್

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

திருவேகம்பமாலை

1 அறந்தானி யற்றுமவனிலுங் கோடியதிக மில்லந்
துறந்தான்; அவனிற்சத கோடியுள்ளத் துறவுடை
யோன்;
மறந்தானறக் கற்றறிவோடிருந் திருவாதனையற்
றிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லுவேன
கச்சியேகம்பனே!

2 கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்தி
விட்டாற்,
கொட்டிமுழக்கி யழுவார்; மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடி வைப்பரோ? யிறைவா! கச்சி
யேகம்பனே!

3 கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலேயவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னிலசை யாமன்முன்வைத்தயல் வளவில்
ஒப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின் வந்துறங்குவளை
எப்படி நானம்புவேன்? இறைவா! கச்சி
யேகம்பனே!

4 நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னார்தப்பினற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்
போல்
உன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தால்
என்னாலிங் காவதுண்டோ? இறைவா! கச்சியே
கம்பனே!

5 நல்லாரிணக்கமும், நின்பூசைநேசமும், ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுள்ளதோ? அகமும், பொருளும்
இல்லாளும், சுற்றமும், மைந்தரும், வாழ்வும்,
எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவா! கச்சியேகம்பனே

6 பொல்லாதவ(ன்), நெறிநில்லாதவன், ஐம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன், கல்விகல்லாதவன், மெய்யடியவர்பாற்
செல்லாதவன், உண்மைசொல்லாதவ(ன்), நின்றிரு
வடிக்கன்
பில்லாதவன், மண்ணிலேன் பிறந்தேன் கச்சி
யேகம்பனே

7 பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லை; பிறந்துமண்மே
விறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை; யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்
கறியா
திறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சி
யேகம்பனே

8 அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசார நற்றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசார மிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா! கச்சி
யேகம்பனே

9 கல்லாப்பிழையுங், கருதாப்பிழையும், கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு, நினையாப்பிழையு, நின்னஞ்
செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந், துதியாப்பிழையுந், தொழாப்
பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி
யேகம்பனே!

10 'மாயநட் போரையு, மாயமலப்பெரு மாதரையும்
வீயவிட் டோட்டி, வெளியே புறப்பட்டு, மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் தாதையைக்கூடிப், பின் றாயை மறந்
தேயுமதே நிட்டை, யென்றா னெழிற்கச்சி யேகம்பனே'

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்கையிற் பாடியது

வெண்பா

1 ஐயிரண்டுதிங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்,
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்,—செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேந்திக் கனகமுலைதந்தாளை,
எப்பிறப்பிற் காண்பேனினி?

2 முந்தித்தவங்கிடந்து, முந்நூறுநாளளவும்
அந்திபகலாச் சிவனையாதரித்துத்,—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
எரியத்தழன் மூட்டுவேன்?

3 வட்டிலிலுந், தொட்டிலிலு, மார்மேலுந், தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்?

4 நொந்து சுமந்துபெற்று, நோவாமலேந்தி முலை
தந்து, வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே—அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டுவேன்?

5 அரிசியோ நானிடுவே னாத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்துமகிழாமல்,—உருசியுள்ள
தேனே! அமிர்தமே! செல்வத் திரவியப்பூ
மானே! எனவழைத்த வாய்க்கு!

6 அள்ளியிடுவ தரிசியோ? தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ? கூசாமன்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே! எனவழைத்த வாய்க்கு.

விருத்தம்

7 முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே;
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையில்;
அன்னையிட்ட தீ யடிவயற்றிலே;
யானுமிட்ட தீ மூள்க! மூள்கவே!

வெண்பா

8 வேகுதே தீயதனில்; வெந்து பொடிசாம்ப
லாகுதே; பாவியேனையகோ!—மாகக்
குருவிபறவாமல் கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த் தெடுத்தகை.

9 வெந்தாளோ சோணகிரிவித்தகா! நின்பதத்தில்
வந்தாளோ! என்னைமறந்தாளோ!—சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கியுகந்து வரங்கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

10 வீற்றிருந்தாளன்னை; வீதிதனிலிருந்தாள்!
நேற்றிருந்தாள்; இன்றுவெந்து நீறானாள்;—
பாற்றெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள்! ஏதென்றிரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமேயாம்.

ತಾಯುಮಾನವರ್

ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲಿಯಪ್ಪಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬವರು ಆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಿರುಚಿನಾಪಲ್ಲಿಯ ದೊರೆ ವಿಜಯ ರಘುನಾಥ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ನಾಯಕನು ಅವರನ್ನು ಕರಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕೇಡಿಲಿಯಪ್ಪಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯವರು ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದ ಚಿದಂಬರಪಿಳ್ಳೈಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ದತ್ತು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಕೊರತೆಯಿಂದ ತಿರುಚನಾಪಲ್ಲಿಯ ತಾಯುಮಾನಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ತಾಯು ಮಾನವರ್ ಎಂದು ಕರೆದರು.

ತಾಯುಮಾನವರು ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರು ಮೌನಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಉಪದೇಶಪಡೆದಿದ್ದರು. ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ತಂದೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅರಸನು ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸಿದನು. ತಾಯುಮಾನವರು ಕೊಂಚಕಾಲ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಸಿ, ಅರಸನು ತೀರಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರಹೂಡಿದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಮಡದಿ ತೀರಿಕೊಳ್ಳಲು, ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಸಂನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಹಲವು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಹೋಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೪೨ ರಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಥಪುರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಸ್ಥರಾದರು.

ಇವರ ಹಾಡುಗಳು ಭಕ್ತಿರಸಪೂರಿತವಾಗಿವೆ.

தாயுமானவர் பாடல்

திருவருள் விலாசப்பரசிவ வணக்கம்

1 அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
 யானந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
 யகிலாண்ட கோடியெல்லாம்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
 தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாம னின்றதெது சமயகோடிக ளெலாந்
 தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
 வெங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
 யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேல்
கங்குல் பகலறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
 கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
 கருதியஞ்சலி செய்குவாம்.

2 எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
 னிதயமும் ஒடுங்கவில்லை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளவு மாறவிலை
 யாதினு மபிமானமென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையோ டிரக்கமென்
 சென்மத்து நானறிகிலேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
 தெரிசனஞ் செய்துமறியேன்

பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்ம்
மொழிபுகன் றிடேன் பிறர்கேட்கவே
போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
அத்தனை குணக்கேடர் கண்டதாக் கேட்டதா
அவனிமிசை யுண்டோசொலாய்
அண்டபகி ரண்டமு மடர்கவொரு நிறை
வாகியானந்த மானபரமே.

திடமுறவே

1 திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்தாளக்
கடனுனக்கென் றெண்ணிநின்னைக் கைகுவித்தோ னானலனோ
அடைவுகெட்ட பாழ்மாயை யாழியிலே யின்ன மல்லற்
படமுடியா தென்னாவிப் பற்றே பராபரமே.

2 ஆராமை கண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோ வந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராய மாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதி வைத்த பதியே பராபரமே.

3 வாழாது வாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரும்
ஆழாழி யென்னவரு ளானாரழுக் காற்றோடு
ஏழா யெனவுலக மேசுமினி நானொருவன்
பாழாகா வாறுமுகம் பார்நீ பராபரமே.

4 உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்தென்னை யாட்டுகின்ற
கள்ளக் கருணையை யான்காணுந் தரமாமோ
வெள்ளத்தை மாற்றி விடக்குண்பார் நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தின் மீன்போற பதைத்தேன் பராபரமே.

5 வாவிக் கமலமலர் வண்டாய்த்து வண்டுதுவண்டு
ஆவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைத்தார்க் கஞ்சலென்
பாய்
பூவிற்கும் வான்கடையில் புல்விற்போர்போல
வொன்றைப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே.

6 விண்ணூறு வெற்பின் விருந்தாங்கென மார்பிற்
கண்ணூறு பாய்ச்சிடுமென் காதல்வெள்ளங்
கண்டிலையோ
தண்ணூறு சாந்தபதத் தறபரமே நால்வேதப்
பண்ணூறு மின்பப் பதியே பராபரமே.

7 கூடியநின் சீரடியார் கூட்டமென்றோ வாய்க்குமென
வாடியவென் னெஞ்சுழக வாட்டமுநீ கண்டிலையோ
தேடியநின் சீரருளைத் திக்கனைத்துங் கைகுவித்துப்
பாடியநான் கண்டாய் பதியே பராபரமே.

8 நெஞ்சத்தி னூடே நினைவாய் நினைவூடும்
அஞ்சலென வாழுமென தாவித் துணைநீயே
சஞ்சலமாற் றினையினிமே லுய்க்குபசா ரம்புகன்று
பஞ்சரிக்க நானார் பதியே பராபரமே.

9 புத்திநெறி யாகவுனைப் போற்றிப் பலகாலும்
முத்திநெறி வேண்டாத மூடனே னுகெடுவேன்
சித்திநெறிக் கென்கடவேன் சிரடியார்க் கேவல்
செய்யும்
பத்திநெறிக் கேனுமுகம் பார்நீ பராபரமே.

10 சண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநினை யேயிதயங்
கொண்டறியேன் முத்தி குறிக்குந் தரமுண்டோ
தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேனின்
தொன்மையெல்லாம்
பண்டறிவாய் நீயே பகராய் பராபரமே.

அன்பர் நெறி

1 அத்துவா வெல்லா மடங்கச்சோ தித்தபடிச்
சித்துருவாய் நின்றோர் தெளிவறிவ தெந்நாளோ.

2 மூச்சற்றுச் சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்,
பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநா
ளெந்நாளோ.

3 கோட்டாலை யானகுணமிறந்த நிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநா ளெந்நாளோ.

4 கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் கேடிலா வானந்த
மடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வம்வைப்ப
தெந்நாளோ.

5 கற்கண்டா லோடுகின்ற காக்கைபோற் பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டா லோடுமன்பர் தோய்வறிவ
தெந்நாளோ.

6 மெய்த்தகுலங் கல்விபுனை வேடமெல்லா மோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ் சேராச் செயலறிவ தெந்நாளோ.

7 குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்து தற்போத
மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ

8 தர்க்கமிட்டுப் பாழாஞ் சமயக் குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர் கண்டவழி நேர்பெறுவ தெந்நாளோ.

9 வீறியவே தாந்தமுதல் மிக்க கலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப
தெந்நாளோ.

10 கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மறிந்து,
கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப
தெந்நாளோ.

11 பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்துமனம் பழுத்தோர்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ.

12 எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்
கள்
செவ்வறிவை நாடிமிக்க சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ.

ನಿಘಂಟು

ஆ

ஆசாகு = ಆಧಾರ, ಅವಲಂಬ, ಆಸರೆ 129
ஆசி = ಆಶೀರ್ವಾದ 91
ஆடற்பேரறை = ನಾಟ್ಯ ಮಹಾರಂಗ 108
ஆடி = ಕನ್ನಡಿ 120
ஆட்டுகின்ற = ಕುಣಿಸುವ 211
ஆதன் = ಬುದ್ಧಿಹೀನ 138
ஆதவன் = ಸೂರ್ಯ 43
ஆதபன் = ಆತಪ, ಸೂರ್ಯ 81
ஆத்தி = ಒಂದು ಹೂವು
ஆயர் = ಕುರುಬರು 164
ஆயத்தார் = ಸಖೀಜನ 100
ஆயா = ತಾಯೇ 138
ஆய் = ತಾಯಿ
ஆரம் = ಮುತ್ತು 38
ஆரம் = ಚಂದನ 147
ஆரணங்கள் = ವೇದಗಳು 55
ஆரணநிலத்தமலன் = ವೇದೋಕ್ತ ವಿಷ್ಣು 91
ஆரா = ವೆಗಟಾಗದ 152
ஆராமை = ಸಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದಿರುವುದು 211
ஆர் = ನೆರೆದ, ತುಂಬಿದ 138
ஆர் = ಅಂದ, ಚೆಲವು 186
ஆர்த்து = ಅರು, ಗರ್ಜಿಸು 163
ஆர்வம் = ಆಸೆ 213

ஆர்ப்பு = ಶಬ್ದ 57
ஆர்த்து = ಸೇರಿಸಿ, ಹೊಂದಿಸಿ (146)
ஆர்ப்பன = ಮೊಳಗುತ್ತವೆ 54
ஆர்க்கோ = ಕೂಗಿಡಲೋ 152
ஆர்வலர் = ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು 12
ஆருயிர் = ಪ್ರಶಸ್ತಪ್ರಾಣ 143
ஆலி = ಹನಿ 93
ஆலும் = ನೃತ್ಯಮಾಡುವ 184
ஆவண வீதிகள் = ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ 54
ஆவி = ಪ್ರಾಣ, ಉಸಿರು 211
ஆழி = (1) ಸಮುದ್ರ,
(2) ಚಕ್ರ 163
ஆறா = ವೆಗಟಾಗದ 142
ஆற்று = (ಸನ್) ಮಾರ್ಗ 138
ஆற்றல் = ಬಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ஆற்றவும் = ಅಧಿಕವಾಗಿ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ 59
ஆற்றலான் = ಬಲಿಷ್ಠ 63
ஆனிரை = ಹಸುವಿನ ಮಂದೆ 84
ஆனைச்சாத்தம் = ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ 164
ஆன் = ಹಸು, ಆಕಳು 58
ஆன்று = ಬಗ್ಗಿ 128
ஆன்ஐந்து = ಪಂಚಗವ್ಯ 38

இ

இகல் = ಹಗೆತನ 46
இகல் = ಶಕ್ತಿ 86
இக்குவாகு = ಇಕ್ಷ್ವಾಕು 92

இசை = ಹಾಡು 197
இடர் = ಎಡರು 75, 58
இடுக்கண் = ಕಷ್ಟ 73
இடும்பை = ಕಷ್ಟ, ಎಡರು
இணர் = ಹೂ ಗೊಂಚಲು 36
இணங்கி = ಹೊಂದಿ 194
இணக்கம் = ಸ್ನೇಹ 206
இணை = ಎಣೆ, ಜೋಡಿ 58
இமிரும் = ರಬ್ಬಿಸುವ 125
இலங்கு = ಬೆಳಗುವ 134
இவண் = ಇಲ್ಲಿ 48
இழி = ಇಳಿ 50
இழுக்கு = ದೋಷ, ಕುತ್ತ 16
இழை = ಆಭರಣ 125
இளங்கோ = ಲಕ್ಷ್ಮಣ
(ಎಳೆಯರಸು) 174
இளவு = ಎಳವೆ 144
இறவு = ಅಂತ್ಯ 155
இறவுளர் = ಕೊರಚರು 38
இறந்தான் = ಮಹಾ ಸಂನ್ಯಾಸಿ 206
இறுங்கு = ಜೋಳ 35
இறும்பூது = ಆಶ್ಚರ್ಯ 49
இறுதி = ಅಂತ್ಯ 63
இறை = ಸ್ವಲ್ಪ, ಕೊಂಚ 65
இறைஞ்சலர் = ವಿರೋಧಿಗಳು 82
இறைஞ்ச = ಮಣಿಯಲು, ಬಾಗಲು 82
இறைகொண்டு = ತಂಗಿ, ನಿಂತು 106
இயமானன் = (ಯಜಮಾನ),
ಪ್ರಾಣ 142
இயல்புடைய மூவர் =
ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ವಾನಪ್ರಸ್ಥ, ಸನ್ಯಾಸಿ
இயையா வாசகம் = ಒಪ್ಪದ
ಮಾತು 107
இயைந்தனை = ಭಾವಿಸಿದ್ದನ್ನು 107
இரவு = ಯಾಚನೆ 26
இரவி = ರವಿ, ಸೂರ್ಯ 74
இரந்து = ಬೇಡಿ, ಯಾಚಿಸಿ
(ಹ. ಗ. ಎರೆ) 136
இரணம் = ಕಷ್ಟ 203
இரு = ದೊಡ್ಡ 192
இருமை = ಐಹಿಕಾಮುಷ್ಮಿಕ
இருவினை = ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ 76
இருள் = ಅಜ್ಞಾನ, ಅಂಧಕಾರ
இருக்கு = ಋಕ್, ಋಗ್ವೇದ 91
இரைத்த = ಆರ್ಭಟಿಸಿದ 77
இல் = ಮನೆ 148
இல்லறம் = ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮ
இல்லவள் = ಗೃಹಿಣಿ, ಮನೆಯವಳು 159
இலஞ்சி = ಕೊಳ 47
இறையோன் = ಒಡೆಯ, ರಾಜ 28
இனம் = ಗಣ, ಕೂಟ 133
இன்மை = ದಾರಿದ್ರ್ಯ 203
இன்னா = ಕಷ್ಟ 23
இன்னாமை = ಕಷ್ಟ 26

ஈ

ஈ = ಕೊಡು 2

ஈகை = ಕೊಡುಗೆ, ದಾನ 81

ஈட்டம் = ಗುಂಪು, ಕೂಟ 63

ஈண்டி = ದಟ್ಟವಾದ, ತುಂಬಿದ, ಇಡಿದ 105

ஈரம் = ಪ್ರೀತಿ, ಆರ್ದ್ರವ 13

ஈர்க்கின்ற = ಎಳೆಯುವ 144

ஈர்த்து = (ತಾನೇ) ಎಳೆದುಕೊಂಡು 143

ஈரி = ಕನಿಕರವುಳ್ಳವಳು, ಆರ್ದ್ರಹೃದಯೆ 200

ஈழம் = ಜಾಫ್ನ 93

ஈன்றனை = ಸೃಷ್ಟಿಸಿದೆ, ಪಡೆದೆ 193

உ

உகந்து = ಸಂತೋಷಿಸಿ 208

உகந்து = ಆಸೆಪಟ್ಟು, ಬಯಸಿ 160

உகள்வன = ಹಾರುತ್ತವೆ, ಎಗರುತ್ತವೆ 36

உகிர் = ಉಗುರು 64

உகு = ಚೆಲ್ಲು, ಸುರಿ 81

உக்கம் = ಬೀಸಣಿಗ 167

உசா = ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ 20

உடற்ற = ಯುದ್ಧಮಾಡಲ 63

உடற்றும் = ಹಿಂಸಿಸುವ, ಕಾಡುವ

உட்கு = ಭಯ 106

உட்கும் = ಭಯಪಡುವ 105

உணரா = ತಿಳಿದು (ಹ.ಗ. ಒಣರ್) 106

உணங்கல் = ಒಣಗುವುದು,
ಬತ್ತುವುದು, ಶೋಷಣ 118

உத்தூளித்து = (ನೀರು ಬೆರಸದೆ)
ವಿಭೂತಿ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು 1

உந்தி = ಹೊಕ್ಕುಳು, ನಾಭಿ 1
ತಳ್ಳಿ, ನೂಕ್ಕಿ 1

உந்து = ತಳ್ಳಲ್ಪಡುವ (ತಳ್ಳು) 1

உந்திய = ಅಳ್ಳಾಡಿಸಿ ತೆಗೆಯಲು 1

உம்பர் = ಆಕಾಶ

உயங்கி = ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು

உயற்பாலது = ಹೋಗಲಾಡಿಸ
ತಕ್ಕದ್ದು

உயல்வுறு = ಕಂಡು ಮರೆಯಾಗುವ

உயாத்துணை = ಸಂಗಾತಿ, ಜತೆಗಾರ 1

உய்ய = ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು 1

உய்யா = ದುರ್ವಾರ್ಯ 1

உய்ப்பார் = ಒಯ್ಯುವವರು

உரவு = ಬಲ

உரன் = ಅರಿವು

உரவோர் = ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು

உரவோன் = ಬಲಿಷ್ಠ

உரி = ಚರ್ಮ 1

உரை = ಹೇಳಿ 1

உரை = ಹೊಗಳಿಕೆ 1

உலவா = ಸಾಯದೆ

உலப்பிலா = ಬತ್ತದ, ಆರದ 1

உலியாத = ಅಗಲದ

உவரி = ಸಮುದ್ರ

உவணம் = ಗರುಡಪಕ್ಷಿ

எருத்தம் = ಹಿಂಗತ್ತು, ಹೊರಕೊರಳು 116
எல்லை = ಎಲ್ಲೆ, ಗಡಿ 210
எல்லி = ಸೂರ್ಯ 84
எவ்வம் = ಕಷ್ಟ 32
எழுபிறப்பு = ಏಳು ಜನ್ಮ
எழிலி = ಮೋಡ
எழில் = ಸೌಂದರ್ಯ 142
எழு = ಕಲ್ಲುಕಂಬ 74
எழுதாக் கற்பு = ವೇದಾಧ್ಯಯನ 121
எறி = ಕಡಿ, ಕೊಯ್ಯು, ಎಸೆ 64
என்பு = ಎಲುಬು 146

ஏ

ஏ = ಬಾಣ 65
ஏங்குற = ದುಃಖಪಡುವಂತೆ 42
ஏசினும் = ಬೈದರೂ 149
ஏசாரோ = ಹಳಿಯರೋ 64
ஏட்டி = ದಾಟಿ 206
ஏடு – ಎಸಳು 133
ஏத்தி = ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ
ஏதிலார் = ಪರರು, ಅನ್ಯರು 23
ஏண் = ಹಿರಿಮೆ 201
ஏய் = ಹೋಲುವ 63
ஏய் = ಉಂಟಾದ 145
ஏயும் = ಐದುತ್ತದೆ, ಸೇರುತ್ತದೆ 207
ஏர் = ಚೆಲುವು 133
ஏர்கரு = ಚೆಲುವಾದ 125
ஏர்பு = ನಿಮಿರಿಕೆ 144
ஏல்வை = ಹೊತ್ತು 48
ஏவம் = ಕಷ್ಟ 64
ஏற்றார் = ಎದುರಿಸಿದವರು 138
ஏற்றவர் = ಯಾಚಿಸಿದವರು
ஏனம் = ಹಂದಿ 54
ஏன்றனென் = ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ 64

ஐ

ஐ = ಐದು
ஐந்தவித்தான் = ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿದವನು
ஐந்தொழில் = ಐದು ಕೆಲಸಗಳು (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ, ತಿರೋಧಾನ, ಅನುಗ್ರಹ) 34
ஐம்புலன் = ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ 193
ஐயம் = ಭಿಕ್ಷೆ
ஐவனம் = ಬೆಟ್ಟದ ಬತ್ತ 38
ஐவகை வேள்வி = ಪಂಚಯಜ್ಞ (ಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞ, ದೇವಯಜ್ಞ, ಭೂತಯಜ್ಞ, ಪಿತೃಯಜ್ಞ, ಮನುಷ್ಯಯಜ್ಞ) 193
ஐவகைச்சீலம் = ಪಂಚಶೀಲ (ಕಾಮ, ಕೊಲೆ, ಕಳವು, ಕಳ್ಳು, ಸುಳ್ಳು ಇವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿರುವುದು) 113

ஒ

ஒக்கல் = ಒಕ್ಕಲು
ஒசிந்த = ಒಡೆದ, ಮುರಿದ 184

ஒசித்தான் = ಮುರಿದವನು 159
ஒடி = ಒಡೆ 64
ஒடுக்கம் = ಅಂತ್ಯ 115
ஒண்மை = ಪ್ರಕಾಶ, ಸೌಂದರ್ಯ 146
ஒருநெறி = ಏಕಮಾರ್ಗ 134
ஒருத்தன் = ಅನುಪಮ, ಏಕೈಕ 152
ஒருத்தல் = ಎಮ್ಮೆ ಹೋರಿ 34
ஒருமை = ಒಂದು ಭಾಗ 133
ஒப்பு = ಉಪಮಾನ 63
ஒப்புடன் = ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಂದ 206
ஒப்பிலா = ಅನುಪಮ 154
ஒருவி, ஒரீஇ = ಬಿಟ್ಟು 24
ஒல்கி = ಅಳ್ಳಾಡಿ 199
ஒல்லை = ಬೇಗ 166
ஒலி = ಉಲಿ, ಶಬ್ದ 133
ஒல்லும்வகை = ಸಾಧ್ಯವಾದ ಬಗೆಗಳು
ஒழுகல் = ನಡೆವಳಿ, ನಡತೆ
ஒளி = ದೃಷ್ಟಿ (ಶಕ್ತಿ)
ஒற்கம் = ವೈಕಲ್ಯ 20
ஒற்றிவை = ತಳ್ಳಿಡು, ಒತ್ತೆಯಿಡು 145
ஒறுத்தல் = ದಂಡನೆ 144
ஒன்று = ಮೋಕ್ಷ 144

ஓ

ஓங்கல் = ಬೆಟ್ಟ (ದಂಥ ಆನೆ) 77
ஓசை = ಶ್ರವಣ (ಶಕ್ತಿ)
ஓங்குதல் = ಮಿಗುವುದು, ಅತಿಶಯಿಸುವುದು 151
ஓடை = ಕಾಲುವೆ 34
ஓதம் = (1) ಸಮುದ್ರ, (2) ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ 17
ஓதி = ಓದು, ಅರಿವು, ಜ್ಞಾನ 41
ஓம்பு = ಕಾಪಾಡು 12
ஓய் = ಅಗಲಲು, ಬಿಟ್ಟುಹೋಗು 142
ஓயாமல் = ಬಿಡದೆ 100
ஓராதார் = ಅರಿಯದವರು 143
ஓவாது = ಬಿಡದೆ
ஓவிலாது = ಬಿಡದೆ 81
ஓவியர் = ಚಿತ್ರಕಾರ 105
ஓவியம் = ಚಿತ್ರ 98

ஔ

ஔவியம் = 2

க

கங்குல் = ರಾತ್ರಿ 210
கசிந்துருகி = ಜಿನುಗಿ ಕರಗಿ 207
கசிந்து = ಅತ್ತು 143
கச்சி = ಕಾಂಚೀಪುರ 191
கடமை = ಕರ, ತೆರಿಗೆ 35
கடன் = ಕರ್ತವ್ಯ 128
கடி = ವಾಸನೆ 178
கடிகொள = ಮಿಗಿಲಾಗಲು 108
கடு = ವಿಷ 39

கருதலர் = ಸೆಸೆಯುದವರು 160
கருளக்கொடி = ಗರುಡಧ್ವಜ 159
கரை = ಕರೆ, ಕೂಗು 104
கரைந்து = (ಮನ)ಕರಗಿ 197
கருணாகரன் = ಕರುಣಾಕರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮ ; ಕರುಣಾಕರನೆಂಬ ರಾಜ 90
கலம் = ಹಡಗು 149
கலன் = ಪಾತ್ರೆ 24
கலவி = ಸಂಭೋಗ 182
கலக்கு = ಕಟ್ಟು 164
கலிங்கம் = (1) ವಸ್ತ್ರ, (2) ಕಳಿಂಗದೇಶ 90
கலிகன்றி = ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ 183
கலுழி = ಕೆಸರು ನೀರು, ಪಂಕ 191
கலை = ಎದೆಕಟ್ಟು 89
கல் = ಬೆಟ್ಟ 73
கல்லி = ತೋಡಿ, ಅಗೆದು 139
கல்லாப்பிழை = (ವೇದಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು) ಕಲಿಯದ ದೋಷ 207
கவணம் = ವೇಗ, (ಗಮನ) 56
கவரயில் = ತ್ರಿಶೂಲ 63
கவவுக்கை = ತಬ್ಬು ಕೈ 116
கவர்ந்தற்கு = ತಿಂದಂತೆ 14
கவாஅன் = ಮಡಿಲು 20
கவின் = ಸೌಂದರ್ಯ 39
கவிகை = ಕೊಡೆ 56
கழல் = ಕಡಗ 74
கழல் = ಪಾದ 133
கழனி = ಗದ್ದೆ 194
கழகம் = ಸಂಘ 39
கழி = ಸಮುದ್ರಕಾಲುವೆ 133
களபம் = ಕಲಸಿದ ಚಂದನ 88
களங்கம் = ಕಳಂಕ 34
களி = ಸಂತೋಷ 145
களிறு = ಆನೆ 160
களியாத = ಸಂತೋಷಿಸದ 145
களிப்பு = ಸಂತೋಷ 98
களை = ಕಷ್ಟ 147
களைகுவல் = ಕಳೆಯುವೆನು 107
கள் = ಕಳ್ಳು, ಹೆಂಡ
கள்ள = ಕಳ್ಳ, ವಂಚಕ 211
கள்வர் = ಕಳ್ಳರು 58
கள்ளேன் = ವಂಚಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಕಳ್ಳನಾಗಿದ್ದೇನೆ 144
கள்ளநித்திரை = ಯೋಗನಿದ್ರೆ, ಮಾಯಾನಿದ್ರೆ 160
கறங்கு = ಶಬ್ದಿಸು (ಪ) 23
கறி = ಮೆಣಸು 36
கறுத்த = ಕೋಪಗೊಂಡ 44
கறை = ಕರೆ, ಅಂಧಕಾರ 133
கறை = ವಿಷದಕರೆ 32
கறையடி = ಆನೆ 97
கனம் = ಮೇಘ (ಸಂ. ಘನಂ) 29

கனவு = ಕನಸು 86

கனகம் = ಕನಕ (ಆಭರಣ) 207

கனிய = ಕರಗಲು 156

கனிகின்ற = ಮನಕರಗುವ 73

கனைத்து = ಕೆನೆದು 165

கனையெரி = ಪೇರುರಿ 112

கன்னி = ಕುಮಾರೀನದಿ 117

கன்னல் = ಕಬ್ಬು, ಸಕ್ಕರೆ 143

கன்றுமை = ಮನಕರಗದಿರುವುದು 26

காசறை = ಕಸ್ತೂರಿ 88

காசு = ತಾಳಿ 164

காசு = ರತ್ನ 75

காஞ்சி = (1) ಡಾಬು,
(2) ಕಾಂಚೀಪುರ 90

காஞ்சிரங்காய் = ಒಂದು ಕಹಿಕಾಯಿ 22

காண்பரிய = ಕಂಡರಿಯದ, ಅಪೂರ್ವ 143

காணம் = ಕೆಲಸ 112

காதலன் = ಕಾದಲ, ಪ್ರಣಯಿ 17

காதலி = ಕಾದಲೆ, ಪ್ರಣಯಿನಿ 17

காதல் கழுமியார் = ಅತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು 23

காமரு = ಕಾಮಿಸುವ 187

காம்பேர்தோளி = (ಬಿದುರಿನಂತೆ ಬಳುಕಿದ ತೋಳುಳ್ಳ) ವಾಸವದತ್ತೆ 110

காயக்கரணம் = ಅಂಗವಿನ್ಯಾಸ, ದೇಹಾಭಿನಯ 112

காராளர் = ಒಕ್ಕಲಿಗರು

காரிகை = ಹೆಣ್ಣು, ನಲ್ಲೆ 1

கார் = ಮೋಡ 1

கார் = ಕಪ್ಪು, ಚೆಲುವು 1

காலக்கணிதம் = ಜ್ಯೋತಿಷ 1

காலத்தச்சன் = ಯಮ (ತಕ್ಷಕ) 2

கால் = ಗಾಳಿ 1

காவலன் = ಅರಸ 1

காவலுள்ளிருந்து = ರಕ್ಷಣಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದ್ದು 1

கான் = ಕಾಡು

கானல்வரி = ಬಿಸ್ತರ ಪ್ರಣಯಗೀತೆ 1

கிராதர் வேந்தன் = (ಕಿರಾತರಾಜನಾದ) ಗುಹ

கிரிசைகள் = ಕ್ರಿಯೆಗಳು 1

கிளவி = ಮಾತು 10

கிள்ளை = ಗಿಣಿ 5

கீர்த்திமை = ವೀರಚರಿತ್ರೆ 16

கீழ்ந்து = ಹರಿದು 20

குச்சரக்குடிகை = ಘೂರ್ಜರ ದೇಶದ (ಚಿತ್ರಕೆತ್ತಿದ) ಗುಡಿಸಿಲು 10

குஞ்சி = ತಲೆಗೂದಲು 7

குஞ்சரம் = ಆನೆ, ಕುಂಜರ 15

குடம்பை = ಗೂಡು 4

குடி = ಪ್ರಜೆ 4

குட்டன் = ಕುಳ್ಳ 16

குணில் = ಎಸೆಗೋಲು 16

குண்டு = ಆಳ, ಗುಣ್ಣು 121
குதுகுதுப்பு = ಸಂತೋಷ 147
குந்தம் = ಈಟಿ, ಕುಂತ 44
குமரி = ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ 6
குமுதம் = ನೈದಿಲೆ 35
குய் = ಒಗ್ಗರಣೆಹಾಕಿದ ಪಲ್ಯ 22
குரவை = ಒಂದು ಕುಣಿತ
குரம்பை = ಗುಡಿಸಿಲು 4
குரம்பை = (1) (ಕಿರುಮನೆಯಂತಿರುವ) ದೇಹ. 143
(2) ಗೂಡು 154
குரகதம் = ಕುದುರೆ 76
குரு = ಬಣ್ಣ 146
குருகு = ಕೊಕ್ಕರೆ 184, 37
குருதி = ರಕ್ತ 45
குருமி = ಒಂದು ದೇಶ 93
குருளை = ಮರಿ 48
குருத்து = ಅಗ್ರ 21
குலம் = ದೇವಸ್ಥಾನ 147
குலாமர் = ಗುಲಾಮರು 206
குலிசம் = ವಜ್ರಾಯುಧ 44
குலிசப்புத்தேள் = (ಕುಲಿಶಾಯುಧನಾದ) ದೇವೇಂದ್ರ 40
குவடு = ಬೆಟ್ಟ 75
குவவு = ಬೆಟ್ಟನೆಯ 76
குவளை = ಕುವಲಯ, ಕನ್ನೈದಿಲೆ 163
குவலயம் = ಭೂಮಂಡಲ 151
குழல் = ಕೂದಲು, ಕೇಶರಾಶಿ 17
குழலி = ಕೂದಲುಳ್ಳವಳು 104
குழகன் = ಎಳೆಯವನು 172
குழக்கன்று = ಎಳೆಗರು 58
குழாம் = ಗುಂಪು 150
குழை = ಕರ್ಣಕುಂಡಲ 77
குழைதல் = ಕರಗುವುದು 149
குளவி = ಕಾಡುಮಲ್ಲಿಗೆ 121
குறள் = ಚಾಡಿ, ಕೊಂಡೆಯ 163
குறடு = ಪಡಿಕಾರು, ಚಿಮುಟ 20
குறங்கு = ತೊಡೆ 171
குறி = ಗುರುತು, ಕುರುಹು 98
குறிகரும் = ರಜ್ಜುಸುತ್ತುವ 63
குறும்பு = ಕೇಡು 213
குறுந்தாறு = ಚಿಕ್ಕಗಿಡ, ಕುರುಚಲು 146
குனி = ಬಾಗು 174
குனிப்பு = ಬಾಗು (ಹಿಕೆ) 81
கூசு = ಕುಗ್ಗು 36
கூடல் = ಮಧುರೆ 87
கூடல் இழைத்தல் = ವಿರಹ ಪ್ರಣಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಲ್ಲರು ಬೇಗ ಬರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಶಕುನ ನೋಡಲು ಆಡುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಟ
கூடார் = ಕೂಡದವರು, ವಿರೋಧಿಗಳು 168
கூழை செய்தல் = ಊನಮಾಡಿ 204

கூம்பு = (ಹಡಗಿನ) ಕೂವೆಮರ, ಹಾಯಿಮರ 76

கூம்பினை = ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡವು, ಮುಗಿದುವು 165

கூர்த்த = ಕೂರ್ಪಾದ, ಹರಿತವಾದ 143

கூவல் = ಬಾವಿ 34

கூழ் = ಪಯಿರು, ಬೆಳೆ 65

கூழ் = ಕೂಳು, ಆಹಾರ 15

கூறை = ಬಟ್ಟೆ 159

கூற்று = ಯಮ 82

கூற்றம் = ಯಮ 165

கெழீஇய = ಹೊಂದಿದ 115

கெழு = ಹೊಂದಿದ, ಹೊಂದು 112

கேட்டி = ಕೇಳಿರಿ 42

கேண்மை = ಕೆಳೆ, ಸ್ನೇಹ 65

கேழல் = ಹಂದಿ 159

கேழ் = (1) ಉಪಮೆ, ಹೋಲಿಕೆ 74
(2) ಪ್ರಕಾಶ, ಕಾಂತಿ 198

கேளா = ಕೇಳಿ 57

கேள் = ಸಂಬಂಧ, ನೆಂಟು 105

கைதவம் = ಮೋಸ 41

கைதவன் = ಮೋಸಗಾರನಾದ ವೃತ್ರಾಸುರ 46

கைதை = ತಾಳೆ, ಕೇದಗೆ 33

கைம்மா = ಆನೆ

கையற்று = ದುಃಖಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ 113

கைவயிற் பயிர்ந்து = ಕೈಸನ್ನೆಯಿಂದ ಕರೆದು

கொங்கு = (1) ಜೇನು, (2) ವಾಸನೆ 151

கொங்கை = ಮೊಲೆ 17

கொடுங்கரி = ಕ್ರೂರಗಜಾಸುರ 146

கொடுவந்தது = ತಂದಿತು 206

கொட்டி முழக்கி = ಹರೆಬಡಿದು ಮೊಳಗಿ, ತಮಟೆಹೊಡೆದು 206

கொண்மூ = ಮೇಘ 32

கொண்டல் = ಮೇಘ 180

கொத்து = ಗೊಂಚಲು 197

கொந்தலர்த்தார் = ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹಾರ 58

கொய் = ಕೊಯ್ಯು 130

கொழுநர் = ಗಂಡ 88

கொழுமணி = ಮುತ್ತು 146

கொள்கொம்பு = ಊರೆಗೊಂಬೆ 106

கொற்றம் = ಜಯ, ಗೆಲುವು 55

கொற்றவாழி = ಜಯಚಕ್ರ 55

கோ = ಈಶ್ವರ 164

கோ = ಅರಸ 136

கோகழி = ತಿರುಪ್ಪೆರುಂದುಱೈ ಎಂಬ ಊರು 142

கோட்டம் = ಕೊಂಕು, ಬಾಗು 136

கோடு = ಕೊಂಬೆ, ಕೊಂಬು 159

கோண் = ಬಾಗು 150

கோதாட்டி = ಹೊಗಳಿ 208

கோதை = ಮಾಲೆ 151

கோத்த = ಕೋದ 159

கோப்பு = ಕೋಯುತ್ತಿದು 112
கோயில் = ಅರಮನೆ 56
கோயின்மை = ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು 159
கோலம் = ಅಲಂಕಾರ, ವೇಷ 112
கோல்வளை = ಚೆಲುವಾದ ಬಳೆ 151
கோவை = ತೊಂಡೆಹಣ್ಣು 199
கோழ் = ಕೊಬ್ಬಿದ, ಕೊಬ್ಬು 36
கோள் = ಗ್ರಹಣ (ಶಕ್ತಿ) 10
கோள் = ಬಲ 44
கோள் = ಆಪತ್ತು 160
கோறல் = ಕೊಲೆ 22
கௌவை = ಉಲಿ, ಶಬ್ದ 32

ச

சகடு = ರೋಹಿಣಿ (ಸಂ. ಶಕಟ) 116
சதமகன் = ಶತಮಖ, ಇಂದ್ರ 47
சதிர் = ಭಾಗ್ಯ, ಲಾಭ 203
சதிர்வு = ಸೌಂದರ್ಯ 133
சமர் = ಸಮರ, ಯುದ್ಧ 6
சம்பு = ಶಂಭು, ಶಿವ 54
சரம் = ಶರ, ಬಾಣ 64
சலம் = ಚಲನ 136
சலதி = ಜಲಧಿ, ಸಮುದ್ರ 39
சலித்திடும் = ಸೋತುಬೀಳುತ್ತದೆ, ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ 206
சழக்கு = ಕುತ್ತ, ದೋಷ 159
சழக்கு = ಸುಳ್ಳು 58
சாபம் = ಚಾಪ, ಬಿಲ್ಲು 44
சாரல் = ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು 120
சாராமே = ಸೇರದೆ, ಸಾರದೆ 143
சால் = ಹೆಚ್ಚಾದ 151
சாலி = ಅರುಂಧತಿ 116
சாவாமருந்து = ಅಮೃತ 12
சாற்றுதும் = ಹೇಳುತ್ತೇವೆ 42
சான்று = ಹಿರಿಯ 7
சிகை = ಶಿಖೆ, ಜುಟ್ಟು 29
சிக்கென = ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ 154
சிதல் = ವ್ಯಾಧಿ 148
சித்தன் = (ಸಿದ್ಧ), ಈಶ್ವರ 155
சித்தமிசை = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ 210
சிந்தை = ಮನಸ್ಸು 142
சிந்தனை = ಚಿಂತೆ 74
சிலம்பின = ಶಬ್ದಮಾಡಿದವು 164
சிலை = ಬಿಲ್ಲು 65
சிவிகை = ಸಿಬಿಗೆ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ 47
சிறப்பு = ಉತ್ಸವ, ಸೆರವು 11
சிறப்பு = ಮೋಕ್ಷ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ 12
சிறங்கணிப்ப = ಕಟಾಕ್ಷಿಸಲು 117
சிறார் = ಮಕ್ಕಳು 34
சிறுவீடு = ಚಿಕ್ಕಮನೆ 164
சிறுமை = ವ್ಯಾಧಿ, ಪೀಡೆ 13
சிறுபுறம் = ಹಿಂಗತ್ತು 113
சிறை = (ಸೆರೆ), ಸ್ಥಳ 149
சிறை = ಸೆರೆ 14

சிற்றுது = ಬೇಸರಿಸದೆ 165
சிற்றஞ்சிறுகாலை = ಉಷಃಕಾಲ 168
சினவல் = ಕೋಪಿಸುವುದು 121
சினை = ಕೊಂಬೆ 120
சினைஇ = ಕೋಪಿಸಿ, ಸಿಟ್ಟಾಗಿ 42
சின்மொழி = ಕೆಲವು ಮಾತು, ಹರಟೆ 144
சீரம் = ವಲ್ಕಲ, ನಾರುಡೆ, (ಚೀರ) 65
சீரடியார் = ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತರು 212
சீரார் = ಶ್ರೇಷ್ಠ 150
சீராட்டும் = ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆ 207
சீர்த்தி = ಕೀರ್ತಿ 74
சீர்த்தியான் = ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ 74
சீற்றத்தான் = ಕೋಪಿಷ್ಠ 63
சுடர் = ಪ್ರಕಾಶ 193
சுடரும் = ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ 75
சுடிகை = ತಲೆ, ಹೆಡೆ 97
சுழல்வன் = ಅಲೆದು ತೊಳಲುವವನು 147
சுடுதீ = ಬಾಡಾಬಾಗ್ನಿ 147
சுட்டி = ಒಂದು ಫಾಲಾಭರಣ 171
சுட்டுக்கோல் = ಪಟಕಾರು 20
சுந்தரச்சுண்ணம் = ಸೌಂದರ್ಯಚೂರ್ಣ 112
சுரம் = ಕಾಡು 16
சுரிகையன் = ಸುರಿಗೆಯುವನು 63
சுரும்பு = ದುಂಬಿ 37
சுருதி = ಶ್ರುತಿ, ವೇದ 196
சுலவு = ಸುತ್ತುವುದು
சுவை = ಸವಿ 12
சுற்றத்தவர் = ಬಂಧುಬಳಗದವರು 203
சுனை = ದೋಣೆ 121
சூடகம் = ಬಳೆ 76
சூதர் = ವಂದಿಗಳು, ನಿಂತು ಹೊಗಳುವವರು (56)
சூது = ಪಗಡೆಕಾಯಿ 86
சூத்திரம் = ಸೂತ್ರ, ಹಗ್ಗ 206
சூழ்ச்சி = ಉಪಾಯ, ಯುಕ್ತಿ 41
சூளிகை = ಕೃತಕಬೆಟ್ಟ 54
சூள் = ಸತ್ಯ 117
செகுத்த = ನಾಶಮಾಡಿದ 182
செக்கர்வான் = ಸಂಧ್ಯಾರುಣಾಕಾಶ, ಕೆಂಬಾನ್ 138
செஞ்சரம் = ಕೂರ್ಬಾಣ 64
செடி = (ಗಿಡ), ದುರ್ಗಂಧ 43
செண்டு = ಕೋಲು, ಗದೆ 91
செந்தண்மை = ಒಳ್ಳೆಯ ಕರುಣೆ 12
செப்புதல் = ಹೇಳುವುದು 155
செம்மை = ನೇರ್ಮೆ, ಋಜುತ್ವ 154
செம்பியர் = ಚೋಳರು 55
செம்பொருள் = ಧರ್ಮ 13
செம்மாந்து = ಗರ್ವಿಸಿ 52
செய்ய = ಕೆಂಪಾದ 179
செய்ய = ಒಳ್ಳೆಯ 152
செய்யாள் = ಲಕ್ಷ್ಮಿ 12

ஞ

த

தணியாய் = ತಂಪಾದವನೆ 142

தண் = ತಂಪು 194

தண்நாறு = ತಂಪಾದ 211

தண்பதம் = ಹೊಸನೀರುತ್ಸವ 117

தண்டாமரையான் = ಬ್ರಹ್ಮ 134

ததர்ந்த = ಒತ್ತಾದ 201

தத்து = ಅಳ್ಳಾಡಿ 147

தத்துறுமாறு = ಸೇರುವಮಾರ್ಗ 160

தத்துறுமாகில் = ವಿಘ್ನಬಂದರೆ 160

தந்திரம் = ಸೈನ್ಯ 105

தமர் = ತಮ್ಮವರು, ನೆಂಟರು 20

தமியேன் = ಒಂಟಿ 145

தரம் = ಬಗೆ 151

தரணி = ಧರಣಿ, ರಾಜ್ಯ 74

தரளம் = ಮುತ್ತು 76

தருக்கி = ಗರ್ವಿಸಿ 148

தலை = ಎಡೆ, ಸ್ಥಳ 148

தலைக்கீடு = ನೆವ, ಸಬೂಬು 118

தலைச்செலின் = ಹೋದರೆ 106

தலைப்பிரியா = ಅಗಲದ

தவா = ಅಗಲದ 44

தழல் = ಅಗ್ನಿ 138

தழீஇ = ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು 149

தழுவினன் = ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡನು 74

தழைத்தது = ವಿಸ್ತಾರವಾಯಿತು 210

தளிர் = ತಳಿರು, ಚಿಗುರು 33

தறுகண் = ನಿರ್ಭಯ 83

தற்போதம் = ಸ್ವಪ್ರಜ್ಞೆ 213

தற்கொண்டான் = ಗಂಡ 14

தனிதம் = ಮೇಘ? (ಸ್ತನಿತಂ) 32

தாதகிமாலை = 'ಅತ್ತಿ' ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ 87

தாது = ಮಕರಂದ 138

தாமம் = ಮಾಲೆ 198

தாரகை = ತಾರಗೆ, ನಕ್ಷತ್ರ 149

தார் = ಮಾಲೆ 184

தார்கள் = ಮಾಲೆಗಳು 199

தால் = ಜೋಗುಳ 171

தாழ்வுறுமல் = ಹೀನವಾಗದೆ 106

தாழ் = ತಾಪಾಳು, ಅಗುಳಿ 12

தாள் = ಪ್ರಯತ್ನ 128

தாள் = ಕಾಲು, ಪಾದ 84, 10

தானவர் = ದಾನವರು 40

தானை = ಸೈನ್ಯ 58

தானையான் = ಸೈನ್ಯವುಳ್ಳವನು

திகழ் = ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ 139

திகழும் = ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ 136

திகிரி = ಚಕ್ರ, ತಿಗುರಿ 115

திங்கள் = ಚಂದ್ರ 136

திங்கள் = ತಿಂಗಳು, ಮಾಸ 163

திணி = ದಟ್ಟವಾದ, ನಿಬಿಡ 130

திண்சிலை = ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲು 145

திதலை = ಮೊಲೆಯಮೇಲೆ ಹಳದಿ ಮಚ್ಚೆ ಏಳುವುದು 148

திரு = ಸಿರಿ, ಐಶ್ವರ್ಯ 26
திரு = ಸಿರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ 104
திருவார் = ಚೆಲುವಾದ 152
திருமுகம் = ಶ್ರೀಮುಖ 107
திருத்தன் = ತೃಪ್ತ 189
திருக்கறு = ವಕ್ರವಿಲ್ಲದ 101
திருவினள் = ಲಕ್ಷ್ಮಿ 115
திரேதை = ತ್ರೇತಾಯುಗ 190
திருந்தாச்செய்கைத் தீத்தொழில் = (ಅಕಾರ್ಯ ಕಾರ್ಯ), ವೇಶ್ಯಾಗಮನ 113
திரை = ತೆರೆ, ಅಲೆ 184
திலதம் = ಬೊಟ್ಟು, ತಿಲಕ 199
திவம் = ಸ್ವರ್ಗ, ಪರಮಪದ 188
திறம் = ಬಗೆ 112
திறம் = ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ 115
திறல் = ಬಲ 154
திறவு = ತೆರವು 155
திறவோர் = ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು 128
திறை = ತೆರ, ಕಪ್ಪ 55
தீ = ಸೀ, ಸಿಹಿ 120
தீட்டுருமேனி = ಚಿತ್ರಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ದೇಹ 74
தீர்வு = ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ 58
தீவியமொழி = ಸವಿಮಾತು 108
துகில் = ವಸ್ತ್ರ 175
துகிர் = ಹವಳ 38
துங்க = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ 3
துஞ்ச = ನಿದ್ದೆಮಾಡಲು 75
துஞ்ச = ಮುಗಿಯುವಂತೆ 189
துஞ்சல் = ಸಾಯುವುದು 150
துஞ்சாம்போது = ಸಾಯುವಾಗ 183
துடைவை = ಬೆಳಸ್ರೊಲ 159
துடி = ದುಡಿ 86
துணர் = ಗೊಂಚಲು 36
துணிவு = ತಾಳ 112
துணை = (ಜತೆ), ಹೆಣ್ಣು 182
துப்பு = ಆಹಾರ 11
துப்பு = ಸಾಮರ್ಥ್ಯ 189
துப்பு = ಬಲ್ಮೆ, ಶಕ್ತಿ 63
துப்பார் = ಊಟಮಾಡುವವರು 11
துப்பன் = ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು 189
தும்பி = ಆನೆ 65
துயர் = ದುಃಖ 183
துயல்வன = ಅಳ್ಳಾಡುತ್ತವೆ 77
துயில் = ಹಾಸಿಗೆ 164
துயில் = ನಿದ್ರೆ 86
துயின்றனை = (ನೀನು) ನಿದ್ದೆಮಾಡಿದೆ 75
துரங்கம் = ಕುದುರೆರೂಪದ ಅಸುರ 189
துரிசு = ದೋಷ 73
துவண்டு = ಅಳ್ಳಾಡಿ 146
துவன்றி = ಒತ್ತುಗೂಡಿ, ತುಂಬಿ 76
துவக்கும் = ತೊಡಗುವುದು, ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದು 194

துணை = ಜಟ್ಟಿ, ತುಳಿತ 22

துவ்வாமை = ದಾರಿದ್ರ್ಯ 13

துவ்வாதவர் = ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವರು, ದರಿದ್ರರು

துழனி = ಗದ್ದಲ 146

துளக்கு = ಅಲುಗಾಟ, ಚಂಚಲತೆ, ಅಳ್ಳಾಟ 54

துளபம் = ತುಲಸಿ 179

துளக்கில் = ಚಲಿಸದ, ಸ್ಥಿರವಾದ, ಅಳ್ಳಾಡದ 54

துளக்கியது = ಅಲುಗಿಸಿತು, ಅಳ್ಳಾಡಿಸಿತು 57

துளங்குதல் = ಅಳ್ಳಾಡುವುದು 147

துள்ளம் = ಹನಿ 160

துறக்கம் = ಸ್ವರ್ಗ 44

துறவிக்கு = ಸಂನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ 112

துறந்தார் = ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು 11

துறை = (ನದಿ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಸ್ನಾನ) ಘಟ್ಟ 64

துற்றவர் = ಅನುಭವಿಸಿದವರು 203

துன்று = ತುಂಬಿದ, ದಟ್ಟವಾದ 73

துன்றிய = ತುಂಬಿದ, ದಟ್ಟವಾದ 106

துன்னிருள் = ದಟ್ಟಗತ್ತಲೆ 143

தூ = ಪರಿಶುದ್ಧ 164

தூ = ಕಂಪು, ಪರಿಮಳ 184

தூக்கு = ಪದ್ಯ

தூங்கிய = ತೂಗಾಡುವ 57

தூணாத = ಮಣ್ಣುಗಡಿಗೆ 199

தூபம் = ಧೂಪ, ವಾಸನೆಯ ಹೊಗೆ 164

தூய்மை = ಪರಿಶುದ್ಧತೆ, ಪಾರಿಶುಧ್ಯ 159

தூவி = ಗರಿ 182

தூற்றுவார் = ದೂರುತ್ತಾರೆ, ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ 37

தெரிவைமார் = ಸ್ತ್ರೀಯರು 182

தெருள் = ತಿಳಿವು, ಸ್ಪಷ್ಟತೆ 108

தெருமரும் = ಭ್ರಾಂತಿಹೊಂದುತ್ತದೆ 58

தெருளிடத்து = ತಿಳಿದಾಗ, ಜ್ಞಾನಬಂದಾಗ 154

தெவ் = ಹಗೆ, ವಿರೋಧಿ 75

தெழித்து = ಮೊಲುಕಿಕ್ಕಿ 57

தெழிக்கும் = ಮೊಲುಕುಹಾಕುವ 33

தெள்ளும் = ಇಂಪಾದ 54

தெளிவேன் = ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ 182

தெற்றிகள் = ಜಗುಲಿಗಳು 54

தென்னிலங்கை = ತೆಂಕಣಲಂಕೆ 208

தென்புலத்தார் = ತೆಂಕಣವರು, ಪಿತೃಗಳು 13

தேங்காதே = ಬೇಸರಪಡದೆ 163

தேசன் = ತೇಜಸ್ವಿ 142

தேசன் = ದೇಶಿಕ, ಗುರು 143

தேசம் = ತೇಜಸ್ಸು 164

தேட்டம் = ಸಂಪಾದಿಸತಕ್ಕದ್ದು 4

தேட்டாலே = ಹುಡುಕಾಟದಿಂದ, ಅನ್ವೇಷಣದಿಂದ 213

தேம்பாரி = ಜೇನನ್ನು ತಳಿದ 48
தேவர்கோன் = ದೇವರಾಜ, ಇಂದ್ರ 112
தேறி = ತಿಳಿದು 146
தேற்று = ತಿಳಿಯದ 138
தேனார் = ಇನಿದಾದ 138
தேன் = ಜೇನು, ದುಂಬಿ 105
தேன்உகந்து = ಸುಖಕೊಡುವ 152
தைவந்து = ತಡವು 84
தொடக்கு = ಸಂಬಂಧ 156
தொடையல் = ಮಾಲೆ 82
தொல்வினை = ಹಳೆಯ ಕರ್ಮ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮ 134
தொழு = ದನಕಟ್ಟುವ ಗೊಂತು 159
தொழும்பு = ನಮಸ್ಕರಿಸು, ಸೇವೆ 73, 143
தொழும்பர் = ಭಕ್ತರು 148
தொழுத்தை = ತೊತ್ತು 176
தொழுகின்றான் = ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ 73
தொன்மை = ಹಳಮೆ, ಪ್ರಾಚೀನತೆ 54
தோடு = ಓಲೆ, ಕರ್ಣಕುಂಡಲ 133
தோய்வு = ಕೂಟ, ಸಂಭೋಗ 213
தோரை = ಮಲೆ ನೆಲ್ಲು, ಬೆಟ್ಟದ ಬತ್ತ 35

ந

நகை = ಸಂತೋಷ 73
நசைஇ = ಆಸೆಪಟ್ಟು, ಬಯಸಿ 22
நச்சுவார் = ಬಯಸುವರು 159
நஞ்சு = ನಂಜು, ವಿಷ 164
நடு = ನಡುನೆಲೆ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ 44
நட்டம் = ನಟನ, ನರ್ತನ 143
நணியானே = ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವವನೇ 143
நண்ணி = ಹೊಂದಿ, ಸೇರಿಕೊಂಡು 136
நண்ணா = ಸೇರದ, ಆಗದ, ಹಗೆತನದ 160
நண்ணார் = ಆಗದವರು, ಹಗೆಗಳು 186
நந்தும் = ನಂದಿಹೋಗುವುದು, ನಾಶವಾಗುವುದು 24
நம்பி = ಶ್ರೇಷ್ಠಪುರುಷ 65
நம்பன் = ನಂಬತಕ್ಕವನು 160
நரல் = ಧ್ವನಿಮಾಡು, ಶಬ್ದಿಸು 124
நல்லகம் = ನಲ್ಲೆಡೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ 136
நல்கு = ಕೊಡು 136
நல்குரவு = ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ 4
நளியெரி = ದಳ್ಳುರಿ 112
நளிர்புனல் = ತಣ್ಣೀರು 77
நள்ளாதார் = ಹಿತರಲ್ಲದವರು, ವಿರೋಧಿಗಳು 20
நறவம், நறை = ಜೇನು (ತುಪ್ಪ) 34, 36
நற்சோதி = ನಲ್‌ಜೋತೀ, ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನೇ 156
நற்றோகையார் = (ಒಳ್ಳೆಯ ನವಿಲಂತೆ ವಿಲಾಸವುಳ್ಳ) ಹೆಂಗಸರು 206

நனவு = ನನಸು 87
நனி = ತುಂಬ, ಬಹಳ 22
நன்று = ಪುಣ್ಯ, ಧರ್ಮ 13
நன்னுதல் = ಒಳ್ಳೆಯ ಹಣೆಯುಳ್ಳವಳು 105
நன்கலன் = ಒಳ್ಳೆಯ ಪಡವೆ, ಆಭರಣ 14
நாங்கூழ் = 'ನಾಗ'ಹುಳು 146
நாடாச்சிறப்பு = ಪಡೆಯಲಾಗದ ಮಹಿಮೆ 12
நாட்கால் = ಪ್ರಾತಃಕಾಲ 163
நாணாமே = ನಾಚದೆ 150
நாண் = ನಾಚಿಕೆ, ಲಜ್ಜೆ 84
நாண்மலர் = (ಅಂದೇ ಅರಳಿದ) ಹೊಸ ಹೂವು 160
நாப்பிணை = ನಾಲಿಗೆಯು ಹೆಣೆದಿರುವುದು (?) 136
நாப்பண் = ನಡುವೆ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ 125
நாமநீர் = ಕಡಲು, ಸಮುದ್ರ 115
நார் = ಪಟ್ಟೆ 121
நால்வாய் = ತೂಗುಬಾಯಿ, ಆನೆ 193
நாவலோங்கிய மாபெருந்தீவு = ಜಂಬೂದ್ವೀಪ 112
நாவாய் = ನಾವೆ 23
நாவாயான் = ನಾವಿಕ 73
நாற்றம் = ನಾತ, ಪರಿಮಳ 143
நான்று = ದಿವಸ 201

நிச்சலும் = ನಿತ್ಯವೂ 3
நித்திலம் = ಮುತ್ತು 18
நிபந்தம் = ನಿಬಂಧನೆ, ಕಟ್ಟಳೆ 5
நிமலன் = ನಿರ್ಮಲನು 14
நிரயம் = ನರಕ 2
நிரப்பு = ದಾರಿದ್ರ್ಯ 10
நில்லா = ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ 20
நிவந்த = ಮೇಲಾದ, ಉನ್ನತ, ಶ್ರೇಷ್ಠ 17
நிறை = ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ, ಶೀಲ, ಮನಸ್ಥೈರ್ಯ 1
நிறைமொழி = ನೆಲೆಯಾದ ಮಾತು 1
நின்மலம் = ನಿರ್ಮಲತೆ 9
நீத்தல் = ಬಿಡಬೇಡ, ತೊರೆಯಬೇಡ 12
நீத்தம் = ಪ್ರವಾಹ 3
நீத்தார் = ತೊರೆದವರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು 1
நீறானாள் = ಬೂದಿಯಾದಳು 208
நீர் = ಗುಣ, ರೀತಿ 138
நுகர்வு = ಅನುಭವ 24
நுணுக்கரிய = ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ 143
நுண்ணுணர்வு = ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನ 24
நுண்ணியனே = ಸೂಕ್ಷ್ಮನೇ 142
நுதல் = ನೊಸಲು, ಹಣೆ 55
நுதி = ತುದಿ, ಕೊನೆ 174
நுந்தை = ನಿನ್ನ ತಂದೆ 120
நுந்தும் = ತಳ್ಳುತ್ತದೆ 149
நுளைச்சியர் = ಬೆಸ್ತರವಳು 37
நூக்க = ನೂಕಲು 76

நெடியோன் = ವಿಷ್ಣು 46
நெடுநீர் = ಗಂಗೆ
நெடு = ನೀಳವಾದ, ಉದ್ದವಾದ 148
நெருடா = ಎರಡು ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ತಡವರಿಸಿ (?) 172
நெருநல் = ನಿನ್ನೆ 131
நெறி = ಮಾರ್ಗ, ಶಿವಾಗಮದ ಕಟ್ಟಳೆ 206
நென்னல் = ನಿನ್ನೆ 166
நேசம் = ಸ್ನೇಹ, ಇಚ್ಛೆ 143
நேமி = ಚಕ್ರ 38
நேயம் = ಮನಸ್ಸು, ಹೃದಯ 142
நேரிழை = ಒಳ್ಳೆಯ ಆಭರಣವುಳ್ಳವಳು 174
நேரியாய் = ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದವನೇ 143
நேர் = ನೇರ, ಋಜು 213
நோ = ದುಃಖಪಡು 197
நோற்றல் = ತಪಸ್ಸುಮಾಡುವುದು 15
நோற்பார் = ತಪಸ್ವಿಗಳು 13
நோன்மை = ಹಿರಿಮೆ, ಮಹಿಮೆ

ப

பகழி = ಅಂಬು, ಬಾಣ 84
பகர் = ಹೇಳು 91
பகராய் = ಹೇಳು 212
பங்கேருகம் = ಪಂಕೇರುಹ, ತಾವರೆ 28
பச்சூன் = ಹಸಿಯಮಾಂಸ 148
பசலை = ವಿರಹದಿಂದಾಗುವ ಹಸುರು ಛಾಯೆ 122
பஞ்சாக்ஷர = ಗೋಗರೆಯುಲು 212
பட்டாங்கு = ಶಾಸ್ತ್ರ 3
படப்பை = ತೋಟ 194
படர் = ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟ 79
படிறு = ವಂಚನೆ, ಮೋಸ 182
படிறன் = ವಂಚಕ, ಮೋಸಗಾರ 45
பண் = ದನಿ, ರಾಗ 39
பண்ணாவர் = ದೇವತೆಗಳು 41
பணை = ಹೆಂಗಸರು ಆಟವಾಡುವ ಸ್ಥಳ 33
பண்டம் = ವಸ್ತು, ಸರಕು 138
பண்டு = ಹಿಂದೆ (ಕಾಲ) 91
பண்டி = ಬಂಡಿ 35
பண்பு = ಗುಣ 13
பணிலம் = ಮುತ್ತು 116
பணிந்து = ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಮಣಿದು 143
பணி = ಫಣಿ, ಹಾವು 39
பதம் = ಪದವಿ 91
பதகன் = ಪಾತಕಿ, ಪಾಪಿ 45
பத்திநெறி = ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ 212
பதி = ಸ್ಥಳ, ಊರು 115
பதி = ಪತಿ, ಒಡೆಯ 211
பதைத்தேன் = ತುಡಿದು ಕೊಂಡೆನು, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನು 211
பந்தம் = ಬಂಧ, ಕಟ್ಟು 149
பந்தி = ಪಂಕ್ತಿ, ಸಾಲು 76
பம்பை = 'ಪಂಪಾ' ನದಿ 39
பயம் = ಹಾಲು 121

பார்த்திவர் = ಪಾರ್ಥಿವರು, ದೊರೆಗಳು 6

பாரிக்கும் = ಬೆಳಸುವ, ಬೆಳಗುವ 143

பால் = ಪಕ್ಕ 77

பாவை = ನೃತಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾದ ಒಂದು ವಾದ್ಯ 163

பாணன் = 'ಪಾಣ' ಎಂಬ ಒಂದು ಜಾತಿಯವನು, ನಾಯಕನಾಯಕಿಯರಿಗೆ ದೂತ 125

பாணி = ಶಬ್ದ 129

பாழி = ಮಹಿಮೆ, ಬಲ್ಮೆ 163

பிச்சன் = ಹುಚ್ಚ, ಶಿವ 149

பிஞ்ஞகம் = ಜಡೆಮುಡಿ 155

பிடி = ಪಿಡಿ, ಹೆಣ್ಣಾನೆ 121

பிணி = ರೋಗ, ವ್ಯಾಧಿ 184

பிழைப்பர் = ತಪ್ಪುಮಾಡುವವರು, ದೋಷಿಗಳು 159

பிளிறி = (ಆನೆ) ಶಬ್ದಮಾಡಿ, ಘೀಂಕರಿಸಿ 202

பிறப்பு = ತಾಳಿ 164

பிறங்கிற்று = ಬೆಳಗಿತು, ಮೇಲಾಯಿತು 11

புகழ் = ಹೊಗಳು, ಕೀರ್ತಿ 65

புகல் = ಹೇಳು 91

புகுதுக = ಹೊಗಲಿ, ಪ್ರವೇಶಿಸಲಿ 104

புஞ்சம் = ಗುಂಪು, ಗೊಂಚಲು 150

புணரி = ಸಮುದ್ರ 82

புணர்தல் = ಸ್ನೇಹಮಾಡುವುದು 24

புணை = ತೇಲುವ ವಸ್ತು, ತೆಪ್ಪ 128

புத்தேளிர் = ದೇವತೆಗಳು 14

புயல் = ಮಳೆ 11

புரவி = ಕುದುರೆ 63

புர = ಕಾಪಾಡು 58, 92

புரந்தரன் = ಇಂದ್ರ 59

புரி = ಬಯಸು, ಅಪೇಕ್ಷಿಸು 10

புரை = ಎಣೆ 35

புரை = ದೋಷ 171

புரை = ರೋಮಕೂಪ 156

புலவு = ಮಾಂಸದ ನಾತ 126

புலம் = ಹೊಲ, ಬಯಲು 13

புலவி = ಪ್ರಣಯಕೋಪ 87

புலத்தல் = ಪ್ರಣಯಕೋಪ ತಳೆಯುವುದು 117

புலர்த்தும் = ಎತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ, ಮೇಲುಮಾಡುತ್ತದೆ 54

புலர்ந்தகாலை = ಬೆಳಗಾದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ 109

புலவாட = ನೀನು ಪ್ರಣಯಕೋಪ ತಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ 117

புலர்ந்து = ಬಾಡಿ, ಒಣಗಿ 59

புலர்ந்தது = ಬೆಳಗಾಯಿತು 88

புல்வாய் = ಜಿಂಕೆ 48

புழுக்கல் = ಅನ್ನ 20

புழுத்தலை நாய் = ತಲೆಹುಳಕ ನಾಯಿ 154

புழைக்கடை = ಹಿತ್ತಿಲು 165
புளிஞர் } = ಬೇಡರು,
புளினர் } ಪುಳಿಂದರು 64, 74
புள் = ಹಕ್ಕಿ 164
புள்ளுவம் = ವಂಚನೆಯ ಮಾತು 159
புறம் = ಹೊರಗು 143
புறவு = ಹೊಲ 84
புற்கை = ಹುಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ 20
புனல் = ನೀರು 139
புனலன் = ಶಿವ 139
புனை = ಅಲಂಕರಿಸು 107
புனைஇ = ಅಲಂಕರಿಸಿ 107
புனிறு = ಈದ ಸಮೀಪಕಾಲ 56
புன்கணீர் = ಮೊದುಗಣ್ಣ ನೀರು 12
பூகம் = ಪೂಗ, ಅಡ 18
பூசல் = ಸಾಕ್ಷಿ 12
பூட்டிய = ಕಟ್ಟಿದ 206
பூண் = ಆಭರಣ 150
பூமான் = ಅರಸ 207
பூராயமாக = ಪುರಾತನವಾಗಿ 211
பூரித்து = ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು 151
பூவை = ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹೂವು 37
பூவைகள் = ಹೂವೆ ಹಕ್ಕಿ (?) 54
பெடை = ಒಂದು ಒಗೆಯ ಹೆಣ್ಣು ಹಾವು 24
பெண்ணை = ಪನೆ, ತಾಳೆಮರ 221
பெருநெறி = ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗ,
ಹೆಚ್ಚು ಚೆಲುವು 134

பெற்றி = ಸ್ವಭಾವ
பெற்றறியா = ಪಡೆಯಲು
ಅರಿದಾದ 1
பெற்றது = ಶರೀರ 1
பெற்றம் = ಗೂಳಿ
பேதை = ಮುಗ್ಧೆ 2
பேணு செய்தல் = ಬೇಡದ್ದನ್ನು
ಮಾಡುವುದು 1
பேணுதல் = ಕಾಪಾಡುವುದು 1
பேழை = ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
பைதல் = ಕಷ್ಟ 1
பைதருகாலை = ಕಷ್ಟಬಂದಾಗ 1
பைத்து = ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ, ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿ 1
பைந்தொடி = ಚೆಲುವು
ಬಳೆ ತೊಟ್ಟವಳು 1
பைய = ಮೆಲ್ಲನೆ
பையல் = ಹೈದ, ಮಗು 2
பொகுட்டு = ತಾವರೆ ಮೊಗ್ಗು
பொங்கு = ಬೆಳುಗು 1
பொச்சம் = ಸುಳ್ಳು, ಸಟೆ
பொதும்பு = ತೋಪು 1
பொதுவில் = ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುವ
ಸಭಾಂಗಳ 1
பொத்தி = ಮುಚ್ಚಿ, ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು 1
பொய்கை = ಕೆರೆ, ಕೊಳ 1
பொய்மை = ಅಸತ್ಯ,
ಅನಿತ್ಯವಾದವು 1
பொரீஇ = ಹೋಲಿ 2

பொருள் = ಅರ್ಥ 183
பொருவு = ಹೋಲಿಕೆ 74
பொரு = ಕಲಹಮಾಡು 147
பொருநை = ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿ 32
பொருந்தார் = ಸೇರದವರು, ವಿರೋಧಿಗಳು 174
பொருளுரை = ಹೊಗಳುಮಾತ 112
பொருதல் = ಹೋರಾಟ, ಯುದ್ಧ 144
பொலம் = ಚೆಲುವು 100
பொலிந்த = ಬೆಳಗಿದ, ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ 171
பொலிவு = ಬೆಳಕು, ಜೋತಿ 154
பொலிபவன் = ಬೆಳಗುವವನು 144
பொல்லாதன் = ಕೆಟ್ಟವನು, ನೀಚ 206
பொழில் = ಲೋಕ 191
பொறி = ಇಂದ್ರಿಯ 196
பொறியில் = ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ 134
பொறுத்தான் = ಹೊತ್ತನು 13
பொறை = ತಾಳ್ಮೆ, ಕ್ಷಮೆ 86
பொறையாற்றலளாய் = ತಾಳ್ಮೆಯಿಲ್ಲದವಳಾಗಿ 109
பொற்கோடு = ಹೊನ್ನಿನ ಬೆಟ್ಟ ಹಿಮಾಲಯ 116
பொற்பு = ಚೆಲುವು 191
பொற்கோட்டு மேரு = ಹೊನ್ನಶಿಖರದ ಮೇರು 115
பொன்றுவித்தல் = ಕೊಲ್ಲಿಸುವುದು 59
பொன்றுதல் = ಸಾಯುವುದು 12

போகு = ಹೋಗು 174
போக்கு = ಕಳೆಯಲು 145
போதம் = ಬೋಧ, ಜ್ಞಾನ 101
போதரும் = ಬರುತ್ತದೆ 159
போதராய் = ಬನ್ನಿ 165
போது = ಮೊಗ್ಗು, ಬಾ 17, 163
போதுமின் = ಬನ್ನಿ 163
போற்றி = ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರ 203
போன் = ಬಂದ 65
பௌவம் = ಸಮುದ್ರ 46

ம

மகம் = ಮುಖ, ಯಜ್ಞ 83
மகரநீர் = ಸಮುದ್ರ 76
மகவான் = ಮಘವಾನ್, ಇಂದ್ರ 47
மங்க = ಕುಗ್ಗಲು, ಕಡಮೆಯಾಗಲು, ನಾಶವಾಗಲು 203
மங்குல் = ಮೋಡ, ಆಕಾಶ 188
மஞ்சு = ಮೇಘ 183
மஞ்ஞை = ನವಿಲು 150
மடம் = ಎಳಮೆ, ಯೌವನ 36
மடவம் = ನಾವು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದವರು 120
மடவீர் = ಮುಗ್ಧೆಯರೇ 150
மடங்குதல் = ಅಡಗಿನಡೆಯುವುದು 145
மடங்க = ತಗ್ಗಿ ನಡೆಯಲು 146
மடல் = ಹೂವು 145
மடவரல் = ಹೆಣ್ಣು 197

மடங்கல் = ಸಿಂಹ 50
மடுத்தது = ತಿಂದಿತು 63
மடுத்துக்கோத்தான் = ಒತ್ತಿ ಪೋಣಿಸಿದನು 152
மடைநூல் = ಪಾಕಶಾಸ್ತ್ರ 112
மட்டு = ಜೇನು, ಮಕರಂದ 145
மணாளன் = ಗಂಡ 166
மணி = ಚೆಲುವಾದ 54
மணிய = ಸ್ನಾನಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 121
மண் = ಭೂಲೋಕ 133
மண்டு = ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರು, 142
ತುಂಬಿ 131
மதக்கலுழி = ಮದಜಲ 77
மதி = ಚಂದ್ರ 84
மதி = ಮತಿ, ಅರಿವು, ಜ್ಞಾನ 97
மது = ಮಧು, ಕಳ್ಳು, ಹಾಲು, ಜೇನು 89, 145
மதுகை = ಬಲ್ಮೆ, ಶಕ್ತಿ 77
மத்தம் = ಅತ್ಯಾಶೆ 152
மத்தம் = ಮದ 134
மந்தி = ಕೋತಿ, ಕಪಿ 178
மந்திரவோலை = ಸುದ್ದಿಯೋಲೆ 104
மயல் = ಭ್ರಾಂತಿ, ಭ್ರಮೆ 121
மயர்வு = ಭ್ರಾಂತಿ 196
மயக்கு = ಭ್ರಾಂತಿ, ಅಜ್ಞಾನ 156
மயில் = ಹೆಂಗಸು 151
மரவம் = 'ಕುಂಕುಮ' ಮರ 37

மருவி = ಹೊಂದಿ 171
மருள் = ಮರುಳು, ಭ್ರಾಂತಿ 203
மருமம் = ಎದೆ 60
மருங்கு = ಪಕ್ಕ 64
மருந்து = ಮದ್ದು, ಔಷಧಿ 6
மருவாது = ಹೊಂದದೆ 1
மருங்கு = ದಿಕ್ಕು, ಪಕ್ಕ, ಕಡೆ 1
மலங்கினார் = ಕಲಕಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾದರು ; ಮನಃಕ್ಷೋಭೆಗೊಂಡರು 77
மலடி = ಬಂಜೆ 99
மலம் = ಮಲ, ದೋಷ 196
மலங்க = ಕಲಕಲು 143
மலைவு = ಕಲಕುವುದು, ಕಲಕ 98
மல் = ಬಲ್ಮೆ 73
மல்கு = ತುಂಬು 163
மல்லை = ಮಹಾಬಲಿಪುರ 191
மல்லல் = ಸಮೃದ್ಧಿ 54
மல்லுயர் = ಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ 65
மழவர் = ವೀರರು 117
மழலை = ತೊದಲು (ಮಾತು) 172
மழுவாளி = ಪರಶುರಾಮ 175
மழை = ಮಳೆ, ಮೇಘ 73
மள்ளர் = ವೀರರು 33
மறம் = ಕೋಪ, ಪಾಪ 12
மறம் = ವೀರ, ಶೌರ್ಯ 38
மறலி = ಯಮ 57

மறுக்கான் = ದುಷ್ಕರ್ಮವಿಲ್ಲದವನು (?) 206
மறவணம் = ಪಾಪಸ್ವಭಾವ 113
மறு = ದೋಷ 44
மறுகு = ಬೀದಿ 56
மறுக — ಭ್ರಾಂತಿಹೊಂದಲು 134
மறை = ರಹಸ್ಯ 23
மறை = ವೇದ 59
மறையோன் = ವೇದಜ್ಞ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ 28
மறைமொழி = ರಹಸ್ಯವಚನ, ವೇದವಾಕ್ಯ, ಮಂತ್ರ 12
மனவு = (ಸರಪೋಣಿಸುವ) ಸಣ್ಣ ಶಂಖ 120
மனைமாட்சி = ಗೃಹಿಣಿಯ ಮಹಿಮೆ 14
மன்னும் = ಸ್ಥಿರವಾದ, ನೆಲೆಯಾದ 144
மனனே = ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ 138
மன் = ನಾಯಕ 73
மா = ದೊಡ್ಡ 146
மா = ಮಾವು 120
மா = ಕುದುರೆ 65
மா = ಮೃಗ 164
மாகதர் = ಮಾಗಧರು, ಹೊಗಳುಭಟ್ಟರು 56
மாகம் = ಆಕಾಶ 208
மாசு = ಮಾಸು, ದೋಷ 48
மாசுணம் = ಹಾವು 30
மாடம் = ಮಹಡಿ 150
மாணடி = ಮೇಲಾದ ಅಡಿ 10
மாண்ட = ಮೇಲಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ 128
மாண், மாணி = ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ವಟು 193
மாதவர் = ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು 113
மாபிணை = ಚೆಲುವಾದ ಜಿಂಕೆ 136
மாமலராள் = ಲಕ್ಷ್ಮಿ 54
மாய = ನಾಶವಾಗಲು 143
மாயன் = ಮಾಯಾವಿ, ವಿಷ್ಣು 164
மாயம் = ಮಾಯೆ, ವಂಚನೆ 142
மாயாமலம் = ನಾಶವಾಗದ ದೋಷ 207
மாய்வது = ನಾಶವಾಗುವುದು 65
மாரி = ಮಳೆ 160
மால் = ವಿಷ್ಣು 59
மாழை = ಚೆಲುವು 198
மாறு = ವಿರೋಧ, ಹಗೆ 152
மாற்று = ಹೋಗಲಾಡಿಸು 194
மாற்றம் = ಮಾತು 16
மானம் = ವಿಮಾನ 75
மானிடன் = ಮನುಷ್ಯ, ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವನು, ಶಿವ 149
மான் = ಕುದುರೆ 18
மிக்கோன் = ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ವಿಷ್ಣು 18
மிசைவான் = ತಿನ್ನುವವನು 13
மிச்சில் = ಮಿಕ್ಕದ್ದು, (ಉಂಡು) ಮಿಕ್ಕ ಆಹಾರ 12

மிடறு = ಕತ್ತು 144

மிடைந்த = ದಟ್ಟವಾದ, ಒತ್ತೊತ್ತಾದ 65

மிண்டுதல் = ಹೋರಾಟ, ಕಲಹ, ಯುದ್ಧಮಾಡುವುದು 147

மிலைத்து = ಧರಿಸಿ, ಮುಡಿದು 148

மிலைச்சி = ಮುಡಿದು 147

மிளிர் = ಹೊಳೆಯು, ಪ್ರಕಾಶಿಸು 144

மின் = ಮಿಂಚು 47

முகரி = ತ್ರಿಲೋಚನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜ 92

முகமன் = ಉಪಚಾರ 43

முகிழ் = ಮುಗಿ, ಮುಚ್ಚಿಕೊ 77

முடை = ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ 154

முட்டு = ಕಷ್ಟ, ತೊಂದರೆ 24

முட்டிகை = ಚಮ್ಮಟಿಗೆ 20

முட்ட = ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ 207

முத்தீ = ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳು, ಅಗ್ನಿತ್ರಯ 193

முந்நீர் = ಸಮುದ್ರ 147

முயங்கு = ಸೇರು, ಕೂಡು 22, 133

முரண் = ವಿರೋಧ 63

முரல் = ಶಬ್ದಿಸು, ಸದ್ದುಮಾಡು 117

முருடு = ಮದ್ದಳೆ 116

முருகு = ಜೇನು, ಸುವಾಸನೆ 87

முழவு = ಮದ್ದಳೆ 54

முழுச = ಉಜ್ಜು, ತಿಕ್ಕು 175

முழுசாது = ತಾಕದೆ, ಸೋಕದೆ, ಮುಟ್ಟದೆ 175

முழை = ಗುಹೆ, ಗವಿ 148

முழைஞ்சு — ಗುಹೆ, ಗವಿ 167

முளரி = ತಾವರೆ 45

முறச்செவிமா = ಮೊರಗಿವಿಯ ಮೃಗ, ಆನೆ 36

முறுவல் = ನಸುನಗೆ, ಮಂದಹಾಸ 86

முனிபவர் = ಮುನಿವವರು, ದ್ವೇಷಿಗಳು 86

முனிவிலர் = ದ್ವೇಷವಿಲ್ಲದವರು 128

முன் = ನೆನೆ, ಯೋಚಿಸು 150

முன்னெறி = ಹಳೆಯ ದಾರಿ, ಪೂರ್ವಮಾರ್ಗ 136

முன்னலர் = ನೆನೆಯದವರು 122

முன்னோ = ಮೊದಲವನು, ಶಿವ 208

முன்னவன் = ಮೊದಲವನು, ದೇವರು 61

மூதூர் = ಹಳೆಯ ಊರು, ಪುರಾತನ ನಗರ 203

மூரல் = ಹಲ್ಲು, ಮಂದಹಾಸ 116

மூரி = ಬಲ್ಮೆ 184

மூவாத = ಮುಪ್ಪಿಲ್ಲದ, ಮುದಿಯಾಗದ 150

மூவேன் = ಮುದಿಯಾಗೆನು 138

மூள்க = ಹೊತ್ತಲಿ, ಉರಿಯಲಿ 208

மெய் = ಮೈ, ಶರೀರ 124

மெய் = ಸತ್ಯ, ನಿಜ 142

மெய்ந்நூல் = ಆಗಮ 148

மெய்ச்சுடரே = ಸತ್ಯಜ್ಯೋತಿಯೇ 142

மெய்த்த = ಸತ್ಯವಾದ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ 213
மேதகும் = ಬಯಸತಕ್ಕ, ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯ
மேதி = ಎಮ್ಮೆ 36
மேய = ಇದ್ದ, ತಂಗಿದ 134
மேவன = ಬಯಸತಕ್ಕವು 120
மேவினான் = ಸೇರಿದನು 43
மேவு = ಬಯಸು, ಅಪೇಕ್ಷಿಸು 59, 104
மை = ಕಪ್ಪು, ಅಂಜನ, ದೋಷ 78
மைந்தன் = ಬಲಶಾಲಿ, ಗಟ್ಟಿಗ 164
மையறு = ದೋಷವಿಲ್ಲದ 78
மொய் / மொய்ம்பு = ಬಲ್ಮೆ, ಪರಾಕ್ರಮ 64, 6
மோய் = ತಾಯಿ 175
மோழை = ಗುಳ್ಳೆ 200

ய

யாணர் = ಚೆಲುವಾದ 125
யாண்டு = ವರ್ಷ 128
யாண்டும் = ಯಾವಾಗಲೂ 10
யாதும் = ಸ್ವಲ್ಪವೂ 155
யாத்தார் = ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟವರು 21
யாய் = (ನನ್ನ) ತಾಯಿ 120
யாழ் = ವೀಣೆ 112

வ

வங்கம் = ಹಡಗು, ನಾವೆ 168
வஞ்சிக்கொடி = ವಂಜಿ ಎಂಬ ಬಳ್ಳಿ 146
வடமீன் = ಅರುಂಧತಿ 115
வடவை = ಬಡಬಾಗ್ನಿ 42
வடமாலவன் குன்றம் = ತಿರುಪತಿ (ಬೆಟ್ಟ) 6
வட்டிகை = ಲೇಖನಿ, ಕುಂಚ 112
வண்டல் = ಕೆಸರು 88
வண்ணமகள் = ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವವಳು, ಸೈರೇಂಧ್ರಿ 105
வம்பு = ವಾಸನೆ, ಸುಗಂಧ 65
வம்பு = ಹೊಸದು 154
வயா = ಆಸೆ, (ಬಸಿರಿಯ) ಬಯಕೆ 107
வரன் = ಮೇಲಾದದ್ದು 12
வரம்பு = ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟು, ದಡ, ಬದು 33
வரை = ಬೆಟ್ಟ 22
வலம் = ಬಲ, ಶಕ್ತಿ 183
வலாரி = ಬಲಾರಿ, ಇಂದ್ರ 32
வல்லை = ನೀನು ಬಲವಂತ 166
வல்லே = ಬೇಗನೆ 129
வழக்கு = ಸಹವಾಸದಿಂದ ಬರುವ ಫಲ 12
வழாமை = ತಪ್ಪದೆ, ತಪ್ಪಿಹೋಗದೆ 76
வழி = ಸಂತತಿ, ವಂಶ 13
வழிநாள் = ಬರುವ ದಿನ, ಭವಿಷ್ಯತ್‌ಕಾಲ 107
வழுவினான் = ತಪ್ಪಿದನು, ತಪ್ಪುಮಾಡಿದನು 74
வளர்த்தக்காள் = ಅದಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡುವವಳು 14

வெய்துயிரா = ಬಿಸುಸುಯ್ದು, ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು 16
வெய்யாய் = ಉಷ್ಣ ಆದವನೇ 142
வெருவ = ಹೆದರಲು, ಭಯಪಡುವಂತೆ 144
வெருவி = ಭಯಪಟ್ಟು 77
வெருவே = ಭಯಸ್ವರೂಪಿಯೇ 145
வெருகு = ಬೆಕ್ಕು 21
வெருநீர்மை = ಭಯಪಡುವುದು, ಅಂಜಿಕೆ 146
வெருவு = ಭಯಪಡು, ಹೆದರು 187
வெவ்வுரை = ಸುಡುನುಡಿ, ಬೇಯುವ ಮಾತು 174
வெளி = ಬಯಲು, ಆಕಾಶ 145
வெள்ளி = ಬೆಳ್ಳಿ, ಶುಕ್ರ 165
வெள்ளன் = ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳವನು, ಶಿವ 146
வெறி = ಜೇನು 144
வெற்பு = ಬೆಟ್ಟ 45
வென்றி = ಗೆಲವು, ಜಯ 202
வெஃகா = ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ 191
வெஃகு = ಬಯಸು, ಇಚ್ಛಿಸು 77
வேடு = ಬೇಡ 65
வேண்டுதல் = ಬೇಡುವುದು, ರಾಗ 10
வேண்டாமை = ಬೇಡದಿರುವುದು, ದ್ವೇಷ 10

வேதனை = ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಟ
வேதியன் = ಬ್ರಾಹ್ಮಣ 1
வேதிகை = ವೇದಿಕೆ, ಜಗುಲಿ 1
வேத்தியல் = ರಾಜರಿಗಾಗಿ ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯ 1
வேய் = ಬಿದಿರು 1[illegible]
வேரி = ಪರಿಮಳ 16
வேர்த்தல் = ಮನಸ್ಸಂಕಟಪಡುವುದು 14
வேலை = ಸಮುದ್ರ 6[illegible]
வேல் = ಈಟಿ 145
வேழம் = ಆನೆ 126
வேளாண்மை = ಉಪಕಾರ 12
வேள்வி = ಬೇಳ್ವೆ, ಯಾಗ, ಉಪಚರಿಸುವುದು 13
வேள் = ಮನ್ಮಥ 184
வேறுபட்டேன் = ಬೇರ್ಪಟ್ಟೆನು 145
வை = ಮೇವು 24
வைகல் = ಹಗಲು 107
வைகலும் = ನಿತ್ಯವೂ, ದಿನವೂ 20
வைட்டணவன் = ವೈಷ್ಣವ 159
வைப்பு = ನೆಲ, ಭೂಮಿ 12
வைப்பு = ಇಟ್ಟದ್ದು, ನಿಧಿ 148
வையம் = ಲೋಕ 58

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೧

ಪರಿಶಿಷ್ಟ ೨

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1.	M. S. Purnalingam Pillai ..	History of Tamil Literature.
2.	Dr. G. W. Pope	On the Study of the Vernaculars.
		The Poets of Tamil Lands.
3.	Ramachandra Deekshitar	Studies in Tamil Literature.
4.	Dr Caldwell	The Comparative Dravidian Grammar.
5.	Ananda Ranga Pillai	Private Diary. 9 Vols
6.	Kanakasabai Pillai	The Tamils 1,800 Years Agò.
7.	Dr. S. Krishnaswami Iyengar . .	Ancient India
		Beginnings of South Indian History
8.	P. V. Manikkanaikar	The Mistic Tamil Alphabet.
		The Tamil Marai.
9.	J M Nallaswami Pillai	Studies in Saiva Siddantha.
10.	T. R Sesha Iyengar	Dravidian India
11	R. Sethu Pillai	Studies in Kural.
		Studies in Shilappadikaram.
12.	M. Sreenivasa Iyengar	Tamil Studies.
13.	Prof. Sundaram Pillai	Some Milestones in the History of Tamil Literature
14.	V. G Suryanarayana Sastry	History of Tamil Language
15.	Swami Vedachalam	Critical Studies of the Tamil Idyls
16	P. T. Srinivasa Iyengar	History of the Tamils.

396—49 ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರವರಾದ
ಜಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಯರವರು ಮುದ್ರಿಸಿರುವರು

ಸರಿ

ತಪ್ಪು - ಸರಿ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೧೮	೨೩	ಮಾಶು	ಮೂಶು
೩೦	೧೧	ಯಂಜುಚ್ಚಿ	ಯೆಂಜುಚ್ಚಿ
೩೭	೬	ಈಜಾರಾವಿ	ಈರಾಜಾವಿ
೩೮	೮	ವಾಲರಿವ	ವಾಲಜಿವ
	೯	ಕೊಜಾ	ತೊಟಾ
೧೪೧	೫	ನಲೂರಿನ	ನಲ್ಲೂರಿನ
೧೪೨	೩	ನೈಸದ್ಯ	ನೈಶದ್ಯ
	೧೦	ಎರೆಜುವುದು	ಪರೆಜುವುದು
೨೧೮	೫	ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲ	ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
೨೫೧, ೨೫೩, ೨೫೫, ೨೫೭, ೨೫೯, ೨೬೧.	ಪುಟದ ಮೇಲಿನ ತಲೆ ಬರಹದಲ್ಲಿ	ನಿತ್ತಲ್	ನಿಃತ್ತಲ್